

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ars versificatoria Joannis Despauterij Niniuitæ Bergarum
apud Dium Guinnocum Ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorat., Anno M.D.XII.**

VD16 D 630

Eiusdem in tertium librum Præfatio, ad virum vndecu[m]q[ue]
doctissimu[m], & longe lateq[ue] famatissimu[m] Iodocu[m] Badiu[m]
Ascensiu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70847](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70847)

Ioannis despauterij Niniuitæ.

Eiusdem in tertium librum Præfatio, ad virum

vndecūq; doctissimū, & longe lateq; fa-
matissimū Iodocū Badiū Ascensitū.

Ocellissimus tandem Badi amicissime, & omnium lra-
torum patrone humanissime, ad tertium artis versi-
ficatoriae nostrae librum, quem immensi laboris pel-
agus iustissime dixerim, quatinus adeo difficilis est
primarū & mediae syllabarū quātitatis traditio,

vt Georgius Valla Placentinus, homo vtriusq; lingue doctissim⁹
rei difficultate pteritus, quū cætera huius artis sacramenta pruden-
tissime tractasset, de primis medijsq; syllabis omnino silendū puta-
ret. Siquidem tāta est syllabarū varietas, vt nec regulis, nec exceptio-
nib⁹ satis explicari queat, ideo optimū est ad poetas confugiū, sed
hoc iōm, semp. s. ad poetas confugere, tā est difficile, vt plus tps sit
impedendū quæritādis quātitatib⁹, q̄ componendis poematis.
Quocirca opepreciū putauī, diligenter plectis poetarū monumen-
tis, q̄ inuenissem regulas cōtraria, p̄ exceptiōes ordine alphabetico
digerere, tæcti nō dubitauerim adhuc deesse nōnulla, quia nō oīa
possum⁹ oēs, hoc certe nemo inficiabit. Laudabile esse aliquo p̄di-
re ten⁹ si nō dat vltra. Inueni quedā apud grāmaticos adhuc mihi
ignota, q̄ sine testimonijs appolui, relinqns ea studiosis discutiēda
Clamitabūt duræ ceruicis hoīes, pleraq; a me excepta debere gemi-
no consonāte scribi, at ego consonāte simplici ea vbiq; reppi, nec
qui in orthographia contrariū doceret inueni, vt Salustius, Sabus
caduceator, lagon, bamura, Mamercus, Danubius, & alia plurima
a paucis ante me excepta, sed quid faciēt in breuib⁹ q̄ plurima pri-
mus aniaduerti, multa certe blaterant indocti hoīes, quo puerisam
opinionē suam tutenī. Contra hos oēs defensor ēte paro, si tu id p̄-
mittis doctissime Badi, hunc librum qualemcūq; tuo noi consecras,
Carmē hic vt in reliqs, nō cōposui, q̄ sata est dictionū sylua, tam
aspera sæpe v̄ba, vt hexametros modos penit⁹ aspnenī, vt nōn
posset carmen cōfici, nisi & longissimū & durissimū, quia plurima
collegi scitu necessaria, ante me a nullo aniaduersa, q̄ quis cunctis fue-
runt lōge me doctiores, q̄ hæc vt minutula p̄terierunt. Siquidē aq̄
la nō capit muscas, sed has muscas siue nugas neglectas, video m̄p-
tos errores pepisse, ideo eas p̄terire indignū iudicauī. Nūc ne p̄fatio
modū excedat, rem ip̄am aggredior, asp̄iret audacib⁹ cœptis deus
n̄r mitissim⁹ IESVS CHRISTVS. Vale dulcissime Badi. Ex Ber-
gis ap̄ d̄ diuū Guinnocū, iij. Idū Ianuariarū. Anno dñi. M.D.XI.

NOTA

la nō capit muscas, sed has muscas siue nugas neglectas, video m̄p-
tos errores pepisse, ideo eas p̄terire indignū iudicauī. Nūc ne p̄fatio
modū excedat, rem ip̄am aggredior, asp̄iret audacib⁹ cœptis deus
n̄r mitissim⁹ IESVS CHRISTVS. Vale dulcissime Badi. Ex Ber-
gis ap̄ d̄ diuū Guinnocū, iij. Idū Ianuariarū. Anno dñi. M.D.XI.

A ante consonanteis in primis syl-
labis. Et primo ante B.

Ante b corripitur, vt faber, strabo, sabinus lu. Sed isti qua nemo faber &c. Ineptus est vsus Faber in angario &c. Hora. sat. iij. lib. i. Si qd sit vitium non fastidire strabonem Appellat petum pater. hoc est contra Alexandrum, Sulpitium &c. qd autem

A aut B
Strabo.

quidam strabo proprium pducunt, friuolum est, nisi ex veteribus testimoniis afferant. Nam eadem est quantitas propria & appellatiua, nisi contrarium ex veteribus doceatur, vt regulus, clemens, sabinus &c. in qua re multum hallucinat Petrarca in lib. ij. epist. ad Ioannem columnam. Vt brutum fontem simul collisit artem, obtulit vt Decios gladijs hostilibus vltro, Sabinum Chereamq; suo, rigidumq; Catonem Marcellumq; dolis, Regulum vigilando pemit. Eripuitq; animam mixtam cum sanguine Syllae Decerpit Marium ferro, Bebiumq; cruentis Vnguibus. Maiore licentia vsus in tot vsiculis qm in tota aeneide Vergilius, quia psuaserat sibi Petrarca proprias quantitates esse communes. ¶ Nota vbiq; geminata, vt sabbatum. Sedul. lib. iij. Sabbata ppter Condita sunt hominem sed non homo sabbata ppter. sic Iuuenalis & Persius. Vt recutitaq; sabbata palles. Petrus Riga male dicit in Luca. Ante diem sabbati dum licet illud agi. ¶ Notabimus praeterea qd ex secundo libro noscunt, stabam, flabam, corripuntur tamen stabili, stabili for aris, et stabulum, at pducunt a fabar fabili, effabili, a nabam nabili &c.

Sabinus.

Sabbatum

Exceptio.

Abel hebraicum nomen viri proprium, a christianis variatur. ¶ Crabro nō scabro vt in sacris corrupte legitur, teste Nebrissensi, qui cum Sulpitio opinatur pducit, quia correptionem non inuenit. ¶ Fabula, Hora. Fabula nullius veneris, sic fabella, quia nusquam video corripit, at fabullus, Fabulla propria in Martiale cum gemino illo corripuntur. ¶ Fabrateria oppidum campanicum, a quo fabraternus nonnulli hic excipiunt quia scribi putant cum r. in propria fabrateria. lu. sat. iij. Optima fore aut fabraterie domus aut frusinone parat. ¶ Flabrum quia a flaba sed hinc flagellum variatur. Proper. in secundo Et modo pauonis caudae flabella superba. Oui. in. iij. sine titulo. Qd faciunt nostra mota flabella manu. Idem in. i. de arte. Profuit & tenui vetos nouisse flabello. ¶ Labor. cris. vbi tunc vni collabor, allabor, vt ibi Labis exiguo qd proprium est tpe logo. labor nomen corripit. Ver. Labor omnia vincit. Improbis et duris vrgens in rebus egestas, corripit labo, as. Claudii victoria stili

Crabro

Fabula.

Fabella.

Fabrateria.

ria.

Flabrum.

Flabellum.

Labor.

Labo'as.

Alij de-
ges in re.

conis cōtra Alaricum. Romanū reparate decus molēq; labantis.
 Imperij fulcite humeris, sic cæteri quos videre licuit, præter Lucre.
Labes. lib. vi. dicentē. Atq; vel in primis quū labat funere funus, & Iuuen.
Labicus. cum. Respōdit dñs labat quia pectore vřo. Instabilis fidei nutās per
 lubrica gressus. Et. Spūs iste viget sed corp^o debile labat. Labefacio
 corri. quia a labo as. fit, nō a labor, nec a labes. is. qđ pducit. Verg.
 ij. ænei. Hinc mihi prima mali labes &c. ¶ Labicū oppidi nomē
 variat. hinc labicus. a. um. & labicanus. a. um. Verg. vij. ænei. Et pi
 sti scuta labici. Sil. lib. xij. Campos ingressus & arma labici. Mar. li.
 i. epig. Labicana leui cespite velat humus. Labicus ppriū viri, & La
Nabis. bica ppriū mulieris eandē seruāt quantitatē. ¶ Nabis viri ppriū
 apud Silliū li. xv. ¶ Pabulū & ybum pabulor. Verg. i. ænei. Pa
Sabus. bula gustassent Troiē &c. ¶ Sabus sanctifilius. vnde sabini dicti
 sunt prima cōtra primitiui naturā correpta, Sanctus dei nomē est
 Sil. lib. vij. Pars sanctū voce canebāt. Authorē gentis pars laudes
Sabatius ore ferēbant. Sabe tuas qui de patrio cognoie primus Dixisti po
 pulos magna ditioe Sabinos. ¶ Sabatius idem in eodē. Quiq;
Sabura tuos flauina focos, sabatia quic; Stagna, tenent. Sabatia stagna ppe
Saburra. Romā sunt, vt Strabo meminit. ¶ Sabura viri ppriū. Idem lib.
 xv. Stridentē sabura cornu exceptit. Et Luca. li. iij. Vt sibi cōmissi si
 mulator Sabura belli. at appellatiuū saburra p grādiore arena ge
 minato rr. corripit cōtra Priscia. Verg. iij. Geor. Vt cymbę instabi
 les fluctu iactante saburrā Tollunt. Quidā forsan scriberēt sabbus
 sabbati^o, sabbura ppriū. Ego pceptum nō habeo, nec vsq; sic scri
Scabid^o. pra inueni, ideo excepi. ¶ Scabidus teste Alexandro, at scaber,
Tabraca scabies, scabiosus corripunt. ¶ Tabraca oppidi ppriū teste Ner
 brissenli, quia correptionē non inuenit. lu. sat. x. Tales aspice rugas.
 Qualeis vmbriferos vbi pandit Tabraca saltus. In vetula scalpit
 iam mater simia bucca. ¶ Trabigulus ppriū viri apud Claudia
Trabigu num. lib. ij. in Eutropiū. ¶ Tabes tabū, tabeo &c. Verg. ij. ænei.
lus. Et terram tabo maculant.
Tabes
tab.

Añc. Ante C corripit. Bap. Mant. Sic hominū fal
Acidia. so deludit acidia vultu. Rectius acedia diceret, quia h ita
 plærūq; in e longū ytitur, male dicit gemino cc acidia
Acipenser & est pigritia, tædiū, anxietas. hinc acediare est anxiū esse, sic acipen
Acāthis. ser piscis nō accipenser, dicit quoq; aquipenser; Mar. Ad pallatinas
 acipensera mittite mēas. Acanthis idis. auicula, q̄ alio noie carduel
 dicit. Acanthus cū th aspirato in tertia syllaba. i. spina. Verg. ij. Ge
 org. Littoraq; halcyonē resonant & acanthida dumi, hæc est vera

Verificatorię A in primis Li. III FO. LI

lectio, male omittit & cōiunctio, quæ res Sulpitiū decepit, qui cre-
didit p̄duci. Verg. in buco. Et molli circū est anfas amplexus acari-
tho. ¶ Academia semp̄ corripit̄, sed penultimā variat, ita malo **Acade-**
cum becichemo dicere q̄ dicere cum Sulpitiō treis variari. Hora. **mia.**
epist. vlt. Atq; inter syluas academi querere ver̄. Claudi. In latiū
sp̄retis Academia migrat Athenis. Sido. i. epithal. Polemij. Obuiet
& q̄q; totis Academia sectis. Et in. i. panegyrico. Quicqd̄ nil ver̄
statuēs academia duplex Personat. Cice. ap̄ Ply. li. xxxij. nat. hist.
Inq; academia v̄mbrifera viridic; lycio. Laurea Ciceronis libert̄
Atq; academiæ celebratā nomine villā, non sequar eum qui dixit
Marc̄ academiæ & c̄q; is Callimachus inter neotericos doctissi-
mus teste Badio In Ouidio videt̄ p̄duci achesi, alij onchesi h̄nt.

Exceptio.

Producunt̄ primo h̄ntia b̄ autp̄ ante a, vt brachiū, paco, placeo. h̄c
deme baculus, paciscor, placeo placentia, g. oppidi nomen. ¶ Plā
centinus, pacorus, pachynus, spaciū. Mart. li. ix. Scis quid in arfacia **Pacorus.**
Pacorus deliberet aula. Sine aspiratione scribit̄, fuit Parthor̄ rex.
Oui. v. met. Dextra sed Ausonio manus est subiecta peloro Læua **Pachyn̄**
pachyne ubi, lilyb̄o crura p̄muni, sic cæteri quos vidi p̄ter Priscia
num in perihgesi contra oīm morē corripientē secundā syllabā.
Procurrens pachyno lōge claustrisq; Pelori Ouid. primā p̄duxit
adiectiōne c̄l̄æ, teste Nestore dicens. Equib; v̄mbriferos versa est.
Pachynus ad austros. ¶ Brachiū p̄ducit̄ ab om̄ibus, ideo non
dubito quin apud germanicū in Arato sit mendū. Se velle arcto-
phylax brachior; mūnera cæcus. ¶ Acer adiectiuū. Oui. ij. de p̄o **Acer;**
to. Acer & ad palmæ p̄ se cursurus honores. Si t̄n hortis fortius
ibit equus. Substātiuū arboris nomen est & corripit̄. Idem. x. met.
Et platanus genialis acerq; colorib; impar. hinc acernus. ¶ Acis **Acis;**
idis viri & fluuij nomē in Sicilia. Oui. iij. Fast. Preterit & ripas her-
bifer aci tuas. idē. xij. met. vbi huius fabulā eloquit̄. Acis erat Fau-
no nymphæq; Simethide cret̄. hoc Claudian; noue corripuit di-
cens in. ij. de raptu p̄serpinæ. Lucus erat p̄pe flumē acim qd̄ cādī-
da p̄fert. Sæpe mari pulchroq; secat Galathea natatu. vulgo Atim
legit̄ sed mēdose vt opinor. In eodē libro corripit̄ licenter secunda **Acoris.**
in petitura. ¶ Acoris. idis. sacerdotis curātis funera nomen, vt di-
cit Calderinus in illud Mart. lib. iij. in vetustissimā dicentis. Q; si ca-
dauer, exigis tuū scalpi Sternatur acoride triclino lectus Scazōtes
sunt duo, vbi a p̄ducit̄ in acoride sed videt̄ mihi potius oīo a cori-
de vt sit nt̄s non acoris sed coris, idis. quicquid dicat Calderinus
quia sensus cum latinitate sic perfectior est. Achan p̄prium viri in
K ij

III. Ioannis despauterij Niniuitæ.

- Cacus.** Prudentij psycomachia. ¶ Cacus viri pprium variatur. Prop. lib. iij. Incola Cacus erat metuendo raptor ab antro. Oui. i. fast. Cacus Auentinæ timor atq; infamia syluæ. Idē. ix. met. His Cacus horrendū tyberino gurgite monstrū. ¶ Cacabo. as. pdicū est quū vocem edunt, author de philomela, apud quē in tā illo carmine multa sunt errata. Cacabat hinc pdix hinc glaciatur improbus anser.
- Cacabus** ¶ Cacabus. i. olla. Papi. q̄rto syluæ. Alboꝝ calicū atq; cacaborū
- Dacus.** phal. est. ¶ Dacus populi nomē, cuius regio dacia nōminat. vñ Dacicus. a. um. Mart. lib. vi. Grāde iugum domita dacus ceruice recepit. Papi. theb. i. Et cōiurato deiectos ꝑ tice Dac⁹ Petrar. male dixit epist. vlt. lib. iij. Et Dacus & rutilo pplexus crine Sueuus At corripitur dacia. æ. p̄ oriētis populo supra Bactrianos. Sil. li. xij. Cursu signa tulit cui peruia bac̄tra daceꝝ. Verg. lib. viij. ænei. Indo mitiq; daceꝝ. ¶ Facundia. Oui. xij. met. Mota manus p̄cerū est & quid facundi possit. Tūc patuit fortisq; viri tulit arma disertus. Flaccilla vt Flaccus positus extendit. ¶ Graculus cuius primitiuū est grac⁹ id est monedula nō garrulus. Rufus in arato. Agmine quū denso circūuolitare videt. Graculus & tenui quū stridūt gutture corui. Verū tamen licet multi hic exceperint puto geminare consonātem, & hinc esse graccoꝝ cognomentū, & aliqui aspirāt gracchul⁹. ¶ Glacilla. ¶ Glacito vide a ante c. cacabo. ¶ Hiacynthus huc nō p̄tinet cōtra Alexandrū & Gaguinū dicētes primā variari, qđ falsum est, quia hic i est vocalis. Verg. Ferruginos hiacynthos. ¶ Machina. Luca. li. i. Totaq; discors Machina diuulsi, turbabit foedera mūdi. male dicit hymnograph⁹. Toti⁹ mūdi machinā gubernat. sap. Macezer: est. ¶ Macezer viri ppriū. Claudi. de bello Gildonico. Macezer fugiēs qui dira piacula fratris. Spesq; suas vitāq; tuo cōmisit asylo.
- Macero.** ¶ Macero as. passiuum est maceror, doctissimi semper producūt. Lucre. lib. iij. Macerat inuidia ante oculos illum esse potentē, illum aspectari claro qui incedit honore. Ibidē. Aduenit id qđ eum de rebus sepe futuris Maceret. Hora. i. car. Ode. xij. Qz lentis penit⁹ maceret ignibus. Asclep. est. Idem in Epodo ode. xij. Cōtenta phryne macerat. Iamb. di. est. Germanicus in arato. Maceror hoc vnum & doleo tibi deesse Terenti. Oui. in epist. Acontij. Maceror interdū qđ sum tibi causa doloris. qđ indocte legi interdū maceror, quæ res decepit Priscianū siue Fannium in perihgesi dicentē. Frangitur hincino maceratus sanguine tātum, hoc nolim imitari nec plura alia in eodem opere. Errauit similiter macer & plures atq; ipse Baptista

Mant. de morte Collę. Quid te inconsulte pergis macerare? quid omnes Perdis. De productione afferā adhuc vnum testimonium Calphur. Eclog. v. Te potiar crocale qua nunc ego maceror, vna ¶ Maceries pducitur teste Sulpitio, at corripuntur ppetuū macies & Macer etiā pprium. Verg. Hebu. q̄ pingui macer est mihi taur⁹ in auro. Ouid. ij. de ponto. Ecquid ab impressæ cognoscis imagine cęræ, hæc tibi Nasonem scribere verba Macer. Cato. Q. si mage nosse labores Herbarum vires, Macer id tibi carmine dicet. Ne cū indoctis omittas p nomen id. Quidam male pduxit. ¶ Racipa Racipa. lis viri pprium. Luca. lib. v. Deiotarum & gelidę dominū Racipa lin orę Collaudant. ¶ Thracia & thracę es. & thraca ę. hinc thra Thrace. cius. a. um. Seneca in Hecuba. Fortis armentis lapidosa thrace, sap. est, Thracin & thracis oppidum thraciæ, hinc thracinius, a. um. Lu Thrace. ca. lib. vi. Flebile pieridum Thracin precitq; nefandum. ¶ Vacie Thracin nus viri ppriū. Mart. Docti patria narbo Vacieni, phal est. ¶ Va Vacien⁹. cia teste Nebrissensi, cui in exteriorē partem crura flectuntur. Vacia. ¶ Vacillo variatur, correptio est acceptabilior. Lucre. lib. iij. Tum Vacillo, quasi vacillans primū confurgit & omnes, Paulatim redit in sensus. Ibidem. Prępediuntur Crura vacillantitardescit lingua madet mens Vaccinium positu extenditur vt vacca, authore Nestore. Vergil. Alba ligustra cadunt vaccinia nigra leguntur. ¶ Zacha Vacciniū rias primā rectissime producit, correptis secūda & tertia, vide vo Zachari as. calem ante vocalem.

Ante D corripitur, vt quadro as, quadra quas A añ D driuium contra Sulpitium Marcus Manilius lib. ij. Sed si Quadro quis contentus erit numerasse quadrata. Ibidem. Qui cō struit orbem Ter triginta quadrum partes per sydera reddat. Sic arator. Quæ cuncta per vndas Arca quadrata tulit. Padus facile Madeo: erit testimonium vt madeo Ouid. xv. met. Emathijq; iterum ma defient cæde Philippi, mendose legitur madescant, vt apud Luca num lib. vi. Madent pro manē a mano. as. Inspicit & gladios qui toto sanguine madent, qui niteant, legito manent cōiunctiui mo di. Iuuē. sat. i. Quum tener vxorem ducat spado Nauia tuscum Fi Spado, gat aprum. Male autem arator li. i. Quæ spado iugatis Aethiopū pergebat equis, errat. s. militer Nebrissensis in generibus. ¶ Radalo proprium viri corripitur a Valerio Flacco lib. vi. Ideo quidā male exceperunt Hadria. Manilius lib. iij. Italiam atq; hadri am comitatus nomine pontum.

Exceptio.

- Adam.** Adam variatur, Aufonius in carmine paschali. Deceptū miserat⁹ adam quē capta venenis. Implicuit sociū blandis erroribus æua. Sido. lib. viij. iam patriā ingrediens, sed de qua deridit adā, sic Sedulius & Arator. Adon onis qui etiā Adonis in recto, Mart. Capella lib. ij. Hāmon & arentis Libyes ac byblius Adon. Cæteri corripuerunt quos rectius imitabimur quia Capella posuit cōpluscula contra veterē consuetudinem. Ouid. x. met. Cælo præfertur adonis.
- Adon.** lius & Arator. Adon onis qui etiā Adonis in recto, Mart. Capella lib. ij. Hāmon & arentis Libyes ac byblius Adon. Cæteri corripuerunt quos rectius imitabimur quia Capella posuit cōpluscula contra veterē consuetudinem. Ouid. x. met. Cælo præfertur adonis.
- Caduceū** ¶ Caduceū mercurij virga qua pax significat hinc caducifer mercurius. Caduceator legatus pacis. Oui. li. iij. fast. Tartara iussus adit sumptis caducifer alis, dicit etiā virga caduceus. ¶ Cadusij pprii. Prisci. in perihegesi. Post hos Cadusij durissima rura colentes.
- Caducifer.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Caduceator.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Cadusij.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Clades.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Dada.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Dalida.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Fadius.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Gades.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Gadir.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Gadir lon.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Gladis.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- Gradiu.** ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri pprium, apud Philel. in. ix. viij. ¶ Dadila, teste Bebelio. ¶ Fadius viri pprii. Sil. li. v. Hinc Fadum petit & veterē bellare labicū. Verg. ix. ænei, si militer pduxit ppriū viri Fadius. ¶ Gades insulæ. Mart. lib. i. Gaudent iocose canio suo gades. scazon ē. hinc gaditanus. Idē lib. xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulēta in gadibus, Festus in Arato. Gadir prima fretū solida supeminet arce Idem Pœnus quippe locū gadir vocat vndiq; septum. ¶ Gadir lon. ¶ Gladis tellus quædā. Prisc. in perihegesi. Est igitur ponto telus circūflua prima Cui nomen Gladis, statuas hæc Herculis inter.
- ¶ Gradius. i. mars, vix poeta est qui nō variauerit. Vale. flacc⁹ lib. iij. Indlyta amazonidum magnoq; exorta gradiuo Gens ibi. Ver. ænei. iij. Gradiuūq; patrē geticis qui præsidet oris. ¶ Ladas. & cursor Alexandri velocissimus. Catul. Ne Ladas ego pennipesue Perseus Phale. est vt apud Martialē li. ij. Quod si p graciles vias Petauri. Inuitū iubeas subire Ladam. ¶ Ladon viri, & canis. & fluuij pprium. Oui. i. met. Donec arenosi placidum Ladonis ad amnē Venerat. sic p cane. lib. iij. met. ¶ Quadi populi apud Baptistā in exhortatione cōtra infideles. ¶ Radix radico. ¶ Suadeo, suadela spadix. ¶ Trado traduco. ¶ Vado nota sunt. Verg. iij. Geor. Spadices &c. principium versus est sed vadum corripit & vador aris. Verg. Illiditq; vadis &c.

- A añ F** a Ante F corripitur, Persius. Omne vafer vitium ridenti flaccus amico Tangit. sic Afranius apud Aufoniu in epigramatis. Quæ viderent tollēda scribunt p ph
- A añ g** a Ante G corripitur, vt agylleus, cum y græco ppriū viri. Papi. vi. dieb. Leuat ardua cōtra Mēbra Cleo

Verificatorię A in primis Li. III FO. LIII

neæ stirpis iactator Agylleus. Ibidē, quæ sitaq; p̄mia laudū Dat so-
c̄ijs sequit̄ neglectus Agylleæ thorax. In argumēto eiusdē libri qđ
Statius non cōposuit male sic ponit. Tydeus Agyleū sup̄avit ago-
ne palestre. Tagus semp̄ corripit̄ apđ doct̄issimos, licet Petrarca
semel, p̄duxerit, si recte memi. Tu id ne faxis, corripit̄ quoq; tagax
i. furunculus. Lucilius. Proscribere posse tagacē, nam tago p̄ tago
veteres dixerūt, teste Pompeio. Neq; fit a taceo. es. vt Vgutio som-
pniat. At p̄ducunt̄ v̄ndecūq; sunt indāgo, ambages, contagiū, cō-
tagio, cōagulū, repagulū, testimonia facile patebunt.

Exceptio.

Producunt̄ habentia f vel p̄ ante a, vt fagus, flagito, flagitiū, pagus
pagina, hinc demo flagro, flagellum, fragor nomē a frāgo, fragro
as. fragilis, pagasa v̄nde pagasē⁹ Iason. pagasæ puppis oppidum
est thessaliæ. Oui. vii. met. lamq; fretum minyę pagasæ puppe seca
b̄ant. Plaga, p̄ reti vel ora, nā pro vulnere p̄ducit̄. Idem. i. met. To-
tidemq; plagæ tellure premunt̄. Lucre. lib. i. Innumerabilib⁹ plagis
vexata per æuū. ¶ Plagiū crimen eius qui rem liberā vendit, aut
seruo suadet fugā, aut qui aliena sibi vendicat. hinc plagiari⁹ qđ pla-
gium cōmisit, vt qui aliena carmina p̄ suis recitat &c. alij dictū vo-
lunt plagiariū vel plagiatorē qđ lege Fannia plagis dānatus esset,
qđ si verum est cōtra primitiui naturā corripiet̄. Mart. lib. i. Impo-
nes plagiario pudorē phal. est. Reliqua alphabetario ordine anne-
ctenda sunt. ¶ Agalma. i. simulacrū, larua, statua, Capella foelix.
lib. vi. Quā docto assimulat̄ habitū qui agalmata firmāt. ¶ Agea
vide e ante a. ¶ Agis. idis. Lacedæmoniorū rex, alius fuit vir lyci-
us. Verg. enei. x. Et lycius p̄cesserat agis, docēt hoc Tortellius & Ne-
stor. ¶ Cragus vel cragos mōris nomen rectissime corripitur.
Hora. i. car. Ode. xxi. Syluis aut viridis cragi, versus est glyconicus
Oui. ix. met. lam cragon & lymirē &c. Priscian⁹ tamē in perihesei
p̄duxit, nolim imitari, dicit autē, Perhibent quē nomine cragum.
¶ Lagon onis pueri nomē cuius diminutiū est laguncul⁹ qđ cor-
ripitur. Mart. lib. ix. Nos facimus Bruti puer; nos lagona nanum.
Papi. i. syl. Molles Caioli lagunculiq;. vbi imperite legit caseoli, nā
teste Calderino papi. loquit̄ de pueris aut puerorū imagūcul⁹, ideo
diminutiua sunt a lagon & caius. ¶ Lus Stat. fuit phaleucius. Lagop⁹
odis. auis leporino villo pedes h̄ns vt Merula ex Plynio docet, li-
cet. Domitius lagopice, p̄ ancilla legat, qđ non cōuenit, quia de be-
stijs a diuersis hoibus amatis loquit̄. Mart. lib. vii. dicens Si me⁹ au-
rita gaudet lagopode flaccus. ¶ Lagus ægypti rex variat̄, sed p̄-
ductio est l̄ge frequēntior. Luca. li. v. Donata est regia lagi. lu. sat. vi.

Pagasa.

Plaga:

Plagis

Plagium
Plagiari⁹

Agalma
Agea.
Agis.

Cragus:

Lagon,
Laguncu-
lus.

Lagop⁹.

Lagus:

Famosaq; mœnia lagi. Sil. x. Sic lagæa ratis vasto velut insula pō-
 to Cōspecta illis it scopulis lagæa hoc est ægyptia. Luca. li. x. Pugna-
 uit fortuna ducis fatumq; nocentis Aegypti regnū ne lagi Roma-
 na sub arma lret an eripet mundo memphiticus ensis Victoris vic-
 ticiq; caput. Baptista in catharinaria. Lagus om̄ibus author. Vergi-
 lius quoq; sed de alio loquit ænei. x. Obuius huic primū fati addu-
 ctus iniquis Fit lagus hunc &c. ¶ Laganū cibus quidā. Petrus Ri-
 ga in epodo. Lagana lata notāt, & fratris & hostis amorē. At lacha-
 num cū ch aspirato est om̄e holæ genus, & longe differt a lagano
 vt dicit cū Nestore Calepin⁹. Hora. sat. vi. Inde domū me Ad por-
 ri & Ciceris refero lachanicq; catinum. ¶ Magalia. Vergi. ænei. i.
 Mirať molem æneas magalia quondā. ¶ Mago. onis. frater Hānī
 balis. Sil. iij. Mago q̄tit currus & fratrespirat in armis. Petrarca in
 hoc vt in pluribus hallucinatus est. ¶ Saga. æ. mulier venefica.
 Ma. in. xi. Expiet vt sompnos garrula saga tuos. sic sagus. a. um.
 Sagio. is. vñ p̄lagio & p̄sagus. At sagum vestimentū corripit. Lu-
 cre. lib. ij. Nec minus hæc animū cognoscere posse sagacē. Idem tñ
 lib. i. & li. v. p̄duxit dicens. Ordine quæq; suo sagaci mente locarūt.
 Nescio an mendū sit nō ausim imitari. ¶ Strages & stragulū no-
 ta sunt. ¶ Tragula teli genus. Sil. li. iij. Cui tragula semp Fulmineā
 armabat celebratū missile dextrā. ¶ Tragitia teste Sulpitio, trage-
 ma. atis teste eodē a trago. i. co medo. At tragos. i. hircus corripitur,
 vñ tragœdia. Mart. Inde tragos celeresq; pili mirādaq; matri Bar-
 ba. id est hircus hoc est graueolentia vt multis declarat Beroaldus
 in annotatiōibus. ¶ Vagina. Oui. x. met. Pendenti nitidū vagina
 diripit ensē. ¶ Vagio. lbidem. Reddit onus vagitq; puer. Idem
 in epist. Canaces. Vagitus dedit ille miser sensisse putares. Vagor.
 oris i. vagitus. Lucret. lib. ij. Et superatur item. miscē funere vagor
 Author philo mele dicit vagire lepore eē, et corripit pmā, quē indi-
 gnū fide eē sepe dixi, ait aut. Glaucitat & catul⁹ sed lepores vagiunt.

A añ L

Ante l producit in dissillabis. vt balo as. Sill.
 a xv. Mille sub altis Lanigeræ balant stabulis. Ouid. in. iij.
 fast. Tactaq; fumātī sulphure balet ouis.

Exceptio.

¶ Corripiunt noia in gtis crescentia vt salix, phalax, salus, salo, ca-
 llix. Nebrissensis in generibus p̄ducit calix cū y græco. Ego autho-
 ritatem desydoro. Excipiunt halec p̄ liquamine qd̄ p̄ x quoq; dicit

teste Nebriffensi halex. Ales. itis. Verg. in Moreto. Excubitorq; di-
 em cātu p̄dixerat ales. Calphurnius ecloga secunda. Et quacūq; **Ales.**
 vagis alituū ferit aera pennis. hic sperimū in vagis more veterē
 id non imitamur. ¶ Calo. onis. variat teste Nestore. Ego aut̄ cor-
 reptiōnē nondū inueni. nam ap̄ Oui. iij. fast. Per flāmam salisse
 calones. mēdosum est p̄ colonos. id quod nec ipse Nestor diffitē.
 Hora. ij. sermo. hunc p̄minxerūt calones. quinetiā illud accidit &c.
 Perlius. Caloni citius sambucā aptaueris alto. Est aut̄ calo authore
 Festo. militis seruius qui clauas ligneas vel fustes in bello gerit. & di-
 citur a cala. & i. fustis vel claua lignea. Lucil. Scinde calā vt caleas.
 ergo calo onis. cōtra primitiui naturā p̄ducit. calo. i. voco corrip-
 tur. vnde est & siculus. dum te calo calo lignifer vocito. ¶ Tha-
 les rectissime corripit. lu. sat. xij. Chrysyppus nō dicit idem nec mi- **Thales.**
 te Thaletis Ingeniū. Sido. in p̄mo pangyrico. Mileto qd̄ serte tha-
 les vadimonia culpas. Idem p̄duxit contra aliorū morem. nec au-
 sim imitari vt in epithalamio Polemij. Thales hoc etiā num̄ris in
 quirit & astris. lbidem. Thales mileto genitus vadimonia damnat.
 lbidē. Quartus Anaxagoras thalctica dogmata seruat. ¶ Alo. is
 & bum secūde. sed halo. as prime p̄ducit. ¶ Cales iū. plurale qd̄
 singulariter quoq; cales. is dicit̄. oppidi nomē est. vñ calenū vinū **Halo.**
 inter p̄ciosa numeratū. nomē habet a calai cōditore. Sil. xij. Threi **Cales.**
 ciamq; calen. Vide etiā a ante r arunci. ¶ Cala. & calo. as. vide
 supra calo. nis. ¶ Falæ. arum. turres ligneæ. vnde falarica quā a **Falæ.**
 Phalaride quidā dictam putāt. & per ph scribūt tam phalæ q̄ pha-
 larica. lu. sat. vi. Cōsulit ante falas. Luca. vi. Hunc aut̄ tortilib⁹ vm-
 brata falarica neruis. Obruat. Falum teste Nigro. ¶ Halys cum y
 græco fluuij nomē. Oui. iij. de ponto. Huc lycus huc sagaris. p̄ **Halys.**
 neus. hipanisq; chratisq; Influit & crebro vertice tortus halys. Par-
 theniusq; rapax & voluēs saxa cynapes. Labit̄ & n̄l̄o tardior āne
 tyras. Et tu foemineæ thermodon cognite turbe. Et quondā graijs
 phasi petite viris. Halys etiā est viri proprium similiter correptum
 apud Verg. ix. ænei. ¶ Malus. a. um. adiectiuū. vbi hæc substan- **Malus.**
 tiua sunt producuntur. testimonia sunt inuentu facillima. ¶ Pa- **Palam.**
 lam prepositio & aduerbiū satis patet in syntaxi Bebelius dicit Mar-
 tianum contra aliorum consuetudinē producere. nequiu id ex Ca-
 pella depræhendere. licet diligentissime perlegerim. propalam se-
 cunda correpta aduerbiū. id est palam. Palin quo in compositis
 vtimur vt palinodia. propalo. as verbum etiā secundam corri-
 pit quia a palam.

Ioannis despauterij Niniuitæ

- ¶ Pales' dea. Oui. in fast. Nox abijt oriturq; aurora palilia poscor
Non poscor frustra si fauet alma Pales. Palilia sunt Palis festa.
- ¶ Salum id est mare. Boe. li. i. Homines q̄timur fortunę salo. Ana
pefficus dimeter est. ne salo dactylus est gr̄a finis. ¶ Talos vñ ta
lus viri ppriū. Verg. ænei. xij. Ille Talum talaimq; neci fortēq; Ce
thegum. Talus appellatiuū notū est p̄duci. vnde est talaris ¶ Va
lens pprium viri corripit. vt vale quia fit a valeo, vales &c.
- A añ l in polysyllabis corripit. vt Phalaris tyrāni pro
prium. lu. sat. viij. Ambiguæ si quando citabere testis. Incertq; rei
Phalaris licet imperet vt lis Falsus &c. si neotericoꝝ aliquis p̄dux
erit quātumuis doctus. scito illū nō esse imitādum. Mart. li. xi. Car
mina nulla probas molli quę tramite currunt. Sed quæ p̄ salebras
altaq; saxaq; cadūt. sic Horatius cæteriꝝ. qđ est cōtra Alexādrum
Gaguinū. Nigrum. Bebeliū pluresq;. ¶ Notent in om̄ibus regul
geminātia consonātem. vt Pallene regio Macedonia. Callimach⁹
callistatus. ballista teste Nestore a ballo. id est iacio. machina belli
ca est. Oui. xi. met. Quum laceras aries ballista ve cōcutit arces. Ca
ue Petrarchā imiteris in t̄rto Aphricæ dicentē. Ac turbāda procul
ferientes castra balistæ. ¶ Palliū quod nōnulli dictū volunt qđ pa
lam sit. sic palludamentū & palliatus & palludatus. lu. sat. vi. Cum
palludatis ducib⁹ p̄sente marito. Aufonius vnū l abstulit. qđ vix
imitādum puto. ait autē in epig. Molle aux; palijs gr̄acia texe tuis.
- ¶ Allium q̄uis vnico l scribi putet Pōponius etusius. vt in. xi. Co
lumellæ dicit Pomponius fortunatus. Sunt qui aspirādo hallium
dicēt ab halādo. Verg. Allia serpillūq; hærbas. ¶ Allia fluuij no
men semp l geminat. cōtra Seruiū in illud Verg. viij. ænei. Quosq;
secās infaustū interluit allia nomen. vbi dicit. Il v̄sus gr̄a geminari.
quia prima naturaliter corripit. Luca. in viij. Quas aliæ clades &c.
Seruio astipulātur Nestor & Feretus. sed errāt vt pulchre declarat
Beroaldus in annotatiōib⁹. & Omnibon⁹ cū Sulpitio in Lucanū
Nā apud Lucanū aliæ est ntūs p̄lis fœminei generis ab alijs. a. um
qđ sensus facile indicat. Non istas habuit pugnae pharsalia partes.
Quas aliæ clades aliæ. i. alliensis & cānensis & trebiana. Allia igitur
nuncq; corripit. Luca. lib. viij. Et dānata diu Romanis allia fastis. sic
Ouidius & Silius cæteriꝝ. Allius viri proprium in. iij. Sillij.
- ¶ Alea Hora. Perraro hæc alea fallit. ¶ Alecto furiarum vna.
Verg. Luctificā alecto &c. ¶ Aliphæ Cāpaniæ oppidum. Sil. li.
xij. Aliphæ & clanio cōtemp̄tæ semp acerræ. hinc aliphan⁹. a. um
Aliphæ. Hora. sat. vlt. Inuertūt aliphanis vinaria tota. ¶ Aledius viri p̄
Aledius. prium. luue. sat. v. Tibi habe frumentum Aledius inquit.

Verficatorie A in primis Li. III FO. LV

¶ Balena piscis. lu. Quantum delphinis balena britanica maior;
 ¶ Balanus pprium viri nusq; notauit, appellatiuum corripitur.
 ¶ Caligo. i. obscuritas & hinc vbum caligare. lu. Et genus huma- Caligo:
 num damnat caligo futuri. ¶ Calisto Lycaonis filia. Oui. ij. fast. Calisto.
 Calisto sacri pars fuit vna chori. ¶ Calatia campanie oppidum. Calatia.
 Sil. viij. Nec paruis aberat calatia muris. ¶ Dalila ita dicendum Dalida.
 censet Badius no dalida, & pducit a christianis, Bebelius dicit se in Bebelius:
 emendatissimis codicibus inuenisse dalida & sanfon no sampson.
 ¶ Laletania hispanie puincia, vt docet Calderinus. Hinc laletanus Laletania
 a. um. Marti. li. i. A caupone tibi fex laletana petatur. ¶ Maloba- Maloba-
 trum vnguentu quoddam. hinc malobratatus apud Sidonium. trum.
 Hora. ij. car. ode. viij. Malobatro syrio capillos. v. sus est alemanius
 dactylicus tetrameter, primus pes est dactylus. Sydo. in. i. panegyri
 co. Lilia narcissum, casia, colocasia, calta, Costum, malobatrū. myr-
 rhas. opobalsama, thura Parturiunt capi. ¶ Malliacus posipone
 producit vt mallos, oppidi nome, Malea corripit. vide vocalem
 ante vocalē. ¶ Palatium & palatinus variant, sed pducta volūt
 geminare l consonantē, Alij a balādo deducūt alij a Pallante Euā- Pallatiū.
 dri filio. Tibul. li. ij. Sed tūc pascebāt q̄ hærbosa palatia vaccæ. Pro
 pert. lib. iij. Aut vbi nauali stant sacra palatia phœbo. Ouid. i. meta.
 haud timeā magni dixisse palatia cœli. Verg. Sil. & multi alij. Mart.
 lib. viij. Sūma palatini poteras æquare colossi. Idem in eodē. Qui
 pallatinæ caperet eduiua mensq;. Ambrosiasq; dapes nō erat ante
 locus. Idem li. ix. Astra licet pprius pallatia lōgius essent. sic idē alibi
 feresemp. Papi. prio sylu. Dum noua cōtemptis surgant pallatia
 flāmis. Sil. xij. Qz tantū fuerit cadere vt pallatia cernas. ¶ Qualea Qualea:
 dicunt pducit alexander, Sulpitiusq; autoritatē desydero. ¶ Sa- Salustius
 lustius viri ppriū. Hora. sa. ij. li. primi. Merx est in classe secūda Li-
 bertinæ dico, Salustius in quas Nō minus insanit q̄ qui mœchaē
 de geminatōe nec vsū nec pceptū habes, vt neq; in eo qd sequit.
 ¶ Salentinū pmontoriū Italiæ, salentinus lacus, vnde salentini po- Salenti-
 puli. Producit autē vt multa alia cōtra primitiui naturā. siquidem num.
 a salo. i. mari, hi populi nomē acceper. Sil. li. viij. Addit his calaber
 salentinæq; cohortes. Verg. ij. ænei. Et salentinos obsedit milite cā
 pos. ¶ Squaleo. es facile occurret testimoniū. ¶ Scalena teste Squaleo,
 Sulpitio. ¶ Talea ligno est putamē, ne barbaræ credas, q̄ galli Scalena.
 Taleare dicūt, nam hi e latinis plurima sumpserūt. Ea certe d̄ctōne
 vtitur frequēter. Columella, atq; etiā Plinius & Varro, vt declarat
 Nonius Marcellus. Serenus. Fraxinea in flāmis quā fudit talea succū
 hoc testimoniū adducit Nestor. Idem patz sibi cōstans in i ante l e

Ioannis despauterij Niniuitæ

git hic tilia, quod nomen quū apud omnes corripiait. Nestor ppter hūc locū putauit. variari. Inepte sane, nā quid foret tādem fraxinea tilia. Tu igit talea nō tilia legas. Talio pducit quia fit a talis. Mart. li. xij. Corruptis sine talione celes.

Ā añ m
Hamus.

Ante m producitur in dissyllabis vt hamus. Mart Sic audis fallax indulget piscibus ham^o. lu. aut sa. xiiij. Dispositis p̄diues hamis vigilare cohortem. intere mit cū vocali. s. quod non imitamur. notat hoc Mācinellus in hūc p̄sum luuenalis. ¶ Amen. Auso. Amen ad om̄ipotentē deum. Et responsurus ferit aera vocibus amen, nōnulli corripuerunt. tu Ausonium imitare.

Exceptio.

Amo.
Camers.
chlamys
Fames.
Lamus.

¶ Amo v̄bum vnde nomē amor &c. Verg. in buc. Om̄ia vincit amor. ¶ Camers. tis. & populi nomen. Verg. ænei. x. Protin^o Antæū & Lycā priā agmina Turni Persequit, fortēq; Numā, fuluūq; Camertē. Sil. li. iij. Sternit impulsu vasto p̄cussa camertū Priā phalanx. ¶ Chlamis cum ch aspirato & y græco. Persius. lam clami das regum &c. Fames. Oui. viij. met. Pestifera lacera refame &c. at pducit fama vnde infamis, infamo as. diffamo as &c. ¶ Lam^o viri ppriū. Oui. xiiij. met. Iudē Lami veterē Lestrygonis inqt in vr bem Venim^o. Antiphates terra regnabat in illa. Sil. xvi. Tū lamus & sicoris proles bellacis ilerda. ¶ Ladmus positioe pducit. Idem lib. i. Hunc miseratus adest infesto vulnere ladmus. ¶ Samos insula. Verg. Posthabita coluisse samo. ¶ Same insula & vrbs. Idē ænei. iij. Dulichiūq; sameq; & neritos ardua saxis. ¶ Tamē Oui. ij. met. Quid tñ hoc pdest. ¶ Thamos teste Sulpitio. ¶ Zama oppidi nomen. Sil. lib. iij. Et Zama & huberior rutulox sanguine ¶ A ante m corripit in polysyllabis, vt amussis apud (Tapsus. Vergiliū de viro bono. Notent cōposita ab a. amoueo, amitto. & elōgis deriuata, vt a flamē, flameū, flaminica. Flaminus ppriū viri & appellatiū, vt flaminia via, flameolū flameus color. lu. sat. ij. Segmenta & lōgos habitus & flamea sumit &c.

Exceptio.

Amentū
Amian^o
Bamura

¶ Amentū. sic vocam^o illud puū lorum quod iaculo adnectit vt illo melius impellaat. Sil. iij. Hasta minaat. Amēto renouatq; noua fornace bipennes. Hinc v̄bum amentare. Luca. iaculū amentauit habena. ¶ Amianus ppriū viri. Mart. li. ij. Qz blāda est tibi mater Amiane. phal. est. ¶ Bamura aphrice oppidum inopia ferri

Verficatoriæ A in primis Li. III FO. LVI.

laborans. Sil. lib. iij. Tum chalybis paup Bamuræ cruda iuuentus.
 hic pauper gtm regit. ¶ Dametas pprium viri. Verg. in bucco. **Dametas**
 Dic mihi dameta cuium pecus an Melibœi. ¶ Lamentū & ybū **Lamentū**
 lamento. Claudi. nil nautica profunt Turbatæ lamēta rati. ¶ La **Lamina.**
 mina. Idem li. iij. in Rufinū. Coniūcta per artē Flexilis inductis anit
 maē lamina mēbris. diminutiū est lamella apud Vitruiū. li. vij.
 ca. iij. Latmius montis nomen & viri positione pducit. Ouid. in. iij.
 de arte. Latmius Endymion non est tibi luna rubori. ¶ Mamer **Mamer**
 cus virorū quorundā pprium. lu. sa. vij. Mamercoꝝ alapas. Ma **cus,**
 mertini ppi Cāpaniæ a Mamertia oppido, hinc mamertinū vi **Mamerti**
 num. Mart. in xenijs. Amphora Nestora tibi mamertina senecta. **nus.**
 Si detur quoduis nomē habere potest. ¶ Mamurius viri ppriū. **Mamuri**
 Oui. iij. fast. Quis mihi nunc dicit quare cælestia martis. Arma fe **us.**
 rant Salij mamuriūq; canāt. ¶ Mamurianus viri ppriū. Mart. **Mamu**
 lib. i. Tāgi se toto mamuriane tuo. ¶ Mamurra viri ppriū. **rianus.**
 no rr, vt mamurrus viri ppriū. vtrūq; est apud Mart. hoc q̄dem **Mamur**
 in lib. x. illud vero lib. ix. ¶ Samaria pducit apud Aratorē lib. i. **ra.**
 Samariæ vicina petens. **Samaria.**

Ante n producitur in diffyllabis, vt manes.

a Persius. Laudant cōuiuæ. nunc nō e manibus illis. & c. Ne **Manes,**
 stor credit variari. correptōis testimoniū sumens ex Lu **Manes,**
 cretij li. iij. Et nigras maētāt pecudes māibusq; deisq; id ē cōtra oīm
 consuetudinē, quia ipse etiā Lucretius alibi semp pducit. & Lucreti
 certe fuit obseruātissimus quātitatū, teste Baptista Pio. ideo licet
 sic habeatur in libris Lucretij quos vidi, credo hunc locum mēdo
 sum, vt plæraq; alia in Lucretio culpa nimic vetustatis. sic autē re
 stituendū. Et nigras maētāt pecudes & manibus & dijs Inferias mit
 unt. quicq; est nō puto vitio carere si quis manes corripuerit.

Exceptio.

¶ Anas vide clementum. ¶ Ana prepositio græca. i. sursum & **Anas,**
 re vt anaglyptum vas sculptum. Mart. lib. iij. Nec mensis anagly **Ana.**
 pta de paternis. ¶ Analecta micæ sub mensa cadentes. Marti. in
 apo. In precio scopas testatur palma fuisse. Sed p̄cium scopis nunc
 analecta dabunt. Sic analogica & c. ideo nō satis docte dixit Sido
 nius in eucharistico. Anachorita tremis, qui q̄q; frigora portet. Est
 autem anachorita eremita. anachorensis. i. eremus choros locus est. **Anacho**
 anachoreo secedo. ¶ Anus. i. vetula mulier. Ouid. v. met. Prodit **rita.**
 anus, p podice secundæ declinationis, notum est produci. **Anus,**

Ioannis de Spauterij Niniuitæ.

Cano. is. Verg. Arma virūq; cano. ¶ **Canis.** Oui. iij. met. Dum dubitat videre canes. Liviū andronicus in hymno de Diana. Dirige odoriferos ad certa cubilia canes. hic sextus pes iambus est. quia est versus myurus. i. in fine claudicans, in hoc solū ab heroico differens, q; sextus locus in myuro sibi iambum vendicat. tales vi debis cōplusclos apud Crinitum in vita Liviū andronici. Lagairi sunt qui in medio claudicant. Acephali qui in principio &c. ¶ **Canon.** nens, vxor pici, quia a canendo nomen accepit. ¶ **Canonis.** unde canonicus aliqui male dixerūt p duci, Aufonius. his demū excessit grāmaticos canonas. i. regulas. ¶ **Clanis** fluuius Cāpaniæ etiā Clanius dicit. Sil. viij. Et clanis & rubico senonū de noie senę. ¶ **Danus.** viri ppriū. Oui. v. met. Iaculum Danus ore momordit. ¶ **Scribe le to.** Danis. is. ppriū viri. Idem lib. xij. Ante tamē læto dederat philegregon & hylen Eminus Iphinoum collato Marte Daninq;. Sulpidius male dicit p duci danus & dane, nam hoc secundū puto nō inueniri sed dana. ¶ Legi aliquādo p m damis similiter correptū. sed damus ppriū viri p ducit. Sil. iij. Et Damū dubia meditatus cuspide vulnus. ¶ **Manus.** Manus notū est. at ybum unde credit deriuari manas. p ducit. Arator tamē nisi mēdosus est liber corripuit dicens. hoc de fonte manat. id tu ne imiteris. ¶ **Panax.** vide cimenta. ¶ **Panos.** oppidi nomen. Manilius lib. iij. Bactraq; & herios. babylō & susa; Panosq;. ¶ **Phanes.** i. sol quia quotidie se renouat, vt ait Macrobius li. i. sat. Philep. in septima tertiæ. Hunc veteres diuū vates dixerē phaneta. sic ppriū viri Phanes, & appellatiuū in compositis vt aristophanes &c. Horat. Eupolis atq; cratinus aristophanesq; poetę. in his cum Riga multi errant. ¶ **Planus** græcū quo vtunt latini p scurra. lycophanta. impostore. deceptore. apud Ciceronē. Laberium. Gellium. nec est ppriū in Horat. vt docet in annotationibus Beroaldus. Hora. in ep̄is ad sceuā. Nec semel irrisus triuū at tollere curat Fracto crure planū licet illi plurima manet lachryma. p sanctū iuratus dicat osirin Credite nō ludo. Planus adiectiuū notum est p duci. ¶ **Rhanis.** Rhana nympha Dianę comes. interpretat aspsio & gutta. Ouid. iij. met. Excipiunt laticē Nipheq; Hyaleq; Rhanisq; Et psecas & phiale funduntq; capacibus vrnis.

A añ n in polysyllabis corripit. vt Ianio. as. Ianius. canalis. Verg. iij. Geor. Ad puteos aut alta greges ad stagna iubeto. Currentē lignis potare canalibus vndā. Notentē longis deriuata vt ianua. ianitor. ianuarus. lanugo. lanificiū. phanaticus. panariū. planities. sanitas. at sanies corripit quia aliunde est. sanio. infanio.

Verficatorie A in primis Li. III FO. LVII

vanefco, euanidus &c. Notentur geminata vt canabis teste Nestor
 re, herba quæ canabum dicitur apud Palladium. Persius. Tū ma- Cānabis.
 re trāsiliat tibi torta cānabe fulto Cœna sit in transtro: anniculus, Anulus.
 sed vnico n anulus p circulo quē in digitis gestamus, ab anno no
 men habet & semp primā producit.

Exceptio.

¶ Anippe mater pieridum a mulis in picas versat, licet alij Enip- Anippe.
 pelegant alij Euipe. Oui. v. met. Peonis anippe mater fuit. ita hnt
 libri veteres scripti & apud italos impressi. ¶ Canidia venefice Canidia.
 nomen. vt in vlimo & siculo sermonū. velut illis Canidia afflasset
 peior serpentibus aphis. ¶ Canius viri pprium, vide gades & Canius.
 qd ppositum oportuit blancus. Mar. lib. ij. Coponē laniumq; bla
 neumq; phal. est. ¶ Danubius fluuij pprium. Oui. Danubij me- B. a neus.
 dijs vix phibent aquis. ¶ Ganeo. i. helluo & meretricū amator, Danubi
 Ganeum vel ganea. æ. guloso; & meretricū diuersorium. Iulsa. xi. Ganeo.
 Sed laudem siliquas occultus ganeo pultes. Philel. in quinta octauē Ganea.
 Quem nulla silebunt Lustra lupanarē resonis te ganea trullis Can Ganeum
 tabunt. Prudentius in psycomachia præter alio; morē corripuit
 dicens. Ima pati & laxa ganeaz; lege teneri. & Sido. in secūdo panē
 gyrico. Quem crapula vexat. Et pallens pinguedo tenet ganeaz;
 penni. Pressus acescētē stomachus nō explicat auram. Par est vita
 suis. i. porci. Et baptista in buccolicis Desidiosa vorax ganez studio
 sa palatum &c. Tu ganeo & ganeū nunq; corripies. & ganea liben
 tius pduces, si mihi cum Sulpitio auscultabis. ¶ Lanuuū oppi- Lanuuū
 dulum italiæ adhuc extans vt dicit Mācinellus in. iij. car. Hora. ode.
 xxvij. vbi hoc est sapphicū Raua decurrens lupa lanuuino. adiecti
 uum est lanuuino quia pcessit agro, quia ab lanuuū fit lanuuinus.
 a. um. Proper. lib. iij. Lanuuū annosi vetus est tutela draconis. Ca
 tullus in Egnatiū. Aut lanuuinus acer atq; dentatus Scazon est. ali
 qui geminant n. ¶ Manius ppriū viri a manedici credit. Mart. Manius
 li. x. Tu mihi simplicib; Mani dilectus ab annis, ¶ Manilius Ma Manili
 nilia hoim ppria. Iu. sat. vi. Nulla fere causa est in qua nō formina li Manilia
 tem Mouerit, accusat manilia si rea nō est. ¶ Manetus viri ppriū Manetus
 apd Philephū in. vij. secūde. Panaret; qa a pan. pducit vide e añ t.

Ante p corripitur, vt papæ interiectio, ne cre- A añ P
 a das sub papa cōprehendi. Persius sat. v. Marc; Dama pa Papæ.
 pæ marco spōdente recusas &c. aplustre Cicero in araso Aplustre
 puppibus absumptis fluitātia q̄rere aplustra. Manilius li. i. Ascēde
 re cœlum Incipit, arguāq; ratem p aplustria summa. ab a puatiua

Ioannis despauterij Niniuitæ.

particula & pleo nauigo, quia nauigationi minus necessaria sunt. napæ vide æ ante l. elaps. Apinæ vide i añ n aphronitrū vt aphro dite. i. venus, napus, napo, teste Nestore contra Sulpitiū hæc dedi exempla, quia multi in eis errauerunt, si quis nos refellere conetur, id ex poetis veteribus agat non ex grāmaticis secus meras nugas egerit. ¶ Notent vbiq; geminata, vt sapphyrus, sappho, cappa dox, capparis, pappa, pueroꝝ cibus, pappare cibū sumere, papp⁹ auus, vappa. i. villum, & homo nihili, pappafare auum vocare, ap pia via appias. adis. i. Venus. mappa sed mapalia corripit. Verg. Et raris habitata mapalia tectis. ¶ Appulia regio, appulus in appu lia genitus. Mart. in apo. Velleribus primis appulia parma secūdis Hora. sat. v. Incipit ex illo mōtes appulia notos Ostentare mihi q̄s torret arabulus & q̄s Nūq̄ erepsemus nisi nos vicina triuici Villa recepisset. idem alibi. lucanus an appulus anceps. sic ceteri. Appulia secunāā semp pducit quā appulus semp corripit, in q̄ prima semp positione pducit, quā apulia remotiōe vnus p aliquādo corripit. Idem in. iij. car. ode. iij. Nutricis extra limen apulix, versus est alcai cus dactylicus, limen apulix duo sūnt dactyli quia vltima v̄sus cō munis est, Petrarca more suo omnia cōfundit ideo nō est imitādus vt. iij. aphricæ. Is tibi nāq; apulis rapidum sub finibus ortū Mittit equum bellis habili. lib. vij. hūc sonipes apulus & .x. egloga. Appu lia calabrūq; nemus sub valle galesi.

Exceptio.

¶ Apis is. vel idis rex ægypti, & in aphrica vicus & bos qui p numine colebatur. Luca. li. viij. Lustra suæ Phœbes nō vnus vixerat apis. ¶ Fœmineū apis p apes notū est corripi. ¶ Apidan⁹ fluuius. vide i ante u, Sperchius Apœninus mons. Verg. xij. ænei. Ver tice se attollens pater Apœninus ad vndas. ¶ Aphrica, apher, aphricus. Verg. iij. Geor. Armentarius apher agit tectumq; larēq; ¶ Crapula vide ganeo a añ n. Capo. Mart. li. iij. Alius coactos nō amare capones. Scazon est, dicit etia cap⁹, Varro Ex gallo gallina ceo castrato fit capus. ¶ Lapathes, is cū th aspirato hæra quædā Serenus Sæpe chelidoniā cum succo lapathis addes. Alexander ne quā. Lapathes cibus est & holus cōponit eundē, lapathos vellapa thum etia herbe nomē primā corripit, vulgo radix dicit teste Tor tellio, Colu. in. xi. Lubrica iam lapathos iam thamispōte virefcit. Thamus hæra est, lapa hæra etiam primā pducit, sed video fere lappa gemino pp. scribi. ¶ Papas ꝑ. i custos, p̄dagog⁹, aut pater tractū nomē a syraculis, vbi pas pater dicit vñ p geminationē pa

Appulia.
Appul⁹.

Apulia.

Apida
nus.
Apœni
nus.
Apher.
Crapula.
Capo.
Lapathes

Papas.

Verificatoria A in primis Li. III. FO. LVIII

pas, hinc papare blāde patrē appellare. hęc Mācinell^o in ill^d fat. vi.
 Timidus prægustet pocula papas. Hinc papa p summo pontifice Papa:
 ali^q aliunde deriuāt. Aelius Nebrissenis credit p summo pontifice Papius:
 gemino pp. pappascribi, pducit autē ab aratore. ¶ Papius viri Papilus:
 nomē. vnde Papias lex. Auso. in epig. Papias lex placuit, Julia displicuit.
 Papilius viri ppriū. Mart. li. iij. Cur q̄ vis fieri Papilefacta doles.
 ¶ Papinius poetę nomē. Sido. ad Fœlicē. Non qd̄ Papinius tuus meusq̄.
 phal. Domitius ante syluas Papini^{ij} omīno cōtrario modo posuit
 quia forsitā errore Serui^{ij} fuit imbut^o dicens. hęc tecū pariter
 velit Papini. Phœbus Castaliū nouare carmen. phal. sunt. Papianilla:
 ¶ Papianilla ppriū mulietis. Sido. in ppentico. Cōiunx papianilla la.
 quē pudico. phal. est. ¶ Papilio. Mart. li. xij. In tauros libyci ruit
 leones, nō sunt papilioib^o molesti. phal. sunt. ¶ Paphagones. Pri
 scianus in perihegesi. Paphagones post hos mariādinicq̄ sequunt^{ur}
 Bithynicq̄ viri pinguislima rura colentes. Qua rhebas pulcher gra
 tissima flumina voluit. ¶ Rapum vel rapa æ. a rapio volunt de Rapum:
 riuari, ergo cōtra primitiui naturā pducit. Mart. in xenijs. Hęc tibi
 brumali gaudentia frigora rapa. Quę dam^o in cœlo Romulus esse
 solet. Palladi^o. rapa muta^o in napos. ¶ Sapo. onis. substātia ema Sapo.
 culatoria. Serenus. Attrito sapone genas purgare memēto. ¶ Sa Sapis:
 pis. is. fluuij nomē videto isaurus i ante. ¶ Saperda conchę ge Saperda:
 nus, sunt qui a sapio deriuēt ergo cōtra primitiui naturā pducitur.
 Persius. Et qd̄ agam? rogitas en. saperdam adueche ponto.
 ¶ Vapulo as. lu. Ego vapulo tantum, est finis versus.

A ante q corripit, vt aqua, laqueus, aquila etiā **A añ q̄**
 a viri pprium, licet arator variauerit. vt li. ij. Aquila tunc
 pceptor erat vir plurima laudis instrumenta gerens. Cō
 posita notanda sunt, quacq̄, quacq̄ versus nequaq̄.

A ante r corripitur, vt larix, quod male dicūt va
 a rriari vt opinor, Ariminū quod in. ij. epist. male pducitur
 a Petrarca ad Lucinum. Arabs, arabia, arabius. Vergil. Arabia:
 Eoasq̄ domus arabum pictosq̄ gelonos. At arabia & Arrabia:
 arabius ppter tot breues admittunt alterum r, & positioe pducū
 tur arrabia & arrabius. Proper. lib. ij. Ne si qua arrabio lucet hom
 byce puella. In eodē lib. Et dom^o intactę te tremat arrabię. ¶ Notē Carra.
 tur cetera geminata, vt carrus, carruca, Carra fluuij nomē Carræ Sarrestes
 vrbs. parrhisij. or. farra, sarraceni. Sedul. Saucia iā vetisq̄ marcebāt Tarraco
 viscera sarre. Sarrastes populus. Tarraco hispanię oppidum, par Parrhasi:
 rhasia, parrhais, parrhasius pictor & populus. Marrubij populi. us,
 L. ij

Ioannis despauterij Niniuitæ

- Arretiu.** Varro. Varrus virorum ppria. Barrhus elephas, & p̄ditus adole-
scens apud Hora. in. iij. satyra & in Epodo ode. xij. Arretiu vnde
arretinus. Persius. Fregerit heminas arreti ædilis iniq̄s. Mar. in apo.
Arretina nimis ne spernas vasa monem⁹. Laut⁹ erat thuscis Porse
na fictilibus. Errauit hic æneas Syluius in epitaphio Leonardi Ar-
retini, qd̄ habet post Leonardi epistolas. Arri⁹. arria, phaurusij po-
puli cum au diphthongo. Priscia. in perithegesi. Cōtinue post hos
sequit̄ phaurusia tell⁹. ita habet in libro nobilissimi haloini, vbi alii
qui legerunt pharisia & hic exceperunt.
- Phauru-
sij.**
- Ara.** ¶ Ara notum est sed aspiratū hara porcorum stabulum corripit̄
qd̄ de aibus quoq; dicit̄. apud Columellā. li. ix. ca. xij. & xiiij. Oui.
Cura fidel̄ harē. ab ara cōtra primitiui naturā corripunt̄ aruspex.
aruspicina, aruspiciū, q̄ ab hara aue quidā dici voluerūt. vide cor-
nucopiæ. corripit̄ quoq; hariolus, & verbū hariolor̄. Errauit Riga
teste Nestore dicens in Daniele Hariolus regis soluere visa nequit.
Idem errauit in miniscor alcheldemac. Maccabæus, Barabbas, ti-
bia, Ptolemæus, sericus, Mithridates, conopseū, origenes, parascue
sabbatū, candacis, & alijs valde multis, partim a Nestore animad-
uersis, nam longū fuisset om̄ia enarrare, quia Riga est pardo macu-
losior. ¶ Arete es. vel areta æ. superioris Dionysij filia, & alia eodē
noie vxor Alcinoi pducit primā secundāq; syllabas vt p̄bat Ne-
stor ex Apollonio & Homero græcis poëtis, in qua re errauit Tor-
tellius. vide e ante t. aretalogus. ¶ Areo. es. aridus & c. Verg. Aret
ager. ¶ Area ab ariditate dicta. Idem. Area tum primū est ingen-
ti æquanda cylindro, at corripunt̄ vndecūq; sunt arena, arista, arū-
do. ¶ Arene es, oppidum. Valerius flaccus li. i. At frater magnos
lynceus, seruatus in vsus. Quem tulit arene possit qui rumpere ter-
ras. ¶ Arunci Italię populi. Nestor cōtra Sulpitiū putauit per au-
diphthongon aurunci dicendū esse, at libri quos vidi hñt arunci.
¶ Aruncus. Arunca aruncor̄ vrbs. Aruncus etiā viri ppriū. & apud Pliū. si-
gnificat villum a capellarū mento dependentē, vt docet cum Sul-
picio Beroaldus & semp. pducit̄ vt dicit Sulpitius de aruncis popu-
lis. Verg. ænei. vij. Arunci misere patres sidicinaq; iuxta Aequora
quiq; cales linq̄unt amnisq; vadosi. Accola vulturū, pariterq; sa-
ticulus asper. ¶ Aruns viri ppriū apud Vergiliū. xi. ænei. in hoc
errauit Petrarcha, vt patuit in a ante b. ¶ Aram viri ppriū apud
Barium. Mantuanū qd̄ alij fortassis corripuerūt. ¶ Barium oppidum ita-
liæ. Hora. sat. v. bari mœnia piscosi dehinc gnatiā lymphis p̄ apo-

Verificatorię A in primis Li. III FO. LIX

copen pro barij. ¶ Baris idos. nauiculæ species. Prop. lib. iij. Ro-
 manaq; tubam crepitanti pellere sistro. Baridos & contis rostra li-
 burna sequi. ¶ Barine. es. mulieris ppriū apud Horatiū li. ij. car.
 ode. viij. Poena Barine nocuisset vnq; sapphicū est. ¶ Carica fi-
 cus species Ouid. i. fast. Quid vult palma sibi rugosaq; carica dixi.
 ¶ Carolus petrarcha corripit. cæteri fere pducunt. Est igit anceps.
 ¶ Caria cuius populi Cares dicunt. a singulari car caros. foemineū
 est. Caiera vt docet Regius in illud. iij. Met. Lyciæq; ppinquos. Ca-
 ras adit. Mart. in. i. epigrā. Aere nec in vacuo pendentia mausolæa
 Laudibus immodicis Cares in astra ferāt. hic aere ab aer p syncre-
 sin dissyllabum est. nisi putemus in prepositionē esse expungendā
 nec potest prim⁹ pes esse pceleumaticus quia aer priorē necessario
 pducit. Manil. lib. iij. Arcades antiqui celebrataq; caria fama. Auie-
 nus i arato. Lux hebes est matri vix qualē caria quondā. Nouerat
 intrātum p claustra tenacia clauē carpendus est Carolus arretinus
 neotericus poeta. qui hoc (vt plæraq; alia) cōtra veterū consuetudi-
 nem ausus est corripere dicens. Nunc caria antiquo fuerat spoliata se-
 pulchro. rephendendus quoq; Nestor est. qui ppter Carolū dixit
 caria variari. ideo nō iniuria Sulpitius obiecit Nestori inepto-
 rum poetarū testimonia. ¶ Carex vnde Carectū. Verg. Tu post
 carectā latebas. ¶ Carus. a. um. quod multo vedit. vnde caritas
 sine aspiratione. charus. a. um. i. dilectus. vnde charitas cū aspiratio-
 ne. sic omnia adiectiua in arus. vt clarus. rar⁹. testimonia sunt facilia
 Charus etiā viri ppriū apud Ouidiū. Nam ppria appellatiuorum
 vnde descendit quātitatem custodiunt. vt clæmens. rusticus. seue-
 rus &c. sic si quis a claritate nomē apud latinos sortiret. clarus indu-
 bie primā pduceret vt claranus apud Ausoniū ad Vrsulū grāma-
 ticum. & apud Martialem in li. x. Nam dicere apud Vergiliū clar⁹
 & amycus corripit vt a cōmunib⁹ distent sapit triuia. quale molito-
 res cōmenti sunt de rusticus & alijs plærisq;. quoniā clarus & amy-
 cus cū y græco græca sunt. quib⁹ correptis vtunt græci poetæ. lin-
 guæ latinæ penit⁹ ignari. Ait aut Verg. x. ænei. Et Clarus & Hemō-
 lycia comitātur ab alta. forte dicit a claro insula. vñ Clarius Apol-
 lo. Oui. i. met. Et Claros & Tenedos &c. ¶ Charis. itis. id est grā.
 corripit. vt charistia. licet hinc putei charus. a. um. originē traxisse.
 Oui. i. fast. Protinus accedunt charites. nectuntq; coronas. ¶ Ma-
 rinas. atis. grāmatici nomē in vñ. sat. Iu. Vide thrasymacus a añ s.
 ¶ Claris fluuij nomen vide e ante q sequana. ¶ Darius rex Per-
 farum nomen. rectius pducit. vide j ante u. ¶ Glarea sicca & ste-
 rilis duraq; terra. Luca. li. iij. Aut impulsā leui turbat glarea vena.

Baris
Barin
Carica

Carolus

Caria
Cares

Carex
Carus
Charus

NOTA
Clarus
Claran⁹

Carinas

Claris
Darius
Glarea

- Gnarus.** ¶ Gnarus unde gnarus. ¶ Larisa vel larise es. & gemino ¶ Laris-
Larissa. sa. Vide in medijs i antef. sic Larissus fluij nomen. ¶ Larius ita-
 liae lacus. Claudi. de victoria Stiliconis cōtra Alaricum. Protinus
 umbrosa vestit qua littus oliua. larius & dulci mentitur. Nerea flu-
 ctu. Catul. Comi mœnia lariumq; littus. Phal. est. Vergi. ij. Georgi.
Larinates Te lari maxime teq; Fluctibus & fremitu assurgens Benace mari-
 no. ¶ Larinates populi, omnibus syllabis, pductis. apud Sillium
 testimoniū facile occurret. ¶ Larides. pprium aut patronymicū.
Larides. Verg. x. æneid. Daucia laride thymberq; simillima. ples. Laronius
Larōius. viri pprium in. xiiij. Sillij. ¶ Laronia mulieris pprium. Iuue. Sa.
Laronia. ij. Non tulit ex illis toruū Laronia quendā Clamantē toties. Mart.
 lib. ij. Abneget & retinet nostrum Laronia seruū. quidam libri ha-
Larus. bent per au. diphthogon Lauronius & lauronia, vt testatur Man-
 cinellus. Larus aut̄ auis fulica (vnde quidā putarūt larium littus de-
 duci) corripitur in. v. Odyssæ Homeri teste Nestore. Riga tamen
 vt alia plurima, contra doctoz vsus ausus est, pducere, dicēs. La-
 rus fluminis est habitator & incola terrę. Est quoq; viri pprium &
 corripitur. Sil. lib. iij. Gorgoneoq; larū torquentē lumina vultu.
Larunda ¶ Larunda nymphæ nomē. Ausonius in monosyllabis. Nec ge-
Larina. nus hoc domuū larunda pgenitus lar. ¶ Larina ppriū mulieris
Maris. apud Verg. xi. æneid. ¶ Maris viri ppriū ac etiā fluij in Istrum
 fluentis. Sillius. vij. Inde rurēs thurin & Buten & Marin et arsen Dat-
 læto, susumq; manus cōferre malcon. Omnia sunt viroz propria.
Naris. Malæus diphthogon achabet. ¶ Naris nasi foramen. Oui. xij.
Narix. meta. Acta retro naris, medioq; est fixa palato. ¶ Narix, naricia
Naricia. naricium & narice. es. vetustissimum Locrorum oppidum, vnde
 fuit Ajax. hinc Naricij populi, de quibus Vergilius tertio æneidos.
 Hic & Naricij posuerunt mœnia locri. hinc naricia pix. Ergo narix,
 icis. in obliquis pænultimam corripit, pro insula Vlyssis in mari
Narea. ægeo. rectius per e Neritia dicitur. ¶ Narea & naret ponit Sul-
Pareo. pitius. ¶ Pareo. es. vnde appareo, compareo. Vergilius primo
Pharis. æneid. Paret amor dictis. ¶ Pharis. is. oppidi nomen. Seneca in
Pharus. Hecuba. pharin an pisam Iouis & coronis. sap. est. Verulanus dicit
 pharus produci. & Badius vult vestem quādam significare, pha-
 rus certe ægypti regio corripitur. Luca. li. octauo. Crimine belloz
 maculas Pharon, aruaq; nostra. hinc pharius, a. um. id est ægypti-
Quare. us. Quare, compositione notum est quia ex ablatiuis qua & re.
Rarus. ¶ Rarus notum est. vnde raro, rarenter, raritas &c. vta clarus,
Smarag- claritas clareo &c. ¶ Smaragdus video semper corripit, nisi for-
du. san apud Martialem. Sardonicas, smaragdos, adamātas, iaspidas

Verificatoria A in primis Li. III FO. LX

vno &c. vbi s pimitur, & apud Prudentium in psyco. has inter species smaragdina gramine verno, rectius corripies quia nonnulli volunt d liquecere apud Martialem, licet Nestor velit hoc nomen variari. ¶ Varix & varicus. vide in clementis varix. sic adiectiuum varus a. um. quod etiam viri nomen & fluuij nomen est, licet gemino r aliud viri ppriū Varrus legatur. at varius viri pprium corripitur, vt varius adiectiuum. Persius. Fallit pede regula Varo Varillus viri pprium pducitur in secūda saty. lu. Varicosus a varix contra primitiui naturam corripitur. Persius. Dixerishæc inter varicosos centuriones.

Ante S in dissyllabis produciunt, vt naso. Ouidius Naso legendus erat tunc quum didicistis amare. Martialis pfecto Petrarcha in. ij. lib. epist. ad conuiciatorem. Laudat mea carmina tybris, Parthenope studiosa pbat nec terra nasomnis Respuit aut flacci. indocte credidit ppriorū curam habendam esse nullam. ¶ Phasis fluuius. hinc phasias adis & phasianus.

Exceptio.

Basis. i. sustentamentū. vnde etiam orbiculos quibus in mensa vasasustentantur bases appellamus teste Beroaldo. Mart. lib. ix. Inscripta est basis indicatq; nomen. versus est phaleucius. ¶ Casa domuncula rustica aut pastorica. Vergi. Atq; humiles habitare casas. contra primitiuū, siquidem a supino casum fiat. ¶ Prasinus graecum nomen. i. porru. vnde Prasinus. i. porraceus & viridis. vt vestis prasina. Mart. li. x. De nostra prasina synthesis empta toga. Prasinus etiam est viri propriū. viridis ad colorem relatum ne barbarum putes. Ouid. Et nigra viridi turtur amatur aue. ¶ Phrasis. ¶ Quasi. Ouid. Et quasi discedens &c. Catullus videtur pduxisse dicens. Cui ego quasi eadem totidem mox deprecor illi &c. Tu tantum corripas cum cæteris. ¶ Thasos vna cycladū cum thaspirato. Papi. v. theb. Et paphos & nemorosa Thasos. hinc Thasius. Thasus. a. um. Thrasus viri nomen. Oui. in lbin. Ante diem rapto nō aduunda Thraso.

¶ A ante s in polysyllabis corripitur, vt Casius mons vnde casius. a. um. a casa insula, & hæc a caso Cleomachi patre que duo & dissyllaba puto corripit. Luca. lib. x. Lucifer a casia prospexit rupe diemq; Masanissa cum a etiā in secunda syllaba teste Tortellio potius q; per i. Masinissa fuit rex Numidarum quidā male opinatur si geminare in principio massinissa, vellem docerent per testimonia, Oui. vi fast. Postera lux melior supat masanissa syphae

Ioannis despauterij Niniuitæ.

Nolim ergo imitari Petrarham in quinto aphyricæ dicentē. Masi-
nilla tibi &c. pducit quoq; Trasymenus cōtra doctōrē vsū. No-
tetur vbiq; geminata vt cassandra, cassiopea, cassellius, Cassi⁹ viri
pprium in quo præter aliorū morem vnicū s̄ sustulit Sidonius
correptiōis gratia in secūdo pangyrico dicens. Et tibi flacce acies
Bruti Cassiq; secuto. Carminis est author qui fuit & veniē nisi for-
sitā legendū sit, cassiq; per apocopen p̄ cassij.

Exceptio.

- Asius.** ¶ Asius asiatic⁹ & asis idis. ab asia que est terrę habitabil⁹ pars maxi-
Asiaticus ma, contra primitiui naturā inuenio, hæc pducī q̄q; corripī posse
Asis. nō negauerim. Oui. v. met. Iam sup̄ europam sublimis & asida ter-
Asia. ram. Vectus erat iuuenis. Et li. xij. Ecquid vbi asiacas casuras aspicias
arces, Ingemis: Verg. i. geor. Asia circum Dulcib⁹ in stagnis rimā
tur prata caystri. Et. iij. geor. Op̄s & asia deiopea. Idem. vij. ænei.
Dant p̄ colla modos sonat amnis, & Asia longe Pulsa palus, vbi
Seruius ait. Asia prima lōga, est palus Mysic, prima vero breui, est
regio & terræ habitabil⁹ maxia pars. Verg. iij. ænei. Postq; res Asię
&c. Nebrissenis dicit se nescire an sit vsq; palus que vocet̄ asia, vñ
apud Vergiliū asia est adiectiuū, vt dicat in generali prata asia, pal⁹
asia, hoc est asię regionis, nā Mysia, Cayster, Lydia in asia sunt, ideo
Asopus. minus verē videt̄ Seruij dictum. ¶ Asopus fluuius Achaicæ &
ægię pater. Papi. vij. theb. Asopos genuisse datur. Luca. li. vi. Ac-
cipit Asopos cursus phœnixq; Melasq; Asopiades. i. æacus asopi
nepos. Oui. vij. met. Huic asopiades petis irrita dixit & vr̄bi Nō fa-
cienda meæ. Asopis. idis. i. ægina, vt in eodē libro. Si te nō falsa lo-
quūtur. Ille sub Asopidos quondā amplexus ægię. Alij hñt, Egi-
nē amplexus quondā sub Asopidos isse, & semp̄ vel prima vel se-
cunda cōtra primitiui naturā inuenit̄ corripī, nisi mendum sit. Ni-
colaus Valla in Homero li. iij. masculine dixit asopis. idis. p̄ fluuiō
At post hgrbosi venere asopidos vndas, mallē veteres imitando
asopus nō asopis. idis. p̄ fluuiō dicere. ¶ Basij & basio as. Mart.
Basium. xij. Paruū basiat vsq; morionē phal. est. ¶ Caseus Verg. Pinguis
Caseus. & ingrātē premeret caseus vr̄bi. ¶ Iasius viri ppriū sepius tetra-
Iasius. syllabum. Verg. ænei. x. Iasius imbrasides hiceta oniusq; timoetes.
Laserpicium. ¶ Laserpicium grāmatici plures dicūt pducī, Catull⁹ ad Lesbiam
Q̄ magnus numerus Libyssæ arenæ Laserpiciferis iacet cyrenis.
phal. sunt ex quib⁹ de prima huius dictionis syllaba nihil iudicare
Mnasill⁹ possumus, quia Catullus primę regioni nunc spondeū, nunc Iamē
bū donat, tertiā pducī hic manifestū est. ¶ Mnasillus satyri nomē.

Verificatorie A in primis Li. III FO. LXI

Verg. in buco. Pergite pierides chromis & Mnasilus in antro Sile num pueri somno videre iacentē Vbi pducit primā, in sileno quā corripit. Ibidem. Omnis gaudet mūdus cantāte sileno. ¶ Nasica Nasica: viri pprium patebit in i ante c. Nasidius viri nomen. Luca. lib. ix. Nasidius Nasidius marsi cultorem torridus agri Percussit prester.

¶ Nasidienus viri nomen. Horat. Sat. vlt. Nasidienus ad hæc tibi dii quęcunq; p̄ceris Cōmoda dent. Inuenio apud Martialem eadē quāitate Nasidian^o viri ppriū cum a in penultima. ¶ Pasiphae mulieris pprium. vide a ante e. ¶ Pasiphilus viri ppriū. Palladius. Pasiphile ornatus fidei cui iure fatemur. sic pasithea apud Catullum de Aty. & Berecynthia. sic quicqd est a pasa. t. omnia. ¶ Spasio viri ppriū. Papi. primo syl. Diues spasio q̄s agit tumult^o. phal. est. ¶ Thrasymachus viri pprium. Lu. sat. vñ. Sicut Thrasymachi probat exitus atq; secundi Carnatis & hunc inopem vidistis athenæ. ¶ Thrasius aut viri nomen, qui Busrin hūana hospitū nece posse aquas elici docuit. corripit. Oui. in. i. de arte. Quum Thrasius Busrin adit mōstratq; piari. apud Horatiū sat. ij. lib. ij. Thrasius viri diuitis ad paupertatē redacti, nomen pducit. Quum deerit egenti Aes laquei p̄cētū iure inquit thrasius istis iurgat verbis. aliqui tamē hic legunt tralius cum l nō cum s vt notat in hunc locum Badius. ¶ Vasidius viri pprium. Silius lib. xv. Cadit obuius acri. Cratulo Vasidiolibyę regnator arenæ.

Nasidie
nus.
Nasidia
nus.
Pasiphae
Pasiphil^o
Spasio.
Thrasymachus:
Thrasius

Vasidius

A ante T.

Ante t corripit, vt latro, statera, status, quater, quaternus, atauus. Verg. Oterq; quaterq; beati. Quatuor primitiuū pducit positione. Idem. Quatuor hic luuenes &c. Horatius. Mecenas atauis edite regibus. asclep. est. Catus. i. sapiens. vnde ppria catus ti. & cato onis. Sil. iij. Obuia quadrupedis p̄ceps Cat^o ora tulisset. hic viri ppriū est. de appellatiuo. Post hæc ille catus quātumuis rusticus ibit. Sedul. li. i. Sed tantū certare cati. p̄misione. fele siue æluro similiter corripit a Mātuario in buccolicis, & recte, quia a sagacitate cati dicunt. qua vocula vsus est Palladius lib. iij. ca. ix. Contra talpas p̄dest. catos frequēter habere in medijs carduetis. Raphael regius ex Nestore dicit in. vñ. lib. Quintiliani catus pro fele et geminare, cui nō credo, nisi pro illo testimoniū veterum quispiam afferat. scimus catos gemino et populos esse, & cataras aues qd' ex Martiale facile nosces. Atrox Atlas. Platea nūq; vlt. deo p̄duci, nec Plato, ideo nō credo illis qui putant variari, nisi testimoniu ex veteribus afferant. Hora. sat. iij. lib. ij. Quorsum pertinuit stipare platona Menandro, sic ceteri, Blatero quoq; semp cor

A añ T

quattuor
Catus.

Cattus:

Platea;

Plato;

Blatero,

M

Ioannis despauterij Niniuitæ.

- ripitur. Hora. Audit quum magno blateras sermone facisq; Lucil-
lius. deblaterat plenus bon^o rusticus cōcinit vna, hic s pimi in bo-
nus & rusticus. Author philomelæ indignus est quē imitemur. Bla-
terat hinc aries & pia balat ouis. hinc blatero nes importuni locuto-
res. Nestor dicit similiter corripit blatio, qd' pbat ex Plauto in am-
phitryone vbi blatis sextus pes est, sed quū apd' Comicos, admit-
tantur etiā scizontes, inefficax est pbatio. plurimi scribunt cum et
exilibus blactio a blax blactos. i. stultus, qā blactire est stulte & ina-
niter loqui, ideo Philelphus in decadibus semp' pducit. Tortellius
etiā blactero eodē modo scripsit, quē falli ex correptiōe manifestū
est, ego in Nestoris sententiā eo. ¶ Cathena tantū corripit, in quo
decipit Nicolaus Ferretus ex mēdoso Martialis codice. Expectant
curæ cathenatiq; labores. vbi emēdati libri habentq; geminatū sic.
Expectant curæq; cathenatiq; labores. ¶ Nates nomen, video
vbiq; corripit, nisi apd' Aufoniū si non sit mendū in epig. Eune qd'
vboris grauidę patria inguina lambis, Festinas glossas nō natis tra-
dere nates. Tu tantū corripito. Idē ad theonē. Percussa q; nates vici-
no podice nudat. Persius. Elifas q; nates & c. Hora. sa. viij. Nā dis plo-
sa sonat quātū vesica pepedi, Diffissa nate sic^o at ille currere in vr-
hem. Mart. in apopho. Sæpe tamē pueris abstulit illa nates. ridicu-
lus sane est & sicutus. Quis arte nates, tamē apparent tibi nates.
¶ Catholicus notum est corripit, vt cætera ex cata græca ppositiōe
Sidonius tamē cum alijs quibusdā christianis, licēter pduxit dicēs.
lib. iij. Vi quæ catholicā fidem laceffunt. Phal. est. Catullus quoq;
sine dubio corripitur, & tamē videt' pduci apud Catullum ad Lel-
biam in hoc sapphico. Ocium Catulle tibi molestū. nescio an no-
ue secūdo loco trochæum dederit. Statera contra Verulanū vide e-
ante r. Notent' geminata vt attagena, attagen. Hora. Non attagen
Ionicus est iambicus dimeter, Nebrissensis metri gratia in generib⁹
Blatta. vnum t abstulit, id alibi nefeceris. ¶ Blatta & miculus libros cor-
rodens & aluearia ledens, aliqui cū p blapta scribunt a blapto. i. no-
ceo. Mart. Constrict' os nisi das mihi libellos Admittā tūneas truces
q; blaptas. phal. sunt. ¶ Blattheus gemino tt. id est purpureus.
Matthē⁹. ¶ Matthias, Matthæus in quo Riga peccat dicens in genesi. Vt tua
p spicue scripta Matthæe ferunt, notauit hoc Nestor. Vide e ante u.
Attegiæ. ¶ Attegiæ de quibus multa. Iuuenalis interpretes in sat. xiiij. Dirue
Maurorū attegiæ castella Brigantū. i. vmbacula aut tabernacula
Pātāgia. sic atteia. Antonius Nebrissensis dicit pduci. & excipit Patagia fluij
nomen, quē errare credo, quia in omibus libris inuenio pantagia
cum n antet, & ita positiōe pducit. Clau. in secūdo de raptu pserpi

ne. Pantagia nomenq; gelan qui prebuit vrbi Cōcelebrant, sic caeteri. Hæc diligenter recensui quia in his hallucinatos (qui ante me scripserunt) animaduerti plurimos.

Exceptio.

¶ Producentur ea quæ habent in ante a, vñ precedente muta ante a, vt mater, frater, Cratus viri ppriū apud Claudianū in prefatiōe nuptiarum Honorij, cratis, vnde craticula. Corripiunt tamē Mathon vel matho cum th aspirato ppriū viri. lu. sat. i. lectica Mathonis est finis vsus. ¶ Matella vas vrinariū. Mart. lib. x. dispereā si tu pyladi præstare matellā Dignus es, aut porcos pascere Pinthos. At matula pducitur. Philadelphus. ix. primæ. Intrauit plenis non vltima matula neruis, & in tertia quartæ. Vrinam matula seruat. Matinus mons. vnde matinus. a. um. Luca. lib. ix. vulturis & calidi lucent buceta matini. Sunt autem buceta loca in quibus boues hument. luue. sat. xiiij. Nota mathematicis genesis tua. vide mathesis. e ante s. ¶ Matieni populi apud Priscianū in perihagesi. ¶ Cratinus, craterus, crates etis. Stratocles viro rum propria. Cratis Scyllæ mater, & quæcunq; alia sunt a cratos. i. robur & stratos. i. exercitus. Persius in. i. sat. Audaci quicūq; afflate cratino Iratum eupolidem pregrandi cum sene palles. Aspice & hæc & c. Idem in. iij. sat. Et quid opus cratero magnos pmittere montes. Furius bibaculus En cor zenodoti en iecur cratetis. Phal. est. Vergil. in Ciri. Ipse cratem matrem & c. Crathis autē cum th aspirato Achiuorū fluuius corripitur, vide a antel halys. idem nomen pro fluuio Calabria pducitur. Ouid. xv. meta. Crathis, & hinc sybaris vestris cōterminus oris Electro similes faciunt auroq; capillos. ¶ Ater Catullus. Nil nimium studeo cæsar tibi velle placere. Nec scire utrū sis alb⁹ an ater homo. sic atramentū. Atrium vnde cūq; sit non inueui correptū ¶ Atella vnico teste Nestore Cāpaniæ oppidum, hinc atellani lu di. Sil. li. x. iamq; atella suos iamq; & Galogrecia adegit. ¶ Atina Campaniæ oppidum. Verg. ænei. viij. Tela nouant Atina potens Tyburq; superbum. Ardea crustumeriq; & turrigeræ antennæ. Atina quoq; Bœotiæ vrbs fuit. Atinas viri proprium corripitur. Verg. xi. ænei Fugit acer Atinas. ¶ Atis cum y græco puer Cybeli dilectus. Persius. Claudere sic didicit versum berecynthius Atys, aliorum nomen corripitur, vt in. viij. theb. Papi. & in. iij. Lucani. & in. v. meta. Deplorauit Atin. sic pro filio Cræsi apud Philelphum in. iij. primæ. ¶ Blathara viri pprium in. xi. Mart. nisi baccharam legatur quo nomine frequenter vitur id potius credo.

Mathon
Matella.

Matula.
Matinus
Mathesis
Mathæti
cus.

Matieni.
Cratinus

Craterus
Crates.
Cratis.
Crathis.
Ater.
Atrium.
Atella.

Atina.

Atinas.
Atys.

Blathara

Ioannis despaüter ij Niniuitæ

Catillus, ¶ Catillus variatur, fuit filius Amphiarai vatis Thebani, cui⁹ tres filij Catillus, Tyburtus. Coras dicunt Tybur condidisse, hinc catillus. a. um. i. tyburs. Sil. lib. iij. Anienicolęq; catilli. i. tyburtes. hic est finis vsus, vbi corripit nisi mendū sit, nam cæteri pducunt & tu potius pducito. Idem in viij. Hinc tybur Catille tuū sacrifq; dicatum Fortunæ pñeste iugis. Verg. vij. ænei. Catillusq; acerq; Coras argiua iuuent⁹. Hora. li. i. car. xvij. ode. Circa mite solū tyburis & mœnia catili, versus est Alcaicus choriambicus pentameter, vbi in grō catili vnū lablatū est correptiōis gratia, aut noue spondeus ppyrrhicio, nam versus cōstat spondeo trib⁹ choriambis & pyrrhicio; ¶ Clathrus vel. um. Nebrissensis corripit, quia correptionē nondum repperit. ¶ Fatum, fatidicus, nota sunt, quia e lupino pducito dicunt venire, vt natura natus, natalis, sed corripit nato, as. cōtra primitiui naturā. ¶ Gnatia oppidi nomen apud Horatium; vide Bariū a anter. ¶ Latus. a. um, vnde latitudo, qd̄ videt̄ oriri e participio latus, a fero. At latus eris corripit, vnde cūq; veniat, testimonia facile occurrēt. ¶ Latona phœbi mater. Oui. vi. met. Colitur Latona p aras ¶ Laterna cōtra primitiui naturā, quia dicitur a lateo. Mart. in apo. Dux laterna viæ clausis feror aurea flāmis

Quatin⁹ ¶ Natura, natio & c. satis patent. ¶ Quatinus p i. i. quia. Quatē⁹ p Quaten⁹ e, quousq; & inquantū. Hora. in ser. deniq; Quatinus excidi penit⁹ Saturn⁹. vitium irę & c. ¶ Saturnus. Persius. Saturnūq; grauem nō loue Scatinus frangimus vna. ¶ Scatinus viri ppriū. hinc lex scatinia. ita hnt omēs libri quos videre licuit, non cū n ante t scatinus aut scatinia; lu. sat. ij. Citari ante omēs debet scatinia respice primū & c. Auso, in epigrāmatīs ab ausonijs interim defecit, vt quū secundā corripuit dicens. Scatinia metuens nō metuit titiam. ¶ Saurius decurio cubicularior; Domitiani. Mart. li. iij. in aphrum. Sauriosq; modos partheniosq; sonas. Calderinus dicit veteres libros hñe sigerios, & Tranquillū habere saturium. Ergo quū Mart. & Suetō. de eodē loquantur, necesse est in vtroq; legere Sauriū vel Sigeriū. hęc & plura Calderinus, que studiosis discutiēda relinquo. ¶ Statim pducitur teste Marcello, cui astipulatur Nestor & Baptista pius, p pseueranter, æqualiter & cōtinenter. diciturq; a stando. Plautus in amphitryone Nec recedit loco quin statim rem gerat, statim. i. cōstanter cōtinue, versus est iambicus trimeter, nullū admittens trochæum. vñ gemino ce recedit leges, vt ante dixim⁹, recedit p recidit. Afferam ego aliud testimoniū, Festus in arato. Tunc succisa Ceres statim cum mergite culmi, Construit. At statim temporis aduerbiū pro illico, mox, subito, corripitur tantū, ne credas variari. Seneca

Verſificatorię A in primis Li. III FO. LXIII

in Hecuba. Stulta eſt fides celare. qđ pro das ſtatim. iam bicus trime
ter archilochius. Catullus. Ver; ſiquid ages ſtatim iubeto. phal. eſt.

¶ Staius viri pprium & poete clariffimi nomē. lu. ſat. vij. Latam
quũ fecit Staius vrbē. &c. in hoc errauit Philephus in quinta pri
mę dicens. Naſo valet nugis Staius modo barbara blaetit.

¶ Silata nauigiũ latum, ſic dictum, vt ſlitem p litem & c. hinc ſla
tarius, latus & amplius. lu. ſat. vij. Spondet em tyrio ſlataria purpu
ra ſilo. hæc ex Feſto Mācinellus in dictũ ꝑ ſum luue. ¶ Vates, va

ticinor, vaticanus, niſi cōtra primitiui naturā dicas corripit, cui ſen
tentię quidā inſollicit r aduerſant. Mart. in apo. Vilia ſutoris calicē
monumenta vatini, p vatini, viri pprium eſt. Catul. Odiſſem te
odio vatiniāno. phal. eſt. ¶ Vatiſſa oppidi nomē. Mar. li. iij.
Et paruæ vada pura vatiſſæ. phal. eſt.

Ante u corripitur, vt auus, auia fœmineũ eſt
a triſyllabum, ne cum ineptis dicas auā. Perſius. Ecce auia
aut metuens diuũ matertera cunis Exemit puerum.

Exceptio.

¶ Auidienus viri ppriũ. Hora ſat. ij. lib. ij. detorſerat auidienũ, eſt fi
nis ꝑ ſus. Nota ex a ꝑpoſitione deducta quia pducunt. vt auerto,
auius. a. um. ſed auis licet hinc deducāt corripit. Verg. i. æneid. Nec
poſſe Italia teucroꝝ auertere gentē. Idem Geor. ij. Auia tunc reſo
nant auibus virgulta canoris. ¶ Claua, clauus, clauis, clauiger, te

ſtimonia facile occurrent. ¶ Dauid vir pprium. vide cremen
Dicit quoq; Dauides. æ. Vide i ante d. ¶ Dauus viri nomen. Per
ſius. Daue cito hoc credas iubeo. ¶ Daualus viri nomen apud
Philephum in tertia ſeptimæ. ¶ Flauus. a. um. flauio & Flauius

vir ppriũ. ſiquid amplius reperiat habens conſonantē atntel, vo
lunt pducit, Verg. flaua ceres & c. lu. ſat. iij. Cum iam ſemianimũ la
ceraret flauius orbē. ¶ Gauſus vide atrida. A in vltimis. ¶ Gna
uus vnde ignauus. Oui. in. i. de pōto. Det mihi formoſa gnaua iu
uēca manu. ¶ Lauiniũ oppidum & Lauinia filia Latini, quæ op
pido nomen dedit. tam manifeſte varianť vt iure rideant, qui vbi
in Vergilio grũs Lauini corripit, ſubſtituendũ putant latini. Verg.
xij. ænei. Illo quęrat coniuñx Lauinia cāpo. Ibidem. i. ænei. Italiã fa
ro profugus lauinaq; venit Littora. Oui. vi. ſat. Et populus laure
us lauiniũq; meum. vbi contra aliorũ morem ſecunda corripit
Idem. ij. ſat. Hanc tibi cur tradā pia cauſa Lauinia cōiuñx Eſt mihi
Verg. xij. ænei. Exulibus ne datur ducēda lauinia teucris. Idem. Cer
nes vrbem & promiſſa lauini Mœnia. luue. ſat. xij. Atq; nouercali

Ioannis despauterij Niniuitæ.

sedes p̄lata Lauino. Tibul. li. ij. Ante oculos laurens castrū murusq;
lauini est. ¶ Mauors & mauis, mault' fatis nota sunt. ¶ Nauis,
Pauo, nauita, nauigo, nauo as. nota sunt. Horat. Nauiget Anticyram.
Pauus. ¶ Pauo & pauus & p̄paua, sed prius cōmunis generis est. Auso. ad
Paua. Paulinum. Vincit centum oculos regia pauo tuos. Colu. ix. ca. xi.
Fœminæ pauones que non incubant ter anno fere partus edunt.
Auso. in epig. P̄pauq; de pauo cōstitit ante oculos. Gellius. pauus e
famo. famo præstantior est. ¶ Pr̄pauus. Hora. in arte. Non magis esse
velim q̄; pr̄pauo viuere naso. Verg. de viro bono. Offensus pr̄pauis
dat palmam & præmia rectis. Sic pr̄pauo & compositum de pr̄
uo &c. ¶ Rauus. a. um. i. subniger. Vide a ante nLanuuium, hinc
Rauus. rauila rauos oculos habens, & Ravidus viri proprium. Catullus.
Rauila. Quænam te mala mens misselle rauide. Agit precipitem in meos
Ravidus. iambo. Phaleucij sunt duo, prior autem hypermeter. ¶ Suauis
Suauis. suauiti, suauitari nota sunt. Sed si prima syllaba diuiditur, tunc pri
Sao. ma breuis, secunda erit longa. ¶ Sauo. onis. fluuij nomen. Vidi
corruptum sed cum versu poeta ex cidit. producitur tamē si Calde
rino credimus, qui dicit sauo nō sason legi. in hoc hendecasyllabo
Papiniū iij. sylua. Et linterna pal⁹ pigerq; sauo. Nestor sason legit.

E ante consonanteis in primis
syllabis, & primo ante B.

Ante b corripit vt nebula, nebulo, onis.
Ouid. Illic & nebulas illic cōsistere nubes iussit &c.
E añ B. Hebræus, ebur. Verg. India mittit ebur. neq; vsq;
Ebur. pducitur contra Nestorem, nam in Catullo non
ebore. nysæo legitur sed eberenicæo, vt sit oratio
ex præpositione e & ablatiuo beronicæo a berenicus. a. um. quod
est possessiuum a berenicæ. es. ægyptiorum reginæ nomine, de cu
ius coma loquitur Catullus, vbi dicit. Eberenicæo vertice cæsari
em. Febris corripuit Serenus teste Badio, Nebrissensis pducit tan
tum dixit, quia apud veteres correptionē nondum inuenerat. Ne
Febris. stor contra Sulpitium dicit naturaliter corripit, sed testem citat non
satis idoneum Macrum de viribus herbarum dicentem. Hæc non
dum tremulo potanda dabis febrienti. Idem. Vnaquaq; die febre
si vexabitur æger. Philel. ix. viij. At tu si sapias febrienti pocula sæ
pe. Ori appone sagas. Ego disceptationem primus dirimā Catull.

Verg. nescio quid febricosi scorti diligis, hoc pudet fateri. phal. sunt.

Exceptio.

¶ Producentur habentia duas consonantes ante e. vt crebro, creber. a. um. Trebula oppidi nomen. Mar. in xenijs. Trebula nos genuit &c Crebenus fluuij nomen. vnde crebenis idis. Ouid. xi. metamor. Aspice hesperien patria crebenida ripa. id est Crebeni filiam. Auso. pro viro quodam corripuit dicens. Sic quae venalis tam longa aetate Crebenus. Non habet emptorem sit tibi pro precio. Corripitur etiam Trebia fluuius cisalpinae galliae. Trebatus Trebonius. Trebius virorum propria. Sil. lib. iij. Planitiem metuens Trebiam colleque petebat. Petrarca in. iij. lib. epist. male produxit. Hora. docte Trebati. fama Treboni. sunt versuum fines. Trebius est apud lu. in satyra quinta. ¶ Debeo Horat. debemur morti nos nostraque. ¶ Debilis, debilito. Vergi. debilitat gressus debilitatque pedes ¶ Debae variatur, sed rectius producit. populi sunt. Philop. saty. xxx. Quodque magis mirere Debes, gens herculis hospes Nullo habet in praecio. pductio est apud Proper. lib. iij. Si te Coa iuuat, Debarumque aurea ripa. Et que sub tyria concha superbit aqua ¶ Ebofita Stat. pri. syl. Et quas precoquit ebofita cannas. phal. dicitur mel ex arundinibus. ¶ Ebrius & quicquid hinc est, quia dicitur componi ex e prepositione & bria id est vas vinarium. licet ab hauriendo alij deriuent, & aspirent hebrius, quod minus placet. vt ut est cum Nebrissensi producenda dicimus, quia correptio non constat. Persius. Ebrius antefores &c. ¶ Hebe pubertas & Hercules vxor. hinc Ephebus. Vergi. deliuore. Non potus iuuat aut sa por lyae. Nesci pocula Iuppiter propinet. Aut haec porrigat & ministret Hebe. phal. sunt. ¶ Hebrus teste Sulpitio. ¶ Nebris dicitur produci tantum Antonius Nebrissensis, quia nusquam reperit correptionem. ¶ Rhebas. e. nomen fluuij. Valerius flaccus lib. iij. Aut socijs tetata quies nigrantia quam iam Littora longinqui que exirent flumina Rhebe. Vide quoque paphagones a ante p. ¶ Rhebus equi nomen. Vergil. ix. aeneid. Rheba diu res siqua diu mortalibus vlla est. Sunt qui per a diphthongon rhoebus scribant teste Nebrissensi. ¶ Sebetus fons & fluuius iuxta Neapolim. vnde sebetis. idis. Papi. i. syl. Euboia & pulchra tumeat Sebetus alina. Verg. vij. aeneid. Nec tu carminibus nostris indictus abibis Oebale, quem generasse telon sebetide nympha. Fertur teleboum capreas quum regna teneret. pro teleboarum. ¶ Sebum pro seuum.

Trebula.

Crebenus.

Trebia.

Debeo.

Debilis.

Debae.

Ebofita.

Ebrius.

Hebe.

Nebris.

Rhebas.

Rhebus.

Sebetus.

- ¶ Thebe arum. thebe es. theban⁹, thebeus, satis nota sunt. Apuleius teste Nestore vult hæc æ diphthongon obtinere, quia veteres plerūq; ita græcū in æ diphthōgon verterunt, hinc thebais, idis. Pappini poema de rebus thebanis. ¶ Zebedeus viri proprium a christiani poetis pducitur, vide e ante u.
- Zebede⁹**
- ae añ b** **Æ** ante **B** Cæbes pro loco, at Cebes populi & viri nomina diphthongon nō agnoscit. ¶ Glæba teste Georgio Valla, licet Calepinus sine diphthōgo scribat, Verg. i. ænei. Terra antiqua potens armis atq; habere glæbe. ¶ Hæbudes plurale tertiæ, infulæ sunt, scribitur p æ diphthōgon teste Calepino. ¶ Plæbes ei, vel plæbs plæbis, vtrūq; dici pbauimus in heteroclitis.
- Cebes.**
Glæba.
Hæbudes
Plæbes.
- Oe** ante **b**, Bœbeis Thessaliæ palus, Lucanus in. vij. lre p ossam rapidus Bœbeida sanguis, vbi notate Sabellico, male legit boetida aut bocheida. ¶ Bœbe es. thessaliq; vrbs. Oui. vij. met. luncosaq; littora bœbes Carpsit. ¶ Bœbius viri propriū. Luca. lib. ij. Flere vacet vix te sparsum per viscera bœbi, vocatiuus est Errat in hoc Petrarcha, vide a ante b in exemplis ¶ Cœbū Auso Distinguit solidos cœbo pœunte trientes. ¶ Oebalus viri nomē vnde cœbalia regio, hinc cœbalius. a. um. vide sebetus. ¶ Oebasus viri propriū. Valerius flaccus lib. vi. Mediā moriens descendit in hastam Oebasus infestum summissō poplite phaltē. Euasisse ratus ¶ Oebades viri propriū teste Tortellio. ¶ Oebaris Darij stabularius, teste eodem. ¶ Phœbus. i. apollo. ¶ Phœbe. i. Diana Phœbi soror. phœbas adis. fatiloqua phœbi numine afflata.
- Bœbeis**
Bœbe.
Bœbius.
- Cœbum**
Oebalus
Oebasus
- Oebades**
Oebaris.
Phœbus.
- E añ C** **Ante C** corripitur, vt speculum, specula locus e vnde speculamur. at specula diminutiū a spes, e primitiuo productionē habet, vt reclusa a res, vt secur⁹ quoq; a prepositiōe inseparabili se, sic mecum, tecum, secum. Corripe iterū p rcor, preces, precia, preciū, cætera a præ diphthongo pducuntur, de quibus satis dictum est, ideo de his nihil dicam. Echinus vtrūq; accipias corripit, licet quidā male putarint, variari & pduxit Petrarcha ecloga. xij. decept⁹ forsan mēdoso libro sexto Lucani, vbi echinus legit mendose pro echeneis, nam vera lectio est. Nō puppim retinens euro tendēte rudentes In medijs echeneis aquis. Echeneis latine remora piscis est minimus, maximas naues sistens, echinus vero alius piscis est & vasculū quoddam, & terrestre animal, & castaneorum tegmen, & echinus untis, vrbs nomē. nihil horum inuenio pducī. Mart. in xenijs, Cortice deposito mollis echinus erit sic cæteri.

Exceptio.

Echo.us soni repercussio & in eum verfa nymp̄ha, echeo. i. resono Echo.
 as, Echi valles arguta, Oui. iij. met. Nec prior ipsa loq didicit reso-
 nabilis echo. ¶ Imbecillus. a. um, vel imbecillis ab in & bacillus, Imbecil-
 quasi bacillo indigens. hoc est debilis contra primitiui naturā pdu-
 citur, licet Prudentius contra aliorum morem ausus est corripere.
 Lucre. li. i. Adde q̄ imbecilla nimis primordia fingit. Hora. sermo.
 xvij. Imbecillis iners siquid vis adde popino. ¶ Lecania propriū
 mulieris. Mart. lib. v. Thais habet nigros, niueos Lecania dentes. Lecania:
 ¶ Lechiæ arum cum ch aspirato. portus corinthius a leche. i. port⁹ Lechiæ.
 Sta. in syluis, his paruus nisi lechiæ vetarent, Inous freta miscuisset
 isthmos. phal. sunt. Domitius inquit mēdose in alijs haberi deuiæ,
 syllabam tamē variavit (inquit) Nam ante lechæo corripuit dicēs
 Curua palæmonio secluditur vnda lechæo. ¶ Lecythus produ-
 citur teste Nestore ex. viij. Odysseæ homeri, & ex Aristophane. Est
 autem olearium vasculum. de genere alibi satiffecimus. Lecythus
 ¶ Mecenas doctissimorum patronus. Hora. Quisit mecenas. Mecce-
 ¶ Secius. i. minus, contra primitiui naturam si a secus. i. aliter dedu-
 catur. Verg. ij. Geor. Indulge ordinibus nec secius, omnis in vnguē
 Idem. xij. ænei. Haud secus accenso gliscit violentia Turno. Secius.
 ¶ Stechas adis. insula in Rhodani ostio prope Massilienses, sunt au-
 tem stechades tres sic dictę, q̄ in ordinē sint positę, a stichaome. i.
 per ordinē incedere stichon ordinem versumq; appellamus, hæc
 Omnibonus in illud Lucani. lib. iij. Venerat influ ctus Rhodani cū
 gurgite classis. Stechados arua tenēs, video impressum cū cæ diph-
 thōgo stœchados. sed preceptū non habeo, & Calepinus inter nō
 diphthongata reiecit. scribit cum ch aspirato. ¶ Theca. & i. reposi-
 torium. Mart. in apo. Sortitus thecam calamis armare memento
 hinc dactylothea, bibliothea, scribit autē cum ch aspirato. Theca:
 Ae ante C. Cæcus cum suis, vt cæcutire parū videre, cæ
 culto as. cæco similis sum. Cæcare cæcū facere. ¶ Cæcias. & vent⁹
 nubes attrahens, teste Aristotele. ¶ Cæcubi Cāpaniæ populi apd
 quos optimū est vinnm qd cæcubum dicitur. Mart. Cæcuba fun-
 danis generosa coquunt amicis. ¶ Cæculus prænestis. conditor
 hinc Cæciliorū familia quos aliq̄ a cæcutientibus oculis dictos vo-
 lunt. Est quoq; Cæcilius proprium viri. Cæcilia proprium mulie-
 ris. Cæcilia quoq; serpentis no men. ¶ Cæcinos amnis qui Rhe-
 gynum agrum a Locrensi diuidit. ¶ Cæcinum italiæ oppidum
 haud procul a Sicilia. De Cæculo Verg. vij. ænei. Cæculus, hunc le

- Fæx.** Fæx fæcis, cuiusuis rei excrementū diminiuentiū est fæcula. hinc fæculent⁹ id est fæce plenus & turpis & c.
- Fæculētus** Fæcare a fæcibus exprimere. Vinum fæcatum e fæcibus expressum;
- Fæcare.** Defæcare. i. purgare. Fæcutinus. a. um. id est fæculentus. Cellius. Eas
- Fæcutin⁹** finitiones præcãdas neq; fæcutinas grãmaticas spectaueris, sed au-
- Fæcini⁹** rem tuam interroga quo quid loco conueniat dicere. ¶ Fæcinia⁹ vus que plusq; ceteræ fæcis afferūt alio nomine rubellana⁹ dicuntur
- Fæcund⁹** ¶ Fæcundus teste Tortellio & Georgio Valla. hinc fæcundare & c. multiper cæfæcundus fæcundare scribunt. ¶ Hæc pronome di-
- Græcus.** ¶ Græcus, græcia, græcanicus & c. & verbū græcari & pergræcari & græcisso & c. ¶ Læci preteritū a verbo iacio, autho-
- Phæcasi⁹** re Tortellio. ¶ Phæcasius vnde phæcasius & phæcasiatus, si-
- Sæculū.** gnificationē videt apud interpretes Iuuenalis in illud sat. iij. Phæca-
- Væcors.** sianorū vetera ornamenta deorum. ¶ Sæculum centū annoꝝ spaciū, hinc sæcularis & sæculare. alij a sequendo, alij a senib⁹ de-
- ducūt. ¶ Væcors, væcordia teste Guarino, licet sint qui huic opi-
- nioni refragent, vt videbis apud Calepinū in vch.
- æ añ C** Oe ante C mœchus adulter, mœchia adulteriū, hinc
- Mœchus** verbum mœchor aris. Hinc mœchaliū. i. scortillū.
- Oecos.** ¶ Oecos. i. domus. hinc multa sunt. vt œconomus pecuniæ & fru-
- Oeconomo-** gum dispensator, quasi domus lex, inepte dicitur prepositus, quod
- mus.** substantiue apud doctos nō inuenies. male quoq; iconomus dicitur per i in prima syllaba, hinc œconomicus. a. um. nomos lex est.
- ¶ Oeci. orum loca vbi matrefamilias cum lanificibus sedent,
- Oeci.** ¶ Oecumenicus. i. vniuersalis, & ad totum orbem pertinens. vnde
- Oecumenicus.** œcumenicū consiliū ab œconome. i. vniuersus orbis teste Tor-
- Oecinyres.** tellio. sic œcumentū & œcumaticus. ¶ Oecinyres viri propriū
- teste Tortellio cum y græco in tertia syllaba. ¶ Oechalia cum ch
- Oechalia** aspirato diuersarum vrbiū nomen. ¶ Oechalius fluius.
- Pœcile.** ¶ Oechalides, Oechadius. parœcia non parochia ab œcos. in me-
- dijs videbitur. ¶ Pœcileporicus atheniensis. ¶ Pœcilos lapillus.
- E añ D** Ante D in dissyllabis producitur, vt pedo ver-
- Pedo.** bum. vnde oppedere apud Hora. Sedes nomen contra
- e primitiui naturam, nam sedeo & sedile corripitūtur. No-
- Pedum.** tentur formata e breuib⁹. vt pedum, pastorius baculus quo pedes
- pecudum detinetur. Verg. in buco. At tu sume pedum. Est quoq;
- oppidi nomen, cuius incolæ pedani sunt. Hora. li. i. epist. iij. Quid
- nunc te dicam facere in regione pedana? Pedo xnis. cui grandiores
- sunt pedes, & viri propriū est. lu. sat. viij. Sic pedo cōturbat. Pædor
- æ diphthongon habet vt statim videbimus. **Exceptio,**

Verficatoriæ E in primis Li, III FO LXVI

¶ Cedo edipticum. i. dic vel da. nam cedo cefsi pducitur. Perſius.
 Hæc cedo vt ad moueam templis & ſarre litabo. ¶ Cedrus arbor. Cedo:
 Hora. iu arte. Speramus carmina fingi Poſſe linenda cedro & læui Cedrus.
 ſeruanda cupreſſo. ¶ Edo es eſt. vnde comedo, exedo, ambedo.
 ¶ Medon, ontis. viri p̄priū. Oui. ij. met. Primuſq; medō nigreſce
 re cœpit. Verg. vi. ænei. Ingemuit glaucūq; medontaq; therſilocho
 umq;. Valerius flaccus li. ij. Linquit & vndantes menſas, infectaq;
 pernix ſacra medon. ¶ Scheda quod multi inepte putarunt p̄
 duci. Scribitur autē cum ſ littera ſequente ch aſpirato, diminutiū
 eſt ſchedula, inepti ſcribunt ceda cedula. Eſt autē ſcheda chartę foli
 um nondum cōpactę & ſcedulā non inepte dixeris chartulam vel Schedā,
 papyrulum in qua aliquid ſcriptū eſt. de ſignificatione plura leges
 apud Martialis interpretes in illud libri quarti. Nec ſumma, potes
 in ſcheda teneri. Phal. eſt, vbi prima in ſcheda corripitur.

E ante D in poliſyllabis corripit, vt medeor, medicus
 Exceptio.

¶ Edonus edonis. idis. quia ſiunt ab edon. de his in cremētis ſatis di Edonus:
 ctū eſt. ¶ Edilus viri p̄priū. Mar. li. i. epig. Edile ſi p̄peras dic mihi Edilus.
 ne p̄perem. video impreſſum æ diphthōgo ædilus & id mihi pla
 cet. ¶ Gedippa viri p̄priū apud Auſoniū ad theonē. ¶ Gedeon Gedippa.
 varia. vide vocalē ante vocalē. ¶ Hedymeles cytharœdi nomē. Gedeon.
 ab hedis. i. dulcis & melos. i. cantus. Iu. ſat. vi. Quo tener Hedymeles Hedyme
 operā dedit hunc tenet hoc ſe Sola. Siqd aliud ab hedys fiat, pdu
 les. catur. ſcribit hoc nomen cum y græco. ¶ Medea venefica notiſſi Medea.
 ma. Oui. vij. met. Fruſtra Medea repugnas. ¶ Media regio cuius Media.
 incolę Medi ſunt, hinc medicus. a. um. Verg. ij. gęor. Media fert tri
 ſtes ſuccos tardūq; ſaporē. Luca. li. viij. Permedica rura. ¶ Medica Medica.
 hërba. Verg. i. gęor. Vere fabis ſatio tū te quoq; medica putres Ac Medoact
 cipiunt ſulci & milio venit annua cura. ¶ Medoaci populi apud
 Mantuanū. vide o ante m cenomani. ¶ Nedymn⁹ viri p̄priū. Nedym
 Oui. xij. me. Robore nedymnū iaculatorēq; lycotā Sternit. ſcribit nus.
 cū y græco. ¶ Sedentani hispanię populi p̄pe nouā Carthaginē Sedētani
 Sil. li. ij. Sedētana cohors quā ſucro rigētib⁹ vndis & c. Sucro onis Sedulus.
 fluuij nomē eſt. Sedulus. ¶ Seditio, ſeditioſus ſatis nota ſunt. Seditio.
 ¶ Ae añ d, Aedes tā templū q̄ domus priuata, hinc mul æ añ d.
 ta ſūt, ædifica, ædifico, ædepol, æcaſtor. Aediſ, ædituſ, æditim⁹. ¶ Aedi Aedes cū
 lus viri p̄priū, q̄uis aliqui ſine diphthongo. edilus ſcribūt vt dictū ſuis.
 eſt. ¶ Aedo licet ab e & do ſit, multi p̄ æ diphthōgon ſcripſere.

- Cædo.** ¶ Aedon diphthongon non habet. Vide a ante e. ¶ Cædo cum suis, in præterito autē cecidi diphthongon perdit. Cæduus. a. um. vt sylua cædua que ceditur. Incædua que nō cæditur, vt lucus. Cædicus proprium viri apud Verg. ix. & x. ænei. Cæditus viri propriū in xij. sat. lu. Cædes mors. omnia a cædo verbo formari putant.
- Dædalus.** ¶ Dædalus viri proprium. dædallin. i. variare. hinc dædalum græci varium vocant, & logodædalos homines dicūt sermonis varietate decipiētes. Dædalia orū. vrbs Lyciæ a Dædalo nomē accepit.
- Dædaliō.** ¶ Dædalon viri pprium. ¶ Hædus teste Varrone olim a Sabinis hædus dicebatur, postea hædus f in h versa vt harialus p farionus. hinc hædilus, hædillus & hædiculus diminutiua & possessiuū hædinus. a. um. Isidorus ridicule deducit ab edo es est, & sine aspiratione edus scribit id Nestor non reprobatur, quia credit eduli corripit a Manilio lib. v. Incipient eduli & c. deceptus est Nestor per mēdosum aliquē codicem, nam opimas impressuras video habere nō eduli sed hædi sic. Incipient hædi tremulū pducere mentum, vt paulopost in eodem libro, Oleniæ seruans pgressos tollitur hædos, sic alibi semp sic cæteri omnes. ¶ Hædui populi quidā galliæ. Sed si hædus pro fœdus per æ scribat Badius. ¶ Lædo & quicqd hinc est lætio & c. ¶ Pædagogus. i. puerorū ductor & custos, sic quicqd est a pēs. pædos. i. puer, vt pædagogiū. i. seruitium atq; mancipiū.
- Pædago.** pædagiū. i. puerorū seruorumq; habitatio. ¶ Pædia eruditio institutioq; in bonas artes. ¶ Pædico tam nomen q; verbum.
- Pædia.** ¶ Pæderastes in honestus puerorū amator. Pæderastia turpis puerorū amor. ¶ Pædotriba vel pædotriues ludi litterarij pceptor
- Pæderastes.** Pædaretus viri ppriū, quasi puerorū virtus. ¶ Pædomachia puerorum pugna, ¶ Pædor. i. squalor & queuis immunditia seu putor in animali a pēs pædos. i. puer, quia pueri sordib; plerūq; sunt obnoxij. hinc pæditi sordidi & obsoleti dicunt. Pap. theb. iij. Obsitus
- Pædor.** exhausto pædore & sanguine vultus. Luca. li. ij. Longusq; in carcere pædor. hinc quoq; pædiculos seu pædiculos, qui & pedes dicuntur, appellari volunt, quos alij a pedum multitudine dictos putant sine diphthōgo, & ij melius. Vide i ante c. Pædiculi etiā populi quidā sunt. ¶ Phædros græcis pulcher dicit, hinc multa sunt, vt phædromus adulescens in Curgulione Plauti. ¶ Phædria adulescens
- Phædrō.** in eunucho Terentij. ¶ Phædrōn ppriū viri. ¶ Phædra ppriū mulieris. ¶ Phædrus viri ppriū. vt phæderoton. ¶ Phædon viri ppriū. Sido. in. i. paneg. Socraticusq; anim; post fatū in phædone viu;. ¶ Phædym; viri ppriū. phædyme es. mulieris ppriū cū y greco. Oui. vi. met. Phædrym; infœlix & auiti nois hæres Tantalus.

Verificatorię A in primis Li. III FO. LXVII

¶ Rhēda pro curru teste Guarino. Hinc rhēdatus auriga, hinc epi- Rhēda:
rhēdiū etiā pro curru quodā ex græco epi, & gallico rhēda, author Epirhēdi
est Fabius. ¶ Sēdo verbū qualifanū do, vt quidā volunt, vt aliū um.
qualiforsum do. ¶ Tēdet, tēdium, ptesum. Tēdulus, i. fastidio- Sēdo.
sus. ¶ Tēdia pprium mulieris. lu. sat. ij. Tēdia non lambit cluuiā Tēdia:
nec flora catullam. ¶ Tēda fax teste Nestore ex apulbio. Tēda.
O e ante d Fœdus, fœdare, fœdus, fœderis & quæ- Oe ans
cunq; ex his deriuatur. quicquid dicit Isidorus, ¶ Lœdoria mor- Oe ans
dax dicacitas p l non p m. mœdoria. licet ita sit in Tortel. Multi in te D.
neuro lœdoriū dicunt. ¶ Oedipus pi. vel podis, vel œdipodes Fœdus.
de. prime. Thebanor; rex, vnico p. contra ineptū quendā Sta. œdi Lœdoria
podē cōfusa domus. Nomē adeptus est a pedum timore, q̄a œde- Oedipus
ma est tumor τὸν pus. i. pes. ¶ Phœdorus viri ppriū authore Phœdo-
Guarino Veronenſi. rus.

Ante F corripit vt nefas. lu. sat. xij. Credebāt E an F
hoc grāde nefas & morte piandū. Si iuuenē vetulo nō
assurrexerat. Inepte quidā. Proh nefas horrescut; crines
Longissimus forē si neoterico; carmina trāuerso calamo lignā-
da vbiq; infectari vellem.

Ante G corripitur vt regio. Notentur compo E an G
ſita vt ſegrego. dego a de & ago. verſis breuibus duabus
in vnam longam.

Exceptio.

¶ Egates inſulę. Sil. lib. i. Flore virens auet egates abolere parentū. Egates:
Petrarcha in hoc nomine errauit vt dephendes ex. vij. aphricę. gregori⁹
¶ Egregius pducit quia ex e prepoſitiōe fit. ¶ Gregorius cū h ita gregori⁹
in prima ſyllaba & o paruo in ſcđa ſcribit teste Bebelio. id recte ob
ſeruauit Baptiſta Mātuanus. Quidā primā male corripuerunt, ſe-
cunda pducta. ¶ Hegaleos Papi. xij. theb. Diues & hegaleos ne- hegaleos
morū pnesq; benign⁹. Vitibus & pingui melior lycabelos oliuę.
montes ſunt attici. ¶ Lego. as. hinc, relego, allego, ablego & c. pri- Lego:
meſunt. Luca. li. vi. Ac medio pugnare forō dum bella relegē, hinc
legatis qđ ſimiliter pducit apud Hora. ſat. v. Legitim⁹ pducit q̄a Legitim⁹
ſit a lex legis nō a lego. is. Hora. in arte. Legitimūq; ſonū digitis cal-
lemus & aure. male ſcribit ab impitis gemino tt. ¶ Megareus (ni Pegalus:
fallor) pducit. xij. thebaidos vbi adiectiuū eſt megareus. a. um.
¶ Pegalus equus Perſei alatus, vn de muſę pegalides. Ouid. v. met.
Vera tamē fama eſt & pegalus hui⁹ origo Fōtis, p hoc equo nūq;
corripit. Apđ Calphurniū corripit alterius equi nomē ecloga vi.

Ioannis despauterij Niniuitæ:

Aspice q̄ timeam genus est (vt scithis) equarum, Nō iugale mihi
 quar̄ de sanguine ponam Velocē pegasum. Apud luuenalē sat. iij
 pducit̄ pro viro quodam. Idem pro alio viro corripit̄. xij. ænei.
Phlegus Tum Lirin Pegasumq; sup̄ &c. ¶ Phlegus viri pprium. Pap. ij.
Rhegyū. theb. lubetire sub v̄nbras phlegea. ¶ Rhegyum cū y græco Bru
 tiōz vrbs. Oui. xiiij. met. Rhegyon ingredit̄ feruentēsq; æstib⁹ vn
 das interp̄tat̄ abruptum, hinc em̄ Sicilia abrupta est ab Italia. inco
 lē dicunt̄ rhegyini. Est aliud Regiū vnde regienses nominantur.
Regula. ¶ Regula a rego cōtra primitiui naturā, aut a rex regis. vt regulus
Regulus. pprium & appellatiuū, sic regina. Hora. sat. iij. assit Regula peccatis
 que p̄nas irroget æquas. Mart in fine libri secūdi. Tu tamē hunc
 fieri si mauius regule primū. Vnum de titulo tollere iota potes. erra
 uit in hoc Sedulius lib. iij. Post regulus nato quidā moriente roga
 bat. & Petrarcha sæp̄ vt lib. vij. aphricę. Hac ipsa in patria regulū
 fortuna sup̄ mis. Aequarat ducibus. recte autē in. iij. aphricę. Regul⁹
Tegula. expositus &c. sic pducunt̄ regulus serpentis nomē, regullus & re
Slege. gilla v̄tis. & regaliolus auicula. ¶ Tegula a tego contra primiti
 ui naturā. lu. Vltimus ardebit quē tegula sola tuet. Vegrādis com
 positione notū est Adde p̄dictis Slege vrbs nomen apud Priscia
 num in perihgesi. lungit Bebelius segeria. Siquis plura notauerit.
 addenda curet vt ars hæc tandem pficiatur.
æ añ g. ¶ Ae ante G. Aegi præteritum ab ago teste Tortellio.
Aegi. Aegonomus capraz̄ rector ab æ i& æx ægos. i. capra & nomos. i.
Aegono lex. hinc m̄ta sunt q̄s̄ significata. latius ab alijs declarant̄. ¶ Aegē
mus. on̄ gigas. ¶ Aegēus thesei p̄ vn̄ ipse egides dicit̄. ¶ Aegēū marē.
Aegeus. ¶ Aegēa æ. æge es. æge ar̄. vrbiū noīa. Aegē quoq; insula in mari
Aegeum ægeo. Aegē es. Amazonū regina. ¶ Aegialeus. Absyrtus Medeæ
Aegēa. frater. ¶ Aegiale es. vel egialea Diomedis vxor. ¶ Aegial⁹ achaia
Aegē. interp̄tat̄ lit̄. ¶ Aegeria mulieris nomē. ¶ Aegis idis. palladij pe
Aegiale⁹ ctoris munimētū. ¶ Aegioch⁹ luppit̄ sic egylōs, Aegylops, Aegy
Aegiale. sthus. Aegon qd̄ nō solū pastoris sed etiā pm̄ōtorij nomē est. Pa
Aegial⁹ pi. v. theb. Vt̄isq; absentib⁹ egō Mor⁹. Aegocephal⁹ Aegolet̄rō
& cætera Aegoceros, ægos, Aegopotamitē. Aegipanes, Aegon⁹, Aega p
ab arx̄ priū mulieris. Aegilos, egophthalmos, egomallias. sic qcqd̄ fit ab
gos. æx ægos. vn̄ volūt dici eglogā sermonē de capris, & rebus pastora
Aegloga lib⁹, ab ægon. i. capraz̄ & logos. i. s̄mo. id Nestor negat. qa dicere f
Ecloga. ingt̄ egologa id̄o vult cū cl̄ra sine dipht̄hōgo ecloga ab eclego. i.
Aegina. eligo qd̄ cōponit̄ a gr̄cis ex & lego d̄r electio, explanatio & elegā
Aegle. tia ¶ Aegina mulieris & vrbs nomen. ¶ Aegle es. nymphę & mu
Aegyp̄s lieris ppriū. ¶ Aegyp̄sus viri ppriū. ¶ Aegyp̄sos vrbs nomē cū y

Verificatoriae A in primis Li. I II FO LXV III

græco. Oui. in. i. de ponto. Caspius ægyptus de se si credit ipsis. Cōdidit & pprio noie dixit opus. ¶ Aegyptus viri & regiōis nomē. Aegyptus cū y græco, vt ægyptius, ægyptiacus, ægyptini. ¶ Aegnide vrbs Aegnide & mulier. ¶ Aegiroessa vrbs æolię, vt ait Tortellius. ¶ Aeger Aegiroes ægrotus ægritudo ægrimonia & Lucre. li. iij. Præter em̄ q̄ q̄ morfa. bistū corpus ægrotat & sus est spōdaicus tolliturq; cū sua vocali s Aeger. in corpus. Aegroto. i. ægrotus sum neutrū est, ægrotor aris. putamus nō dici contra indoctos. ¶ Fregi a frango teste Tortellio. Fregi. Nestor in dictione ægloga dicit q̄ græci om̄es dictiones vbi e est ante g p ai diphthogon annotare cōsueuerūt vt ægon ægrou egyptus pter ego p nomen & egeiro. i. erigo. ¶ Pægi pteritū teste Tortellio. ¶ Pægma qd' etiā p c pægma quidā scribunt æ diphthogon Pægi Pægma. habet teste Tortellio est ludus & machina quēdā a pæzo. i. ludo hic pægna trissyllabū cū i ante a g tō oꝝ. dicunt ludibria teste eodem sic pægnum pueri nomen.

¶ Oe ante g. Nœgæum cum ae diphthongo in secūda œ añ g. syllaba Amiculi genus & pro candido interim ponitur Liuius. La-chrymas de ore Nœgæo terfit.

Ante L in dissyllabis producitur vt velū velo, Nœgæū E añ L as vnde reuelo.

Exceptio.

Chelys cū ch aspirato & y græco testudo & cythara. Papi. iij. syl. Ce damus chely iā reponē cāt. vt ūs est chely & y sus phal. At chela e p Celebs. ducit Ver. inter chelasc; sequentes. ¶ Celer tā ppriū q̄ appellatiū. Celer. Oui. x. met Emicat & sūma celeri pede libat arenā hic celox ocis, na uicla a celeritate dicta q̄ etiā celonis appellat. Ennius labit vnda ca Celox. rina p q̄ra q̄ alta celonis, nō docte igit i generib; Nebrissensis dix it. Formineis addes solox celoxq; phalāxq; vbi ē solox male pdu Solox. cit Lucillius Pascali pecore ac mōtano hirco atq; soloce. Est at solox pec; lana cōtextū, aut ipa crassior lana. ¶ Gela vrbs et fluuius sicilię Gela. Sil. xiiij. venit ab amne trahēs nomē gela venit & hesa. ¶ Gelū qd' Gelu. vetustiores gelū q̄q; dixere & masculinē gelus hic gelare regelare & Lucre. li. v. Assiduosq; geli casus mortalib; affert & in li. vi. demittit q̄ si sepe gelū qd' cōtinet i se. ¶ Helix icis. he der & spēs, vnico l cōtra Tortelliū qa teste Nestore corripit a Theo Helix. crito i priō edyllio. Ego iueni Helix viri ppriū corripit i sexto Valerij flacci dicētis Nestoris haste immorit p meūus helix, nec reddi ta charo nutrimēta patri. ¶ Helos loci nomen in q̄rto thebaïdos Helos Papiij. ¶ Helops opis ppriū viri Papi. xij. theb. Ore remordit Helops helops humero transmisit lapix.

Ioannis despauterij Ninivitaë

- Lelex.** ¶ Lelex viri ppriū. Oui. viij. met. Nericiusq; lelex. & gentis nomen seruat semp e in obligs. vt lelegis. Luca. Mox lelegū dextra p̄ssum descendit aratrum. ¶ Melas fluuij nomen Papi. viij. theb. Palladi usq; melas & viri ppriū Valerius Flaccus li. vi. Processere melas & idalmenus incipit hasta Antemelas. pro fluuiō vide etiā asopus a antes. ¶ At mela æ viri pprium p̄ducit in. xiiij. Silliij & fluuij proprium in Catullo ad ianuā. Flauus quā molli p̄currit flumie mela. melas. i. niger corripit mōstrat Melampus. ¶ Meles. is. veletis fluuius p̄pe Smyrnā Sta. iij. syl. Smyrna tibi gentile. solum potusq; vrendo fonte meles. Meli. i. mel corripit, sed in cōpositis solum vtimur, vt melimelū. ¶ Melos dulcis modulatio Lactātius de chrii resurrectiōe Fitq; repulso dulcior aura melo. apud Persium. Cātare credas pegaseiū mellos ll geminat p̄ductiōis gratia, qd̄ Politianus nō placet q̄ nectar legendū putat, id Hermolao nō placuit qui in annotatiōibus sup Pliniū circa finem li. xxxij. natu. hist. cēset recte legi vnico l melos q̄a Homerus siml̄ primā p̄duxit in hymnis Idem dicit Aldus. idem dicit Marullus deridēs Politianū quē cenomū vocat dicens. Posse negas dici melos facūde poeta. Atq; adeo p̄icas nectar ais canere. Scilicet huc studio curaq; trahētē fideli. Nec quando placitū nectar ab ore cadat. Sed neq; diuin⁹ male μελος αεισεν homerus. Nec nisi qui laudat nectar inepte canit. Quid dicā de tanta tātorū viroꝝ dissensionē? Non nostrū inter eos tātas cōponere lites. Consiliū meum est vt cūq; legendū sit apd̄ Persium Nunq; p̄ducendā esse priorem in melos qd̄ indeclinabile esse male cum vulgo docet Calepinus quia iam melo ablati⁹ visus est & pluralis nt̄is actūsq; mele ante positus in p̄fatione totius operis. ¶ Pelops rex achaię tantali filius. Ouid. vi. met. Mater in inuidia est hanc tunc quoq; dicit vnus fesse Pelops. ¶ Scelus. eris. Oui. xv. met. heu quātum scelus est in viscere viscera cōdi. Scelos. i. crus vide e ante l periscelis. ¶ Telon onis. rex caprearū vide e ante b sebetus. est aliōꝝ quoq; ppriū. Luca. li. iij. dirigit huc puppim feri quoq; dextra Telonis. ¶ Velut veluti velim velis notissima sunt. ¶ E ante l in polysyllabis corripitur vt selibra vide scrypulum i ante p. fitex semis & libra Priscian⁹ tamē in libello de pōderibus (vbi multa sunt cōtra veterū consuetudinē) p̄duxit dicens Selibrāq; ferunt mellis supesse bilibri. Tu Martiale semp id nomē corripientē imitare. ¶ Notent̄ Elōgis deducta vt delius delia belides zelotypus velites delibutus a de & libuo verbo antiquo. i. vnguo nam delibut⁹ vnctus est quidā dicunt participiū esse sine vbo aliq̄ dubitāran cōpositū sit Hora. in. iij. epodo hoc delibutis vita
- Melas.**
- Meles.**
- Melos.**
- Marull⁹.**
- Scelus.**
- Telon.**
- Velut.**
- Velim.**
- Selibra.**
- Delibut⁹.**

Verificatorie E in primis Li. III FO. LXIX

donis pellicem Serpente fugit alite. Iambicus trimeter cum dimetro, ubi libi iambus est. quare non imitabor Prudentium in psycoma. dicentē Delibuta comas, oculis vaga, languida voce. Elegans ab eligo nomē, nam participiū est eligens, quidā male corripuerūt, Catullus ad flautū. Ni sint illepidæ atq; inelegantes. Idem ad Fabullū Sed quid suauius elegantiusue. Et alibi. nec sane nimis elegantē lingua. Mart. li. vii. Sed tu dulcior elegantiorq; versus sunt omnes phaleucij. Elicius Iuppiter ab eliciendo, ut in fastis Ouidius docet Elogiū pducit apud Vergiliū in culice. Eadē ratione pducit elixus quia ex e & lix. i. cinis ignisq; apud veteres. Mart. lib. iij. Qd̄ diuidebat balneator elix. scazon est. delecto deliciū delicie quia a delicio & hoc a de & racio vñ elicio &c. Ver. Delicias dñi &c. Ellychnium positione pducitur vt ellipsis.

Elegans.

Elicius.

Delecto.
Delectū.
&c.

Exceptio.

¶ Delubrum Oui i. met. Ad delubra deę. ¶ Elysiū cū y gręco in sc̄da syllaba hinc elysius. a. um. Verg. li. vi. Mittimur elysium & pauci læta arua tenemus. Electra mulieris ppriū vide in vocali añ vocalem Taygete. Propertius lib. ij. Non electra suū saluum quū aspigit Oresten. Vulgo tamē habet mēdose. Nec sic electra suū. &c. ¶ Electrū. Oui. ij. met. Inde fluunt lachryme stillataq; sole rigescunt De ramis electra nouis Ver. viij. enei. Quod fieri ferro liquido vepōt electro. vsus est spōdaic⁹ vbi vulgo male legitur potestur sic in Ciri. Coralio fragili & mouit lachrymoso electro. similiter spōdaicus est, vbi inepte legitur coralio fragili & lachrymoso mouit electro testis mihi est clarissim⁹ ille in re litteraria heros Angelus Politian⁹ cui nequicq; cum Sulpitio refragať Curius Lancilotus & Nicola⁹ ferettus, quē pulchre refellit becichem⁹, licet potestur & poteratur olim dicta sunt qd̄ Politianū minime latuit, vt videbis in miscellaneis capite. lxxi. non tamē constat Vergiliū dixisse potestur, & licet qñq; latini ω mega & κ corripuerint forsitan nō continuo id concessoim eos hoc fecisse in electrū. Nos itaq; electrū semp pducimus, & lippium errasse fateamur vt in pfatione dictū est quantū cunq; aduerlet Ferett⁹. Quidam aspirant helectra helectrū. Elegia nuncq; corripit satis pbauim⁹ in i ante a cōtra puersam nōnullorū doctrinā. ¶ Helias vide i ante a. ¶ Helios sol. vnde Helias adis. Helias solis filia Oui. ij. met. Nec min⁹ heliades lugēt & inania morti Mura nera dant lachrymas. sic heliodorus heliotropiū & siquid aliud ex eodem fonte deriuēt. ¶ Helisabet a christianis variať Helisos va riat, vide i ante s. ¶ Melius melij viri ppriū apđ Philisphum in sexta quinq; Qz tum pulchra boni mors afferat ille monebat.

Delubrū
Elysiū.
Electra.

Electrū.

Ang. Pa
litianus.

Helias.

Helios.

Helisos.

Melius.

N

- Meli qui te adiens morere inquit. nam nec olympum Ascēdes &c.
- Pelamys** ¶ Pelamys cum y græco p̄scis quidā. lu. sat. viij. Siccus petasuncu-
Pelion, lus & vas pelamydum. ¶ Pelion thessalię mons rectissime pdu-
 citur. quia semel tantū corripit a Sillio li. iij. Ossaq; cum Pelio cũq;
 Hemo cesserit Othrys. Alibi quantū scio semp̄ pducitur. poterit ta-
 men parcissime corripī. Oui. xij. met. Paruoq; in tpe nudus Arbo-
 ris Othrys erat. nec habebat Pelion vmbra. hic nudus gtr̄m regit
 hinc Pelias adis. i. hasta achillis thessali. Ouid. in. i. de reme. Vulneris
Pelias. auxiliū Pelias hasta tulit. at Pelias. g. Iasonis patruus corripit. Idem
 vij. met. Phasias assimulat Peliaęq; ad limina supplex. Cōfugit. Pe-
 leus dissyllabum est. vnde pelides quidā inter trisyllaba male reie-
Pelignū. cit nisi per diēresin vt orpheus. ¶ Pelignū Ouidij patria. cui⁹ in-
 cole peligni dicunt. Mart. Non hæc pelignis agit vīndemia prelis.
 sic cæteri. Ergo in. ij. li. epist. indocte ita dicit Petrarcha. Sulmo sibi
Pelusiū. patria est atq; his mihi crede pelignis Naso secūdu adest.
 ¶ Pelusium ægypti vrbs & vnū ex ostijs Nili. hinc pelusius. a. um
 & pelusiacus. Luca. lib. viij. Et pelusiaci tam mollis turba canopi.
 Mart. in xenijs. Accipe Niliacā pelusia munera lentē. Sil. lib. iij. Ca-
Spelūca. straq; Pelusi Romano subruta ferro p. pelusij. ¶ Spelūca. Verg.
Speleum vi. ænei. Spelunca alta fuit vastoq; immanis hiatus. ¶ Spelū. Idē
 in buco. Certū est in syluis inter spelęa ferarū. Malle pati. Apuleius
 vult etiā in prima esse diphthongon. quia veteres sæpe verterunt
 it in æ diphthongon. vt cæra. scæna. plæraq; spelcum. i. spelunca.
Teleboas ¶ Teleboas viri p̄priū. Oui. xij. met. Chronius quoq; teleboasq;
Telebo⁹ Ense cadunt n̄fo. ¶ Teleboæ ætolij populi & insulę quędā. vide
Telecoō. sebetuse ante b. ¶ Teleboas viri p̄priū. Sil. li. vij. Teleboi medio
Telego- surgunt q̄ regna p̄fundo. ¶ Telecoon viri nomē. Valerius flac-
nus. cus lib. iij. Ancus achelum Sternit & elate p̄pius succedere dextrę.
Telema- Telecoon ta finit. ¶ Thelegonus viri nomē. Proper. lib. ij. Quid
chus. petis egi mœnia telegoni. ¶ Telemachus p̄priū viri. Horat. vij.
 epist. Haud male Telemachus ples patientis Vlyssēi. ¶ Telem⁹
 viri p̄priū. Oui. xij. met. Telem⁹ eurymedes quē n̄fa fefellerat ales
Teleph⁹. ¶ Telephus viri nomē. Hora. in arte. Telephus & Peleus quū pau-
Velabrū. per & exul vterq; Proijcit ampullas. Telo. i. p̄ficio. ¶ Velabrum
 locus Romę vbi optim⁹ fiebat caseus. q̄ velabris dicebat. Tibul.
 lib. ij. At qua Velabri regio patet ire solebat. Mart. in xenijs. Non
 quęcunq; focum nec fumū caseus oēm. Sed velabrensem q̄ bibit
 ipse sapit. In velabro oēs ganeatę epulę parabant. ¶ Velicer flu-
Velicer. uij nomen. Sido. in. iij. panęgyrico. Bructerus vluosa quē Velicer
 abluit vnda. Bructerus est populi nomen.

Ae ante I Aelia Varronis praeceptor, & regio & mulier

¶ Aelius viri nomē. ¶ Aelianus, ppriū & appellatiuū ¶ Aelia.

¶ Aelurus, i. felis. ¶ Belua cū æ diphthongo teste Georgio valla

hinc bæluinus & bæluus. Hora. Bælua multorū capitum es. Sunt

qui gemino ll bellua scribant sine diphthongo, inter quos est Senē

sis credens hinc bellum dici. ¶ Cælum cælandi instrumentū, sic

cælo as. sculpo. Auso. lib. i. epig. Talia secerunt ferrea cæla deam.

¶ Cælo as. i. sculpo siue signo, vñ vasa cælata dicunt q̄ ancæsa ve-

teres appellabant, q̄ forent circū cæsa. hinc cælum mūdi pars lon-

ge pulcherrima quia stellis cælatur est, cui opinioni astipulat Senēsis

Alij tamē a κολοῦ. i. cauū dici volunt teste Varrone, ideo cum æ

diphthōgo scribunt cœlū. hinc cœlestis & c̄ & c̄lebs. alij sine diph-

thongo celum scribunt p̄ contrariū a celo. i. abscondo. nobis pla-

cet prima opinio vt p̄ æ diphthongon cælū scribaſ. ¶ Cæsus. i.

sublimis a cælo deriuari volunt, hinc p̄cæsus, excæsus, q̄ alij a cel-

lo. i. cedo deducentes sine diphthongo scribunt, id nobis placet. at

cælo ceculi. i. cædo cecidi diphthongon habet, vnde p̄cælo præ-

cello, p̄cello, recello. Cella & quicquid est hinc diphthongo caret,

quia a celo. i. abscondo fit. ¶ Cælius viri & mōtis no men. Cælia

mulieris ppriū. ¶ Lælaps lælapis. canis ppriū, & forsitan viri

aliqñ, a lælaps lælapos. i. turbo inis. q̄ velox sit vt turbo. Ouid. iij.

met. Inde ruūt alij rapida velocius aura. Pamphagus & dorcheus

& oribasus arcades oīs Nebrophonosq; valens & trux cū lælape

theron. Et pedibus Pteralas & naribus vtulis agre, Hylæusq; ferox

nup̄ p̄cussus ab apro, Decq; lupo cōcepta nape. ¶ Lælius lælia ho-

minū ppria. Mart. li. xij. Quid facies oculo lælia non emiſ. Nimiū

decepit Petrarchā error seruian⁹. nam ausus est diphthōgon in p̄-

pprijs variare, nā. iij. aphricē ait. Acciri, ppe læliū iubet ilicet ille Affu-

it alibi nūc p̄ducit nūc corripit, ta id nefeceris, ne p̄c̄ h̄re negeris.

Oe añ I Cœlius cœlia hoīm ppria. multi tñ p̄ æ diph-

thōgon scribūt, at cū s̄lra Selius selia etiā hoīm ppria. sine diphthō-

go scribunt, q̄a corripunt, vt ex Martiale facile dephendes.

¶ Cœliaci & quicqd̄ ex κολοῦ. i. cōcauus deriuat, vt cœlisyr̄ia. i. ca-

uasiyr̄ia. cœlisto mia qd̄ p̄ æ quoq; recte scribi credit Calepin⁹, quē

vide. ¶ Chœlius viri ppriū, & chœlia mulieris ppriū trisyllaba p̄-

syneresin sunt, natura suapte tetrasyllaba esse dicunt, prius est apud

Silliū lib. x. Posterius v̄o ap̄d Verg. lib. viij. æneidos. ¶ Fœlix tā

ppriū q̄ appellatiuū, sic fœlicitas. fœlicito as. & c̄

e Ante M corripit vt gemo. at positioe p̄ducitur

Plemmyriū cū y græco in secunda syllaba fluuij nomen,

N ij

Aelia.
Aelian⁹.
Aelurus.
Belua.
Cælum.
Cælo.

Cæsus.

Cælius.

Lælaps.

Lælius.

cœlisyr̄ia

Cœlisto-

mia chœ-

lius.

E añ m

Exceptio.

- ¶ Producent que ab e litera etiam alpirata inchoant, vt emin⁹ he-
mina &c. hinc tollunt vba emo & emio vnde redimere & redimi-
re. Producent quoq; dissyllaba tertæ declinatiõis crescentia in grõ
vt schema nemo temo. Sido. lib. ix. Schema sic artis phalera q; iu-
gam. sapphicũ est Thema licet quidã velint corripì, hinc epithema
id est superimpositũ penultima, pducta teste Nestore in dictiõe epi-
tome. Arator lib. ij. dat & actio pauli Ad vitæ pcepta viam sic the-
mate iuncto. Hi magis alterius soluerunt vocibus ora. sic author. ar-
gumẽtoz Papinij quisquis fuerit tandẽ Themate pposito narrat
thetis alma rapinã. ¶ Hinc excipiunt nem⁹ memor chremes the-
mis femur Hora. Iratusq; chremes. Oui. i. met. dic themi qua gene-
ris damnũ reparabile nostri Arte sit. Verg. x. enei. Eripit a fœmore
& trepidanti feruidus instat, ita legendũ est non fœmine cõtra Ser-
uium quia. fœmẽ diphthongon & habet teste Nestore femur autẽ
notum est semp corripì. ¶ Crementũ vnde incrementũ Vergi.
in bucco. Chara deum soboles magnũ iouis incrementum.
¶ Crema. q. apd Philephũ in nona decime oppidi nomẽ est itaq;
¶ Demo. is. dempsi in pterito testimoniũ facile occurret. ¶ Demũ
aduerbiũ Persius. Nunc demũ numero &c. ¶ Demos. i. popul⁹
hinc multa sunt ppria & appellatiua. demodoc⁹ demophoon de
moleon demarchus demarchia demosthenes democrit⁹ testimo-
nia passim occurrent. Iu. sat. v. Eloquiũ autfamã Demosthenis aut
Ciceronis. in quo hallucinat ex quadam (vt ita dixerim) inani ad-
uertẽtia neotericoz poetaz saltem elegiacoz princeps dicens. Vñ
fuit pfugo vocitata Demosthene plebes. ¶ Demetrius apd Luue-
nalem & alios viri proprium. sic demenetus democles &c.
¶ Mnemosyne musaz mater. quicquid eius originis est iungatur;
¶ Oui. vi. met. Aureus vt danaen asopida luserit ignis Mnemosynẽ
pastor variusq; deoïda serpens Catul. ad asiniũ. Verũ est mnemo-
synon meisoda. i. monumentũ phal. est. Sido. in epithalamio po-
lemij Mnemosynem europam semelen ledã cynosurã. Actm ab e
finiuit in em cõtra oim autoritatẽ. siquidem in en ceteri ppetuũ
finiunt. ¶ Phemius viri pprium. Philephus in nona primæ. Sic
fertur phemius olim. est finis versus. siquid fiat a pheme. i. fama vt
polyphemus pducit. ¶ Remex remus remigo as. remigiũ Pro-
pertius lib. ij. iam licet & stygia sedeat sub arundine remex. Verg. i.
ænej. Frangũtur remi. sic remi orz oppidum galliæ nõ indeclina-
biliter remis vt indocti dicũt. Sido. in eucharistico. Præterea q; me-
pridem remos venientẽ. ¶ Rhemus turni miles. Vergi. ix. ænei.

Thema.

Femur.

Crementũ

Crema.

Demo.

Demũ.

Demos

cũ suis.

Demo-

sthenes.

Mnemo

syn.

Al. Ibr.

Phemius

Remex.

Remus.

Remi.

Rhemus.

Verificatorię E in primis Li. III FO. LXXI

Armigerūq; premit rhemi aurigamq; sub ipsis. At remus romū Remus.
 si frater corripit. Persius Vnde remus & Remigius viri ppriū pu. Remigi?
 to pducia remex remigis. ¶ Semi cum suis vt semis semissis se. Semi.
 mi homo & Persi^o. nullo thure litabis Hæreat in stultis breuis vt
 semūcia recti. Sic semodius semita quasi semi iter. ¶ Semen semi Semen.
 no seminiū seminariū sementis. testimonia vulgo patent Semi in
 quibusdam i penitus perdit. vt semūcia nō in omibus quicqd di
 cat nebrissenis. vt semi homo semiermis & c. ¶ Temetum vinū Temetū.
 dictum q; mentē tentet & labefactet variat. hinc temulentus temu
 lentia. lu. xv. sat. De corcyraa temetū deduxerat vua. Hora. episto.
 vlti. Accipis vnam Pullos, o va, cadum temeti nempe modo isto.
 Paulatim mercaris agrum.

Ae ante M æmulus æmulor, hæc choeroboscus aspiz
 rat teste Gæorgio valla. ¶ Aemilia sermonis lepiditas, hinc æmi æ añ m
 lius. aemilia. hoim ppria. æmilia quoq; regio est & æmilianus p. Aemul?
 prium & appellatiū Mar. Pauper eris semp si pauper es æmiliane Aemilia.
 Dantur opes nullis nunc nisi diuitibus. Petrarca more suo erra
 uit in. iij. epist. ad marcum iuniorē dicens. Si ferro cohibere fugam
 & cōuertere in arma Consternatā aciem dux marcus æmilius esto
 Recte autē in primo aphricq;. Præterea æmilio nimis fors inuida Aemon.
 bello. ¶ Aemon onis. viri ppriū vnde Aemonia regio quæ etiā Aemo
 thessalia dicit vnde æmonius. a. um. & æmonis idis. quidā aspirant Aemo
 hæmonia vt Calepinus meminit. ¶ Clæmens ppriū & appella Clæmēs.
 tiuum vnde clæmentia etiam ppriū mulieris. ideo min^o docte. Pe
 trarcha dixit in primo epist. ad Dionysiu. Cōiuge quinetiā spoliata
 clæmētia magno. Tunc aderat. ¶ Cæmentum. ¶ Dæmō. onis. Dæmon
 dæmoniū dæmoniacus. hinc cacadæmon & c. deo. i. intelligo scio. Hæmus.
 ¶ Hæmus mons trachia dictus ab hæmo filio boreæ & orihtyæ.
 Tortellius dicit sine aspiratione scribi æmus. ¶ Hæma. i. sanguis Hæma cū
 vnde multa sunt, vt hæmatites lapillus ruboris sanguinei
 ¶ Hæmorrhōis serpens cuius morsu sanguis effluit, rhois. i. fluor suis.
 Luca. li. ix. At non stare suū miseris passura cruorē. Squamiferis in
 gens hæmorrhōis explicat orbis. hæmorrhōis item est sanguinis Hæmor
 fluxus morbus grauis. ¶ Hæmonia iam patuit. ¶ Hæmibetū. rhois.
 ¶ Mæmus viri pprium Philel. nona septimæ. Mæme decus senæ. Mæmus
 mentis solatia nostræ. ¶ Læmargia pænultima longa ingluuies Læmar
 læmargus gulofus.

Oe ante M Cœmiteriū a cœmoame. i. sopio quia ibi cæ añ m
 mortui dormire dicunt. indocti a cimis. i. dulcis cimiteriū dici autu cimiteriū.
 mant quos Nestor bene reprehendit. ¶ Cœmentū lapis ad ædi cœmētū.
 N iij

ficandum aptus. vnde cœmentarius & cœmentitius. a. um. a cœnō
 id est cōmune, quasi cœmentū. alij cum æ diphthongo scribunt
 cœmentū, q̄a dici volunt a cœdendo, & hæc opinio videt̄ mihi ve
 rior. ¶ Fœmina ꝛ. fœmina. um. fœmē nt̄us rarus est vt in hetero
 ditis dixim⁹. hinc fœminalia, & effœmino as. ¶ Lœmius. i. Apol
 lo apud Lindios vt refert Macro. li. i. satur. ¶ Phœmonoe es filia
 Rhœbi quæ heroicū carmen prima cecinisse dicit̄. Papi. ij. syl. Refe
 retq; arcana pudicos Phœmonoe fontes. Est quoq; alterius phœ
 badis nomen. Luca. lib. v. Phœmonoen errare vagam curisq; va
 gantem. ¶ Phœmon lacus archadiæ. vide e ante n. phenēum.
 Pœme
 nis. ¶ Pœmenis canis nomē interpretať pastoralis, vt pœmetica. Ouis.
 ij. met. Pecudesq; secuta Pœmenis & natis comitata harpyia duo
 bus. Et substricta gerēs sicyonius ilia ladon Et dromas & canache:
 E añ N Ante N producitur, vt densus, Menopilus iuz
 dæi nomen apud Martia. li. vij. Notent generalibus regu
 lis nota, vt siren sirenis, ren renis. Arator lib. ij. Studeatq;
 sacerdos Renibus obstrictis mysteria castus adire. mēdosi libri ha
 bent obstrictis renibus &c.

Exceptio.

¶ Corripe habentia ante. e. b. g. s. t. v. vt bene genus senex, teneō,
 venus. hinc tollūtur genefar apud Seduliū. Blenq; populi sine capi
 tibus habentes in pectore faciē. Claudianus de Nilo. Errat Per me
 roen Menasq; feros atrāq; syenem. Spleniū quia a splen deriuant
 significationē, vide apud Martia lib. ij. Et numerosa linunt stellantē
 splenia frontē. Multū dissentiunt Calderinus & Merula. Scheneus,
 Meduse foror, testimonij mihi excidit, senio & sen⁹ a sex. Persius.
 Quid dexter senio ferret scire erat in voto. Senq; arum. oppidi no
 men Philelphus etiam singulariter sæpe loquit̄ sena. ꝛ. cōtra primi
 tiui naturā. pducit̄, quia senones corripit̄ qui sunt galli. Vnde senq;
 dictę sunt vide Clanis a ante n. vel tinias i ante n. strenuus, licet nō
 nulli gemino n scribāt strēnuus. ¶ Strena munusculū. Auso. ad
 Ursulū. Curam p strenis excubuisse tuis. ¶ Tenos insule nomē
 vide didyme i ante d. Vena venor aris. Venucula vua. iij. sat. lib. ij.
 Hora. Senia ppriū mulieris, Mart. lib. xij. Dicis senia sed negant la
 trones. phal. est. Venenū corripit̄ licet putet̄ a venis nomē habere.
 ¶ Enyo vide vocalem añ vocalem. Enipeus vel eniphe⁹ fluij
 proprium, vide i ante u sperchius. etiam est viri proprium. Pap. xi.
 theb. Egregius lituo dextri mauortis enipeus Hortator. ¶ Em cō
 iunctio notissima. ¶ Enaspe apud Papi. in. iij. theb.
 Enaspe. ¶ Enipse vrbs nomē Seneca in hecuba. Quæq; formidans bore
 Ensim⁹. an enipse, sapphicū, est. ¶ Ensimus viri proprium, Ouid. viij.

Verificatoria E in primis Li. III FO LXXII

met. At nō letiferos effugit enesimus ictus. aliqui libri habent per o
 onsimus. ¶ Fenestra. lu. quum pateant altꝛ caligantescq; fenestꝛe
 ¶ Menāder viri proprium. vide Plato a ante t. ¶ Menalina pro Menāder
 prium mulieris apud Ouidiū. iij. fast. ¶ Menapꝛi populi germa Menalia.
 niæ. Mart. in xenijs. Cæretana mihi fiet vel massa licebit. De mena Menecra
 pis lauti de petasone vorent. ¶ Menecrates, menetias, menetes, tes.
 menephron, meneleus cum eu diphthōgo, menelaus, menalippꝛ.
 menalippe, menacas, menechmus & quicquid sit a meno .i. maneo
 dicta, nomina sunt hominū propria, testimonia vero sunt admo
 dum facilia. Papi. iij. syl. Parthenope clari genus ecce Menecratis
 auget. ¶ Menæceus cum eu diphthongo Creontis thebanorꝛ re
 gis filius. Sta. viij. theb. video que noster signa Menæceus. Quę no
 ster gerat arma Creon qꝛ cellus aliena Sphynge per ingētes homo
 laidas exeat hemon. Sphynx thebanorum signū vt aquila Roma
 norum. Homolades septem thebarū portæ. hinc vrbs ipsa hepta
 pylos dicta est, vt docuit Lactantius firmianus Papinij fidissimꝛ in
 terpres. ¶ Menœtius viri proprium. hinc menœtiades apud
 Val. flac. li. vi. ¶ Menestheus vide positioñē. ¶ Menenus viri pro
 priū. Catullus. Vxor Meneni sæpe quā in sepulchretis. Scazon est. Menætiꝛ
 ¶ Meneses viri propriū. vide e ante s. ¶ Penes prepositio. Horat. Menenꝛ.
 in arte. Quē penes arbitriū est &c. Penū vꝛ penū, vel penus penitꝛ
 & penetrare nota sunt vt Penates. ¶ Pheneum lacus & oppidū Meneses
 arcadiæ, licet Tortellius phœmon per œ diphthōgon legerit. Oui. Penes.
 xv. met. Est lacus arcadiæ Pheneū dixere priores. ¶ Phrenesis vi
 deo semper corripit. videto e ante s, tamen producitur phreneticus
 a Martiale lib. xi. Inuasit medicus sica phreneticus eucli. Pheneū
 ¶ Xenos. i. hospes & peregrinus. hinc xenium munus hospitalita
 tis. Xenocrates viri propriū. Mart. in xenijs. O mnis in hoc gracili Xenos
 Xeniorū turba libello. Mantuanū non imitabor dicentem. De lo Xenium
 cuplete manu xenia multa dabat. Xenodochiū dictum est. sic cor Axenos
 ripitur a xenos. i. inhospitabilis, est quædā maris pars quæ dicta est Euxinus
 postea p antiphrasin euxinus, cū i longa in penultima, e in ei dip
 thongon ysa. ga eueinos græce dicit. ideo Priscianū in perihège
 si cōtra oēm consuetudinē dicentē. Post hos cercei iuxta qꝛ euxinus
 altis, nolim imitari. Oui. in trist. Frigida me cohibent euxini littora
 pōti. Dictꝛ ab antiqs axenus ille fuit. Hic etiā proxeneta vꝛ Proxe
 netes. i. negociator & mediator inter venditorē & emptorē proxe
 neo. i. cōcilio vel induco ad aliqd faciendū. Mart. x. Vatiniorꝛ pxe
 neta fractorꝛ. Scazon est. sic xenophanes, Xenodorus, philoxenꝛ.
 aristozenus &c. de quibus etiā in medijs aliquid dicemus.

Zenon. ¶ Zenobia zenon & pluta per zeta scripta aliunde fiunt, ideo non nulli male exceperunt zenon quod pænultima in obliquis pducit contra indoctos, Mar. lib. ix. ad pannicū. Democritos zenonas inexpli-
 citosq; platonas, Sido. in epithal. pol. Chrysippus zenonq; docet
 pcepta tenere. ¶ Xenodotus certe pducit vt patet in crates a ante
 t. ideo xenos videt variari. disquirant hanc rem diligenter politico-
 ris litteraturæ studiosi.

æ añ d. Ae ante Næneas vel ænea teste Nestore, hinc æneis

Æneas. æneade. ¶ Aenos laus vnde apanæos & parænelis ammonitio

Aenos. ¶ Aenus vrbs & fluuius teste Nestore. Aeneus. i. æreus. æno barb^o

Aenus. viri ppruū & æneatores tubicines. ¶ Aenaria insula. ¶ Aenna

Aeneus. vrbs siciliæ ¶ Aenea etiā vrbs nomen. Aeni insula iuxta sinū

Aenea. arabicū. ¶ Aenygma sermo. obscurus ænygmatistes ænygma

Aeni. ton ppositor. ¶ Bænacus teste Nestore cum Tortellio lacus est

Aenyg- galliæ cisalpinę Petrarcha in x. ecloga male corripuit vide latius a

ma. ante r. ¶ Cænos. i. nouus, hinc multa sunt vt cænodoxia noua

Benacus. gloria. cænotaphium nouū sepulchrū. At per æ cænos cōmunis

Cænos. est & cænodoxia cōmunis glia. cænothaphiū cōmune sepulchrū

Cænos. Cenos sine diphthongo. i. inanis, hinc cenodoxia inanis gloria. ce

Cenos. nothaphiū vacuum sepulchrū. hæc pulchre declarat Tortellius.

¶ Cæneus cum eu diphthongo vir qui antea scemina fuerat & cę-

Cene. neis dicebatur. ¶ Cæne vrbs nomen apd sinum laconicū vnde

Chlęna. cænites portus & cęnus Iuppiter Ovi. victor ab œchalia cæneo sa-

era parabat vota ioui. ¶ Chlęna vestis quę lęna quoq; dicit. at le-

no & lena spurcissimo & hominū appellatiōes diphthongo carēt.

¶ Fręnum a frangendo vnde fręnare effręnus & c. ¶ Lęna vestis

Lęna. vt dictū est. ¶ Lęnus. i. Bacchus a lęno quod lacū signat teste seruiō

Lęnus. ¶ Męnas adis. baccha a męno mę i. furere. Męnal^o pluraliter mę-

nala orum. mons & vrbs hinc męnalius. a. um. ¶ Nęnię arum

quod singulariter quoq; lectum est nęnia. æ. & in neutro genere plu-

Nęnię. raliter nęnia. orum. quidam tamē sine diphthongo scribunt quos

Scęna cū non imitor. ¶ Scęna ex veterę cōsuetudine quia græce per h scri-

luis. bitur quod in æ diphthongo veteres vtebant. ndem æ diphthōgo

annotabant quicquid cōtra primitiui naturā elongū habet vt semi-

dænus & c. id multis ex Varrone & alijs declarat Tortellius. Scę-

na in obumbratio est a scia. i. vmbra. hinc scęnic^o p scęniū scęno-

ma. atis scęnos scęnophęgia. orum. scęnitæ arabicę populi.

¶ Tęnarus locus laconię vbi putabat esse descensus ad inferos.

Tęnarus hinc tęnarus. a. um & tęnarum oppidi nomen. ¶ Tęna vel tęnia

Tęnię. fascia & lapis albicans sub aquis in fascię similitudinē. Verg. v. g. nę-

Tęna.

Verſificatorię E in primis Li. III FO. LXXIII

Puniceis ibant euincti tempora tenis. Idem lib. vij. aenei. Fit longae
 tēnia vitte. Tēnia etiā est piſciculus quidā. Tēnie pluraliter tantū est Tēnie;
 oppidum. ¶ Veneo. i. vendor, venū venundo, author est Apu Veneo.
 leius teſte Neſtore.

Oe ante n, Cēnos, i. cōmunis, hinc cōna quod mul-
 torum eſſet cōmunis. vnde cōno as. cōnatio, cōnaculum, Domi Cēnos
 cōniū in cōnis. &c. ¶ Cōnobium vbi cōis vita eſt, bios vita di cū ſuis.
 citur. Cōnobita p̄nultima lōga in cōnobio viuens. ¶ Cōnū Cōnum
 id eſt lutum, a cōno. i. inquino. ¶ Chōenix icis. & chōenica ꝑ cum Chōenix
 ch aspirato, mēſura quattuor ſextarioꝝ. Priſ. in libello de ponderi
 bus. Recipit gemias ſextarius vn⁹. Qui quater aſſumpt⁹ fit Graio
 nomine chōenix. ¶ Fōenus oris. diminutiū eſt fōenūſculū, fōe- Fōen⁹ cū
 nero & fōeneror, & fōenebris adiectiū, vt fōenebris lex de fōenore ſuis.
 Cōnum quia ſiue cura fōen⁹ prebet, hinc fōeniſex, fōeniſecus & fōe- Fōenum.
 niſecium, fōeniſeca &c. ¶ Fōeniculum hēra cuius ſemē terre mā-
 datum magno fōenore reddit fructum, grāce marathron dicit̄.
 ¶ Mōenia a muniēdo, nam œ diphthongon ꝑ u veteres poſuerūt Mōenia.
 & contra quia mōerus ꝑo murus lēctum eſt, hinc ſubmōeniū &c. Oenos
 ¶ Oenos. i. vinū, hinc mlt̄a ſunt. Oenopola, cōnopolitū, cōnopho- cū ſuis.
 rum, cōnigena, cōnipotes, cōnophil⁹, cōnāthe. hoc vltimū vrbis no-
 men eſt & floris vuꝑ. Anthos flos cum th aspirato, floſ eſt vuꝑ la-
 brusꝑ, vnde anāthinū vnguentū. ¶ Oeneus etoliꝑ rex, hinc Oe Oeneus.
 nides ꝑ tydeo. ¶ Oenomaus Hippodamiæ pater, Elidis rex. Oeno-
 ¶ Oenochonū theſſaliꝑ fluuius. Oenops viri ꝑꝑriūm. ¶ Oeno- maus.
 pion viri ꝑꝑriū. Ci. in arato. Oenopionis auens epulas cōnare ni- Oenoch-
 tentis. ¶ Oenone es. mulieris ꝑꝑriū. ¶ Oenotria italia, cōno- onum.
 triꝑ itali. ¶ Oenotrus ſabinoꝝ rex. Oenotrides in ſulæ. Oenops
 ¶ Pōene aduerbiū. Luca. x. Vindiſta ſenatus pōene data eſt ſamulo. Pōene.
 hinc pōenultimus, Rufinus. Tullius hunc laudat cui ſit pōenultima Pōenuria
 longa. ergo male legiꝑ in Alexandro. An erit iuncta fietꝑ ꝑenul Pōenus.
 tima longa, expunge encliticā, diphthongon habere pōene docet. Phœnix:
 Gēor. valla. licet Calepinus inter nō diphthogata reiecerit, hinc ꝑe-
 nuria teſte Feſto, ꝑ pōene minus ſit ꝑꝑꝑ neceſſe eſt. Claud. li. ij. in ruſ.
 Tanta ne geſtandi fuerit pōenuria ferri. ¶ Pōenula veſtis, teſtis
 Gēor. valla. ¶ Pōenus Carthaginēſis, diminutiū eſt Pōenulus, quod eſt nomen
 fabulę Plautinę. Hinc œ in u verſa aut contra.
 ¶ Phœnix auis & populus, phœnicia regio, phœnix quoꝑ viri &
 arboris nomen, & color rubeus, vnde phœniceus. a. um. i. purpu-
 reus color, neutro genere phœniciū dicit̄. Phœnix etiā fluuius eſt
 theſſaliꝑ in aſopum fluens. phœniſſa fōemina phœnicię. phœnico
 copter⁹.

Ioannis despauterij Niniuitæ.

pteris auis rubeis alis, nam ptera ala dicitur. Iu. sat. xi. Et scythicæ volucres & phœnicopterus ingens. Tortellius legit per duas dictiões phœnix opterus & dicit opter esse auem quãdam. ¶ Schœnos cum suis, cū ch aspirato positi. i. funis, hinc multa sunt vt schœnobates funā bulus, neurobata, funerepus. ¶ Schœnopodolus funarius seu restio. Item schœnos & schœnissimos. i. terræ mensura cōtinens quin quaginta stadia vt inquit Herodotus lib. ij. ¶ Schœnos oppidū Bœotie. a schœno Atlantis patre nomē accepit, hinc atalāta puella vocat schœneias. Schœnis idis, & schœneis idis. Oui. x. met. Talia dicentē molli schœneia vultu Aspicit. Sido. in p̄fa. epithal. pol. Tradit schœnida ter cadente pomo. phal. est. Claudianus in laude Serenæ reginæ. Hippomenes trepidus cursu ferroq; secutā. Aurato volucrē flexit schœneida pomo. schœnos p oppido leges in septimo thebaidos Papinij. Schœno eadē scriptura est arbor ex leuico rum genere. Schœno untis. flumē athenis proximū, a iuncis nomē habet, p inde iuncarios cāpos in hispania schœnuntas vocat strabo. ¶ Schœnitia amnis quidam arcadiæ. ¶ Schœnum locus in Bœotia vbi vnguentū pessimū esse dicitur, hinc viliores meretriculas vocant schœniculas.

Vepres. e An p corripit, vt vepres. Hora. Corna vepres & prunaferunt. Crepis idis. & crepida, licet apud græcos
Crepida primā & p̄nultimā pducant teste Nestore. Persius. Nō
Epi. hic qui in crepidas graio & ludere querit. sic cæteri. Epi in omib; cōpositis contra Alexandrū vt epacta, epistola, episcopus, ephebus, ab epi & hebe. i. pubertas. nō a phœbus vt cū Catholico sompniat. Vgutio. Iu. sat. ij. Armenius zalates cunctis narrat ephebis. Rufus in arato. Troicus haurit aquas & fundit ephebus ab vrna. hic mēdose legit, funditq; ephebus ab vrna. hinc ephebia prima adulescētiæ ætas authore donato & (si Alexandro neq; credimus) locus in quo pueri pstant, errat tamē nequā in prima syllaba dicens. Quo prostant pueri locus est ephebia dictus. Ephesus corripit vt videbis in e añs. ideo peccat Petrarcha dicēs. x. ecloga. Qui docet ephefios, tyrios qui rumpere cāpos. Epops. i. vpupa. Ouid. vi. met. Nomen epops volucris, facies armata videt. Alexander nequā. Cum fulicis vpupisq; petunt excelsa volando. Errauit in vtroq; Petrus Riga in leuitico dicens. Vpupa quæ melius ita dicit epopa nidum. Idem teste Nestore male dixit in li. numero. Ollarū carnes pepo num fercula porros. qa peponū corripit ab Homero & alijs.

Exceptio.

Cepus. ¶ Cepus absq; diphthōgo teste Nestore, mōstrosū qddā aīal in

VerſificatoriæE in primis Li.III.FO. LX XIII

æthiopia a babylonis adoratū Philel.in. vi. quartæ. Adducasq; li-
 cet cepos vulpesq; luposq;. ¶ Cephifus Bœotia fluius, vñ ce- Cephif.
 phifus idis. & cephifus. a. um. Luca. Bœoti coiere duces q̄s impiger
 ambit Fatidica cephisus aq;. ¶ Cepheus Andromedę pater, vñ Cepheus
 cepheni p̄p̄i. Oui. v. met. Conāti mittere cephe. Quid facis excla-
 mat & c. Et in primo ꝑ̄su. Dūq; ea cephenū medio danacius heros
 Agmine cōmemorat. p̄ cephenog;. ¶ Cepio viri p̄p̄iū. Sido. in Cepio.
 primo paneg. Haud aliter cæsus q̄ndam quū cepio robur, Dedit
 Ausoniū, si a cepis deduceſ diphthōgo annotabit cepio, licet id ob-
 ſeruari nō viderim. ¶ Ephitus viri p̄p̄iū. Verg. ij. ænei. Addunt
 ſe socios rhipheus & maximus armis. Ephitus, oblati p̄ lunā hypa Ephitus.
 niſq; dimaſq;. Et lateri agglomerāt n̄o iuueniſq; chorebus. Apd̄
 eundē alibi eſt Iphitus, ſed de altero forſitan loquit. ¶ Epytus cū Epytus.
 ꝑ̄ gręco viri p̄p̄iū. Oui. iij. faſt. Proxim⁹ eſt titulis epytus alba tuis
 ¶ Epiros vel epiurus eſt regio q̄ Molosſia, chaonia & albania dicit. Epirus.
 hinc epirota, natus in epiro. Luca. in. ij. Prim⁹ in epiroz boreas agat.
 ¶ Epytides p̄p̄iū aut patronymicū apd̄ Vergiliū. v. ænei. ¶ Gepi- Epytides
 da p̄p̄i nomē. Sido. ij. paneg. Gepida trux ſequit ſcotū burgūdio Gepida.
 cogit. ¶ Hepar atis. græcū q̄ latini vix vſi ſunt, ſignificat iecur, ſcri-
 bit teſte Neſtore cū ita aſpirato qd̄ in e longū ꝑ̄tū, plerūq; ꝑ̄ducit Hepar.
 ab Homero in. xi. Odyſſę teſte Neſtore, q̄re peccauit Macer dicēs.
 Sumptū curat Hepar. nec ab epi dicit vt cū Catholico ſompniavit
 Vgutio. errat ſiſr Alexāder cū Macro. errāt quotq; hos imitant.
 ¶ Leponticus viri p̄p̄iū. Sil. li. iij. Occidis & triſti pugnas lepōtice Lepōtic.
 ſato. ¶ Repo. is. vñ obrepo, ſubrepo. Hora. in arte. Verꝑ̄ opilō- Repo.
 go ſas eſt obrepe ſompniū. Germanic⁹ cæſar in arato. Tūc cynoſu-
 ra alte repit tūc tot⁹ in vndas Mergit, oriō, humeris & ꝑ̄tice cephe-
 us mēdoſe hñt fere oēs libri. Tūc alte, cynoſura repit & c. At repens
 nomē ꝑ̄ repentīn⁹ aut aduerbialitē ꝑ̄ repēte, vñ decūq; ſit, ꝑ̄petuū
 corripit. Verg. ſnei. xij. Quo ruitis q̄ ve iſta repens diſcordia ſurgit
 Oui. i. faſt. Bina repens oculꝑ̄ obtulit ora meis. ¶ Sepia piſcis, ex Sepia.
 cui⁹ cruore atramentū fiebat, & ꝑ̄ atramento ſumit a Perſio dicēte Sepias.
 Nigra q; infuſa vaneſcat ſepia lymphā. Sepia etiā eſt ſcopul⁹ iuxta
 athenienſiū litora. ¶ Sepias adis. loci nomē. Vale. ſlac. li. ij. Iam ſcia-
 thos ſubſedit aq; iam lōga reſeſſit Sepias attollit & c. ¶ Sepio is. ire
 ſeps ſepis & ſepes. is. Verg. Vicino ab limite ſepes, nihil horꝑ̄ putat Sepio.
 Calepin⁹ diphthōgari. Neſtor dicit ſepio & ſepes a veterib⁹ diph-
 thōgo æ notari ſolere, q̄s imitari oꝑ̄ꝑ̄eciū eſt inq;. Neſtor q̄ teſte
 ſeps ꝑ̄ ſerpēte gręcū nomē diphthōgo caret. ¶ Sepum ꝑ̄ ſeuū pin Sepum.
 gue illd̄ in bobus vñde fiunt candelæ, qd̄ ꝑ̄ b ſebum quoq; dicit.

- Sephora** ¶ Sephora mulieris proprium pducitur Riga vide p̄p̄tium u
 ante. ¶ Tlepolemus Herculis filius. Oui. xij. met. Pr̄lia Tlepole
Tlepole- mus pylio referente dolorē Pr̄teriti alcidæ tacito nō pertulit ore
mus. ¶ Vepicus pducitur, cōpositione vt vegrandis & veiouis.
Ae ante p̄ **Aepia.** æ. teste Nestore vrbs p̄pinqua Pylo
Aepia. ¶ Aepolus caprarius, sic æpole, æpolica, æpolium. ¶ Aepit⁹ vī
Aepolus ri p̄p̄rium teste Tortellio, forsan idem de quo Oui. loquitur.
Aepitus. ¶ Aepy cum y græco teste Nestore vrbs quondā sub Nestoris di
 tione in mōtibus sita, nam epy sublime est, æpys altus, hinc æpicus
 pastoris nomē apud Petrarchā in sexta ecloga, & æpy mulieris no
Cæps. men ibidem. Aephitios vrbs quedā. Vnde æphitius. a. um. vide in
Ceps. crementis psophis idis. ¶ Cæps. pis. loci cuiusdā nomen. at ceps
Cæpi. philosophi diphthongo caret, author huius est Guarinus.
 ¶ Cæpi pr̄teritū a capio ex veterum cōsuetudine authore Tor
 tellio, cui refraga⁹ Guarin⁹, astipula⁹ vero Calepinus, ego veteres
 nō inuitus imitabor sic p̄cæpi & c. Guarinū nō damno, cui⁹ opinio
 ne sequi⁹ Regius dicēs in. xij. fabu. Citra diphthōgon ceperam⁹ le
Cæpe & gēdum, mihi videt⁹ vt intelligam⁹ sumpseramus. ¶ Cæpe neu
cæps. trū, & cæpa ē. scemininū teste Nestore ex A pulseio, a capitis magni
 tudine. Oui. Cædēda est hortis eruta cæpa meis. secta sunt quoq; cæ
Læpheri- pitium & cæpitius vt in hetero clitis declaramus.
gonas. ¶ Læpherigones populi quidā teste Tortellio. ¶ Sæpe aduerbiū.
Sæpe. ¶ Sæpes & sæpire teste Nestore, vide e ante p̄, sepio.
Cœpi. Oe ante p̄, Cœpi verbum defectiuū est, ab antiquo cœ
 pio, de quo satis diximus in eclipucis, hinc cœptus. a. um. & cœptū
 id est initium, hinc incipio teste Nebrissensi, ergo cum cœ diphthō
 go scribit⁹ teste Nebrissensi inceptus & c.

Ante q corripit, vt equidē, qd̄ Verg. teste Ser
 uio tātum primæ p̄sonæ dedit vt Nō egdē inuideo & c.
 Ideo putarūt esse cōpositū quasi sit ego quidē, p̄pter qd̄
Equidē. Badius cēset æt nam nō esse Vergilianā in qua dicit. Haud egdem
 mirū factū qd̄ cernim⁹ extra, sic Persius. Non equidē hoc dubites.
 ideo Priscian⁹ vult equidē esse simplex, Ego equidē apud Salustiū
 solueret per regulā æquiualens geminis & c. Neq; nequeo corripī
 untur cum nefas, vt quicquid sita nec vel neq; At pducitur a ne
 aduerbio prohibendī veniētia, vt nequis, neq; nequādo, nequaq;
 nequicq; (vt est apud Gellium) Oui. Nequitia est quæ te non sinis
 esse senem. Verg. Hic tibi nequa morē.

Exceptio.

Verificatorię E in primis Li. III FO. LXXV

¶ Sequana fluuius, vnde sequanici & sequani populi huius fluuij accole. Luca. li. i. Optima gens flexis in gyrū sequana frenis. Mart. Sequana
Hanc tibi sequanice pinguem textricis alumna. Sido. in. ij. panæg.
rigidis hunc abluit vndis Rhenus. arar, rhodan⁹, mosa matrona,
sequana, ledus, Clitis, claris, arar, &c. Petrarcha li. iij. epis. ad Ralnal
dum corripit sequana, male quidē vt alia multa.

Æ ante q̄ æquus ab aqua, vide primā diphthōgi vo
calem accipit, nam aqua sædata adæquat, hinc æqlis, æquitas, æque
æquor, æquo as, æquinoctiū, æquamentū, æquanimis æquæuus, <sup>æqu⁹ cū
suis.</sup>
æqualaneū, æquimanus, æquilibrium, æquiparo, ægdiale, æquipol
leo, æquocū &c. Georgius valla vult ex græco ecos deduci, ideoq̄
diphthongū non rōne sed vsu obtinere. ¶ Aquicol⁹ forte ab
æquus populus thuscæ. Sill. lib. viij. rastrisq̄ nouāt æquicola rura ^{Aeqcol⁹}
Equicolus viri ppriū corripit. Verg. ix. ænei. Et pulcer equicol⁹ ar
mis. Equimeliū locus quidā romę erat vbi melij dom⁹ terræ æq̄
ta erat. ¶ Equana mōtes surrentini. hinc æquanus apud Silliu. ^{Equana.}
lib. v. ¶ Aequotutium oppiduli nomen.

Ante r corripitur, vt eryx eros otis. viri ppriū
erotio mulieris nomē. erato, peritus. Mart. li. ij. ex hoc ^{E añ R}
occisus rufe videt eryx. sic Vergilius & alij tam p monte ^{Eryx.}
q̄ pro viro, ideo male dixit petrarcha in. vi. aphricę Sulcantibus
æquor Insula iam venericę placens a littore port⁹ Exorit, cōtraq̄
sedet fortissimus eryx. Hora. Agricola laudat iuris legumq̄ pe
ritus. Mart. lib. x. Plorat eros &c. Merula etiam viri cognomen li
cet foranus errore Seruij imbutus aliter locet.

Exceptio,

¶ Produc dissyllaba habētia p ante e, vt pera. pero. peronis calca
mentū rusticum, hinc peronat⁹. lu. sat. xiiij. Nil vetitum fecisse vo
let quē nō pudet alto Per glaciē perone tegi, pero. us. nymphę no
men apud Proprium lib. ij. Produc quecūq̄ per ve syllabā incho
atur, vt Verona. e. Mart. lib. x. Nec sua plus debet tenui Verona ca
tullo. Itē labat hic Petrarcha dicens ecloga. x. Ecce veronei p pra
ta virentia martis. Ire duos video. ¶ Tollunt vtrinq̄ quædam
pheres etis. viri ppriū. Papi. viij. theb. Strauit ab ania pheres. Phere ^{Pheres;}
oppidū, vnde phereus. a. um. Oui. ij. de arte. Cinthius admeti vac ^{Phere.}
cas pauisse phereas Fertur, & in parua delituisse casa. Vereor, veru ^{Vereus}
verutum vulgo nota. Verædus æquus cum æ diphthōgo in secū
da syllaba teste Nestore. hinc veredarius nuncius qui equo vtitur. ^{Beryllus.}
Martialis. Stragula succincti venator summe veredi. ¶ Beryll⁹ la

Ioannis despauterij Niniuitæ

- pillus. Propert. lib. iij. Et solutum digito Beryllon adderat ignis, sic
cæteri. ideo Prudentiū non imitabor dicentem in Psyco. Hinc tibi
sapphyꝛ sociauerat inde beryllon. scribit cum y græco, vt quod
sequit̃ Berytus phœniciaꝛ vrbs. Prisci. in perihegesi. Antiquāq; ty-
ron, beryti & mœnia gratē. ¶ Cleros. i. fors. hinc clericus & Cle-
Berytus.
Cleros. reta lena in Plautina asinaría. Sido. li. ix. Clerici nequid maculet ri-
gorem Fama poetæ. sapphicū cum adonio. scribit̃ græce per k ita
litterā ppetuo Iōgam. ¶ Cerusa pigmentum, vnde mulieres ce-
Cerusa. rufatē dicunt̃ Mart. Et cerusata candidiora cute. Auso. debissula.
Sandix & cerusa alias simulate puellas. ¶ Cerathus cum th aspi-
rato Crete fluuius. Verg. in Ciri. Carpathiū fugiens & flamina ce-
Cerathus
Ceretum rathea. ¶ Ceretum oppidum a Calepino sine diphthongo scri-
bitur, incolæ ceretani dicunt̃, hinc ceretanū vinum. Mar. Ceretana
nepos ponat, setina putabis. Sill. lib. iij. Nec ceretani quondam ty-
riantia castra. ¶ Cherinthus viri pprium apud Tibullum.
cherith.
Eridan.
Erigone.
Eretum.
Eruca. ¶ Eridanus fluuius. Verg. Fluuior̃ rex eridan.
¶ Erigone nym-
pha inter astra relata. Idem. i. Geor. Qua locus erigonen inter che-
lasq; sequētes. ¶ Eretum oppidi nomē. Idem. vñ. ænei. Ereti ma-
nus omnis oliuiferæq; mutusca. Eruca vermis græce κκλππ cā-
pe campes dicit̃. Columella lib. xi. Nascunt̃ volucres serpitq; eruca
per hortos. Mart. li. xi. Eruca male pascit hortus vnam. phal. est.
Est hærba quoq; Oui. lib. ij. de remedio. Nec minus erucas iubeo
vitare salaces. ab erodendo nomen vtrūq; dicit̃, licet Vgutionem
qui id dixerat nō primus (vt opinor) Nestor irrideat & mis nāq;
folia erodit. Hærba vero bestiolas omes corripit̃ innascētes erodit
& venerem excitat. alij ab vrendo ducunt. Georgius Valla huruca
scripsit cum u in principio aspirato. Aliquis in r. verso. & u e. eruca
dicunt ab esu, alij ab uro. Apuleio teste Nestore placet ab hærēdo
dici, & diphthōgo aspirata heruca scribi, quoniā rebus quas occu-
pat tenaciter inheret. sic idē herugo scribit̃ p vitio ferri & segetis.
¶ Eriginis. ¶ Ero erus mulieris ppriū, magis placet aspirari hero-
us. ¶ Erij colles Veneri sacri. Marullus. Sancte q memphim pu-
er eriolq; Tēperas colles & amœna cypri Arua. Sapphici sunt.
Feralis. ¶ Feralis cōtra primitiui naturā dicitur pducī a fera. i. mors. Luca.
lib. ix. Sic vbi fata caput ferali obduxit amictu. i. nigro & atro qua-
li lugentes vtunt̃. hinc ferale pro incoelici & mali significatiuo, vt fe-
rale carmē, ferale dies. At feralia a ferendo festi quidā dies ga epu-
læ in hīs ferunt̃ primitiui sequit̃. Oui. ij. fast. Hanc quia iusta ferunt
dixere feralia lucem. Vltima placandis manibus ista dies.
Ferię. ¶ Ferię pducit̃ cōtra primitiui naturā, quia a ferendis epulis dicunt̃
feriæ, vcl a feriendis victimis teste Pompeio. Mart. lib. xij. Bruma

Verificatoriae in primis Li.III.FO. LX XVI

diebus ferijsq; Saturni. Scazon est. Idem lib. v. Durum est perdere
 ferias, rogamus lacturā patiaris hanc ferasq; phal. sunt. Hora. ode.
 v. lib. iij. Longas o vtiā dux bone ferias. Alclep. est. hinc ferio. as.
 vel ferio aris. i. vaco. vnde feriatas. Mar. lib. iij. de basso. Nec feria-
 tus ibat ante carrucā. Scazon est. Papi. lib. i. Syl. Et musæ pcul ite fe-
 riatq; phal. est. sic Hora. lib. iij. ode. vi. Sic veteres omnes, quare Ca-
 pellam non imitabor dicentē lib. ix. Feriato linquet arcu. & sus est
 iambicus dimeter catalecticus, vbi scdo loco noue spondeum de-
 dit. Nec Petrarchā scribētem sic ad Philippum patriarcham. Sic ti-
 bi curarū ferias prestare libelli. & lib. ij. epist. ad Gabrielem Zamo-
 reum. Si tamen asperior ferias fortuna dedisset. Errarunt plures in
 heteroclitis & alijs, quos nominare non sinit candor. ¶ Feronia
 dea. Hora. sat. v. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympa. hic la-
 uimus tertie cōiugationis est, feronia quoq; est quarundam vrbiū
 nomen semper pducito. ¶ Geryones, & prime, vel is tertie, & Ge-
 rion onis. & Geryoneus ei. rex hispanor; ab Hercule peremptus,
 hic Geryonaceus Lucre. li. v. Quid ue tripectora tergemini quoq;
 geryone vis. Nestor mendose codice deceptus omisit quoq;. fecit
 q; spondaicum sic. Quid ue tripectora tergemini vis geryone. se-
 cundum quā sectionem non solum tertia est cōmunis, vt ipse ait,
 sed etiā secunda qd' ille subicit, nobis placet prior lectio, qā notū
 est multa mēdose legi in Lucretio, nam oēs poetę prima extēsa cō-
 trahūt, secundā teruāq;. Verg. ġnei. vij. Geryone extincto tirynti^o
 attingit arua. sic cæteri. ¶ Hera p Iunone (nam herus hera p dñs
 dñā, notū est corripit) hinc pducta multa sunt, vt heracles. i. Hercu
 racleq; arum. oppidum proximū Neapolin. heracleopolis pluriū
 vrbiū nomen. ¶ Heracleon hærba quā Hercules inuenisse dicit
 heracleota nux. Heraclitus, heraclides & heracleotes, philosophor;
 ppria. ¶ Herodes, herodianus, Herodotus viroq; nomina heros
 vñ hero^o. a. um. heroic^o & herois & heroine. Oui. xij. met. Vulgicq;
 secutū Vltima murmur erat donec Laerti^o heros Astitit. Mar. li. ix.
 Clinicus herodes trullā subduxerat ægro. heraclit^o vide iā t. He-
 rodotus vide o añ t. cætera p heracles nota sunt. ¶ Herēū Iouis
 fanū. vnde ipse herēus dicit, ita Omibonus & Sulpitius declarāt ill^o
 Luca. Herq;as monstrator ait, non respicis arces: sed vide ne dicen-
 dum sit herēus, nam teste Calepino hercos dicit septum claustrū
 q; hinc Iuppiter herēus est, quem intra domus conspectum quisq;
 colebat. ¶ Heriphile es, vna sibyllarum. Tibull. lib. ij. Quic
 quid amalthea, quicquid marpesia dixit Heriphile phœbo gra-
 O iij

Geryōes:

Hera cū
suis.

Herq;ma.
Heraus.

heriphile

- taq; qd' monuit, at sine aspiratione in principio & cum y græco ia
 tertia syllaba Eriphyle vxor Amphiarai corripit. Verg. lib. vi. His
 Phædræ p cumq; locis mœstamq; eriphylen. Iuue. Occurrēt mul
 tē tibi Belides atq; Eriphylē. ¶ Herios loci nomen. vide panos a
 ante n. ¶ Meriones is. viri nomen. Ovi. xij. met. Nec magis ido
Herios. meneus patriaq; creatus eadē. Meriones peteret maioris frater atrī
Meriōes. dæ. ¶ Neritos insula & mons, vide fame a ante m. Neritū duo
 rum oppidorū nomen est vt Nestor declarat. ¶ Neris is. mōtis
Neritos. argiui nomen, vt ait Callimachus. Papi. iij. theb. Neris & ingenti
Neris. turrītē mole cleone. ¶ Nerio enis. vis martis. Gellius dicit a mul
Nerio. tis p duci, eos tamē qui probe locuti sunt corripuisse vt Nero; cū
 quo symbolū habet potest ergo corripī. ¶ Neritos (vt pluscu
 la de hoc dicamus) pro monte Itachæ masculinū est apud Home
 rum teste Petro Marso in illud Silliū lib. ij. Haud tibi Neritia cernes
 cum prole laborē. i. sagunthina prole, quia prope zacynthū insulā
 vnde oriundi sunt sagunthini, est Neritos. hinc Neritius Vlysses.
 Nericie rates nō naricius aut nariciē, nam Vlysses Neriton tenuit
 non nariciā, notat hoc Bartholomæus Merula in primū Ouidij de
Naricius remedio. Quid tibi p fuerunt Circe p seides herbę. Quū tibi Neriti
 tias abstulit aura rates, ne legas per a in prima naricia. ¶ Nereus
 sine diphthōgo in prima syllaba teste Tortellio deus maris. vide
Nereus: latius a ante r. hinc nereis, nerine &c. Mar. li. iij. nymphaz; pariter
 nereidumq; domus. hic sc'da manifesto corripit. ¶ Serus. a. um
Serus: vnde serū extrema pars diei & sero aduerbiū. Verg. iij. ænei. Sera
 q; terrifici cecinerūt omina vates. Cice. in Arato videt corripuisse
 dicens. Occidit Andromache claz; caput & sera pistrix Lab. i. hor
 ribileis epulas funesta requirens. Ego puto mēdosum pro sera, nā
 hoc epitheton optime pistrici cōgruit, vt ex sequētib; facile osten
 ditur, & omnes pducunt serus. a. um. ideo nusq; dixero variari. sic
Serum. producit serotinus. at serum pro aqua lactis corripit solum. Tibul.
 lib. ij. Raraq; pnexus est via facta sero. corripit quoq; solum sera
Sera. ianuz; aut fenestraz; &c. clausura. Mar. lib. x. Ferrea ppetua claustra
 tuere sera. nec apud Silliū vsq; pducit, quicquid dicat Nestor, quia
 legendū est apud Silliū. lib. xij. Sera. i. tarda. sic. Obnixi torquent
 obices munimina sera. hoc est tarda nec p futura. videto Silliū &
 intelliges multo rectius sera legi q; sere. ¶ Sera vrbs. serum pro
 ducitur. videto ser eris. in cremenis. Serra instrumentū dentatum
 positione producitur vt cerritus. ¶ Seranus viri proprium. cō
Seranus. tra primitiui naturam, quia a serendo dici testatur Bergomas. Sill.
 lib. vi. Seranus clarum nomen tua regule proles.

Verificatorię E in primis Li. III FO. LXXVII

¶ Serius. a um. i. grauis nō iocosus. hinc aduerbiū serio & seria or-
 ires seriae. Mart. Parce precor socero seria forsan amat. ¶ Seria Serius.
 vas. Persius. O si sub rastro crepet argenti mihi seria dextro Hercu
 le. Idem. Seriolę veterē metuens dera dere limū. ¶ Tereus variať Tereus.
 vide e ante a primā exceptionē, rectius tamē pducit adeo, vt corri-
 pere vix ausim. ¶ Theridamas cum th aspirato, viri & canis no Therida-
 men, quasi feras domans. a ther theros. i. fera, sic pducit quicqd hic mas.
 deriuat. vt theron canis & viri nomē. Thero us. nympa. Thera Thero.
 quarundā vrbium nomē. Oui. iij. meta. Prima melanchētes in ter Theron.
 go vulnera fecit. Proxima Theridamas &c. Theron vide laps æ Thera.
 ante l. Callimach⁹. Nomine calisto fuerat sed post mō thera. Dicta
 fuit tellus vrbis origo meę. Claudianus in scđo de laudibus silico
 nis. Speluncas canibus thero rimat iberas. ¶ Xeros. i. ficcus, quo Xeros
 in cōpositis vtimur pducit, vt xerolophus ficcus tumulus, nempe cū suis.
 ex lapidibus vt principum viroꝝ. lophos tumulus est, xerolibya
 sicca Libya. Xerophagium siccoꝝ ciborum comestio. Xerophthal-
 mia sicca lippitudo. quū non fluunt oculi sed grauescūt. Xeria em-
 plastra sicca sicut hygremplastra vocant liquida emplastra. hinc
 etiam Xerampelinæ vestes. i. virides teste Nebrissenſi, alij alia dicūt
 Videto interpretes luue. in illud sat. vi. Et xerāpelinas veteres dona
 uerit ipsi. ¶ Zerinthi⁹. Oui. i. trist. In leui vĕto zerithia littora naĕta.

Ae anter. Aereus vt æs æris. hinc ærarius, & æroas.
 vnde subæro, obæro, æroſus, ærificium, æruſco, æria insula, æra, mone
 re nota, æra. i. lolium, vnde ærineus. i. loliaceus. ¶ Aerugo inis. ru-
 bigo in ære vel argento & viridescit. rubigo vero pprie est in fer-
 ro & segetibus. alij hæruugo dicunt ab hærendo, vt dictū est in eru-
 ca e anter. ¶ Aerūna ab æro verbo græco. i. leuo & tollo. i. mi-
 seria. hinc ærumnosi calamitofi, neq; sit ex e & rumen vt sompnia
 tores dicūt. ¶ Aerope tetrasyllabū A trei vxor, diphthongon nō
 agnoscit teste Calepino. Oui. li. ij. trist. Si nō aeropen frater scelerat⁹
 amasset. Conuersos solis nō legerem⁹ equos. ¶ Cæra ex veteri
 cōsuetudine, nā latini teste Apuleio plærūq; solebant ita in æ diph-
 thongon vtere. Græci cerion sine diphthongo fauū vocant, sunt
 tamen qui velint latinū esse a careo es. eo q; mellis pfusione careat
 Hinc multa deducunt, vt cæro as. incæro, cæratūra, cæreus, cæro-
 tum & cæratū. cærofolium, cæroſus, cærinus, Cærium, cæris, cæro-
 ma, cærithe es. foeminei generis hærbæ cum th aspirato, habet cæ-
 re melle mistæ saporem. Verg. iij. geor. Trita melisphylla & cærin
 the ignobile gramen. ¶ Cæruleus & cæruleus color qui glaucus
 O. v

Serius.
 Seria.
 Tereus.
 Therida-
 mas.
 Thero.
 Theron.
 Thera.
 Xeros
 cū suis.
 Aere⁹ &
 cetera ab
 æs.
 Aerugo.
 Aerūna
 Aerope
 Cæra cū
 suis.
 Cærithe
 Cærule⁹

- Cærites.** cæsius, venet⁹ & thalassicus dicit & cymatilis, nam cymata fluctus sunt. dicitur quasi cæluleus aut a cæra, hinc cærulea orum. i. maria. Ovi. i. met. Cæruleum tritona vocat. sic cæteri. ¶ Cæretes lapill⁹
- Cærete is.** ¶ Cærete is. neutrū, vrbis nomen q̄ agylla quoq; dicit & cæres itis pænultima correpta. Verg. viij. ænei. Est ingens gelidū lucus ppe cæritis amnē. Dicit etiā hoc cære is. Sil. viij. pu. lectos cære viros, hinc patriū nomen cōmunis generis cæres etis, pænultima longa. Verg. lib. x. Qui cærete do mo qui sunt minionis in aruis.
- Cæremo nia.** ¶ Cæremoniæ a cære Hetruniæ oppido, teste Pompeio. ¶ Chæro id est gaudeo. chære. i. salue, vtrūq; cum ch aspirato, hic cherubul⁹ viri, ppriū in epidico plautina, quasi gaudens cōsulere. bule est cōsiliū. ¶ Chæropolum hæra. Col. li. xi. lam breue chæropolum;
- Chære.** ¶ Chærea adulescens, Chærestratus, chæremōn, chærippus, chærephon sunt viroꝝ ppria. Chærelia ppriū mulieris, Chæronia vrbis nomen, ¶ Chærusci populi p ch aspirato sequēte æ diphthōgo teste Strabone, sed Lucanus corripit & Claudianus. hæc in q̄rtum Plinij Hermolaus. ¶ Hæresis. i. optio electio & secta. dicitio est græca, ab hæreo mē. i. opto vel eligo, nō ab hæreo vt indocti sōpniant, ḡtū est hæreseos Cice. in paradox. Cato in ea est hæresi q̄ nullū sequit florem oīonis. i. secta p qua viam inepte dici opina mur, aspirari ostendit compositū a phæresis & epaphæresis. Mar. lib. viij. detonsis epaphæresis capillis. phal. est. Baptista in Costide hæresib⁹ varijs idem. Hæresibus sacrā legem tritonia pallas. Propter hæc & p̄sertim ppter Martialis autoritatē non imitabor Prudentiū hic, & in plusculis hallucinatū, in psychomachia dicentem. Ruptis hæresis petiit horrida mēbris. Errant item Alexander & plures carpēdi nō imitādi hic sūt. hæretic⁹, hæresiotēs, hæresiarcha &c
- Hæreo cū** ¶ Hæreo hinc hæresco, hæsito, hæruugo, hæruca teste Apuleio. vide Eruca e ante r, & hæra q; terræ fixa hæreat diphthongon retinet teste Georgio valla, quicqd dicat Tortelli⁹. hic hærbare. exhærbare, hærbesco &c hærbisander. ¶ Hæres ædis, qui bonis deū functi adheret, quia dñs fit, licet sint qui ab herus. i. dñs deducāt. hic hæredipeta &c. Hærediū prediū qd ex hæreditate puenit. Hæresi⁹ viri nomē, addunt quidā Hæremius etiā viri ppriū. ¶ Mæreo teste Apuleio vt Nestor ait, quē sequit Georgius Valla, p tristor, a marcendo si Varroni credim⁹, vnde primā diphthōgi vocalē assumpsit, hiuc mæror oris. mæstus, mæstia, mæstifico, mærare. i. merentē facere. Pacu. qui multis mærauit modis. Inuenim⁹ sine diphthōgo prima breui mereo, & mereor in alia significatiōe, vt in eclipticis dicitū est. ¶ Mæra teste Tortellio cui in dictione murus suffragatur
- Hæra.**
- Hæres.**
- Mæreo.**
- Mæra.**

Verficatorie E in primis Li. III FOLXXVIII

Nestor, quarta Proxi filia ex Antia vxore, est quoq; alia; ppriū nomen. Papi. viij. theb. Quos mæra sacerdos Ediderat. Ouid. viij. meta. Et quos mæra nouo latratu terruit agros. hic est mulier in canem ysa. Vnde aliquādo canis nomē est, illic y o sacerdos veneris

¶ Plæric; plærec; plærac; vnde aduerbiū plæric; singulare plæric; & simplex plærus, aut plæri in vsu nō est. ¶ Quæro, quæror, quærito, sed deponens quæror sine diphthongo corripit. ¶ Quærinus viri pprium quidam addunt. ¶ Quercus, quern; quercerus, quercetū & si quid hinc sit, diphthongo n hre vult Calepinus. ¶ Sphæra aut spera. Manilius lib. i. Ingenti spæra totū precingit olympū. ideo Prudentiū non imitabor dicentē in psychomachia. Cuius ad arbitriū spera mobilis atq; rotūda. græca dictio est, p inde ineptiunt qui a spacio dictam voluti hinc sphærocismus hemisperiū, & plura. ¶ Særius nomen fluuij, at ybum spero latinum sine diphthongo pducitur.

Plæric;

Quæro;
Quærc;
Sphæra.

Særius;

Oe ante r, Choerulus ineptissimi poetæ nomen. Hora. lib. ij. epist. Grat^o Alexandro regi magno fuit ille Choerulus incultis q; ylib^o & male natis Retulit acceptos regale numisma philippos. peccat in hoc Petrarcha in. ij. lib. epist. ad conuiciatorē interpretat^o porculus, nā choerus porc^o est. ¶ Choerades & choerillus viroꝝ ppria. ¶ Mæris viri pprium. Verg. in buco. Quo te mæri pedes an quo via ducit in vrhem. ¶ Mærichus & Mærcles viroꝝ ppria. ¶ Mæreo ita multi scribunt, sed rectius p æ diph thōgon scribit^o mæreo vt dixi.

œ añ r;
choerul;
cherad es
choerill^o.

Mæris;
Mærich^o
Mærcles

Ante s producit^o. vt Ctesiphon viri pprium, in quo teste Hermolao Barbaro peccauit Sidoni^o Apollinaris in primo pangyrico dicens. Nec tessera castris In Ctesiphonta dat, totum hinc tibi cessim^o axem. Idem de laudibus Narbonis. Causam seu Ctesiphontis actiraret. phal. est. ¶ Vefan^o semp. pducit. apud Ouid. xiiij. met. mendose habet in multis libris vefana p infana. Iesus huc nō ptnet contra plures vt dixi. ¶ Mefana vrbs Siciliæ a latinis semp. pducit, quos sequemur, licet Thomas Pyndari interpres corripuit Mefene teste Nestore. Sil. lib. xiiij. Incubens mefana freto niuibusc; reuulsa.

E añ S;
Ctesiphō

Mefana.

Exceptio.

¶ Mefembriaci. Oui. i. li. trist. Inde mefembriacus portus & opefon, & arces. Pretereat, a mefembria oppido dicit. ¶ Rhésina variatur. Mar. lib. iij. Verno rhésinaq; pigriores. phal. est. vbi iam bus est primo loco more Catulliano, licet id rarissimū sit apud Martialem. Idem in eodem Rhésina veneto nec refecare lu

Mefembriaci.

to. lu. sat. viij. Nam quid rhesinata iuuentus. Mart. lib. iij. Rhesinata
 bibis vina falerna fugis. ppter hæc nō assentior Apuleio qui teste
Sesostris Nestore vult rhæsina æ diphthongon habere. ¶ Sesostris ægy/
 pti rex Luca. li. x. Venit ad occasum mundi; extrema sesostris. Au/
 sonius oo geminavit dicens ad Pontiu. Et qui regnavit sine nomie
 mox sesoostris. ¶ Thesis. i. positio corripit, vt liquet ex compo/
Thesis. sitis, antithesis, synthesis &c. ¶ Vesagus viri pprium. Sil. lib. iij.
Vesagus. Demetit auersi vesagus tum colla iubaq; Suspensam portans ga/
Vesulus. leam. ¶ Vesulus viri pprium. Idem lib. x. Tum Vesulum calido
 lapsantē in sanguine fratru Ense metit rapido. Est etiā Liguriæ mōs
 Verg. x. enei. Actus aper multos Vesulus quē pinifer annos D. fen/
Veseris. dit. ¶ Veseris teste Sulpitio. ¶ Veseuus variat. Sta. iij. syl. Tibi
Veseuus. nobile vulgus Crescit, & insani solat dāna Veseui. Verg. ij. geor.
 Talem diues arat Capua & vicina Veseuo Nola iugo. sic legit Ne/
 stor. dicens Nola esse campaniæ oppidum. alij legunt ora. i. re/
Vesuius gio. Est autē Veseuus mons Cāpaniæ qui p syncopā Vesuius dicit
 appellat quoq; Vesuius p quattuor syllabas. Sil. li. xij. Mōstrantē
 veseua iuga atq; in v̄tice summo Depasti flāmis scopuli. Idē alibi.
 Euomuit pastus pscula Vesuius ignes. sic Martia. Hic est pāpineis
 viridis modo vesuius v̄mbris. nomē habet a cōflagratione q̄ con/
 flagratus est. nam Vesuiæ secundū veteres fauillæ sunt.
 ¶ Esau. Guaguinus corripuit, vt visum est in vocali añ vocalem.
 Ae añ s Aesagijs montis propriū teste Tortellio.
ae añ s. ¶ Aestus, æstuo, æstas & si qd hinc deriuat. ¶ Aesac^o priami fili^o
Aesagijs in mergum v̄sus. ¶ Aesculus arbor ¶ Aesculapius solis filius.
Aest^o cū ¶ Aeschynes orator. ¶ Aeschylus poeta. ¶ Aeson Iasonis p̄/
suis. ¶ Aesopus fabulator phrygius, æsepus vide e ante p. ¶ Aesar &
Aesul^o æsarius fluuij nomē. Aestimo nō (vt impitiores dicūt) estimo. fit
Aescula em̄ teste Nestore & Laurētio Valla ab æs & timao. i. app̄cio hic mu/
pius &c. tando diphthogon in i longū cum prepositiōe ex, fit existimo.
Aesis. ¶ Aesis fluuij nomē, vñ vrbs quēdā Vmbrię dicit æsis vel æsia, in
Aesqlię colę v̄o æsinates. ¶ Aesquilię teste Georgio valla, sed rectius scri/
Exquilię. bimus exqlię, qa teste Oui. ab excubijs dicunt, nā ait in fast. Adde
æsymus q̄ excubias vbi rex Roman^o agebat. Qui nūc exqlias noie collis
æsymn^o. teste Totellio, vrbs thrachię. ¶ Aesymnus cū y græco teste eodē,
 græcorū princeps ab Hectore interfect^o. ¶ Aesthatocolicō. ¶ Blæs^o
Blæsus. titubās. q̄ lras pferre neqt, a blaterare deriuari volūt. ¶ Cæsum su
Cæsum pinū a cædo. hic cæso, cæsiō, cæsim aduerbiū p incisionē, cæsar &
cū suis. cæso onis, cæso ni^o & a cæsarea &c. cæsaries, cæsura, cæsipes, cæsipitare,

Verificatorie E in primis Li. III FO. LXXIX

Cæstus pugilum arma, a cædēdo hæc omnia dicuntur, at cestus cin-
 gulum diphthōgon nō agnoscit. ¶ Cæstena quoq; vrbs voca-
 ta est q; exiguo amne cæsa, i. diuisa sit, incolę cæstōnates dicuntur.
 ¶ Cæstrum instrumētum quo cauat̄ eb̄ur, at p̄ telo quodā cestus
 sine diphthōgo scribit̄. Cæsitum linteolum circūcisas oras habēs.
 ¶ Cæsius color quasi cælius, hinc cæsulia oculos cæsius habens.
 ¶ Fræsus, a. um. i. fractus, vetus est, hinc fræse fabe. ¶ Gæsa orū, Fræsus;
 tela gallica q̄ nōnulli per c. cæsa dicūt, & a cædēdo fieri putant, Gæsa.
 ¶ Hæsi, hæsum, hæsi satus patēt ex heroo. ¶ Læstrygones teste Læstrygo
 Guarino, licet Calepi, inter nō diphthōgata reiecerit. Guarino asti-
 pulātur Tortellius & Nestor, populi fuerūt in extrēo italīe pessimi
 quos humana carne victitasse phibēt, a læstias, i. latrocinium.
 ¶ Mæsolus fluius Indiæ vt docet Nestor in dictione maufolus, Mæsolus.
 ¶ Mæstus, mæstia, mæsto as, mæstifico, vide mæreo æ ante r. Mæstus;
 ¶ Pæstum oppidū Lucaniæ, vñ pæstanus, a. um. ¶ Phæstus ma- Pæstum.
 sculini generis, filius Bori, & mons siue pmōtorium cretę. Phæstus
 femininigenis vrbs in monte phæsto. ¶ Quæso eclipticū ver- Phæstus;
 bum, quæsiui quæsitum, quæstio, quæstor, quæstus id est lucrum, Quæso.
 at quæstus, i. quærela sine diphthōgo scribit̄. ¶ Apuleius teste Ne-
 store addit thesaurus, versa h̄ l̄ra in æ diphthōgon, id in eo nōie vix
 inuenio obseruari. Omisi in æ añ r Phærcus Alexandri tyrāni co-
 gnomē, a phærca vrbe, qa phercus inuenio vbiq; primā corrip̄e.
 Oe ante s, Cræsus rex Lydię ditissim⁹ a Cyro victus æ añ s.
 ¶ Moesia vrbs & quarūdam regionum nomē, mæstus, mæstia, Cræsus,
 vide mæreo æ añ r. Rectius putam⁹ per æ diphthōgon scribi mæ-
 stus & c. ¶ Oestrus ab œstreo, i. insanio, quia volatile paruum est Oestrus;
 quod armēta vexat, & in furorē ferme agit, alio nōie asilus & taba-
 nus appellat̄, & aliquādo in neutro genere cestrum teste Tortellio.
 Verg. Est lucus siliari circa ilicibusq; virētem Plurim⁹ alburnū vo-
 litans cui nomē asilo. Romanū est, cestrum grañ vertere vocantes
 Asp acerba sonās quo tota exterrita syluis, Diffugiūt armēta. Sta-
 p̄ furore poetico sumit dicēs. Tempus erit quū laurigero tua for-
 tior cestro Facta canā. & p̄ furore diuinaculoꝝ, luuenalis cepit di-
 cens, sat. iij. Planaticus cestro p̄cussus bellona tuo diuinat, nōnūq;
 diphthōgus diuidit̄. Sta. ij. syl. docto pectora cōcitusq; cestro, phal-
 est. ¶ Oestros fluius Pamphyleæ vt Mela docet. ¶ Oesypū Oestros;
 cum ygræco teste Georgio Valla, vnguētum quoddā quo mulie-
 res vtebātur. Oui. li. i. de remedio. Pyxides inuenies & rex mille co-
 lores. Et fluere in tepidos cesypa lapsa sinus Nestor male legit̄ s̄o-
 pa cum æ diphthōgo in prima syllaba & o in secūda, dixitq; signū

ficare monilia in quo penit⁹ sompniasse videt. de hoc nō nihil Ca
lepinus quē videre poteris.

E añ T E ante T producit, vt meta, metior, iris.

Exceptio.

- Petalus.** ¶ Corripe habentia p. vel v. ante e. vt peto, veto. Deme. Petal⁹ vi
ri p. priū. Oui. v. meta. ¶ Petalus irridēs stygijs cane cætera dixit.
Betulum. Præter cū suis diphthongo noscit. ¶ Betulum oppidum hispa
niæ. Vergi. vii. ænei. Quiq; rhipas Betulumq; tenent atq; arua ce
lenç. Betulus hispaniç fluui⁹. Betula arbor similiter pducit teste Ne
Cetheg⁹. ¶ Cethegus p. priū viri. vide a ante lalos. ¶ Cletabeni
**Cletabe
ni.** populi. Priscia. in perihgesi. Atq; sabç post hos necnō habitāt Cle
tabeni. ¶ Creta. i. scutū dicit corripi Nestor. ¶ Creta scythici lo
**Cetra.
Creta.** ci nomen. Vale. flac. lib. i. Deficiã scythicum metuens pontūq; cre
tamq;. Pro Iouis patria, vnde cretensis & cretçus ppetuum pducit
Etiã. ¶ Etiã notū est. ¶ Etheocles is. viri p. priū. Papi. iij. theb. hæc se
**Etheo
cles.** nior multūq; nefas etheoclis aceruat. ¶ Ethemōn viri p. prium.
**Ethemōs
Etesia.** Oui. v. met. Instabat parte sinistra Chaonius molpheus, dextra na
bathçus ethemōn. ¶ Etesia. arum. flatus aquilonij ante canis ortū
spirantes, dicti q; singulis annis statuto tpe redeunt, etos annus est.
etesias. i. annuus secundā pducit, quia p. h scribit a græcis. Seneca in
thyste. Aestas velliferis soluit Ethesijs / asclepiadçū est. ¶ Ethedus
**Ethedus.
Ethos.** viri p. priū apud Papi. li. x. theb. ¶ Ethos. i. mos, vñ ethicus mo
ralis. ethologus qui de moribus docet. At ethos p. causa pducit, de
qua refic loquit Baptista Pius i illū v. sum Sidonij in epithalamio
Polemij. Physica vel logico logicū vel iūgit ad ethnos. si nō ethos
causam, sed morales significat, pperam positū q; prima breui pfe
ratur ethos. Ethia lusit opusculū Callimachus de causis. f. quē Serui
us citat, maxio errore lapsuq; pudēdo Domitiij Calderini, q ethia
trāffert, eo Martialis carmine legas (ethia callimachi) ad mores syl
laba refragāte. hæc Baptista pius. ab ethos tamē p more pænultia
longa sit. cacoethes tetrasyllabū non cacethos auctore Politiano
in miscellaneis capite. xli. vi. Antonius Mancinellus dicit ethos pro
more pducit, p cōsuetudine corripit in prima syllaba, vt videbis in
vltimis syllabis in es. Nec defuerunt qui ethios p more æ diphthō
Fretum. ¶ Fretū. i. mare, ab aquarū fremitu dictum. Oui. in epist. Nota mihi
freta sunt aphrum tangentia littus. Mendose legitur nota aphrum
sunt freta mihi tāgentia littus. Tibul. Lucra petituros patentia per
freta ventis. Mendose vulgo habetur. Lucra petituros per freta

Verificatoria E in primis Li. III FO LXXX

patentia ventis. nam fretum semper corripitur.

¶ Geta vel getes. & gens truculentissima dicente Ouidio. Nulla Ge- Geta.
 tus toto gens est truculentior orbe. Idem in lbide. Inter sarmaticas in-
 ter geticasq; sagittas. mendose legit getas. quia ineptum est getas sa-
 gittas. Verg. myuro vsus est dicens Mortē contēnunt laudato vul-
 nere gete. sextus pes iambus est. lu. sat. iij. Tanq; de geticis aliqd tor-
 uisq; lycambri. Mācinellus legit getis & dicit hic primā pducī qd
 nuncq; imiteris. ¶ Heteros. i. alter vel aliter. hinc heteroclit⁹ & (vt Hetruria:
 Nestor declarat) Hetruria licet sine aspiratione quidā scribi volue-
 rūt Etruria. & alij pessime cum diphthōgo ætruria. Proptius in. i.
 Sit mihi p̄cipue puluis hetrusca dolor. Ver. ij. Gcor. Sic fortis hetru-
 ria creuit. ¶ Meta p̄positio græca. i. trans. hinc methodus. meta-
 phora &c. Metros. i. mēsurā. vñ metodod⁹. metreta. dimetrū &c.
 Mart. li. v. Plurimus hispanas mittet mihi nauta metretas. at meter
 id est mater pducit. vnde metropolis. ortygometa &c. ¶ Metal-
 lum facile occurret testimoniū. ¶ Metaurus vel um. fluij nomē
 Hora. iij. car. ode. iij. Testis metaurum flumen & hasdrubal. vsus
 est alcaicus dactylicus. Luca. lib. ij. In læuum cecidere latus veloxq;
 Metaurus Crustumiq; rapax & iūctus sapis Isauro. ¶ Metiscus Metiscus.
 pprium viri. Sil. lamq; hocum rutilumq; pholum ingentemq; Metha-
 Metiscum. ¶ Methanœa penitentia dea. Auso. in epig. Nempe nœa.
 vt pœniteat sic methanœa vocor. ¶ Metyllus venefici nomen. Metyllus
 Mart. lib. iij. Iratum calicem mihi metylli. phal. est meterci populi. Meterci.
 vide iazyx in fine libri primi. ¶ Metabus viri proprium. Sil. lib. Metabus
 iij. Non illum Metabus non illum celsior Vfus Euasere tamen.
 ¶ Metellus viri proprium in. ij. Martialis & apud Vergikum &c. Meton.
 ¶ Metopon vide in o. ante p. ¶ Meto & metuo nota sunt. Metho-
 ¶ Meto viri proprium. Rufus in arato. Sed primena Meton exor-
 dia sumpsit ab arte. ¶ Methone cum th aspirato vrbis nomen. Metho-
 Valerius flaccus. li. i. Nelidesq; periclymenus quem parua metho-
 ne. Seneca in Hecuba. An frequens riuus leuibus Methone. Quæ
 sub oethæ latebrosa syluis. Misit infestos troiæ ruinis. Nō semel ar-
 cus. sapphici sunt cum adonio. vbi oethæ trissyllabū prima pro-
 ducta. & troiæ trissyllabum prima correpta.
 ¶ Retro aduerbiū. vnde retrorsum &c. Oui. Acta retro naris &c. Retro
 retro p̄positio non est.
 ¶ Tetricus mons sabinorum asprimus. hinc tetricus. a. um. pro Tetricus;
 aspero. tristi. seuro. Martia. in apo. Ne mendica ferat barbari prā-
 dia nudi Dormiat & tetrico cum cane pera rogat. Sil. lib. viij. A te-
 trica comitantur rupe cohorte.

Ioannis de spauterij Niniuitæ

Tetra cū suis. ¶ Tetra. i. quattuor. vnde tetrasyllabum. Tetradorō penultima lōga quattuor palmas. doron. i. palmus. Hora. sat. iij. Habebat sepe ducētos Sæpe decem seruos modo reges atq; tetrarchas. ¶ **Tetrinio.** trin nire anatum est quū vocem edunt. si auctori Philomelæ credimus dicēti. In fluuijsq; natans forte tetrinnit anas. ¶ **Thetis.** aspiratiōe in prima syllaba & i latio in secūda Achillis mater. Oui. xi. met. Iuppiter æquoreę thetidis cōnubia vitat. ¶ **Tethys** cū aspiratione in secūda syllaba sequēte y græco, vxor Oceani variat. sed rectius pducit. pductionē vide in vltimis. Mart. versu secūdo libri quinti. Cæsar & hinc triuiā pspicis inde. Tethyn. Verg. ecloga iij. Quę tentare Tethyn ratibus quę cingere muris. Oppida q̄ iubeant. legit quoq; actūs tethyia apud Priscianū in perihegesi.

Æ ante t. **Ætas** per syncopam pro æuitas. hinc æternus. æterno as. ¶ **Æthia** pro causa multi diphthōgo notant. vñ æthologia causæ redditio. ¶ **Æther** & quicquid est ab ætho. i. ardeo. vt æthra mulieris ppriū & ætheris splendor. æthiops Vulcani filius. & æthiopię populus. a cremato aspectu. Ops opus aspectus dicit. ¶ **Æthon** solis equus. ætherius viri nomē. scribit autē ætho cum th aspirato. Aetna mōtis nomē. eiusdē est originis extrita aspiratiōe. teste Georgio Alexandrino in epistolā Sapphus vbi dicit. Arua phaon celebrat diuersa typhoidos ætnę. Aetens. Aetites.

Æthalia. ¶ **Æthalia** cum th aspirato & a in secūda syllaba. insula in mari Ligustico. ¶ **Ætolia** cum o in secunda syllaba sine aspiratione. vñ ætolus regio est cōtigua acarnaniæ. ¶ **Æta** mōs thessaliæ vt ait Calepinus. sed melius scribit cum œ ætha vt dicem⁹. ¶ **Æteri.** cæteræ cætera. in raro vsu est singulare cæter. cætera. cæterę qđ cōiunctio etiam est. ¶ **Ætetus** vide in œ diphthongo ante t. cœtus.

Dætor. ¶ **Dætor** oris. viri propriū. ponit hoc Tortellius. ex quo nō pauca sumpsimus. ¶ **Frætus.** i. confusus. quidā a fruor deducunt. alij aliunde. ¶ **Gætula** regio aphyricæ. cuius incolæ gætuli dicuntur. Mar. lib. x. Ad maniū. Tecū ego velsicci gætula mapalia Pœni. Et poteram scythicas hospes amare casas. Idē in quarto epigrāmate. Tradita gætulis nec cepit arena nocētes. ita legeudum censet Sulpitius. licet vulgo habeat traducta est gætulis. qđ Georgius Merula ita credit emendādum Traducta est gætulis aut gyaris Quādo in vtrūq; locum relegarent nocētes. nam nimis licēter contra rationē gręcā & vsu latinoꝝ primas syllabas poeta corripuisset. nulla metri necessitate coactus. Est tamē q̄ corrigat tradita gætulis. quā correctiōnem nō improbam⁹. q̄q; vt veras licet frequēs lectio sit traducta nō tradita. hæc Georgius Merula. Nestori nulla correctiō placet. &

E in primis Li. III FO. LXXXI

dicat diphthongon corripit, vt in mēotis, & secundā vt in appulus
 contra primitiui naturā, nobis magis placet lectio Georgiana aut
 Sulpitiana, licet mendose quoq; apud Agrētū citetur hic vsus, vt
 ostendat significatio verbi defero quia sequit. Et delator habet qd
 dabat exiliū. Itaq; si mihi auscultes nunq; corripies primā aut secū
 dam in gætulus, hinc gætulicus tam pprium q; appellatiuū. lu. fat.
 viij. Salue gætulice seu tu. ¶ Lator aris, latus & quicquid hinc fit **Latus:**
 vt latamē, quia seges letas facit. ¶ Patus pprium & appellatiuū **Patus:**
 p eo qui oblique in altū respicit, & qui oculos leuiter versat, vt la
 sciu, hinc Veneris oculi Pati appellant. ¶ Ræte vel rætis, ræticu **Ræte,**
 lum, rætiaculum, rætia q; irrētire &c. teste Apuleio vt docet Nestor
 nam Apuleij grāmaticā non vidi. ¶ Tæter a. um. i. malus, foed⁹ **Tæter:**
 insuauis. hinc tetrare verbum Nestor testis est a veteribus hanc vo
 cem diphthongo annotatā fuisse, quos imitari ope precium est.

Oe ante t Coetus, i. conuentus, cōgregatio, at p pisce œ añ t;
 cætus æ diphthongo annotat secundū Apulen sententiā, teste Ne **Coetus.**
 store, licet Gasparinus & Tortellius diphthongon habere negent,
 quia græce diphthōgon nō agnoscit, pluraliter cæte dicim⁹. Auie
 nus in arato. Dislante andromedam prolixi tramite mūdi Perter
 ret cætus. hoc est contra Seruū, quia putauit singularē nūm nō in
 ueniri. ¶ Coeten græci thalamū vocāt, hinc procoction antitha **Coeten.**
 lamū dicunt teste Calepino. ¶ Foetus fixum quartē, & adiectiuū **Foetus.**
 foetus. a. um, foeto foetifico foetiosus non foetosus, foetura.

¶ Foeteo foetidus &c. ¶ Hoethyni cum th aspirato sequente y græ **Hoethyni**
 co, populi quidam teste Tortellio. ¶ Hoetychius teste eodē, viri **Hoetychi**
 pprium, cum t exili sequente y græco & ch aspirato. ¶ Lœtum. i. us.
 mors, a luo teste Apuleio Priscianus credit latinū esse ab antiquo **Lœtum:**
 verbo leo les let, quia mors omnia delet, ideo sine diphthongo scri
 bimus letum. Varro a lethe quod obliuionē dicit facit lethum sine
 diphthongo cum th aspirato, nec defuerunt qui cum lœtum scri
 berent per antiphrasin qd minime lœtum sit, hinc lœtalis &c.

¶ Mœtius vir doctissim⁹ tēpore Horatij, de quo in arte ait. Siquid
 tamen olim Scripseris in Mœti descendat iudicis aures. **Mœtius:**
 ¶ Oetha cum th aspirato thessalie mons. vnde Hercules œthæus di **Oetha:**
 citur, quia in illo mortuus est. Verg. in Ciri. Postera lux vbi lœta diē
 mortalibus almū. Et gelido veniens mani quatiēbat ab œtha. mē
 dose legebat, & gelido veniēte mane vt docet Badius, quia mane
 semp pducit, ergo mani legit iuxta dicta Seruū & Sergij. Interdum
 diuidit diphthongus. Vale. flac. lib. ij. Phasin & Oethen scythiciq;
 pericula ponti Redde ait, vide methone e ante t;

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

Oetosy- ¶ Oetosyros Apollo dicitur. ¶ Oetus sine aspiratione Aolei filius
rus. pugnauit cum dijs in Creta, vnde cetij campi dicit hoc Tortellius
Oetus. Verg. in culice. Nam victus sedet immanis serpētibus cetos Deu-
ctum moestus procul aspiciens ephialtē. male plærisq; in libris ha-
betur othos. ¶ Proetus vir cuius filij proetides dicuntur.

Prætus. ¶ Rhoetus mons troie, hinc rhoeteus. a. um. ¶ Rhoeteus dissyllabū
Rhœtus. viri proprium in primo Valerij flacci.

E añ u. Ante u p ducitur, vt leuinus, leuina. Mart. lib.
e vi. In Pompeiano dormis leuine teatro. male autē Pe-
trarha in vi. aphricę. Illa sed asperior sententia visa leuini
Optima. Sic leui, leuita, licet nōnulli hæc puerse corripuerunt.

Exceptio.

Leuis. ¶ Breuis breuiare facile occurrit testimoniū. ¶ Leuis non grauis
Seuerus. leuitas, leuare, Verg. in buco. Ante leues ergo. ¶ Seuerus a sequē
do vez; vt Seuerus iudex. Bebelius dicit inepte dici seuerus leo pro
crudelis. Verg. amnēq; seuerę. i. tristem ait Calepinus.

æ añ u. Ae ante u Aeuia vxor Adami, proplasti. Aeuum æuis
Læuis. ternus græci con dicunt. ¶ Læuis teste Calepino p plano non
aspero, Persius. Trossulus exultat tibi per subsellia læuis. sic leuor
læuigo &c. Sta. i. theb. Pars teretes leuare manu ac disponere mēsas
Nestor & Georgius valla negant hæc diphthongon habere, quia
leuo græcē cū ei diphthōgo scribit, quā in e longā vertere cōsuei-

Læuis. mus aut in i longā. ¶ Læuis. a. um. i. sinister, hic læua sinistra ma-
Næuis. nus græce læa dicit, hinc leuor sum. ¶ Næuis corporis macula,
hinc næuosus, & Næuolus viri pprium, & Næueus, næuia hōim

ppria. ¶ Scæuis cum sc. i. sinister, scæa sinistra man⁹ græce dicit,
Sæuis. hinc scæuola viri cognomē & aliquādo nomen. ¶ Sæuis. a. um.
id est durus, horrid⁹, crudelis, hic sæuio is, & sæuitia es, sciuo is, &c.
æ ante u non inueni.

Oe ante Z.

æ añ Z. ¶ Trœzen enis. viri & vrbis nomen, cuius incolæ trœzeni dicuntur.
Trœzen. diphthōgon habere testis est Tortellius. Seneca in hecuba. An ma-
ris lati sinuosa trœzen. sapphicum est, aliquando diphthongus di-
uiditur prima breui. Stat. Et quas vicina trœzen lungit opes, ita le-
git Hermannus torreninus an recte nescio, quia non est mihi nūc
Papinius.

I ante consonantes in primis syllabis.

Libya. i Ante b corripit vt libya vel libye. Lucr. li. ij.

Continuo Libye dominis priuata superbis. ita lego licet vulgo ha
 beatur libya cōtinuo &c. Liburnū vehiculi genus contra Alexan-
 drum vide a ante r baris. sic Liburni populi apud Hora. & alios.
 Iber iberus vt ex cremenſis liquet. ideo errat Petrarcha in .ij. aphri-
 cę dicens. Littus ad iberū reſonet fibra. teſte Neſtore. Liban⁹ mons
 Prifcianus in Dionyſio. Aſt humilē libanus claudit portentus in
 ortum: Non ſequar Seduliū lib. .iiij. dicentem. Semper habens frō-
 des & tanq̄ libana cedrus. Tyberius viri p̄prium in quo errat Lip
 pius vt in preſatione ad Mecœnatē meum declarauit. Hora. .iiij. ſat.
 lib. .ij. Tetyberi nūerare, cauis abſcōdere tristem Pertimui. vtūs eſt.

Liburnū.
Liber.

Libanus.

Tyberius.

Exceptio.

¶ Fibula vñ ꝑba reſibuſo. diſſibuſo. Ver. .iiij. enei. Aurea purpure
 am. ſubneſcit fibula veſtē. Mart. li. ix. ſam pedagogo liberat⁹ & cu
 ius reſibuſauit turgidū faber penem. Scazon duplex. Papi. vi. theb.
 Torto chlamydem diſſibulat auro. ¶ Hybern⁹ ab hyems ſatis
 patet hybris teſte Nebriffen. ¶ Ibis. Iu. ſat. xv. Pars hæc illa pauet
 ſaturam ſerpentibus ibim. ¶ Ibicus viri proprium. Hora. .iiij. car.
 ode. xv. Vxor pauperis ibici. verſus eſt glyconicus. Ibo. ſcibo. ſci-
 bam in cremenſis patent. ¶ Liber. i. bacchus. & mobile vnde li-
 bero. liberaſ &c. Verg. Liber & alma ceres. Idē. libertas q̄ ſera tñ &c.
 pro cortice & codice corripitur. Hora. Hic meret gra liber.
 ¶ Libo as. Vergi. Oſcula libauit. ¶ Libum. Idem. Et adorea liba
 per hærbam. ſed Libo. p̄prium viri corripit apud Hora. epiſt. xx.
 ¶ Libra licet Neſtor quodam in loco velit corripī. hinc librare &c
 Lucre. lib. .iiij. Et libella aliqua ſi ex parte claudicat hilum. Omnia mē
 doſe fieri & obſtupa neceſſum eſt. quare nō imitabor hymnogra-
 phum Paulinum Nolentem epiſcopum dicentē. Nardi maria pi-
 ſtici. Sumpſit librā mox optimi verſus ſunt dimetri iambici.
 ¶ Libethrus vel a. mons & ſons magnetię muſis ſacer. vnde ipſe li-
 bethrides dicunt cum th aſpirato. Rufus in arato. Et deuota virum
 tegeter libethra peremptū. Verg. in buco. Nymphę noſter amor li-
 bethrides. ¶ Phibæ teſte goudano. ¶ Scribo vnde ſcriba ꝑ. & e.
 Horat. Scribimus indocti. ¶ Scribonius & ſcribonia hominū
 p̄pria. Propert. lib. .iiij. Nec te dulce caput mater ſcribonia læſi.
 ¶ Scriblita placente ſpecies. Mart. lib. .iiij. Circūlata diu menſis ſcri-
 blita ſecundis. Verebat nimio ſæua calore manus. ¶ Scibilis vt ſci
 bam & ſcibo. ¶ Sibulus vel um ſibilo. Verg. Veniētis ſibul⁹ auſtri.
 ¶ Sibia. ¶ Tibia. Pap. viij. theb. Tibia cui teneros ſuetū p̄ducere ma-
 nes. nequeo excuſare Petrarcham in ſeptima. aphricæ dicentē. Im-
 pteat hic ocreas femori tibialſq; pedesq; Armet. hinc tiben.

Fibula.

Ibis.
Ibicus.

Liber.

Libo.

Libra.

Libethrus.

Scriboni
us.

Scriblita

Tibia.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

- Tribulum li. & pro eodem tribula lē, vehiculi genus quo frumēta in area terunt. Verg. i. Geor. Tribulaq; trahæq; & iniquo pondere rastri. hic neutrū est. Varro Espicis in area excuti grana, qd̄ fit apd̄ alios iumentis iunctis, & tribula hic scemineū est. tribulus autē. i. spina corripit notū est. Oui. x. met. Lolium tribulicq; fatigant Triticeas messes. ¶ Tybur oppidi nomen cū y græco, vide catyllus a añ t hinc tyburs & tyburtinus & propria tyburtus. vij. ænei. Tyburna Murri vxor apd̄ Sill. li. ij. ¶ Vibius. i. duplicis vitę, vt anser anaf q; quia tam in terra q; in aqua viuūt. Sta. ij. syl. Vibia cur magnos æquent animalia diuos. Vibius quoq; viri ppriū est. Mart. lib. ix. Vibidius hanc Marti p̄duce vouit auem. ¶ Vibidius viri nomē. Hora. sat. vlt. Sūmus ego & ppe me viscus thurinus & infra (si me mini) varius cū seruilio balatrone Vibidius q̄s mœcenas adduxerat vmbas. ¶ Viburnū breuissimū virgultum. Vergi. in buco. Quantū lenta solēt inter viburna cupressi. ¶ Vibex patet in crementis. ¶ Gibbus positioē pducit a nōnullis male exceptum. Ante c corripitur, vt frico. Mart. lib. iij. Hinc i oleo corpusq; frico molliq; palestra. Stringo libens. male in plæriscq; libris o mittit̄ priusq; quia frico vbicq; corripitur, vt dicax, licet dico producat̄.

Exceptio.

- ¶ Cliciades viri pprium. Oui. in ibin. Cliciadq; modo circūdat̄ ignibus atris. Sed multi libri habent p̄ t Clitiades. Aliqui tamē hic exceperunt. Cyce es. p̄ y græcū mulieris nomen. Hero ad Lēandru Lucidaq; alcyone Cyceq; & alimone nata. Cicorea videt̄ p̄duci in xi. Colu. quū vere corripiat̄. Horat. li. i. car. ode. xxxi. Me cicoræa leuesq; maluę. versus alemanius dactylicus tetrameter. ¶ Dico is. tertię. nam primę corripit̄ qd̄ indicant cōposita dedico, indico, p̄dico. ¶ Ficus, hinc ficulnus & ficedula. Mar. Res mira est ficus nō habet vnus ager. ficedula videbit̄, in e ante d. ¶ Ficię locus in vrbe quidā teste Calderino Martialē lib. vi. sic le gente. Incolis & veteres tu quoq; ficelias. Merula tamē ficedulas legit & in antiquo codice sic se repperisse dicit. ¶ Icarus Dædali filius. Oui. i. fast. Icarus Icarias nomine fecit aquas. ¶ Icaria insula in mari Icaro. Luca. Ipse per icarię scopulos ephesumq; relinquēs. ¶ Icarus mons atticę & pater Penelopes. qui icariotus quoq; dicit̄, vnde ipsa icariotis idis dicit̄. Proper. Quæq; ferunt fastus Icarioti tuos. ¶ Icon iconcula, iconius, iconismus, iconiū, authores sunt Nestor & Sulpitius. ¶ Ico is. pcutio tantū pducit̄, contra multos

qui contradixerit afferat contra me veteris poetæ testimoniū. Lu-
 cre. lib. iij. Percussit corpus extra ppellit & icit. In eodem. Nec radi-
 citus est vita se tollit & icit, siqs dixerit licet is Caper fuerit icit hic pte
 ritum esse, nugas egerit, quia infinitū icere manifesto pducit a Ca-
 tullo ad Gellū in vltimo epig. In festū tellis icere, musca caput. mul-
 tos decepit grā matistaz pueritas. ¶ Liciū, vnde trlix. icis. te-
 stiū liciū liciatorū. Luca. li. x. Vt mos est Pharijs miscēdi licia telis. **Liciū,**
 ¶ Licianus viri ppriū. Mar. li. i. epig. videbis altam Liciane bilbilim
 lamb. tri. arch. ¶ Licheus viri pprium in. xiiij. Sil. ¶ Lichen cū **Licianus;**
 ch aspirato vt pcedens. morb⁹ qui a mento mentagra latine dicit. **Licheus.**
 Mart. lib. xi. Non vlcus acre pustulę velucenes Nec triste mentū **Lichen.**
 fordidi velichenes. scazontes sunt. ¶ Lychas viri ppriū variat a **Lichas.**
 Vergilio. vide camers a ante m. at p Herculis famulo in saxū yso
 semp corripit. Oui. ix. met. Ecce lycham trepidum cum y græco &
 ch aspirato. ¶ Mica frustillulū e pane vel alia re decidens, & cœ-
 nationis paruæ nomē. Mart. li. ij. Mica vocor quid sim cernis cœ-
 natio parua. Idē li. vij. Nullaq; mica salis nec amarifellis in illis. **Mica**
 ¶ Micypsa viri pprium apud Faustū de victis Genuensibus. Iam **Micypsa.**
 tribus exhalans natis Micypsa vocatis. Nescio an veterz authorita
 tem sequat. ¶ Micylus cum y græco in secūda ppriū viri. Ouid. **Micylus.**
 xv. met. Micylus illius dijs acceptissimus xui. ¶ Nice. i. victoria. **Nice cū**
 Nicao vinco, hinc Nicolaus quasi populi victor. Nicander, nica- **suis.**
 nor, nicophanes, nicomachus, nicostratus. nic ostrata, niceros otis.
 Nicocrates & alia multa hoīm ppria, quæ omnia primā pducunt,
 licet y significatores quidā magis q̄ poetę id non obseruauerint, inter
 quos reperiet Riga. sic Nicopolis oppidi nomen, quasi victoria
 vrbs, qd nomen primā pducit in Baptistę catharinaria, cuius est
 & hic versus. Nicomachi proles stellis erimanthidos vsæ. Philel.
 Nicolaum quintū in decadibus suis semp nicoleon appellat. quia
 nicolaus hexametru nequit adire. lu. sat. iij. Et cæromatico fert nica-
 teria collo. Est autem niciteriū vel per e in secūda teste Mancinello
 niceteriū victoria premiū. ¶ Pica. Mar. in distichis. Pica loquax **Niceteri**
 certa dominū te vocelaluto. Me si nō videas esse negabis auem. **um.**
 ¶ Picus alia auis, & vir in eam auem (vt fabulant) ysus. Oui. xiiij. **Pica.**
 met. Picus in Ausonijs proles saturnia terris Rex fuit. ¶ Picenum **Picus.**
 oppidum italię, hinc picens tis, & picentinus tam appellatiua q̄. p. **Picenum**
 pria. Sil. lib. vi. Picenū diues. Mart. Picentina Ceres niueo sic necta-
 re crescit. ¶ Phycus unis cum y græco oppidum & p montoriū.
 Luca. lib. ix. Impulit ac sæuas meritū phycunta rapinas. Sparsit.
 ¶ Sica breuior gladius quē latrones baculo abscondunt, hic ficarius. **Sica.**

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorix

- unicō describitur a Nebriffensi & Calepino, nec video qui contra-
rium præcipiat, dicit quasi seca a secādo, vt aliqui volunt, videbis
in u ante b. subula, & o ante q alioqui. Hinc sicula diminutiū apd
- Siciliqu⁹** Catullum ad ianuam. ¶ Siciliquus mensura cōtinens scrupula
sex volūt dici, q̄ semiūciam secet. videto i ante p. Scripulus. Sycos
id est ficus. vnde sycomoros, sycophanta. vide in medijs sycomor-
rus, o ante r. ¶ Sicut, sicuti, sicubi, sicunde nota sunt. Claudi. in. iij.
de raptu. pserpine. Deserto s̄q; choros & sicubi federat oli Perlegit.
- Spica.** ¶ Spica. Verg. in Moreto. Allia cum fractis spicis, dicit quoq; spic⁹
Spicus & qd̄ plurali caret spicum. Cice. in arato. Spicū illustre ferēs insigni
um. corpore virgo, hinc spiceus. a. um. spicilegiū. spico as. & inspico &
spiculum hasta in spicax specie, & aculeus. Verg. iij. Geor. Et spicu-
la ceca relinquunt. de apibus loquit. ¶ Sichæus, Didus maritus,
variā, licet correptio sit lōge frequētor. Verg. Huic cōiunx Siche-
us erat. Idem. ille Sichæū & c.
- Sicilia.** ¶ Sicilia græci sicelia cū e in secunda
Sicelis. etiam dicunt, hinc sicelis. Sappho ad phaonē. Quid mihi cū Lesbō
Siculus. sicelis esse volo. Verg. in buco. Sicelides musc & c. Hic Sicul⁹ a. um.
qd̄ contra primitiui naturā corripit tantū. Idem. iij. ænei. Ore are-
thusa tuo siculis cōfundit v̄ndis. Sicilia insula est q̄ alio nomie Sica-
nia & Thrinacria & triqueria dicit. Sed sicania vt sicanus a. um. pri-
mam & secundā variat (vt opinor) Verg. ænei. iij. Sicano p̄tenta
sinu iacet insula contra. Plenimyriū v̄ndosum. Sil. lib. xiiij. Sydera,
elisais aderat gens sicana votis. Idem in eodē. Astus miscebant tyri
os leuitate sicana. Oui. xiiij. met. Sicania tribus hæc excurrit in æq̄ra
linguis. ¶ Sicha viri ppriū cum ch aspirato. Sil. ix. At Sicha auxi-
lium magno turbante dolore. ¶ Siconius viri ppriū. Catul. Si-
coni arbitrio populi tua cana senectus. Spurcata impuris morib⁹
intererat. vt̄s est. Quidā cc geminant. ¶ Ticinus fluuij nomē
Sil. lib. i. dū Romano tuæ ticine cadauera ripæ. sic cæteri, ideo apd
eundem lib. vi. lego. Adde & ticini spumantes sanguine ripas, licet
vulgo (vt opinor) mendose legat̄, adde etiā. hanc opinionē n̄ram
adiuat vir v̄ndecūq; doctissimus Baptista pius, carpens illud Si-
donij in. iij. paneg. Vltima iam claros quærūt post dāna ticini. Cæ-
teri (ait) p̄ma intentā p̄ferunt; quāobrem nollem imitari Serenū
dicentē. Allia p̄cepit ticini sententia necti. i. schola Papiensium, quia
Ticinum Ticinum in neutro genere a fluuiō nomen oppidi est, quam Papi-
am nunc vocant. Errat semper Philel. forte per mendosam Siluij
lectionem deceptus, vt in. x. octauo. Quosq; pater ticin⁹ nitida per-
lucidus v̄nda. Serenus inter neotericos rejicitur ab elio Nebriffensi
licet inter hos sit vetustissimus, & in paucioribus defecerit a supio

ribus, vt habemus ex Petro Crinito. ¶ Trica ꝑ. vel trice es. vrbs
 Crete. Sene. in hecu. Parua cortynę sterilisq; trice. sapphicus est. Est
 etiam Apulię oppidum, vt apina quę oppida cū tanto ignominia
 euertit. Diomedes, vt in puerbia abierint. Nam quoties rem nulli
 ꝑci nominare volumus, tricas apinasq; vocamus. Mar. Sunt ap
 nę triceq; & siquid vilius istis. Trice in eadē quantitate, sunt capilli
 aut res alię quibus gallinę pedes inuoluunt, hinc extrico. intrico
 verba. ¶ Tricies triceni. Mart. bis tibi triceni &c. sic tricesimus qd
 trigessimus quoq; dicit. ¶ Vicus inde vicinus a. um. vicinia, vici
 nitas. Hora. Turba impia vici, vices, vicesimus & vigesimus vice
 ni. Ver. in etna. Vicosos per sepe dies iacet obruta moles. Mar. li. i.
 Non plentū modo vices habebas. phal. est. Addere potes Bichus
 viri proprium apud Philel. in. x. vii.

Trica:
Apina.

Tricies:
Triceni:
Vicus:
Vicinus:

Ante d producitur, vt idus. Martia. lib. iij Lux I añ D.

i tibi post idus numerat tertia Maias. Neotericorū quidam
 male corripuit vt idolatra contra Sulpitiū & plures, qd
 idololatra dicendū est prima pducta, qd aliter fecerūt carpani. Oui.
 vi. met. Aequa viro fuerat, lydas tamē illa p vrbes. &c. vulgo male
 habet lydias. idē alibi. Risit amatorē lyda puella suū, sic ceteri, ergo
 puto emēdandū. Phidias statuarij nomen. Mar. li. ix. Lysippū lego
 phidię putauit. phal. lib. x. quoq; Phidiacę cuperēt quā meruisse ma
 nus. sic ceteri. ideo nō imitabor Aufoniū, nisi forsan mendū sit, di
 centem in epig. Cuius opus Phidię, qui signū palladis eius &c. Pri
 dem pridie contra Sulpitiū, vide i ante d postridie.

Phidias.

Exceptio.

¶ Cnidos vel us, phrygię oppidū, hinc Cnidius a. um. Nestor per e
 scribit qd p g gnidos non scribit, sed pferit, vt Caius. Luca. lib. viij. Cnidos,
 Paruę radit saxa Sami, spirat de littore Coo Aura fluens, Cnidon
 inde fugit clarāq; relinquit Sole rhodon magnosq; sinus telmesi
 dos idę. Compensat medio pelagi pamphilia puppi. ¶ Cydon
 cum y græco vrbs crete, hinc cydon onis. aliquis illius vrbs, & cy
 donius. vt cydonia poma, & cydon canis. Stat. vij. theb. Credas e
 plebe cydonū Parthorumq; fuga totidē exiluisse sagittas. Mart.
 in distichis. Si tibi cecropio saturata cydonia melle. Ponētur dicas
 hæc melimela licet. Sil. ij. Gefaq; latratorq; cydon tectumq; fociq; Cydoni
 ¶ Cydonias adis. contra primitiui naturā primā pducit & secundā as.
 corripit. Oui. in. i. de arte. Illum Gnosia des cydoniadesq; iuuençæ, ita
 legit Nebrissensis. ego vero opinor vitio libroriorūq; omissum,
 & veram lectionē esse. Illum gnosiadesq; cydoniadesq; iuuençæ, ita
 habent libri quos ego vidi.

Cnidos.

Cydon.

Cydoni.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

- Cydon.** ¶ Cydon viri proprium variat. Sta. ix. theb. Et male dilectum miseræ cydona forori. Idē. v. theb. Quid te flauē cydon & c. de quo Seruius in illud Vergi. x. ænei. Dum sequeris clytiū infœlix noua gaudia cydon, sic ait. Sane cydon proprium naturaliter pducit. cōmune corripit. Stat. etiam in proprio corripuit, vt. Hęc regi pmissa cydon. Quod fecit abutens licentia qua vtimur in noibus proprijs. hæc Seruius. vbi docet proprioꝝ syllabas esse cōmunes, in qua re decipit vt in p̄fatione clare docui. Tu igit dic variari Cydon viri proprium.
- Didyme.** ¶ Didyme es. cum y græco in secunda syllaba insula vna ex colijs
Didym^o Oui. viij. met. At non olearos didymeꝝ & Tenos & Andros.
¶ Didymi orum. etiā cum y græco in secunda sunt montes fœlicis Arabiꝝ. ¶ Didymus eadē scriptura viri proprium, interpretat̄ geminus, hinc Apollo dictus, q̄ geminā speciem sui numinis p̄ferat illuminādo formādoꝝ lunam. Mar. lib. iij. Plus habuit didym^o plus philomelus habet. Sedul. lib. v. Cui didymus cognomē erat. de Thoma loquit̄. Dindymus cū y græco in secūda montis nomē positione pducit. plurale est dindyma orum. Oui. iij. fast. Dindymon & cybeleus & amœnā frondibus liden. Est quoꝝ viri nomē.
- Dindy-
mus.** Mart. li. v. Velle tuum nolo dindyme nolle volo. ¶ Didymaon cū y græco in secunda viri nomen. Verg. ænei. v. Et clypeū afferri iussit didymaonis artes. Clypeū artes appositio est. ¶ Fides tertie & quinte declinatiōis in diuersis significatiōibus, etiam si propriū fuerit. Hora. Musa dedit fidibus & c. Verg. ænei. viij. Accipe daꝝ fidē sic fidelis & pfidus, at verbū fido pducit, sic infidus. fidiculæ corripito vt fides vnde descēdit, funiculi sunt quibus extorqueꝝ veritas sic fidicen, fidicina & fidius deus qui fidei preest, hinc mediū fidius iurandi aduerbiū, quasi ita medius (i. deus, vnde dij plurale māsit in vsu) fidius iuuat, hæc declaratio magis mihi placet q̄ eorꝝ qui dicunt fidius dici a filius, verso lin d vsit dius fidius louis filius, ga dios iuppiter est. Oui. vi. fast. Querebā nonas sancto Fidioꝝ referrem, hic sanctus etiā est cuiusdā dei nomē. ¶ Fidelia. e. vasis nomē. Persius. Tūmet alba fidelia vino. ¶ Fidena. e. velfidena arū italiæ oppidū variat. lu. sat. vi. Viuat fidenis & agello cedo paterno Verg. ænei. vi. Hic tibi nomen tū & gabios urbēꝝ fidenam. Guido propriū viri variat a Fausto. ¶ Hydor cum y græco aqua est, variatur a græcis teste Nestore, hinc hydrops, hydra, hydria.
¶ Hydaspes fluuius Indiæ. Luca. vi. Qua rapidus ganges & qua ny sæus hydaspes, similiter corripit. x. ænei. vbi est viri proprium.
- Idem.** ¶ Idem in neutro genere, vnde identidem. Catul. Qui sedens aduersus itentidem te. Sap. est. Idus. i. viri proprium apud Sillitū. lib. ij.
- Idus.**

¶ Idume es. iudeę vrbs. vnde idumeus. a. um. Luca. li. iij. Gazaq; & arbusco palma; diues idume. ¶ Ideo n̄ oconiunctio facile occurret. Idume; Ideo. ¶ Idoneus vide pcuro in. ij. li. ¶ Idasmen⁹ viri ppriū. vide melas Idasme/ nus. e añl. ¶ Midas. e. vel mida, rex notissimus ob auriculas asininas. Midas Rhidium Sta. ij. syl. Viue Midę gazis. & lydo ditior auro. Claudi. in. iij. de fili conis laudibus. ditabat rutilo quicquid Mida rangeret auro apud eundē mendose leges Midę & midam p̄ nudę nudam.

¶ Quidē cōiunctio Oui. i. meta. Ille quidē obsequit sed te decor & c. ¶ Rhidiū. Mar. li. ij. Quum sint cura tibi simulent quę cornua lunę In rhidio poteras Phœbe lauare pedes. rhidiū (vt inquit Domiti⁹) gęometrie dimēsiōis vas, ab angusto fundo in oris latitudinē exiēns. Idem ait posse legi imbricio. Merulę neutrū placet, sed legen/ dam credit rhytium cū y græco in principio, quod significat vas

lunari specie vt ait. ¶ Sidicini populi cāpaniæ, apud quos est op Sidicini. Triduū. pidum theanū. Sil. li. v. Nec sidicina cohors deficit, viridassius armat

Mille vires. ¶ Sidonius dicunt variari, ergo nec hoc nec sydon vsq; notauit corripit, vide clementū. ¶ Tridens, bidens, biduū p̄ regulam generalē corripunt, vt triduū. Mart. lib. ij. Si tot⁹ triduo tibi legat. phal. est. vulgo habet. Si totus tibi triduo legatur,

¶ Video Verg. ij. ænei. Quę sit rebus fortuna videtis. Video. Viduus.

¶ Viduus a. um. vidulus & quicqd̄ habet u ante i. teste Sulpitio. I ante f corripitur vt triformis, de simplicibus exem/ pla non inuenio. I ante f

Ante g breuis est, vt migro, contra Alexandrū I añ g. Migro. i M. Manlius. lib. iij. Sed tpe sedes Nascentū acciperent p̄ prias, signisq; migrarent. Lucre. lib. ij. Inq; locum quādo remigrat fit blāda voluptas. Phrygi⁹ a. um. apd̄ Vergiliū & alios.

Exceptio.

¶ Digentia e, riuī ppriū. Hora. xix. epist. Me quoties reficit gelidus Digentia Fligo. Frigus. digentia riuus. Quē mandela bibit rugosus frigore pagus.

¶ Fligo verbū. vnde affligo, infligo & c. sic fligę arum. Claudi. Fle/ cit & assuetū spolijs affligit egestas. ¶ Frigus frigeo, frigitio, fri/ gero, refrigero, frigil, friguilla auis. sed rectius (vt Nestor ait) frigul/ lā positione p̄ducit. sic quoq; frigo is. p̄ducit verbū tertie. Rufus in/ arato. Si matutino friguilla resultat ab ore. ¶ Gygas lacus Lydię Gygas. hinc gygęus a. um. Prop. lib. iij. Omphale intantū formę processit honorē Lydiā gygęo tincta puella lacu. Etiā cum est viri ppriū p̄/ ducitur. Verg. ix. ænei. Principio phalarim & succiso poplite Gygē Excipit. Producit quoq; p̄ puero formoso, Hora. lib. ij. car. ode. v.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

Luna mari Cnidiusue gyges. versus est alcmaticus dactylicus tetra-
 meter. At Gyges nomen immanissimi gigantis corripitur. Oui. iij.
 fast. Quid grauius victore Gyge captiua tulisset. Et in trist. Cētima
 nūq; gygen. Sta. ij. theb. Dirceumq; gygen scribit semp cū y græco
 ¶ Pyga & cum y græco. Hora. sat. ij. lib. i. Ne nummi pereant aut py-
 ga aut deniq; fama, hinc depygis adiectiuū. Ibidem, Depygis, nasu-
 ta breui latere ac pedelōgo est. ¶ Pygargus capreæ syluestris spe-
 cies, aut (vt vult Plynus) aquilæ genus albicante cauda, nam py-
 ga cum y græco cauda est, argos albus, nec dicit per d. pygardus:
 luue. sat. xi. Sumine cum magno lepus atq; aper & pygargus. ver-
 sus est spondaicus. ¶ Phrygiū lignū aridum vt vult Badius.
 ¶ Phrygia viri ppriū apud Oui. in ibin. ¶ Sigæum troiæ pmon-
 toriū & vrbs, hic sigæus a. um. Luca. lib. ix. Sigæsq; petit formę mi-
 rator arenas. ¶ Sigerius. vide a antet saturius. ¶ Stigo in vsu
 non est sed bene instigo, vestigo &c. Verg. in ætna. Pressosq; insti-
 gant agmine ventos. ¶ Strigilis variat. Persius. I puer & strygi-
 les Crispini ad balnea defer. lu. sat. ij. Sonat vnctis strigilibus, ple-
 no cōponit lintea gutto. de hoc in declinatiōibus dictum est.
 ¶ Trīginta trigēsimus, vide a in vltimis a tris, vt a bis viginti vi-
 gēssis vt tressis octussis &c. Mart. xij. Amphora vigēssis modius
 datur ære quaterno.

Hilum. Ante l producitur, vt hilum, nullius precij res
 Miletus. i & fabæ nigrū. Rufus in arato. Non eget hui⁹ enim sedes
 sacra nūmis hilum. Nihilum tamē corripit. Miletus Io-
 niæ vrbs. Mart. lib. viij. Nec miletus erat vellere digna tuo. Huius
 conditor Miletus etiā dicit. Oui. ix. met. Sponte fugis Mileta tua, ce-
 leriq; carina. Aegeas metiris aquas & in aside terra Mœnia cōstitu-
 is positoris habentia nomē. lu. sat. vi. Et sybaris colles hinc & rho-
 dos & miletos, spondaicus versus est, sic cæteri. Ideo non imitabor
 Aratorē sæpiuscule in hanc artem peccantē, vt plegenti totū opus
 frequēter liquebit, is ait li. ij. Sicanio lateri remis vicina Mileti. In eo-
 dem Mensibus hibernis tribus in regione Mileti. Ilithia tantū p ro-
 duci docui in i ante a. ¶ Mile milia substantiua, nam mille adiecti-
 uum positione pducit, vt Sillius poetę nomen, licet frequenter im-
 primatur & Silius & silius.

Exceptio.

Tilia. ¶ Corripiuntur habētia s vel t ante i. vt stilus, sileo, tilia. Ouid. viij.
 met. Quoq; min⁹ dubites teliq; cōtermina quer⁹. Collib⁹ est phry

gij. sic ceteri. nec apud Serenū tilia sed talea legendū est. vt docui in
 talea ante l. Errauit in hoc Nestor. Hinc tollunt p̄silotrū vnguentū
 quoddam. Mar. lib. iij. P̄silotro faciēq; leuas & dropace caluam. &
 li. vi. P̄silotro nitet aut acida latet oblita creta. ¶ Sylā cum y græ
 co sylua & mons Lucanię. Verg. ænei. xij. Ac velutingēti sylā sum
 mo ve taburno. ¶ Silenus Bachi nutritius variat. Verg. in buc.
 Silenū pueri & c. Ibidē. Cantate sileno. ¶ Scilicet. Verg. Scilicet is fu
 peris labor est. ¶ Sylo viri. p̄p̄riū apud Catullum. video vnico
 l̄scribi. ¶ Thyle es. cum th aspirato & y græco teste Nestore cō
 tra Tortelliū. qui cum i. latino sine aspiratione tile scribi p̄cipit. dicit
 quoq; thule teste Nestore. vt cupressus p̄ cypressus. Mācinellus ne
 gat p̄ y scribi quia græce habet ou diphthongon. quā in u longum
 ytimus. ideo solū p̄ u thule dicit. Verg. i. Geor. Tibi seruiat vltima
 thyle. Sil. Incola thyles. Thylos s̄r̄ scriptū teste Nestore cōtra Tor
 telliū. alterius insulę nomē corripit. Prif. in perihēgesi. id te docebit.
 Bilibris corripit cōpositione vt trilix. trilinguis. ¶ Ciliū follicu
 lus quo oculus integit. a cilere. i. mouere. hinc sup̄ciliū qd̄ pilis obte
 gitur. In priapeis. Conueniēs Latio pone sup̄ciliū. ¶ Cilicia ē. re
 gio. vnde cilix. cilissa. cilicium ij. vide cilix in cremen̄tis.
 ¶ Cylindrus cum y græco in prima syllaba. vide a ante r. area. fit a
 cylizo id est voluo. est lapis. & in Menēchmis coquus.
 ¶ Cylydros vel us. cum y græco vtrobiq; serpentis nomen. Luca.
 lib. ix. Chersydrōstracuq; via fumante cylidri.
 ¶ Filix vide cremen̄tum. ¶ Filimacius & filimacia hominū pro
 pria. Sido. lib. v. Hoc faueat faciem pulcher philimacius v̄dā. Idem
 lib. ij. Locarunt matronam Filimaciam sepulchro. phal. est.
 ¶ Gilippus propriū viri. Tibul. iij. Non magni potior sit fama
 Gilippi. sic apud Vergi. ænei. xij. Gilium loci nomen apud Petrar
 cham in sexto aphricæ. Linq̄uitur ad Læuam Gilium vicinac; con
 tra. Stat. iuga.
 ¶ Hilaris hilare & c. græce hilaros dicitur. hinc hilarius & hilarion
 propria. & hilarædus lasciuī & delicatī carminis cantor. Verg. Et
 multo in primis hilarans conuiuiā Baccho.
 ¶ Hyle es. Bœotix oppidum variatur. quia Nebriffensis dicit pro
 duci ab Homero. Papi. Qui breue littus hyles. pro sylua & sarma
 tica gente p̄ducitur. Valerius flaccus. Mouit & hylęa sup̄plex cum
 gente syenen. ¶ Hylas ē. Herculis puer. Verg. Clamassent vt lit
 tus Hyla & c.
 ¶ Hylactor cum y græco vt duo precedentia. canis nomen. vide
 aglaodos a ante o.

P̄silotrū.

Syla.

Silenus.

Sylo.

Thyle.

Cilium.

Cilicia.

Cylidr⁹.

Cylidros

Filimaci⁹

Filimacia

Gilippus

Gilium.

Hilaris.

Hyle.

Hylas.

Hylactor

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

- Ilerda.** Ilerda e. vrbs hispaniæ, vide lamus a añ m. Ilerdes cyrenai-
Iletes. corum dux in secūdo bello punico. Sil. lib. iij. Consilio viridis sed
Ilistus. bello serus Ilerdes. Ilistus fluuius atticæ, variat teste Nebrissenſi
& scribit gemino ſſ. ego tamē in verſibus quos citat. vidi heliſos,
apud Papiniū cum e aſpirato & vnico ſ. vide heliſos i ante s.
Ilaris. Ilaris hilarus & c. ſine aſpiratione nonnulli ſcribunt Apuleius ta-
men aſpiranda cenſet vt dicit Neſtor. Iclaira mulieris nomen,
vide i ante r. Iliſa quarundā vrbiū nomen. vide æ ante a.
Lilæa. Iliæus viri ppriū. Sil. xiiij. Quā rapidis puppem manibus frēna
Lilæus. re lilæus Dum tentat ſeua truncaſ mēbra bipenni. Lilybæū cū y
Lilybæū. græco in ſecūda ſeq̄nte b cū æ diphthongo Siciliæ pmontoriū &
vrbs, vide pachynus a ante c. Milium frumentū quoddā vo-
Milium. lunt a mille dici, ppter acinoꝝ multitudinē. Mart. lib. xij. Frumen-
Milo. tum milium pſanāq; fabamq; ſolebas. Vendere pragmatic nūc
em̄is agricola. Milo vel milon athletæ & alioꝝ nomen, corri-
pitur tantū a latinis, licet quidā dicāt a græcis pducī. Oui. xv. met.
Robora ſletq; Milon ſenior quū ſpectat inanes. Luca. Pōpeiana re-
Pila. um clauſerunt ſigna Milonē. Pila ſpærula luſoria. Hora. In-
doctusq; pilæ. at cum y græco pyla p colūna pducitur. Verg. viij.
Pilus. ænei. Saxea pyla cadit. Horat. ſat. iij. Nulla taberna meos habeat
neq; pyla libellos. Pylus. i. crinis. Catul. Prætor nec faceret pili
cohortē, phal. eſt. At pilum pducit pro telo romano, a perimēdo
Pilatus. dictū quaſi perillum, hinc pilat⁹ pilo armatus. Mart. Et pilata redit
iamq; ſubitq; cohors, hinc pilatus cognomē inſceliciſſimi Pontij,
licet alia ſompnient indoctiſſimi barbarie aſſertores. Sedul. lib. v.
Mox igit̄ dominū pilati ad mœnia duci, minus doctē corripit ab
Aratore & nōnullis alijs. Pylos cū y græco, vrbs a Nelo Ne-
Pylos. ſtoris p̄re cōdita, vnde Neſtor Pylus dicit. Sta. iij. theb. Mittit opes
danaasq; pylos Neleia turmas, Nondū nota pylos. Oui. li. i. de pō-
to. Crede mihi Pylis Neſtore maior ero, Pileus vndecūq; fiat p-
ducit. Perſius. Hęc mera libertas Hanc nobis pilea donant. A pilus
fit verbū pilare. Mart. Quem præſtas culum quē labiene pilas.
Pylene. Pylene eſ. cū y græco, vrbs Aetolię, teſte Laſtantio. Papi. iij. theb.
Belli fama viros ſenſit ſcopuloſa pylene. Philyte apud Valeriū
Philyte. flaccum. lib. v. vide byzer in cremenſis. Philetus vel pileus vi-
Philetus. ri propriū apud Pap. in. ij. ſyl. & in ij. lib. Martiali.
Pylades. Pylades cum y græco viri propriū, vide matella a antet.
Philos. i. amicus, hinc multa ſunt, vt Philoſophus, philoponus,
Philos phileros otis, philomela, philemon, philomelus, philetas, philadel-
cū ſuis, phus, philippus, philenis, philetas, phillius, cœnophilus, philo onis

philodemus, philagrius, philoctetes &c. quæ omnia phi syllabâ corripunt. Mart. lib. ij. Candide καὶ φιλαδῶν sunt hæc tua candide Πάυτα. Quæ tu magniloquus nocte dieq; sonas. Manilius. lib. i. Arma philippæos implerent agmine cæpos. Verg. iij. gnei. Parua philoctetes subnixâ petilia muro. Proper. lib. ij. Tarda philoctetes nauit crura machaon. Idem lib. iij. Callimachi manes & Coi sacra philetæ. In vestrū quæso me sinite ire nemus. Sic philisteon pprium viri. Mart. lib. ij. Mimos ridiculi philistionis. sic hæc & cætera a pholos semp corripunt. ideo periti poete nuncq; in heroicis, degiacis, sapphicijs, phalucijjs cæterisq; generibus tribrachum & pcel eumaticum respuetibus, vsi sunt his dictiõibus philosophus & philosophia, sed pro ijs semp dixerunt sophus sophia. quã obrem nolim imitari Sidoniũ dicentẽ in epithalamio Polemij. Illicet summi resident septẽ sapientes. In numerabiliũ primordia philosophorũ. hic vnus maiorilicentia vsus est q̃ cæteri omnes ante eũ. Nec sequar vetulum maleferiatũ dicentẽ. Philosophia exilium patit & philopocunia regnat Sido. quoq; pduxit philoctetes dicens ad foelicẽ. Philocteta tibi dedit pharetrã. vtiũ est. versus aut phal. vbi in philocteta prima male pducit, vt notat Baptista pius, sed forsitan aliqs morte Catuliano diceret primũ ped esse iãbum. Phylirez populi apd Priscianũ in perihagesi. ¶ Phylæ arum. aut pyle arũ. cũ y græco vrbs pluraliter teste Sulpitio in illud Lucani lib. x. Regni claustra phylæ cum y græco, vt phylace es. oppidũ Thessaliæ, vbi regnauit Protefilus. hinc phylacides dictus, producta prima contra primitiui naturã. Oui. in ij. de arte. Phylacides aberat Laodamia tuus. vxor Protefilai Laodamia. hinc phylacea dicitur vel phylaceria. Idem in Ponto. Vt viuat fama coniunx phyloceia, cuius Iliacam celeri vir pede pressit humum. Luca. li. vi. Quæ tetigit phylace theleosq; & dorion ira. ¶ Phylax custos, phylatto custodio. hinc siquidem corripitur, vt docet arctophylax cum y græco. ¶ Phylira cum y græco in prima, arbor quã latini tiliam appellat. hinc phylire dicitur tenuissimẽ membranulẽ inter corticem lignũq; tiliæ, quibus in coronis oblectabatur conuiuẽ. qua de re multa dicit Beroaldus in annotationibus, & Politianus in miscellaneis ca. lxxij. Ouid. v. fast. Ebrius incinctis phylira conuiuia capillis Saltat. Hora. i. car. ode. vlt. Displacent nexæ phylira coronæ. sapphicũ est. Pro Chironis matre. ll. duplicat teste Georgio valla. hinc phyllirides chiron, & phyllirius, quod secũdam contra primitiui naturam pducit, aut vnico phylereius, id rectius credo. Oui. v. fast. Phyllirides tenuit saxo stant antro vetusto. Ibidem; Excipit hospitio iuue

Philocte
tes.

Philtas,

Philoso
phus.

Philoso
phia.

Phylæ.

Phylace.

Phylax:

Phylira.

Phyllira:

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

nem phillirius heros, aut philireius heros. Idem. viij. meta, Non ex-
empta foret pœnæ fugit alta superq;. Pelion vmbrosum phylire
acq; tecta superq;. Othryn &c. sic scyllacæum quoq; (vt asserit Stra-
bo lib. viij. teste Feretto.) Il geminat, tamen Verg. correptionis gra-
tia l. vnum abstulit in. iij. æneid. dicens. Caulonifq; arces & naufra-
gium scylacæum. Scylla quoq; tam mulieris q; hærbe nomen l ge-
minat, & apud Columellâ male vnico l vulgo scylalegi putam⁹.

Ante m in dissyllabis pducitur, vt cimex icis.

I añ m. i Mart. li. xi. Nec toga nec focus est, nec tritus cimice lectus.
In eodem lib. Et teges & cimex & nudi sponda grabati.
Limus hinc sublimis, illimis, oblimo as. limē. hinc elimino as. stry-
mon, hinc strymonius a. um. Luca. iij. Deseritur strymon &c.

Exceptio.

¶ Dimasantis viri proprium. vide ephitus e ante p. Papi. vi. thebi
Dimas. Phædymus atq; Dimas.

¶ Fimus. Verg. i. Gæor. Ne saturare fimo pingui pudeat sola neue.
Errauit in hoc nomine Petrus riga in exodo dicēs. Cum fimo vi-
t. li. carnes coriumq; cremantur.

¶ Hymen. Hymen variatur. Catul. Hymen o hymenæe hymen ades o hy-
menæe. Oui. in epist. Turpia famosus corpora iungit hymen. Hy-
menæus tantū corripitur, est nuptiarum deus.

¶ Mimasantis. mons in minori asia. Ouid. ij. met. Et tandem niui-
bus rhodope caritura Mimasq;. Est quoq; gigantis nomen, vide
ophias i ante a. de quo Hora. quoq; li. iij. car. ode. iij. Sed quid Ty-
phœus & validus Mimas. versus est alcaicus dactylicus.

¶ Nimis aduerbium. Horat. Sed nimis arcta premunt olidę conui-
uia caprę. i. meretrices fœtidę aut fœtores axillarum.

¶ Simon & simo, vt Agamemnon & agamemno, vide cremen-
tum, ideo gaptistam producentem non sequar, multo minus See-
dulium dicentem lib. iij. Stagna petit paruaq; sedens in Simonis
alno.

¶ Simul. Vergi. ænei. iij. Quam simul ac tali præsensit pe-
ste teneri. ¶ Thymū hærba apibus gratissima cum th aspira-
to & y græco. Vergi. i. æneid. Feruet opus redolentq; thymo fra-
grantia mella, sic cæteri, ideo errat Nestor qui voluit variari, pro-
pter indoctum Macrum masculine dicentem. Si desit thymus pro
thymis ponere tymbram Præcipiūt medici. Errauit Macer in val-
de multis, vt opus nostrum perlegenti patebit. docti thyma non
thymos dicunt. Ouid. i. de arte. olentia noctæ Pascua per flores &
thyma summa volant.

I ante m in polysyllabis corripitur, vt Timātes tis, proprium viri. Vale. lib. iij. Monitu rediere timantis. fuit etiam pictor Parrhasij æmulus vt ait Tortellius, quem nisi vidissem, putassem declinari timas antis. vt dimas antis. & ante excepissem, hymetus cum y græco mons Atticæ in. vij. ænei. quidam libri corrupte habent hymetia pro simethia, Timetes viri proprium. In. ij. ænei. Chimera quæ a græcis per ei diphthogon scribatur in prima syllaba, teste Hermolao barbaro in. v. Plinij. id notauit Nebriffensis ante me, nam & ipse Hermolaum in Pliniū perlegi.

Chimera

Exceptio.

¶ Chimerinos i hyemalis. Mar. lib. ix. Si daret autumnus mihi nomen oportinos essem Horrida si brumę tempora chimerinos, Dictus ab æstiuo therinos tibi mense vocarer. Tempora cui nomen verna dedere quis est.

Chimeri nos.

¶ Cymodoce es. vel cymodocea nympa maris, dicta quæ vndas maris quiescere faciat, vide i ante o Spio.

Cymodoce.
Cymothoe.

¶ Cymothoe cum y græco, vt precedens nomē a cyma. i. fluctus & thoo curro, etiam est nympa maris. Sil. lib. vij. Ad quæ cymothoe nymparum maxima natu, si quid eiusdem sit originis producatu. Cimmerij populi nomen posito producitur teste Nestore, dimidium producitur compositione vt nimirum.

¶ Hymera cum y græco fluuius & oppidum. Sil. lib. xiiij. Armaue res suos qua mergitur hymera ponto.

Hymera

¶ Limone mulieris proprium. apud Ouid. in Ibin.

Limone.
Mimalio

¶ Mimalion viri proprium. Proper. li. i. Mimalion nullos fugiendo tulle labores Sæuitiam duræ contudit iasidos. Ouid. in. ij. de arte. Flesse sub arboribus mimaliona ferunt. Mimaliones gemino illid est bacche corripitur. Persius. Torua mimallois &c.

¶ Simius & simia. luue. sat. viij. Cuius supplicio nō debuit vna parari Simia nec serpens vnus nec culeus vnus. Mart. in apophore. tis. Callidus enixas elidere simius hastas. sic ceteri, nam apud Statium nunq̄ corripitur cōtra Calderinum, Nestorem, Bebelium, inepte legentes simium pro nimitū. verba Papinij in fine syluarum sunt. Infantem lingua nimitū salibusq̄ proteruum. insulsiimus sensus est si simium legas, vt cum Sulpitio sentio. Simię insulę sunt in Carpathico mari & opinor similiter produci.

Simius.
Simia.

¶ Similus agricolę nomen. Verg. in Moreto. Similus exigui cultor quum rusticus horti.

Similus.

III Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorie.

¶ Simethus fluij nomen. Verg. ix. ænci. Genitor quæ miserat arcēs
 Similius. Eductum matris luco. simethia circū Flumina. pinguis vbi & pla-
 Simeth⁹. cabilis ara palici, at Simethus viri, ppriū corripitur. Sil. lib. ix. Ar-
 ma fuere decus victori bina Simetho. ¶ Timagenis philosophi
 Timage/ nomen Hora. epist. xx. Cupit hyarbitam Timagenis æmula vir-
 nes. tus. sic quicquid est a time. i. honor (licet æstimo correptū quidam
 hinc esse velint, qd' vt corripit notum est ita hinc derivari incertum
 est) vt timæus, timotheus, timarchus. Sedul. Dum residens cæcus
 Timæus timæi filius illud. errauit more suo Riga dicens in Luca. Bartimeus
 Timo/ timæi filius vnus erat. Fortunat⁹. Et cū timothæo viuere cura meo
 theus. Timarchus viri, pprium est, in quarta tertiæ philephi.

Iante n Ante n producitur, vt Plinius viri proprium:
 i Mar. Faciōdo mea Plinio thalia. phal. est Auso. in epig. vi
 dit nubentem Plinius androgynū. Petrarca in. ij. lib.
 epist. ad Rainaldum male corripit dicens. hæc iuga Vergilius, Plī-
 nius tenet illa secundus. Inarime trinacria vinū. linum licet a græcis
 corripiatur teste Nestore. Luca. lib. ix. Et tectum lino spargam per
 vulgus osirim Inachus n habet in secunda syllaba vt inarine.

Exceptio.

¶ Corripiuntur habentia purum c vel m vel sante i ¶ Purum
 dico ppter crinis, scriniū, clino, inclino &c. spinus spina quæ pdu-
 cūtur. Exempla sunt cinamomū, minus sino is. poetæ vbi cinamo-
 mum dicere nō poterant cinnamū gemino n. dixere, nam eadem
 Cinamo arbuscula est cinamomū & cinnamum, neq; a cāna dicitur vt in-
 mum. docti arbitrātur Luca. li. x. Infundere comē qd' nōdum euanuit au-
 Cinna/ ra Cinnamon externæ nec perdidit aeraterrę, pro cinamomū per
 mum. sincopam teste Omnibono. Mar. lib. ij. Et fluere excusso cinnama-
 fusa vitro. Tortellius teste Nestore errauit dicens cinamomū n ge-
 minare. Nestor affert græcum versum ex Dionysio in perihegesi.
 vbi pducitur tertia correptis cæteris in cinamomū. ¶ Cinnyps
 Cinnyps cum duplici n & y græco in secūda syllaba, teste Nestore cōtra Tor-
 tellium, est Libyę fluius, & in. xij. Sillij viri pprium, in obliquis su-
 scipit aspirationem, vt cinnypis hinc cinnypius. a. u. m. Verg. ij.
 Geor. Cinnypij tondent hirci ¶ Tolluntur ab hac exceptione
 China collis Brixie apud Catullum ad Ianuam, vt interpretatur
 parthenius. Minos cretensium rex. Ouid. viij. met. Omnia posside
 Minos. at non possidet aera minos. Minotaurus monstrū labyrintho in-
 Minotau clusum. Verg. vi. ænci. Mixtumq; genus prolesq; biformis. Mino-
 rus. taurus inest Veneris monumenta nefandæ.

¶ Mineus viri ppriū, vnde mineius & mineis idis. Oui. iij. met. Fi-
nis erat dictis & adhuc mineia ples. Vrget opus. ¶ Mina ē. i. mna Mineus?
libra. dicunt produci. Mine atum. pro cōinationibus corripit, vt
verbum ipsum minor, at mino as. pro ago. pducit petrus Riga in
libro Maccabeorū Ex auro clypeum minarū mille minarū Exptē
In hymno diui Francisci tam potest corripit q̄ pducit Mina gregē
due ad regem. non adducit alia testimonia ad pductionē Nestor. Mina:
ideo hęc omnia iuxta corripit credo, quia Priscian⁹ in libello de pō-
deribus semp corripit vt Accipe p̄terea paruo quā nomine Graij
Mnam vocitant nostriq̄ minam dixere priores. In eodem. Sexa-
ginta minas seu vis sex milia drachmas Mini⁹ nī. ppriū viri apd
Beroaldum, & Minaxi populi apud Pris. in perihesei.
¶ Sinum. i. vas. Verg in buco. Sinum lactis & hęc te liba priape
quotannis. Expectare fat est. dicit quoq̄ sinus ni. Plautus. Ei ne hic
sinus cum vino fertur. pro alijs significatis corripit. Verg. Sic effa-
ta sinus lachrymis impleuit obortis. ¶ Synas adis. cū ygræco & Synas:
vnico n teste Nestore Phrygiæ oppidum fœminini generis. Papi.
lib. i. Syl. Purpura sola cano phrigiæ quā synados antra. Ipse cruē-
tauit maculis lucentibus atys. Ibidem pro lapide synadico masculi-
ne dixit Regula lōga synada distinctum variat. ¶ Sina mons qui
etiā sinai saltē in gr̄co græcanico, pducit a Baptista mantuano.
¶ Ginus viri pprium. corripitur in nona septimē Philelphi dicētis
Et meus iste Ginus. ¶ Hinulus ceruorū pullus, & ex equo & asi-
na mulus, variat vt ostendit deductum hinuleus. Proper. Atq̄ hi-
nuli pellis totos operibat amātes. Hora. in odis Vitas hinuleo me
similis chloe. asclep. est. Ḡor. valla aspirat no men, licet sint qui sine
aspiratione scribi p̄cipiant. Idē scribit gemino n hinnulus, qd̄ mihi
non placet. ¶ Inula hærba. Colu. lib. xi. Capparis & tristes inulæ Inula
ferulæq̄ minaces. ¶ Inuus Pan, hinc castrū inui est oppidum qd̄
nūc nouū castrū dicit, q̄ ibi colebat Pan. vt dicit Serui⁹ in illd̄ Ver.
vi. cne. Hi collatinas imponēt montibus arces. Pometios, castrūq̄
Inui bolam q̄ coramq̄. ¶ Linus viri nomē. Oui. Et linon in syl-
uis idem pat er edidit altis. Verg. Nec linus huic mater & c. Mart. li. i.
Dimidium donare Lino q̄ credere totū Qui mauult, mauult per-
dere dimidium. Errat Petrarcha ad conuiciatorē dicens. Orpheus
amphion vel natus Apolline Linus. ¶ Lino & linio is. hinc illi-
nio, obliino & c. Hora. Incōpris allinet atrum. Verg. Seruataq̄ mel-
la thesauris relines. Sedulius. Mēbra operis natale lutum per clau-
stra genarum. Illiniens hominē veteri de semine supplet. Errat mo-
re suo Riga in Tobia dicens, Linijt hinc oculos, fit medicina patri.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoriae.

Apud Lucretium lib. iij. sensus facile iudicat non illiniaris nec illi-
naris legēdum esse, sed illiciariis sic. Ut melius vigilare sit ante. Qua
docui ratione cauereq; ne illiciariis Nam vitare, plagas in amoris
ne iaciamur. Non ita difficile est q̄ captū rētib; ipsis Exire & va-
lidos Veneris perrūpere nodos. Notate diligenter hęc verba Lu-
cretij. Apud Verg. in ætina non linitur habetur in emendatis libris
sed per e lenitur a lenior iris. i. mitigor, & est optimus sensus vt vi-
debis ex doctissimi Badij enarratione. sic igitur legas. Si lenit̄ opus
restat magis, vritur illic.

Ninis.

¶ Ninus rex assyriorum. Ouid. iij. met. Conueniant ad busta Nini
lateantq; sub vmbra.

Ninos.

¶ Ninos vrbs Assyriorum maxima quæ Niniuæ quoq; dicitur,
quo nomine in Flandria oppidulū Brabantiae conterminū, duo-
bus milibus distans a gerardi monte, vbi diuus Hadrianus religio-
sissime colitur. Niniuæ est mea patria, vbi vterq; parens Ioannes

Niniuæ.

despauterius sartor, & Margaretha despauteria obstetrix in domi-
no quiescunt. pro quorum animis orationem dominicam legere
cum angelica saluratione ne pigeat te, quisquis meis laboribus eua-
feris doctior, id a discipulis exigant præceptores si iustum peto. A
niniue fit niniuita. vnde Niniuita q̄; niniuensis dici malui. Luca. Et
fœlix (sic fama) ninos, ventosa Damascus.

Pynarus

¶ Pynarus fluuius. Priscianus in perihgesi. Cui tamē immenso flu-
uī se gurgite miscent Per longū pyramus. spacium pinarusq; vo-
luti Scribitur cum ygræco.

Tinarus.

¶ Tinarus viri proprium. Verg. ix. æneid. Irrumpunt aditus rutili
vt videre patentes. Continuo quercens & pulcher equicolus ar-
mis. Et preceps animi Tinarus & mauortius Hæmon. hic slittera
interimitur nisi tollas & vel legas martius.

Tinea.

¶ Tinea vermis. Mart. lib. ij. Non metuas mortē Næuole, sed tine
as. Iu. sat. vij. Positos tinea pertunde libellos. Ouid. xv. meta. Agre-
stes tineæ (res obseruata colonis) Ferali mutāt cum papilione fi-
guram, sic cæteri quotquot sunt fide digni, quo circa variari nō re-
cte dicit Nestor, neq; em imitabor Serenum dicentē. Natura inter-
na est cum viscere tinea serpens. Nec Sedulium lib. iij. Non mor-
dax ærugo vorat, non tinea fulcat. Nec Rigam in Luca. In terris
vbi sunt ærugo, tinea, fures.

Tines.

Tinias.

¶ Tines etis. apud Philephum in. i. ix. idem tamē in. ij. vi. male pro-
duxit linus. ¶ Tinias cum i ante a, fluuius prope Meuaniam. Sil.
lib. viij. Et lauat ingentem perfundens flumine sacro Clitumnus
taurum Narq; albescentibus vndis In tybrin properans Tiniaq;

inglorius humor. Et danis & rubico & senonum de nomine senę.
¶ Tynichus cum ygræco & ch aspirato in tertia, est viri nomen.
Marullus. At non sic Tynichusq; senex spartanę natum Fleuit
eris molli mollior ipse nuru.

¶ Trinoctius, trinodis & similia compositione noscuntur Auso. de
numero ternario. Trina tarentino celebrata trinoctia ludo.

An **p** corripitur, vt Scyphus cum s ante c se
i quente ygræco nō cyphus, nec vsq; p roducitur, vt con
tra Tortellium bene docet Nestor. nec em̄ apud Vergi.
in emendatis codicibus est in. vii. æneid. Hoc pater anchises cypho
libabat ad aras sed auro libabat, cū Tortellio errat Sulpitius. Mar.
lib. viij. Hic scyphus est in quo misceri iussit amicis Largius æaci
des & bibit ipse merum. Deceptus est Tortellius (si Nestori credi
mus) glossa interlineari vb̄ habetur auro. i. cypho expuncta libra
riorum vitio s littera. ¶ Niphates, q̄q; apud græcos ei diphthō
go scribatur teste Nebrissenli. Iuuē. Quosdam facit iste niphate In
populo cypros. Ouid. x. meta Telluris Cyprię pars optima &c.
¶ Cyperus qd' Sulpitius male dicit produci, pro hoc tamē Nestor
inepte cyprus legerat apud Sulpitiū. Homerus in. iij. odisseę. Ende
kypeiros est heroici finis. Theocritus in i. edyllio teste Nestore simi
liter prima breui secundā pduxit, scribit per ygræcū in prima syl
laba & ei diphthōgon in secūda syllaba quam vertimus in e lon
gum vel i longum, vt cyperus vel cypirus, arbor est dicta a latinis
ligustrum. Est hærba quoq; in hoc errat Macer dicens. Cum trito
validum cypiro si iungis acetū. fructum pducit candidum Hiero.
in canticis ca. i. Botrus cypiri dilectus meus mihi in vineis engadi.
mendose legitur cypri. Cyperus quoq; est viri proprium. Marti.
li. viij. a pistore Cypere non recedis. phal. est.

¶ Hypocrita corripitur vt omnia ab hypo. id est sub, veluti hypo
caustum, hinc hypocritius a Philelpho semper corripitur pro si
mulatore, nam hypocrisis simulatio quasi subiectio iudicię, ab hy
po cum ygræco. id est sub, & crisis, id est iudiciū, ideo teste Nestore
errauit Riga in Leuitico dicens. Aurea facta foris simulans hypo
crita fingit errat Sulpitius & quotquot putant hoc nomen posse
produci, quia optime sic hexametru ingreditur. Pessimus a popu
lo vult sanctus hypocrita dici. Papi. in syluis. Vbi languidus ignis
inerrat Aedibus & tenuem voluunt hypocaustra vaporem. Hypo
causta sunt vaporaria vbi sudamus in thermis. Syphax vide cre
mentum, ideo errat Petrarcha in viij. aphricę. Nuncius hostem

I ante p

Niphates

Cyperus

Hypocri
ta

Hypo
caustas

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

Aduentare refert, syphacis filius vltro, aliquando idem corripit, quia putauit propria variari, in quo errat vt docui in prefatione.
Dyspil⁹. Cippus, Hippocrates & ab hippos cætera positione producuntur vt Dysphilus malus amicus. Nam dys cum y græco in compositione malum indicat. hinc Dyscholus. Iuue. sat. iij. Non est Roma no cuiq; locus hic vbi regnat Protogenes aliq; vel dysphilus aut erimantis. Mancinel: tamen Diphilus legit pro Iouis. i. cæsar's amico, nobis prior opinio magis placet.

Exceptio.

Grypus. ¶ Grypus est gryps & nasus aduncus & ænygma, Gryphon græci insolubile dicunt. vide clementum.
Hypates. ¶ Hypates is. fluuius siciliæ. Sill. xiiij. Hypatem ac facilem superati gurgite parco, Pantagiam cum y græco video scribi vt Hypate oppidi nomen.
Iphus. ¶ Iphis viri proprium & puellæ in virum versæ, dicitur ab iphi. i. robur. quicquid igitur sit ex iphi producat. Oui. ix. met. Vota pu er soluit quæ scemina vouerat Iphis.
Iphigæia. ¶ Iphigenia & iphianassa mulieris proprium, vide i ante a.
Iphitus. ¶ Iphitus viri proprium. Verg. ij. ænei. Iphitus & Pelias mecum.
Iphino⁹. ¶ Iphinoo es. proprium mulieris. Vale. flaccus lib. ij. Dicta placent portatq; preces ad littora graijs Iphinoo.
Iphiclus. ¶ Iphiclus viri nomen. Proper. lib. ij. Cognitus Iphicli surripuisse boues.
Iphilus. ¶ Iphilus viri proprium in primo Valerij flacci.
Iphias. ¶ Iphias patronymicum. Ouid. v. trist. Aufaq; in accensos iphias ire rogos propter hæc errauit Petrarca, quia credidit propria esse cõmunia dicens in vi. aphricæ. Cernit Iphim & nimio consumptã byblida luctu. ¶ Niphe licet nonnulli libri habeant nymphe, nam nymphe cum y græco hic legendum non est. cum sit hic nyphe nymphæ dianæ nomẽ & interpretatur teste Regio lotrix a portu niphin. i. a lauando, vide rhanis a ante n.
Pipilo. ¶ Pipilo as. passerum est cum vocem edunt. Catull. de passere. Ad solam dominam vsq; pipilabat. phal. est.
Idem. ¶ Pipo as. Varro in aboriginibus. mugit bos, ouis balat, gallina pipat. Author philomelæ. Accipiter pipat, miluus hiansq; lepit. Pessimus at passer tristia flendo pipit. Ego columellæ auscultandũ puto de gallinaceis pullis dicenti in lib. ix. cap. v. Animaduertat an pulli rostellis oua percuderint, & auscultetur si pipiant. corripitur quoq; pipinna vnde cunq; sit a Mart. in lib. xi.

¶ Rhiphei montes scythici, a rhipixo. i. flo. quia ventis perpetuū obnoxij sunt. Verg. Geor. iij. Gens effrena nimis rhipexo tundit euro.
 ¶ Rhipheus viri nomē vide ephitus e ante p. ¶ Ripa. Verg. Non bene ripæ credit. At rhipæ arum. p. montibus arcadiæ corripitur, vide Betulum e antet, sic rhyes cū y græco achiuorū populi, hoc nomen corripit credim⁹. ¶ Scipio ppriū & appellatiuū. Sil. xij. Aspicit & subito turbat Scipio visu. Hora. i. sat. lib. ij. Attamē & iustum poterat & scribere fortē Scipiadam. Plautus in asinaria. Scio esse q̄; me hunc Scipionē contui. Iambicum trimetrū est. sic cæteri quotquot fuerit digni fide, multi in hoc errauerunt, inter quos est Petrarca dicens vt alibi sepe in tertia aphricę. Maxim⁹ in magno Scipio notissim⁹ orbe. aliquādo tamē pduxit, nec miror, nam sibi psuaserat ppria variari. ¶ Scrypulū quod y in u verso dicit serupulum ponderis genus est. Mar. lib. v. Saturnalitię ligulā misisse se libræ Flāmarisue togę scrypula tota decem. Luxuria est. Idem li. x. libras scrypula sextulasq; dicit. phal. est. Oui. aut alius de medicamie faciei. Quinq; parant marathri scrypula, myrrha nouem, sic ceteri quibus fides habenda est. Errat igitur Macer dicens, Quattuor aut scrypulos mihi significare videt. & Priscianus in carmine de ponderibus (si Priscianus sit, quia pluscula sunt in hoc carmie doctis nō imitanda) vbi dicitur. Siciliquus drachmę scrypuli si adiectio fiet. Sæpe idem nomē ponit & semper corripit. masculinū apud veteres non legi. ¶ Siphon. fistula aut canalis tubus, p. quē vrgēte spiritu aqua vel alius liquor omittit, hinc diminutiū est siphunculus. i. exigua fistula ex ære, plūbo aut marmore, ex qua exilit aq̄ e fonte. Lu. sat. vi. Effigiemq; deę longis siphonibus implent.
 ¶ Sipus. oppidum a multitudine sepiaꝝ. sepius prius dictum hinc sipōtinus vt Nicolaus perottus Sipontinus. Sil. lib. viij. Quę siuit calaber subducta luce repete Immēsis tenebris & terrā & littoꝝ ra Sipus. li. v. Quas recipit salpina palus & subdita Sipus Mōtibus
 ¶ Syphariū cum y græco sunt qui dicant esse mimorū p̄mium, alij velamē esse putant scænarū, vide grāmaticorū dissensiones in illd luue. sat. viij. Consumptis opibus vocē damasippe locusti Syphario clamolum ageres vt phasma Catulli. ¶ Stypendium cum y græco teste Nestore contra primitiui naturam corripitur, quia a stype dicitur teste Varrone, Catullus, Indo mito nec dira ferens stypendia tauro. Sido. Quæ captiua dedit quondam stypendia barcheꝝ. Idem contra oīm autoritatē corripuit lib. viij dicens. Possit foedere sub stypendiali. phal. est. hoc non imitandū est teste Baptista pio. ¶ Stipes. itis, Vergi. Stipitibus duris agitur, sunt q̄ deriuēt

Ripheus
Ripa,

Scipio,

Siphon:

Sipus,

Syphariū.

Stypendium.

Stipes:

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatoriae

- Stypa.** a styps & cum y græco stypes scribunt. ¶ Stypa vnico s teste Nē store & y in u versa stupa dicitur, hinc stupeus. a um. Verg. ij. ænei. Subijciunt lapsus & stupea vincula collo Innectunt. Gcor gius val la vult pp gemiare styppa, stuppa, styppeus, stuppeus.
 ¶ Stypo as. i. cōdenso & rimas obturo, qa in hoc stypa vtifolem
 Oui. ij. met. Quæ q̄q̄ comitū turba est stypata suar. at corripunt stipula & stipulor. aris. Verg. stridenti stipula & c. lu. Quantū vis sti pulare & p̄tinus accipe quid do. ¶ Tiphata orum. collis p̄pe Ca puam. Sil. xij. Arduus ipse tiphata Inuadit propior.
Tiphys. ¶ Typhys cum y græco in secūda syllaba nautæ nomen. Vale. flac. lib. i. Peruigil arcadio tiphys pendeat ab astro. ¶ Typhon onis. gigas & impetuosa vento & rotatio. Manlius lib. iij. Quum fuge ret typhona Venus subsedit in vndis. Oui. ij. fast. Terribilē quondā fugiens typhona dione. Iterū Manlius lib. ij. Merito typhonis ha benē Horrendæ sedes quæ tellus sæua pfudit Quū bellum cælo pe perit. Pro vento autē Luca. li. vij. Et trabibus mixtis auidas typho nas aquar. Detulit, mēdose legebat phytonas teste fidissimo inter prete Lucani Verulano. nullos inueni veteres qui Typhon corri puerint. ideo nolim imitari Martiānū Capellam in hoc, cōtra oīm authoritatem corripientem in secūdo lib. quum dicit. Dissona sa cra mitram ditemq; ferumq; typhonē. Neq; Philelphum dicentē in ij. vi. Redderet inferior fieremq; typhonis amator. & in v. viij. Dicta typhonæo crepitent tua grandius ore. Typhæus eiusdē gi gantis nomen, primā semper corripit, vt in synalœpha & hypme tris visum est. ¶ Triphillis apud Priscianū in perihegesi.
 ¶ Vipera. Ouid. x. meta. venenū Vipera diffundit crescentesq; ab stulit annos.

I añ Q
Sigdem.

i Ante q corripitur, vt siquidem, etiam vbi oras tio est licet tūc quoq; p̄duci posset. Oui. iij. fast. Sed si for te tibi non est mutabile pectus Statq; semel iuncti rūpere vinda thori. Hoc quoq; tentemus siquidem ieiuna remansit Sin minus inferni coniugis vxor erit. Idem li. iij. sine titulo. Quæ mihi ventura est siquidem est ventura senectus. Cum desit numeris ipsa iuuenta suis. in qua correptione videtur liberiore vsus licentia, ne mo enim si vnq; corripuit, at composita vox p̄petuū corripitur. sed vnde cōposita est significatiō nō gerit. Est em siquidem idem quod nam, in qua significatiōe inquit Lucanus lib. iij. Hoc siqui dem solo ciuilis crimine belli. Dux causæ melior es eas.

Exceptio.

¶ Liqueus Venetiæ fluius, hinc adiectiuū liqueus a. um. vt apud Vergiliū ænei ix. teste Seruio Quales aereæ liqueia flumina circū Imperitiores teste Seruio legunt liquentia.

Liqueus

¶ Liqueor eris. deponens tertiæ. Verg. i. Gæor. Liqueitur & zephyro putris se glæba resoluit, Liqueor nomen rectius corripitur, quia solus Lucretius produxit vt lib. i. Põdus vti saxis, calor ignis, liqueor aquarum. Et ibidem. Fiet vti cibus omnis & aridus & liqueor ipse. Liqueus a liqueor. Verg. aut quum liquentia mella. Liqueo es. hinc liqueo corripit. Persius. Tot tibi quum in flamas iunicum omēta liqueant. Verg. Camposq; liquentes. A a liqueor liqueo producit. Ouid. i. de ponto. Sic mea perpetuis liqueant pectora curis. Iterum liqueo as. corripitur. Luca. lib. i. In saxis ac speluncis permanat aquarum liquidus humor &c. Idem in. ij. Illa quidem debet ex læuibus atq; rotundis Esse magis fluido quæ corpora liquida constant. Idem in. iij. Crassaq; cõueniunt liquidis & liquida crassis.

Liqueor.

Liquens

Liqueo

Liquo.

Liquidus

Ante r in dissyllabis producit, vt ciris cum i

i latino interpretatur tonsa, cirin em græce significat tonde re, dicit scylla Nisi filia, ob tonsam patris crimē in auem alaudam versa. Verg. in ciri. Candida concessos ascendat ciris honores. Oui. viij. met. In auē mutata vocat Ciris & a tōso est hoc nomen adepta capillo, sic cæteri oēs. Quãobrem nõ verebor dicere mēdosum esse locū hunc in æta Vergiliana. Mēti vates stygias, vndasq; canētes. Hi tityon septē strauere in iugera fordū. Sollicitat magna te circū Tantale pœna. Sollicitatq; cirin, minos tuaq; Aeace in vmbri. lura canūt hęcq; rotant Ixionis orbē. Omnes libri q̄s videre licuit habent p s litterā sirim Calderin^o id quid sit minime declarat. Est qui dicat sirim. i. puellam, de qua in ciri Vergil loquit. Est quidem hic doctissimus, cui tamen cogente veritate suffragari nequeo, forsan non ille, sed ego fallor, qui primus audeo (quantum scio) hunc locum vt mendosum restituere pristinae & syncære lectioni, itaq; puto legendum esse Scinim. sollicitantq; scinim, id est immanem illum gigantem & latronem, de quo incredibilia poetæ fabulantur, vt de Tityo, Tantalo, Ixione cæterisq; gigantibus & crudelissimis latronibus, quorum hic paucis meminit Vergilius. Itaque ausim iurare legendum esse sollicitantq; scinim, licet id ante me nemo dixerit quod sciam. Fuit autem Scinis gigas & latro immanissimus a Theseo tandem interfectus, hic

I añ R!

Ciris.

Scinis.

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Versificatorij

Isthmum obsidens (ut in quito refert Diodorus) duas pinus flexebat, ac utriq; hominis brachia alligabat, deinde sursum emittens corpus disceptum maximo cruciatu afficiebat. Quod ostendit Ouid. vii. met. dicens. Occidit ille Scinis magnis male viribus usus. Qui poterat curuare trabes & agebat ab alto. Ad terram late sparsuras corpora pinus. Claud. in i. lib. contra Rufinum Quis perdere tanta relatu Funera? quæ cædes posset deflare nefandas? Quid tale imanes unquam gessisse feruntur. Vel Scinis isthmiaca pinus: vel rupe profunda: Syron vel phalaris tauro: vel carcere syllæ: Syron latro etiam fuit a theseo interfectus. hic Syronia saxa, & syronides petrae. Oui. i. epist. Phyllidis. Quum fuerit Syron lectus toruisque prociestes. Et Scinis & tauri mixtaque forma viri. Proper. lib. iij. Arborea que cruces Scinis & non hospita grauis Saxa & curuatas in sua fata trabes, nemo iam mediocriter eruditus dubitabit (ut opinor) non ponendam esse nihili uoculam Sirim per s lram, nec cirin per c lram, refragante cum sensu quantitate, sed (ut dixi) scinim per s lras & i latino sequente non r, vel forsitan non male (ut quidam libri habent) siti, sed que diximus magis placent, neque id mixtum uideri debet, quum in opusculis Vergilianis pluscula uulgo repiantur mediosa, ut sirenes prius breui, quam Horatius ut caeteri dicat. Vitanda est improba siren Desidia sic stymphalides per stymphali, & alia quæ opus hoc plegenti occurrunt. ¶ Miror, miraculum, nemo ignorat produci. Mart. Barbara pyramidum taceat miracula Memphis. id considerasset Nebrissensis nunquam dixisset uocalem ante uocalem produci in dehinc apud Horat. in arte. Cogitat ut dehinc speciosa miracula promat, ubi bis peccat nam uera lectio est. Cogitat ut speciosa dehinc miracula promat, dicit idem in deest uocalem ante uocalem produci in illo Papinij. xi. theb. Deest seruitio plæbes hoc ignis egentes. uerum non dubito hoc quoque mendose legi, non est mihi nunc Papinij copia, ideo quo pacto legendum sit nequeo hariolari. ¶ Scyros cum s lris sequente y graeco una ex cycladibus. Papi. i. Achil. Palladi littoreque celebrabat scyros honore. Forte diem. hic scyrius a. um. & scyrias adis. Verg. Armiger automedon una omnes Scyria pubes. Sidonius ad foelicem. Inde scyriadum datus patenti. phal. est. ubi de syllaba positione produci nisi forte Catullum affectauerit imitari, quem huic generi in prius regione nonnumquam trocheum dedisse, in positionis regula probauimus. idem Sidoni? (ut in quartum Plinij notauit Hermolaus) peccauit in hoc nomine dicens in burgo. Vel scyrius uacuasse colus uel serica fila Per cannas torfisse leues. ¶ Nireus uiri proprium. Nebrissensis male credit trissyllabum esse prima correpta, quia dissyllabum est ut Orpheus.

Miror.

Scyros.

Nireus.

& si per dieresin trisyllabum fiat, prima pducitur. Horat. in epodo ad Neeram. Nec te Pythagorę fallant arcana renati. Formaę vinctas nira. secundus versus est iambicus dimeter, vbi actus nira primam producit.

Exceptio.

¶ Lyra cum y græco. Ovi. xi. met. Flebile nescio quid querit lyra. flebile lingua. Murmurat exanimis, respōdent flebile ripę. instrumentum musicū est a lyrin. i. canere, hinc forte Lyris impudicę mulierculę nomen. Mart. lib. ij. Quod faciat vult scire Lyris quod sobria fellat, nam Liris fluuij nomen cum i nostro, etiā in prima pducit. Idem lib. x. Desyderant nec marica nec liris. Scazon est, sic pducit tantum lira p i nostrū & sulcum significat, hinc deliro as. i. insano & erro, nam delirat qui nō recto sulco semen tegēdo incedit, hinc delirus a. um. pro insano & a recto recedente, hinc pdelirus. i. valde delirus. Lirare est liras facere. Sunt qui deliro e græco lirin. i. ineptire deriuent, hinc liras ineptias & nugas dicimus. Plautus. Nam tug blanditię mihi sunt (quod dici solet) gerę germanę & depol lira. Vnit est nusq; corripunt deliro, delirus, pdelirus neq; p y græcum vnq; scribenda sunt, a lyra musico instrumēto quicqd Nestor & multū alij dicant. Nam ineptissime legunt pdelyrus penultima breui, p dissono & absono apud Lucre. lib. i. Quod facit hic idem pdelyrus esse videt. Nam nō in masculino genere legēdum est pdelyrus, sed in neutro pdelirum. id qd sensus facile indicat, sic em Dicere rem nullā in numero cōstare nec ignem Qd facit hic idem perdelirum esse videt. Sensus hic est dicere rem nullā in numero cōstare nec ignē quod facit. i. dicit hic idem Heraclitus, id videt pdelirum. i. valde falsum & fatuū. si pdelirus legas ineptissimus erit sensus, nam quorsum referes dicere & c. sed quid verbis opus est: quū ipse Lucretius paulopost id manifestet dicēs, Qd mihi quū vanū cum delirū esse videtur. Horat. ad Lollū. Quicquid delirant reges plectunt Achiui. Idēfat. iij. li. ij. Auerlus mercaturis delirus & amēs sic ceteri. ¶ Myrō vel myro onis. statuarij nomē. Sta. i. syl. Quicquid & argento primū vel in ære Myronis Lusit. Auso. in epig. Bucula sum cœlo genitoris facta Myronis. scribit cum y græco vt myron. i. vnguentū, quod similiter corripit. Hinc myropola vnguentarius. myron myri, quia p vnguento est neutrū secundę declinationis. ¶ Pyra cum y græco lignorū congeries. Verg. Innumeras struxere pyras. sic pyrus p̄rum arbor & fructus, omnia hæc a pyr. i. ignis ducunt. Verg. Inere nunc Melibœe pyros pone ordine vites. ¶ Quiris singulare in raro vsu est. Persius, Heu steriles

Lyra:

Lyris:

Deliro:

Perdelir:

Myron:

Pyra:

Pyrus:

Quiris:

R

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorij:

- Syrus.** veri quibus vna quiritem Vertigo facit. ¶ Syrus cum y græco vt ſyria, rectius corripitur. Iuue. ſat. vi. Quæ quæ lōgorum vehitur ceruices ſyrorum. Horatius. ſat. vi. Tu ne ſyri, damæ aut Dionyſiſi lius audeſ Deſcere e ſaxo ciues aut tradere Cadmo. notū eſt hic pri mā corripit, quia ne interrogandi dictio corripit. Ideo, quidā male putarunt ſyridamas vnicā eſſe dictionē prima pducta, quū potius dicere potuiſſent prima correpta, ſecundā & tertiam pducī. Catullus. Hoc miſſo in ſyriā requierant om̄ib⁹ aures. ſic cæteri, ſolus aut Iuuenalis in tertia ſat. pduxit ſyrus dicens. lam pridē in tyberim ſy rus defluxit Orontes. at ſyria ſemp corripiat, nec ſequamur Petrar cham dicentē. Syria mollis Porrigat ipſa manū. ¶ Styra tantū corripit, vide crementū.
- Styrax.** ¶ Styra Medæ ſponſus, teſte Bebelio.
- Tyros.** ¶ Tyros vel tyrus inſula & vrbs. Tibul. li. i. Prima ratē ventis cre dere doſta tyros. Oui iij. met. A tyro hac pfugos poſuiſtis ſede pe nates, ablatiuus corripit ppter vocalē ſequentē, vt ſub ilio alto, ty ros etiā caſeus interpretat, vnde butyr, de quo in medijs agemus.
- Tyra:** ¶ Tyra ꝑ. cum y græco vt ꝑcedens, loci nomen. Vale. ſlac. li. vi. Lin
Tyres quitur abruptis pelago tyra, linquit & mons Embolus. ¶ Tyres cum y græco grō tyre. Verg. ænei. x. Te fugiens fratrecꝑ tyren cur ruꝑ volutus. Sil. vi. Exanimū naſamona tyren ſuper ipſe iacbat, viri nomen eſt.
- Tyras.** ¶ Tyras ꝑ. cum y græco fluij nomen, vide halis. a ante l. Tyro quoꝑ ꝑ y græcum ſcribitur ſed producitur tantum, contra in eptulum quendā, vt Tyro. us. nymphæ nomen. vide a ante e Pa ſiphæ & Tyrocinium. o ante c.
- I anter** I anter in pōliſyllabis corripit, vt Pyreneus viri pꝑriū
Pyrenꝑ. ꝑ eu diphthongon nō ꝑ æ contra Tortelliū. Oui. v. met. Clau ſit ſua tecta Pyreneus. Notent e lōgis deriuata, vt viroſus a virus nam a vir corripit. Tyrinthius a tyryns. viroſco a vires, qd̄ verbū ſignificat vires acquirere & fortiorē fieri. Furius antias apud Gel. li. xvij. ca. xi. Increſcunt animi viroſcit vulnere virtus, hoc a viro corripit. Sta. lib. i. ſyl. Exiit atꝑ alios melius reuiroſcit in annos. ſpi ritus a ſpiro &c.

Exceptio.

- Chirono** ¶ Chironomon ontis. vt Leon ontis. vel chironomas antis. vt
mon. adamas antis. teſte Mancinel. in hunc verſum ſat. v. lu. Saltantē ſpe ctas & chironomōta volanti Cultello donec peragat dictata ma giſtri. Dicitur quoꝑ chironomos cheronomi. Eſt autem is qui ad menſam edenda incidit, certa lege manus, nam chier manus eſt, &c.

nomos lex, ars hæc chironomia dicit. chiromantia est ex manuum inspectione diuinitas, cheir græce per ei diphthongon scribitur, ideo in compositis pducitur. Mart. Chirurgus fuerat nunc est Vespillo Diavulus. sic chirocrates, chirographus vel um. Iuue. sat. xiiij. vana superuacui dicunt chirographa ligni. vnũ est chiragra a latinis correptũ. Persius. Lapidosa chiragra. Mart. lib. i. Sed nil patro no porrigit hæc chiragra est. Philelphus secutus derivationẽ græcam ausus est hoc nomen pducere, vt in iij. ix. dicens. Num te chiragra fatigat. ¶ Cyrios cum y græco in prima. i. pprius, authenticus & dñs, hinc cyriacus & cyrin⁹ viroꝝ ppria. & acyros improprius, vnde acyrologia. Cyrinius viri ppriũ. Mart. lib. viij. Sic tua cyrini promas epigrammata vulgo vocatiuus est. ¶ Cyrene es. & cyrenæ arum. cum y græco, vrbs Libyæ. hinc cyrenia dicta est tota Libya. Est alterius quoq; oppidi nomen. hinc cyrenæus & cyrenæicus. Luca. lib. ix. Aphrica cyrenis etiam tunc bruma rigebat. Sil. lib. iij. Nec nõ cyrene pelopæi stirpe nepotis. interdum corripit. Catul. La serpiciferis iacet cyrenis. phal. est. ideo non male dixit Petrarca in. iij. aphricæ. Plura cyrenæo cecidissent milia campo.

¶ Cyrene Aristei mater pducitur tantum, vt ex Gæor. iij. disces. ¶ Ironia id est simulatio vel illusio, tam in prima q̃ in tertia græce per ei diphthogon scribitur. ¶ Liriope nympa. Oui. iij. met. Cæcula Liriope quã quondã flumine curuo Implicuit & c. fuit Narcissi mater. ¶ Myriones viri nomen. Horat. lib. i. car. ode. vi. Nigrum Myrionem aut ope palladis. Asclep. est. habet y græcum in prima syllaba. aliqui tamẽ Merionen legũt, vide quæ in hunc versum affert Badius. Miritenes vide e ante n. ¶ Pirata. Luca. lib. ij. Omne frætum metuens pelagi pirata reliquit. ¶ Pirithous viri proprium. vide matella a antet. ¶ Pirene es. cum i nostro mōs & fons musis sacer. apud Corinthum. Persius in prefatione, Heliconiadaq; pallidãq; pirenem. scazon est. Stat. i. syl. Nec conscia detur Pirene, largos potius mihi gurges inhaustus.

¶ Pyrene cum y græco, mons Hispaniæ a Pyrene puella, quam Hercules compresserat, quæ illic a feris lacerata dicitur & sepulta, alij deriuat a pyr. id est ignis propter crebra fulmina. Variatur hoc nomen sed productio est longe frequentior. Sill. lib. xiiij. Pyrene misit populos qui nomen amore & c. Luca. lib. i. Nubiferos colles atq; aeream pyrenem. versus est spondæicus. vt apud Iuuenam. sat. x. Additur imperijs hispania, Pyrenenq; transilit. Tortellius male legit pyreneumq; quia (vt recte dixit Nestor) pyrenæus penultimam diphthongo producit, vt pyrenæi montes. Tibul. lib. i.

R iij

Chirurgus.

Cirographum.

Chiragra.

Cyrios.

Cyriacus.

Cyrinius.

Cyrene.

Cyrene.

Ironia.

Liriope.

Myriones.

Pirata.

Piritho⁹.

Pirene.

Pyrene.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorię.

Non sine me est tibi partus honos tua bella pyrene. Testis & ocean
ni littora fantonici. Sido. in. iij. paneg. Tyrreni Rheniq; liquor vñ
longa pyrene. sic Petrarca. iij. aphricę. Tum filius vltor Et patris
& patris nomen dedit isq; pyrenen Transgressus &c.

- Piroma.** ¶ Piroma & pirula pducunt teste Sulpitio. ¶ Pyramus cū y gre
Pyram. co viri & fluuij nomen. Oui. iij. meta. Pyrame respōde. Pro fluuiō
in oraculo. Tūc erit vñdisonus late quū pyramus olim Littora p
fundens cyprū labetur in almā. Prif. tamē corripuit. Vide pynari
I ante N. ¶ Pyramis cum y græco, a similitudine flammę nomē
Pyramis accepit. Latini metam dicūt. Mart. Barbara pyramidū taceat mira
cula mēphis. ¶ Pyraus Atheniensiu portus. & p montoriū cum
Pyraus. y græco. Oui. vi. met. Portus cecropios intrat pyraęq; littora tāgit.
¶ Pyralis pducit teste Nebriffensi cū y græco. est em bestiola pen
Pyralis. nata muscę magnitudine ex igne. pueniens. ¶ Pyrites. pducunt
Pyrites. huius nois omnes syllabę apd Priscianū in perihgesi. & est lapil
lus, cui plurimus ignis est, sed multa a pyr corripunt vt pyro is
pyropus, pyracmon, pyretum &c. ¶ Phthirialis morbus pedi
cularis a phthiron. i. a pediculis cum ph & th aspiratis in eadē syllā
Phthiria ba. hinc phthirophagi homines solis piscibus victitates, a tenuita
lis. te victus quasi pediculis vescantur, scribit græce p ei diphthogon.
¶ Pyreicus pictor in. iij. Propertij. Pyreicus parua vendicat arte lo
Pyreicus cum. cum y græco sic legit Beroaldus. ¶ Sirius stella in ore canis
Sirius. cœlestis. Sil. lib. i. Nec puluere fessum Agminis ardenti labefecit Si
rius astro. ¶ Stiria stiricidiū. Mart. lib. vij. Turpis ab inuiso pēde
Stiria. bat stiria naso. Clau. astringit stiria setas. ¶ Tiresias cum i latino
in prima, quia græce scribi p ei diphthogon teste Calepino, fuit
Tiresias. augur thebanus. Proper. lib. iij. Magnā tiresias aspexit pallida va
tes. dicit etiā tiresia in ntō. ¶ Tyridates Armenię rex. Hora. lib. i.
car. ode. xxvi. Quis tyridatē terreat vnice? & sus est alcaic⁹ dactylic⁹

Tyrida Ante s pducitur, vt Chryfos cum ch aspirato
tes. i & y græco, hinc Chrysofostom⁹ & chryseus a. um. id est au
I ante s reus. Mar. li. x. Chalcea donanti chrysea qd dederas, chal
cea. i. ærea. chalcon. i. æs. Pisæ arū. hinc pisæus. a. um. Oui. li. v. met.
Est mediū cyanes & pisę arethusę. Errauit hic Petrarca ecloga. x.

Exceptio.

- Bison.** ¶ Bison ontis. animal iubarq; plicitate deforme, nascit in germania.
Mar. Illi cessit atrox bubal⁹ atq; bison. Idē Turpes esseda q; trahūt
bifontes. phal. est. ¶ Crisis cum i nostro sine aspiratione. i. iudiciū
hinc hypocrisis, catacrisis. i. diiudicatio, at cathacresis cum ch aspira

eo in tertia syllaba dicitur abusus. hoc Nestor. ¶ Cesium vehic-
 lum. Cestarius qui cesium regit. Auso. in epist. i. vel cesio triugisi pla-
 cet infilias. Idem ad amicū quendam. Sed cesium aut pigrum caut⁹
 conscende veredum. ¶ Hysopus vel um. hærba cū y græco &
 vnico s apud Latinos quia corripit licet apud græcos s geminet
 hysopus scribiturq; per o magnū & est hysopus feminini generis
 nec mixt⁹ est (inquit Nestor ex quo hoc sumpsimus) vnū a latinis
 abijci in hysopus quia simile in multis factū videmus, vt grabatus
 syracusæ gothia lacus, & nōnulla alia apud nos corripunt primā
 quā apud illos positu extendūt, recte igit dixit Alanus lib. iij. Se cē
 lum terre cōformate qdr⁹ hysopo. male aut Macer. Est hysopū sic
 cum, calidum quoq; tertius illi Est in vtroq; gradus. In eodē luto
 hēsitat Riga in libro regū dicēs: Aut hysop⁹ signat hūiles, cedrusq;
 superbos. ¶ Isara ē. fluuius galliē in rhodanū fluens Luca. li. i. Hi
 vada liquerunt isarē qui gurgite ductus. ¶ Isaurus fluuius vide
 metaurus e antet. ¶ Isaurū oppidum qd⁹ pluraliter isaura. orum
 Amian⁹ dixit. Hinc isauric⁹ dictus est Seruilius qui isaur⁹ vicit. isau-
 ri & isaurē populi sunt. Oui. Africa victorē de se vocat alter isau-
 rum. Sido in. i. paneg. Adieci serie quos nunc moderaris isauros.
 ¶ Isalces viri ppriū. Sil. lib. v. Optabat pugnā ante oculos spe lau-
 dis isalces. ¶ Isoerates viri nomen. Rufinus Laudamus isocratis
 artem. ¶ Iserus teste Bebelio. ¶ Isidius contra primitiui naturā
 ab isis. vide Io. in i ante o. ¶ Lysias viri nomē corripuit Arator in
 secūdo libro. ¶ Miser Persius. O miser inq; dies &c. hinc miseri
 cors misericordia miseror misereor miseret &c. ¶ Nisantes viri
 nomen. Valerius flaccus li. i. O si mihi sanguis Quātus erat quū si-
 gnifero cratere nisantē. Nō leuiore tholum manus hæc cōpescuit
 auro. ¶ Nisi cōiunctio passim legit nisi si nomē sine dubio p
 ducitur. ¶ Phthisis cum phth aspiratis in eadē syllaba est pulmo
 nis exulceratio a phthnin. i. tabescere. phthisici sunt qui eo morbo
 laborant. Iu. sat. xij. Et phthisis & vomitū putres & dimidiū crus. Se-
 renus. Si vero phthisis annofo sedet improba morbo, inepte scri-
 bit Vgutio tisis teste Nestore sine p & aspiratiōe. ¶ Phthisis cum
 phth aspiratis sequente y græco antef est spuitio. a phthizo. i. spuo
 verbū est doricum nam cōis lingua ptysis sine aspiratione dicit cū
 y græco in prima p spuitione a ptyo. i. spuo. ¶ Physis cū y græ-
 co in prima. i. natura, vnde physic⁹ physiologus &c. Ausonius de
 numero ternario In physicis tria prima, deus, mūdus. data forma,
 quare bene dixit alexāder nequā Corrupit natura physin cursuq;
 rotatoq;. Sidonius in græcis negligentior male pduxit vt videre

Cesium

Hysopus

Isara.

Isaurus.

Isaurum.

Isauri.

Isalces.

Isocrates.

Iserus.

Isidius.

Lysias.

Miser.

Nisantes.

Nisi.

Phthisis.

Physis

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Verificatoriae:

- Pisidæ.** potes in ethos e ante t. ¶ Pisidæ populi Claudii in. ij. libro cōtra Eutropium. Vtrique propinqui Finibus obliquis lydi pisidæque feroces. Priscianus a supioque vsu sæpe deficiens primā & secundā pduxit dicens in perihegesi. Post hos pisidum pinguis rura colunt id est pisidarum. ¶ Pisaurus fluuius piceni a quo pisaurum oppidum nomen habet. Catul. ad iuuentium. Preterque iste tuus moribunda a se de pisauri Hospes. ¶ Pisana vnico sicut græci geminet teste Calpurnio confectio quædam ex succo vel farina hordei. vide miliu. i. añ. hinc pisanarium vas in quo coquitur vel tūdatur pifana. Horat. sat. iij. lib. ij. aedum sume hoc pifanarium Orize. ¶ Sifer eris. hærba Hora. sat. xvij. Peruellit stomachum sifer, hæc. fercula coa. Colu. lib. xi. lam sifer. assyrioque venit quæ semine radix. ¶ Sifymbrium cum y græco in secunda syllaba. Oui. iij. fast. Cuius sua domine, data grata sifymbria myrto. Textaque composita iuncea vincla rota. ¶ Visellius viri proprium. Hora. sat. i. Est inter tanain quiddam socrumque viselli p visellij. ¶ Visurgis fluuii nomen apud Apollinarem in laudibus narbonis. Adde prædictis Frisius populi germanici nomen apud Baptistam mantuanum in exhortatione contra infideles & apud Hermolaum in epitaphio Agricole.

I ante t i Ante t corripit, vt Scythia, scytha cōtra Sulpitium nisi mentiat Nestor. Verg. in buc. Pars scythia &c. Luca. lib. x. Nō scytha nō fixo qui ludit in hospite maurus. sic cæteri. verū nescio quō nemo neotericoque vetustate inuio latam custodire potuerit. de doctissimis loquor. nam plæbem poetarum carpere. nulla est gloria. Petrus itaque crinitus homo facile doctissimus. vt homo interim lapsus est veluti lib. ij. car. dicens. Et calent scythæ gen⁹ efferatū ad Cypridis ignes. Sap. est cum ad nō Idem contra veterum vsu corripuit dacus & clio. in qbus & paucis illis alijs per negligentiam contra veterum autoritatem aut correptis aut pductis imitandus nō est. quicquid doctissime reliqua scripserit.

Exceptio.

- ¶ Producunt habetia m vel r vel v añ i vt mitis, ritus, vita. sic exceptionem ponit alexander. ego illius exceptiones raro mutauit sed excipienda diligenter notauit quicquid forsitan nō pauciora sunt exceptis.
- Mitylene** ¶ Tollunt igitur ab hac exceptione permulta vt Mitylene es. cum y græco in secunda vrbis & insulæ nomen. Mart. li. x. Quum tibi non ephesos nec sit rhodos aut mitylene Sed domus in vico lilia patricio. ¶ Mitylo as. cicadaque est cantantium in carmine de philomela. Vere calente nouos componit ac redula cantus. Matutinali

tempore tūc mitilās. ¶ Mitra. i. sol apd' persas vide tiphon i añ p
in versu Capellæ. sic teste Lactatio in vltimo versu. i. theb. Indigna
ta sequi torquentē cornua mitrā. Etiam est pilei genus, vt apud eū
dem in primo achil. Baccheaq; terga mitrasq; Huc tulens, Sic Pru
dentius in psyco machia. Vt mitra cæsariem cohibens aurata viri
lem. Vergi. in coppa. Coppasyrisca caput graia redimita mitella.
hoc diminutiū est a mitra. ¶ Mithridates rex, vnde mithridati
cus a. um. Mart. lib. v. Profecit potō Mithridates sæpe veneno.

Mitra.

¶ Mitio pastoris nomen in. viij. ecloga Petrarchæ, si a mitis deriuat
male corripit. ¶ Britannia regio, Britanni populi. Vergi. Et pe
nitus toto diuisos orbe Britannos. Mart. Dicit & nostros cantare
britannia versus. Quid pdest nescit sacculus ista meus. Lucre. etiā
pduxit in. vi. Nam quid britannis celum differre putamus. Ergo
variatur sed corripit sæpius. sic britannicus pprium & appellatiū
Briton vero semp opinor pducit, in quo errat Alexander dicens
britoniscq; brito caro carnis, vide crementum.

Mithrida
tes.

Mitio.
Britania.

¶ Brito martis nympha quā Minos psequabatur. Verg. in ciri. Te
erepta brito martis spes est vna sepulchri Te brito marti diem po
tui pducere vitæ. Claudi. in. iij. de laudibus stiliconis. Sparsa comā
brito martis agit. ¶ Criticus id est iudicans siue arguens, a crino
delibero ac iudico, variatur. Hora. vt critici dicunt. Iuue. sat. ij. Criti
ce pelluces &c. vbi per e aliqui cretice legunt. Mar. lib. vij. Aequalis
liber est critice qui malus est. Critias viri nomē. Apul. in apol. ora
tione prima. Carmina vti critias lux hæc optata canatur.

Brito
martis.

Criticus.

¶ Criton onis. Mart. lib. xi. Quod sanare criton non quod hygea
potest, fuit medicus. ¶ Fritillus tabula lusoria, de qua multa leges
in annotatōib⁹ Beroaldinis. Mar. in xenijs. Hec mihi charta nuces
hec est mihi charta fritillus Alea nec damnum nec facit ista lucrum
¶ Pritanis viri proprium. Ouid. xij. met. Quid Lyni referam Sar
pedonis agmina ferro Deuastata meo, cum multo sanguine fudi.
Ceranon Iphitidemq; alastora q̄ chromiūq; Alcandrumq; hali
umq; noemona q̄ pritanimq; Pœnultimū quæ in versu penulti
mo vltimoq; producitur aut cæsura aut positi more Vergiliano
Rhytium vide Rhidium i ante d.

Criton.
Fritillus.

Pritanis.

¶ Vitium cōtra primitiui naturā, quia vito pducitur. Hora. Dum
vitant stulti vitia in contraria currunt.

Vitium.

¶ Vitellus cōtra primitiui naturam, quia a vita dici volunt. est em̄
oui pars ex qua viuunt pullus. Hora. sat. iij. li. ij. Quatinus ima petit
voluens aliena vitellus, aliena actūs est; ne credas (vt quidam) vi
tellus esse foeminini generis.

Vitellus.

Ioannis despaüterij Niniuitæ Versificatorij:

- Vitellius.** ¶ Vitellius viri nomen. Auso. de cæsaribus. Nec regno dignus nec
Vitellian. morte vitellius vt vir. ¶ Vitelliani sꝛe viroꝝ ad amicas. Mar. in
apo. Nōdum legerit hos licet puella Nouit quid cupiant vitelliani
phal. sunt. ¶ Vitulus vitula. Verg. Quum faciam vitula &c.
Bitus. ¶ Vitrum, vide i ante n. Cinnamum. ¶ Bitus viri nomen, vide
Bitonia. i ante t bacchius. ¶ Bitonia teste Sulpitio. ¶ Bithynia, bithyn⁹
Bithynia hithynicus cū th aspirato & y græco in secūda syllaba bithynia ea
dem est quæ bebricia. mygdonia, pontus prima rectius pducitur,
quā luuenalis corripuit, etiā Petrarcha in. ij. aphricæ secundā male
corripuit. Manilius li. iij. Cappadocū armenieqꝫ iugis Bithynia di
ues. Claud. lib. ij. in eutrop. Thyni thraces erant quæ nūc bithynia
fertur. Vale. flac. lib. iij. Aut cererem lætūqꝫ pecus nec palmite Bac
chum Bithyno phrygione satum. lu. sat. x. Donec bithyno libeat
iugulare tyrāno. Idem sat. vij. Qꝫ & cappadoces faciant egtesqꝫ
bithyni. Mart. iam te rem factam bithynice credis habere. bithyn⁹
Clitella. itaqꝫ primā variat. ¶ Clitella. Hora. sat. v. Hinc muli capuꝫ clitel
las tēpore ponunt. Clitiades viri pprium, vide cliciades i ante c.
Clitorius ¶ Clitorius arcadie fons, bibenti vini odiū ingerens. Oui. xv. met.
Clitorio quicūqꝫ sitim de fonte leuauit Vina fugit gaudetqꝫ meris
abstemius vndis. ¶ Cliton onis. arcadiæ fluius teste Lactantio.
Cliton. Papi. iij. theb. Et rapidus Cliton & qui tibi pythieladon.
¶ Clitis fluij nomen, vide e ante q Sequana. ¶ Clitumnus, Vm
briæ fluius, vide i ante n. Tinias, si etymologiæ pscrutator es, vi
de to Tortelliū & Nestorem. ¶ Dito as. & ditescere nota sunt, qd
Dito. fiunt a dis ditis. Hora. Qua rōne quæas ditescere. ¶ Dithyramb⁹
Dithyrambus. viri nomen, vnde hymnos quosdā in Bacchi honorē cantatos di
thyrambos dixere. Verū tamen ipse Bacchus dithyrambus dicit, qd
dia diothyron. i. p duas portas transierit, nempe p vterꝫ Semeles
& femur louis. scribit in prima syllaba cū i nostro, in secūda vero
cum th aspirato & y græco. Hora. lib. ij. car. ode. ij. Seu per audaces
noua dithyrambos, Verba deuoluit, numerisqꝫ fertur Lege solutis.
sapphici sunt cū adonico. ¶ Italia variat, quia oīm grāmaticorꝫ
Italia: cōmuni astipulatu corripit, & p ectas in a poetis pducit, quia aliter
stare non potuit, quia vero oēs poetę pducunt, nemo vereat pdu
Italus: cere. Sicialus variat. Sic Italis. idis. Lucret. lib. i. Italiae terrarꝫ oras a
finibus eius. Verg. Italiā fato &c. Oui. xv. Grata quis italicis author
posuisset in oris. Verg. in. xij. ænei. Italides quas ipsa dec⁹ sibi dia ca
milla. Sil. lib. vi. Nec tamē aduersis fuerat fracta itala virtus. Mart.
Mutauerē meas itala regna comas. Verg. ix. ænei. Cōiecto ster nit
iaculo, volat itala cōr⁹. Idē ænei. vij. Hinc Augustus agēs italos

in praelia caesar. Horat. sat. vij. At graecus posiq; est italo perfusus
 aceto. ¶ Litigo vt lis litis, vnde litigium, litigiosus. Mart. Ah mi-
 ser & demens viginti litigat annos. ¶ Lithorius fluij nomen.
 apud Sidoniu in. in. pang. cum th aspirato. ¶ Littus putamus in
 omni significatione et geminare cu Georgio valla, vt obliuero as.
 quicquid gramatici plurimi dicant. Vide tamē si cordi est Nestorē
 ¶ Nitor eris. Ouid. Nitimur in vetitum. hinc obnitor, enitor &c.
 ¶ Nitella (teste Calderino) pulueris auri mica, cōtra primitiui na-
 turam. Mart. li. v. Rheniq; nodos aureaq; nitellam. Scazon est. nec
 mitellam legere potes teste Calderino, quia id nomen primā corri-
 pere ostendimus. ¶ Pituita variat. Catullus ad Furium. A tesu-
 dor abest, abest salua Mucusq; & mala pituita nasi. phal. sunt. vbi
 prima cu penultima manifeste pducit, vnde dephendit error eo-
 rum qui putarunt penultima semp corripit. Hora. sat. xij. Stoma-
 choq; tumultu. Lenta feret pituita vides vt pallidus omnis Coena
 delurgat dubia. & in epist. i. Praecipue sanus nisi quū pituita mole-
 sta est, frustra recurrunt ad pcecumaticū, in Persio autē est synaeres-
 sis vt sit pituita trisyllabū. Sōpnia pituita qui purgatissima mittunt
 itaq; prima variat, penultima semp pducitur, author me^o Nestor
 Sunt tamē qui apud Persiu legant. Sompnia qui est autem pituita
 morbus ex catarrho pueniens. ¶ Pithenor viri ppriū cum th
 aspirato. Oui. xij. met. Hunc lycus hunc idas & cū pithenore ny-
 steus. Hunc mirat abas. ¶ Pitheus teste Nebrissenli sed video fe-
 re pitheus, gemio et scribi, vt philosophi nomē pittachus vt teste
 Nestore psittacus. ¶ Pytisma cu y graeco in prima syllaba, est les-
 uis sputi irroratio, a pytizo. s. sputo leui & crebro irroro. lu. sat. xi.
 Qui lacedaemoniu pytismate lubricat orbē. Mancinello nō placet
 opinio Politiani dicentis in. xxxvij. ca. miscel. pitylisma dicendum
 esse non pytisma. pityzin graecis spuere significat. ¶ Python vel
 pytho cu y graeco & th aspirato, vt pythagoras, pythius. a. um, py-
 thias, pythleon, & quicquid est a pytho. i. putredo, ex qua serpens
 python post Deucalionis diluuiū natus dicit, est aut pytho dubi-
 um inter masculinū fœmininūq;. Oui. i. met. Strauim^o innumeris
 timidū pythona sagittis. Tibul. lib. ij. vbi delphica python. Hora.
 Qui pythia cantat. Idem pducit pythias, Verg. Littera pythagorae.
 ¶ Hora. Rhodio qd pythelonti. ¶ Scythion onis. viri in fœminā
 versi nomen cu sc. & y graeco & th aspirato. Oui. iij. meta Nec lo-
 quar vt quondā naturae iure nouato Ambiguus fuerit modo vir
 modo fœmina Scythion. ¶ Sithonia regio, vñ sithonius. a. um.
 cum th aspirato a sithon onis. Macedoniae monte. Verg. in buco.

Litigo?

Lithori^o.
Littus.

Nitor
Nitella

Pituita.

Pithenor
Pithæus.

Pytisma.

pytilisma

Python.

Pythius.
Pythias.

Pythel^o

Scythion

Sithonia

S

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- Sithon.** Sithoniaſq; niues hiemis ſubeamus aquoſe. ¶ Sithon cum i noſtro vt præcedens & th aspirato, olim erat quæ nunc thracia, hinc ſithonius. i. thracius. Ouid. Et ſithonio aquiloni. Sene. in vlti. tragœdia Dextera nati date ſithoniæ, verſus eſt anapeſticus dimeter.
- Scitor.** ¶ Scitor aris. verbum vt ſupinũ ſcitum. Verg. ij. gneid. Tum vero ardem⁹ ſcitari & quærere cauſas.
- Thita.** ¶ Thita cum th aspirato in prima ſyllaba cum i noſtro, aut melius per e vocalẽ theta græce literę nomẽ eſt θ, & valet th, eſtq; mortis ſignum, quia prima littera in θανάτος thanatos. i. mors θ eſt. Perſius. Et potis eſ nigrũ vitio præfigere thita. Mart. Eſt operę pretiũ diſcere thita nouum. ¶ Titillo as. pruritũ prouoco. Lucret. lib. ij. Titillare magis ſenſus q̄ lædere poſſunt. ¶ Titan. Ouid. Nullus adhuc titan præbebat lumina mũdo, ſic pro eodem titanus & titanius a. um. & titanis idis. At loci nomẽ titanus corripit. vnde adiectiua titanus a. um. titanæus a. um. Rufus in Arato. Qualia deuexo neſcunt ab ordine cuncta, Vrgenturq; viam ſimilẽ nocteſq; dieſq;. Lucis ab exortu procul in vada calpe titana. Nãq; titanæo quũ ſunt elata profundo, Rurſus in occiduos mergunt ſingula fluctus. ¶ Tityrus cum y græco in ſecũda ſyllaba, paſtoris nomẽ, interpretatur hircus. Verg. Tityre tu patule &c. ¶ Tithonus cum th aspirato in ſecũda ſyllaba, auroræ maritus. Propert. in. ij. At nõ tithoni ſpernens aurora ſenectã, Deſertum eoa paſſa iacere domo eſt. Hora. Longa tithonũ minuit ſenectus. ſapphicus eſt. ¶ Zythus cũ y & th aspirato, genus eſt portionis ex hordeo. inuenio quosdã masculine zythus ponẽtes. alios vero in neutro zythum cum y, & th aspirato. Colu. lib. xi. Vt Peluſiaci pritet pocula zythi.

Anteu Ante u conſonans pducitur, vt priuus a. um. i priuilegiũ, priuernũ Vollicorum oppidum, male in Bebelio excipit. Sil. lib. vi. Leuinus ab alto Priuerno vitis Latia præſignis honore. Priuernus viri p̄p̄riũ apud Verg. ænei. ix. Liuius p̄ i in prima multi ſcribunt, vt primũ fuerit a Liuius poſſeſſiũ veluti a Plautus plautin⁹, inde alicui⁹ cognomẽ. dehinc nomẽ vt in plæriſq; alijs, veluti Quintilius Quintilian⁹. Iulius Iulianus &c. Siue autẽ Leuin⁹, ſiue liuinus ſcribat, iam manifeſte oſtẽdi p̄duci tãtum. vt Liuius. Hora. ad Auguſtũ. Non egdẽ inſector delẽdaq; carmina Liui. Eſſe reor. Errat igit̄ Petrarca in vi. aphyricæ dicens, Maieſtate deus Latia Liuiuſq; morandi. Author erat reditus.

Exceptio.

Triuicus. ¶ Triuicus pagi italici nomẽ. vidẽ i ante c. ſed forte a tris fit, vt triuium, qd̄ corripit p̄ generalẽ regulam, vt biuium Niuis ænix cre

menta indicant. Trivia diana a triujs nomen habere creditur.

O in primis syllabis.

Ante b producitur, vt Gobius & gobio onis. O añ b
 piscis nomē. Sobrius a. u. m. Mart. in xenijs. Principium
 cene gobius esse solet. Iu. sat. xi. Nec mullum cupias quū
 sit tibi gobio tantum In loculis.

Exceptio.

¶ Corripe habētia duas cōsonantes ante o, vt probus, probrum,
 globus. Verg. Lucentēq; globū &c. apud Lucre. li. ij. legendū est. Sci-
 licet est glomerosa tamē &c. nō globosa. Vnicū a Gaudano excipi
 tur. Crobialis viri ppriū. Notant vbiq; cōposita a pro, quæ satis
 patuerūt, ideo nō repetent ¶ Obelus dicit veru quo latini vtunt
 metaphoricos pro virgula quadā inter puncta, sic iacente, hac vsi
 sunt ecclesiastici interpretes, quotiens significant, aliquid additū in
 translatione, qd in protypis nō habet. Hinc obeliscus magis voce
 q; re diminutiū. Vergi. de Rosis Hæc peperit primi vestigia celsa
 obelisci. Mucronē absoluens purpureicapitis, sic teste Nestore. Ho-
 merus pri. Iliados. Petrarca in lib. ij. episto. ad Andreā poetam:
 Venit aristarchus obelis armatus acutis. ¶ Obex variat, sed qui-
 dam volunt pductum scribi p i ante e, sic obiex & in obliquis esse
 geminū ij. alterz cōsonans, alterz vocale. Corruptū vero sine i scri-
 bi obex, & in obliquis vnicū i retinere, qd fieri diximus in obijcio
 subijcio. Sil. lib. xij. Tum cardine verso Obnixi torquent obices.
 Idem li. iij. Et fidos certant obices arcescere sylua. Sido. in. i. paneg.
 Cætera destituit resolutis axibus obiex, Verg. æneid. x. Ecce maris
 magna claudit nos obijce pontus. ¶ Obolus cū o in secūda, pō
 dus quoddā. Prif. de ponderib⁹. Semioboli duplū est. obolus quē
 pondere duplo. Gramma vocat. Ibidem. Nam nihil his obolo ve-
 nimus maius et talento. ¶ Phobeto oris. sompnifilius, & inter-
 pretatur teste Regio terrefactor. multi inepte dederunt primæ sylla-
 be æ diphthōgon. Oui. xi. meta. Hunc icelon superi mortale pho-
 betora vulgus Nominat. ¶ Robertus viri ppriū, neotericis
 dumtaxat notum, qui persuaserunt sibi ppriorū primas syllabas
 esse cōmunes, ideo hoc nomē variarūt, Petrarca in sine ix. aphri-
 cæ. Aphrica dum crescis, dum te telegensq; comēs q; Mulceo, ma-
 gn animū mors importuna Robertum. Intempestiue mūdo sub-
 traxit egenti. Hic comens participium male corripitur. Idem in. i. li.
 epist. Progenies Roberte tuas &c. sic cæteri variant, quos sequeris,
 quia veterum autoritas non obest.

Crobialus.

Obelus.

Obeliscus.

Obex.

Obolus.

Phobeto.

Robertus.

S ij

¶ Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

- Sobarus** ¶ Sobarus. aum. vehemens. si vera est lectio Domitij Calderini apud Vergiliū in ætæna sic legentis. Tum si quis lapidū summo præbuit igni. Asperior sobaris & quædā sordida fax est. Ceterum teste Badio sapius sopita q̄ sobaris legit̄. & sensus bonus est. vt ipse de
- Soboles.** clarat. ¶ Soboles. Verg. Chara deum soboles &c.
- O añ c.** o Ante c corripitur. vt Cocles. procnessos. voco. vocabulū. at produc vocula. voculatio. vociferor. q̄ fluūt a vox vocis. Corripiunt̄ rursus procus. proco. p̄ cas. procax. reliqua a pro satis patent. pducunt̄. vt p̄cerus. sed acta agimus. Brocardus viri ppriū pduxit Philephus. nec miror. nā neotericis om̄ibus psualuna est ppria ad placitū poni. quod nō penitus improbo in his. quę e barbaris sumimus. dūmodo ea q̄ ap̄ veteres repiunt̄. nō violemus. aut etiā apud neotericos imitatione dignos. quales sunt. Baptista. Politianus. Fauustus. Herasmus. Marullus. Crinitus. Pluresq̄ in his quę ipsi nō contra veterū authoritatem ponunt. nam si contra veterū authoritatē quid effutiuerint. nollem imitari. qui si animaduertissent ipsi (vt mea fert sententia) emendassent. ¶ Cocalus viri pprium. Oui. viij. met. lamq̄ fatigatum tellus ætneā tenebat. Dædalon & sumptis p̄ supplice Cocalus armis Mitis habebat. hinc cocalidæ arum. Sil. iij. Cocalidū in sidis. ¶ Coceius viri pprium. sed aliqui gemino cc coceius scribunt. Hora. sat. v. lib. i. Huc venturus erat Mecœnas optimus. atq̄ Coceius &c. ¶ Cocytus cum y infernalis fluuius. Verg. vi. æneid.
- Cocytus.** Cocyti stagna alta vides stygiac̄ paludem. ¶ Dochimus cū ch aspirato. pes metricus ex bacchio & iambo. vt doceremini. Rufin²
- Dochimus.** Tullius orator ceu multi dochimon ornat. Idem. Rhetoricas pulchre stru cturas dochimus ornat. ¶ Focale a faucibus dicit̄. au in o lōgum versa. vt fit in suffoco & pfoco apud idoneos authores nunq̄ correptis. ideo ridemus versiculū. Suffocat extinguēs. suffocat guttura stringens. Mar. in apophoretis. Si recitaturus dedero tibi forte libellū. Hoc focale tuas asserat auriculas. Focale erat capitis tegmentū ad aures promissum. quo recitaturi oratores utebantur delicatiores & valitudinarij. Est etiā focale (vt Calepin² declarat) ferrū quo ignito crispant̄ crines. corripitq̄ primā. quia a foco nomen habet. Hora. ser. xij. Quæro facias ne quod olim Mutat² polemon. ponas insignia morbi. Fasciolas cubitale focalia potus. vt
- Suffoco.** ille &c. Oui. in lbin. Præfocent animę Gnosia mella viam. Et alibi Suffocent animā dira venena tuam. Lucret. li. iij. Aut re melle sitū suffocari. atq̄ rigere. Ver. in ætæna. Pugnātes suffocāt int². vt vnda pfūdo. at corripe focillo refocillo. & siqd̄ manifeste a foc² deriuēt.
- Præfoco.**

¶ Iocundus Alexander caeteriq; pducunt volunt, praeter Bebeliū qui
 vult aioco esse, significareq; iocosum, & proinde corripit. Ego nec
 huic nec illis credo, quia opinor iocūdus per o male dici, & solum
 per u iucundus inueniri a iuuat. i. delectat, quasi iuuicūdus, teste Gel
 lio. Produciū autē, quia consonantē primitiui mutat. Hora. Aut si
 mulet iucunda & idonea dicere vitæ. ¶ Locusta mulieris ppriū. **Iocūdus;
lucūdus.**
 Iu. sat. i. Instituitq; rudes melior Locusta ppinquas. Per famā & po
 pulum nigro sseffer maritos. Appellatiuū quoq; Iuencus pdu
 cit dicens. Mādere locustas solitus ruralibus aruis. hymnograph⁹
 vero in hymno Ioānis corripuit dicens. Mella locustis, versus est
 adonicus. Forsitan legi similiter apud poetam aliquē veterem, sed
 nō notauit, quia regulæ nō aduersabatur, quæ res me frequēter de
 cepit, ergo si quis inuenerit locusta appellatiuū apd veterem aliquē
 poetam, ne dedigne nostris addere. Nempe ipse addidissim si oc
 currisset. ¶ Ocyor, ocys, ocysime, ocym, ocuari, ocyster, ocyo
 sus, & quicquid est ab ocys. i. velox, vt ocymū hærba. Ocyalus vi
 ri ppriū, quasi velox vt mare, hals mare est, sic dicit Tortel. Ocy
 roe Chironis filia, & scribunt omnia per y græcum. Ouid. i. meta. Fu
 git ocyor aura. Idē. Ocy si tollas periere cupidinis arcus. Idem. ij.
 meta. pducit ocyroe. Colu. lib. xi. Ocyma cōprimite & grauibus
 densate cylindris. nomen deductū a nascendi velocitate. at per z &
 i nostrū ozimū est teste Nestore, edulium quoddā redolēs, ab ozo
 id est redoleo. non ab oza viri hæbrei nomine cōtra Vgutionem.
 & reliquos barbariei magistros, sic legit Nestor Persium. Quū be
 ne discincto cātauerit ozima vernæ, sed hic quoq; nōnulli ocyma
 legunt. ¶ Oceanus vnde oceanis idis. & oceanitis, idis. vulgo pa
 tent, & quidā ab ocys. i. velox deducūt. apud Martialem viri pro
 priū est. Et quereris si te suscitatur Oceanus. ¶ Ocheus per eu diph
 thongon viri nomē, ch aspirat. Vale. flac. lib. vi. Mixta perit virtus
 nescit cui debeat Ocheus. Aut cui fata tyres. Ibidem. Impulit aduer
 sus præcepsequus ochea conto. ¶ Ochus cum ch aspirato viri
 nomen. Vale. flac. lib. ij. Grauis inuenit ochum. Phœas & trepido
 pollux impingit hebro. ¶ Ochenius viri nomē cum ch aspira
 to, vt in eodem lib. Subit ilia cuspis Ochenij. ¶ Ocha pro aucha
 quidā pducunt. at latini nec ocha nec aucha, sed latina voce anser
 vuntur. ¶ Ocyron fluij nomē, teste Tortellio cū y. opinor pdu
 ci, vt ocyroe. ¶ Phoca piscis & hominis nomē. Verg. Oui. i. met.
 Nuncibi deformes ponunt sua corpora phocæ. ¶ Phoces. & Phoca;
 phoceia oppidum. ¶ Phocis regio. Phoces populi, sic phocæi, Phocis et
 phocæses, phocæicus, phocæis, phocides, Luca. lib. v. Massiliae q; suæ similia.

Iocūdus;
lucūdus.

Locusta;

Ocyor.
Ocyalus;
Ocyroe;
Ocyimū;

Ozimū;

Oceanus

Ocheus;

Ochus;

Ocheni⁹

Ocha.

Ocyron;

Phoca;

Phocis et

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

donat libera phocis. Sic phocilides, vt opinor. ¶ Phocus Aëaci filius. Ouid. vñ. meta. Excipit æacides illos in limine phocus
Phocion ¶ Phocion viri ppriū apud Philadelphum in. v. vij. ¶ Poculum vas potoriū. vide e ante b, hebe. sic
Poculū. pocillum, pocillator. ¶ Procopius viri nomē. Sido. in. i. paneg.
Procopi Procopio genitore. micas cui prisca ppago. nota sunt ex. p. cōposi
us. ra, quia latina pducunt, vt pcedo. Græca corripunt, vt pcyon,
Procyō. stella est ante canem, vt deriuatio indicat, scribit cum y græco, vt
 cynos. i. canis. Mamil. li. i. Tum procyon veloxq; lepus, tum nobi-
 lis argo. Et li. v. At procyon oriens, quū iam vicesima cancro est.
 Cic. in Arato. Ante canē graio procyon qui nomine fert. Rufus
 in arato. Vltimus est procyon geminorū subditus astro. sic Hora,
 cum cæteris. Baptista in mariana. Cœperat & claros procyon ab-
 scondere vultus. Idem in eodē contra omniū autoritatē pduxit,
 in qua re & paxillulis alijs nō imitabor Baptistam dicentē. Post
 rapidum leporē, iugulas & pcyon vsum, nescio an examullim
 actō pcyon vsusit, quū ab omib⁹ ntūs pcyon poni cōspiciatur.
 ¶ Socrates pducit tantum a doctis, quia græce per ω mega inscri-
 bitur Ωκρυπτος licet Petrarca corripuerit, sic socraton onis. Ca-
 tullus. Porci & socraton duæ sinistrae, phal. est.

O añ d Ante d in dissyllabis producitur, vt nodus &
 Codrus apd' solū Philēphū (quantū memini) correptū
 in sexta primę. Oia Codrus habet, nouit codr⁹ oia sol⁹.

Exceptio.

Modus. ¶ Modus Hora. Est modus in rebus. modo. Naso. Et modo qua
Modo. graciles &c. ¶ Odor & odos. vnde odorus. Verg. Et odora ca-
Odor. num vis. ¶ Rhodos infula & vrbs. vide i ante d. Cnidos. Est etiā
Rhodos. nymphæ nomē et interpretat rosa. Oui. iij. met. Diligis hāc vnā nec
 te clymeneq; rhodosq;. Nec tenet ea genitrix pulcherrima Circes.
 O ante d in polysyllabis corripitur, vt odium sodalis,
 Mart. lib. xij. Nulli te facias nimis sodalem. sic podium &c.

Exceptio.

Clodius. ¶ Clodius viri nomē a claudius, vt a caur⁹ corus. a caudex codex
Clodo- &c. Inuenies apd' luuenalē sic. Clodouus vltia dūtaxat correpta
ueus. in veteri epigramate apd' Gaguinū in historia francoꝝ. ¶ Dodo
Dodona na sylua & oppidū Epiri. vnde Dodonæus, Dodoni⁹, vt pbau-
 mus. Verg. i. Geor. Deficerent syluæ & victum dodona negaret.
Zodaic⁹ ¶ Zodiacus circul⁹ dici potest añalis. Auso. ad Vrsulū. Quotq;

super terrā sydera zodiaci. Cice in Arato. Zodiacum hunc græci vocitant nostricq; latini. Orbem significat phibebunt noie vero.

Ante f corripitur, vt ofella. Mar. Me meus ad **O añ f**

o subitas inuiter amicus ofellas. primitiuū ofsa posiru extenditur. Ofellius viri pprrium corripit ab Horatio. Tophus græcum est p ph scribendū. Profugio pducit tantū contra Alexandrum Sulpitiūq; sed acta agimus, quia pro satis patuit.

Ante g producitur, vt cogo. Cogisantra licet

o nōnulli dicant corripit, qbus sine testimonio nihil credo. Mart. li. vi. Sobolē fatei esse se cogisantra. scazon est, ex q nō possum⁹ qccq; colligere, qa quintus pes tā pōt spōdeus esse, q iambus. Est aut cogisantra viri nomen. Ogyges rex Thebanorū. Hinc ogycus a. um. Ogyris insula quædā, vtrumq; cum y græco in secunda syllaba.

O añ g
Cogisantra.

Exceptio.

¶ Bogus augur Hānibalī. Sil. lib. iij. Contra læta bogus tyrio canit omīa regi. sic bogud a grāmaticis corripit. ¶ Logos masculini generis contra Alexandrū, correptio patet ex cōpositis, areta logus dialogus & sic logica logicus. ¶ Phlogis mulieris nomē a phlox. i. flāma. Mart. lib. xi. pulchrior est chione, sed phlogis hucus habet. ¶ Phlogius viri nomen. Vale. flac. li. v. Aut olycum phlogiūq; & deuleonta secutos Herculis arma viros. ¶ Rogo, vnde interrogo. arrogo & c. notū est. Rogus. Oui. iij. meta. Qd'q; rogis superest vna requiescit in vrna. ¶ Toga. vnde togatus, togatulus corripit, tantū quicqd dixerit Porphirion grāmaticus, cui sine testimonio non credimus. Propert. lib. ij. Sine togis illam fulgentem incedere cois. male aliqui hanc lectionē puerterunt, quia Tibul. Ouid. cæteri q; corripuerunt tantū, & deriuatiū cou. pduxerunt. Mart. lib. x. Sic maior numerus togatulorū. phal. est.

Logos.
Phlogis.
Phlogi.
Rogo.
Rogus.
Toga.

¶ Vogesus mons. Luca. li. i. Deseruere cano tentoria fixa Lemano Castraq; quæ Vogesi curuā super ardua ripam. Pugnaces pictis phibebant lingones armis. male quidā omiserunt, quæ nomē putantes secundā produci cum prima in Vogesus, quod est contra veritatem & poetæ sensum.

Vogesus

Ante l corripitur, vt stola contra Alexandrum

o etiam si Porphyrio dicat variari, cui sine poeta nō credimus, quia omnes hoc nomen corripunt. Ouid. in secundo tristium. Ecquid ab hac omnes rigidas sum mouimus arte.

O añ l
Stola.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

Quas stola cōtingi, vittaq; sumpta vetat, sic cæteri quotquot sunt imitatione digni. Solarium vectigal quod p solo soluit. Solanus p prium viri apud Oui. in. ij. de ponto. Eadē a sol deducta pducunt. Polisyllabū & cætera a poly. i. multū. Exceptis duobus quæ pductionis gratia a græcis per ou diphthogum scribunt, quā in u longum vertimus, ergo p u dicimus pulydamas pulypus teste Marino Berichemo, & ita inuenio in optimis impressiōib⁹, licet Nestor velit pductionis gratia. ll. geminari pollydamas pollyppus. prior opinio videt̃ mihi nō absona, quia idem fieri dicit Nestor in cole⁹

Polydamas.

Pulydamas.

Pollyp⁹.

Pulypus.

Coleus.

Culeus.

Dolon.

Bola.

& culeus. opilio & vpilio, vtur est hæc duo iam dicta semp pducimus, quoniā id ab om̃ibus factū videmus, ideo Nicolaū v allam nō imitabor dicentē in Hesiodo. Tum Polypo dur̃ est gelidis habitare sub vndis, errauit idem sæpius emēdaturus. si fata siuissent. Perlege illius carmina & me verū esse cognosces. Oui. iij. meta. Vt ue sub æquoribus deprensus pulypus hostē. Continet ex om̃i dimissis parte flagellis, piscis est a multitudine pedum, dictus a poly cum y græco multū & pus podis. i. pes pedis. Est etiā nasi vitium. Horat. in. iij. saty. delectat veluti balbinū pulypus hagnē. gr̃s est pulypī, vel pulypodis. Persius. Ne mihi pulydamas viri nomē, sic cæteri. Coleus corripit p testiculo, alij a colendo, alij a cole. p caulæ, alij aliunde deducūt. Hinc coleatus, vt a muto mutoniat⁹. a mētula mentulatus. Gel. lib. ix. ca. ix. Pasce adamate mihi pulchre heus Tityre capras. Et potū ad fonteis age tityre, sed coleatū hunc aphæ rufumq; caue, ne cornua vibret. sæpissime pducitur, nec nisi apud hunc correptū legi, & tum volunt per u scribi culeus, quia tūc græci per ou diphthogum scribunt, licet semp fere videamus per o impressum. Mar. li. xij. Omnes quē modo culei timebāt. Author priā p̃orum. Stamus sub Ioue culeis aptis. phal. sunt. plura videbis in u antel. ¶ Dolon onis, viri nomē puto corripit tantū, licet a Mācinello inter cōmunia reijciat̃, & vnicū locum (qui illi pductionis testimonio est) deprauatū esse librarioꝝ incuria in epist. Penelopes Rettulit & ferro Rhesum Dolonacq; cæfos. hariolor legendū eē p̃ enclyticam geminatā. Rettulit & ferro rhesumq; dolonacq; cæfos. id ideo suspicor quia alibi semp video corripit. Oui. xij. meta. Cōferat his ithac⁹ rhesum imbellēq; dolona. Ibidē. Ausuꝝ eadē q̃ nos phrygia de gēte dolona. Interimo. Ver. li. xij. Antiqui ples bello p̃ clara dolonis, sic cæteri. tolero ne cū ineptis tollero dicendū putes dolo onis. teli gen⁹. Ver. vij. çnei. Sçuoꝝq; gerūt ibella dolones.

Exceptio.

¶ Bola ç. oppidū Italię. videi ante n. inuus. Hinc Bolanus ppriū et

appellatiuū. Hora. sat. ix. li. i. Ote bolane cerebrifcelicē aiebam. hīc
 foelix genitiuū habet. sic Papi. in v. syl. ¶ Boletus fungi genus.
 Mar. lib. i. Boletū qualem Claudius edit. edas. hoc est venenatū, vt
 intereas. ¶ Colis idis. insulæ nomē in Oceano indico. Prif. in pe
 rihegesi. Deuolvens hypanisq; trahit, rapidusq; Megarus. Quos
 capite modo missos gangetica mōte. Tellus porrigit quę ad terrę
 Colidis austros, Colis quoq; p caule pducit, & capit metaphori
 cos p mētula. Hinc coliculus. ¶ Colon. i. membrū, quia teste Ca
 lepino scribit p mega. Hinc dicolon, tricolon &c. Credo Calepi
 no ppter eschato colicō & coliphitū. Magis autē ppter Terentianū
 dicentē. Idcirco & verbo nūq; vno cola ligari, vt cōstet parti sinis
 colum vtriq; suus. Nebriffensis dicit corripit, cui non astipulor, vt
 neq; quū dicit diptotō secundā corripit. At colon. i. p intestinis. vñ
 colica passio corripit. Serenus. Quum colon inuisum morbi ge
 nus intima carpit. Mandē galeritā volucrem quā nomine dicunt.
 Colum vasculū p qđ lac vel alius liquor purgat, & id facere dici
 mus colare. Mart. in apo. Frigidior colo nō salit vnda tuo. Vergi.
 Cola q; prelo & fumosis deripe tectis. Manilius. Et colare vagos in
 ductis retib; amnes. Colus quo nent, & colo colis corripunt. Co
 los. i. oppidum Græcie pducit a Papi. in. vij. theb. Legito & diligen
 tiam nřam pbabis. ¶ Coliphitū panis luctato q; quia mēbra for
 tificat a colon. i. membrū & iphi robur. teste Domitio in illud vij.
 Mart. Quū coliphia sedecim comedit, phal. est. lu. sat. ij. Luctantur
 pauç, comedunt coliphia pauç. Georgius Merula vult gemio ll.
 colliphia dici, vt sit diminutiū a collix, qđ panē subcinericiū signi
 ficat, sed sic collicitū nō colliphitū dicit, ideo astipulor Domitio nō
 Merulę. ¶ Choliābus. i. scazon qđ claudus iābus, pducere si vñ
 esset Domitiana lectio apud Mart. li. ij. Nec dictat mihi luculētus
 Arys Mollē debilitate choliābū. falsum est a Martiale nō scribi sca
 zontes, ideo nō choliāmbū hoc loco leges, sed (vt recte docet Me
 rula) Galliāmbū qualē de cybele & Arys scribit Catullus, vt in li. v.
 pulchrius qđ Merula declarabo. ¶ Doliū. lu. sat. ix. Nam qs plu
 ra linat victuro dolia musto. ¶ Folia g. venefica Hora. in epodo
 ode. v. ariminē sem foliā. lābicus dimeter est, sem fo. Hic tertius pes
 spōdeus est. ¶ Moles vnde molior deponēs. Verg. mirat molē.
 Idem moliriq; arcē. At mollis mollio. ll. gemināt. Moly cū y græ
 co & vnico l vt cōtra Tortelliū docet Nestor gtūs molyos, & est
 herba quedā & flos. Oui. xiiij. met. Pacifer huic dederat florē cyle
 nius albū Moly vocant superi nigra radice tenet &c. ¶ Nolo is.
 Mart. Vxori nubere nolo meç, pentametri finis est. Nola cāpanię

Bolanus
Boletus;

Colis.

Colona

Colos.

Coliphie
um.Choliā
bus.Dolium
Folia.

Nola.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatoriae.

- oppidum. vide e ante f. Veseuus. Sil. li. viij. Illic parthenope & pœne nō peruia nola. Et li. xiiij. Hic ad chalcidicā trānsfert citus agmina nolam, authoritas nestoriana suspecta est, quia alij ora legunt, ideo plura adduxi. ¶ Olim. Verg. Hæc olim meminisse iuuabit. ¶ Olearos insulæ nomē. vide i ante d. didyme. ¶ Olenus vel osætolię vrbs, & alia Bœotia. Hinc olenius aum, vide hædus, æ ante d. Sta. x. theb. Olenos Ionijs & fluctibus hospita portu. sic Olenius viri pprium. ¶ Olenus viri ppriū. Oui. x. meta. Voluitq; videri Olea. olenus esse nocens. ¶ Olea mensuræ nomē. nam p arbore notum est corripī. Prif. de ponderibus. Oleaq; a drachma non resed. nomine differt. ¶ Proles. Verg. Pulchra faciet te prole parentē. hinc proletarij qui in plebe romana pauprimi erant, qui ob egestatem militare nō valentes, proli gignēdeq; domi vacabant. Hinc plearius sumit pro vili rudi & p trito vulgariq; , vt pletaria doctrina, proletarius grāmatisa, ¶ Prolixus, quia a pro & laxus. Pfole. i. preputiū. vide Calepinū. psoleō pducit in priapēis. ¶ Solus solitudo. Ver. Solus hic inflexit. Solū. i. sustentaculū corripit. hinc solidus. Oui. Astra teneat cæleste solum. ¶ Solor aris. solamen, solaciū, cōsolor. Verg. i. ænei. Solabar fatis cōtraria fata repēdens. ¶ Solers. ¶ Solennis & solers alij aliunde deriuant, suntq; qui vnico Isunt q gemino scribi velint, vt ut est semp pducūtur. Certe Martianus li. i. ca. de fastigio vult sollers vtrāq; positu pducere, plene de hoc in orthographia (si chrs vitam dederit) dicam. Oui. lib. ix. Huc licet extoto solertia confluat orbe. Verg. v. ænei. Annua vota tamē solēnesq; ex ordine pōpas. ¶ Spoletū cum i in tertia syllaba, hinc spoletinns, vt ab arretū arretinus, nō per a. Spoletanus oppidum Umbrię est. Mar. in xenijs. Despoletinis quæ sunt cariota lagænis Nunq; vidi gemino ll spolletū, ideo merito excepi. ¶ Tmolus mons Cilicia, de quo plene diximus in lib. ij. ca. de positione dicit, quousq; timolus, vt tibi docui.

Ante m producitur, vt tomentū, licet a tome, o. añ m o id est incisio, deriuari videat. Mart. in distichis. Tomentū Tomētū. cōcisa palus circēse vocat. Vomer vel vomis cōtra primitiui naturam, quia a vomendo dicitur.

Exceptio.

- Bromi⁹. ¶ Bromius. i. Bacchus a bremi. i. a fremēdo, qd bacchantibus cōuenit. Hinc bromia ancilla apud Plautū in Amphitryone, & similiter corripit, vt Bromus viri propriū. Oui. iij. met. Thuraq; dant Bacchūq; vocant Bromiūq; lyūq; Ignigenāq; & c. Hypmeter est Idem, xij. meta. Quinq; neci cœneus dederat, Suphelūq; Bromūq;

¶ Coma e. Oui. te coma te cythare, hinc comatus & como as. verbum prime. Verg. iij. Gaer. Nec ferta comantē narcissum. At como is. i. orno tertie verbū pducit. Oui. Ecquid si comantur ait. Cometa vel cometes e. stella crinita. Manil. lib. i. Talia significant lucentes saepe comete. ¶ Cometes viri ppriū. Oui. xij. meta. Socium quoq; saxea moles. Oppressit spacio stantē ppiore cometen. ¶ Comes itis. sic comitor aris. Ver. ij. aenei. Sit comes & lōge seruet vestigia cōiunx. Comedo. qa a cō & edo. at pducit comessor aris qa grēcū est. vt vult Merula in illd' Mar. ad Fabianū. Qui nec leno potes nec comessor hñi. ¶ Cromis is. chrom^o i & chromi^o ij. vi. roq; ppria cū ch aspirato. Pap. iij. theb. Et Chromis & dorylas. Idē iij. theb. Cernis Chromiūq; chromūq;. Sic chromion. vide on in cremētis. ¶ Dñs. dñor. dñium. Dñicus nota sunt. Domus. Verg. Ite domū. sed doma grēcū pducit. teste Nestore. Domo as. Ver. in vi. Os rabidū fera corda domās. Domiti^o in p̄fatiōe patuit. sic Domitianus. Mar. li. ix. Dū lanus hiemes Domitianus autūnos. sczō est ¶ Dromos. i. cursus. & locus in q̄ currit. hinc Dromedarius & dromo dromonis. & dromas adis. canis. Oui. iij. met. Et dromas & canace. sic hippodromus via lata. p quā multi equi p̄nt currere. corripit in. xij. li. Marti. ¶ Glomus & v̄bū glomerare. Oui. i. met. ma gni spēm glomeravit in orbis. In Lucretio male legit glomere. p pōdere. ¶ Gomor vt Sulpitius notat. sic gomorra. ¶ Homelia. teste Nestore. sic qcqd est ab homos. i. sis. vt hōglossus. i. sis. linguē. Homœomeria partiū similitudo. vide i añ a. Homœosis. homo cum suis phonos &c. Homonea ppriū mulieris. vt in epitaphio apd' Calpinū. Hoc homonea breui cōdita sum tumulo. Homo. Oui. Nat^o hō est. Homer^o. Hora. dormitat Homer^o. Homolaides. dñ. Thebae septē porte. vñ vrbs ipsa heptapylos dicta. vt docet Lactā. fir mian^o Papini interps. vide menœceus e añ n. Homole les. thessaliē mons. Ver. vñ. enei. Descēdunt cētauri homolen othrinq; niua lem. ¶ Nomas adis. i. Numida. Sil. li. v. Erūpunt multusq; Maces Garamasq; Nomasq;. Est q̄q; sœmineū. vt apd' eundē li. ij. Eurydamas nomanos dextra &c. i. hasbyte. Nomas etiā est fluuij nomē similiter correptū apud Vale. flac. lib. iij. Capit quoq; p ipsa Numidia. Mart. Cui diadema daret marmore picta nomas. Est sagæ nomen similiter correptū apud Propert. lib. iij. ¶ Omasum. Horat. Seu pingui tentus omaso. ¶ Omitto idem. Plæraq; differat. & p̄sens in tēpus omissat. ¶ Promethe^o. Oui. Inde p̄methides &c. Male aut Petrarca in vñ. aphricq;. Quis feruor in illo Par fuit. ex p̄methes subduxit ab astris. Particulam.

Coma.
Como.
Cometa

Comes
for.
Chromis.
Chromi
us.
Chrom^o

Domitia
nus.
Dromas
Glomus.
Homelia
Homos
cum suis
Homo
laides.

Homole

Nomas

Omasū
Prometheus

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

- Promulus.** ¶ Promulus viri pprium apud Verg. in. ix. ænei. ¶ Pomilo, pomilio, pomilus variatur, vide pumilus u ante m. ¶ Stomachus. vnde stomachor. Hora. Ieiunus stomachus &c. ¶ Tome. i. incisio hinc quedam deriuata latini sumunt, vt to maculū edulium ex intestinis porci. Iu. sat. x. Extra & candiduli diuina to macula porci, p syn-
Stomachus. copam to maclū dicit. Mart. lib. i. epig. Quæ fumantia qui to macla
Tome cū suis. raucis. phal. est. ¶ Tomi orum. & tomos. i. vrbs ponti, vbi Me-
Tomaculum. dea fert fratrē secuisse. hinc to mita & to mitanus. Ouid. Inde to mos
Tomos. dictus locus hic, quia fert in illo, Mēbra soror fratris cōsecuisse Iu-
 Sido. in laudibus Narbonis. Et te carmina plibidinosa. Notū Na-
 so tener to mosq; missum. Quōdam cæsareæ nimis puellæ Ficto
Tomus. no mine subditū Corinnę. phal. sunt. ¶ Tomus liber impfectus
Tomyris. siue libri pticula abscissa, teste Calderino. Mart. lib. i. Scriptura q̄nti
 cōstet & to mus vilis. scazon est. Tomyris cū y in secunda tantū, re-
 gina Massagetarū, quę cybæ interemit. Tibul. li. iij. Nec quę regina
 vago tomyris finiuit Araxe. ¶ Vomica. Iu. Cōuo mit hæc inter
Vomica nautas & prædet & errat. ¶ Vomica tumor excrecens faniē vo-
 mens siue reijciens, corripit a luue. vide phthisis. Iuuenalē libentius
Vomanus. imitabor, q̄ Serenū qui dixit. Vomica qualis erit. ¶ Vomanus
 fluuij nomen. Sill. lib. viij. Statq; humectata vomano hadria.
O añ n O ante n corripitur, vt sonus, tonus, bonus &c.

Exceptio.

- Clonius.** ¶ Produca habentia cd vel p ante o, vt conor, dono, pono, apud
Conō. Manill. lege Enconor dignos &c. sine &. Hic tolluntur. Clonius
 viri ppriū in. ix. ænei. Chronius viri nomē in. vij. Mar. Chthoni-
Donyfa. us viri nomē. xij. met. Conō onis. viri nomē. Prop. li. iij. Me creat
 architeq; soboles babiloniū horops. Horon & a pauo ducta Co-
 none domus. Donyfa cū y græco insula in mari ægæo. Ver. in cyri.
Donace. Marmoreāq; Paron viridēq; allapsa Donyfam Argiuāq; sil' &c.
 ¶ Donace es. mulieris ppriū. Calphur. eclō. ix. Quid merui cur me
 Donace formosa reliquit. Phonascus apud Sido. tu pducito tantū,
 qa græce p ω mega scribit. vide o añ n in medijs. Nestor excipit do-
 nus qd' qdā (vt ingt Nestor) volūt esse viri ppriū, aliq' p dño acci-
Donus. pi ap' Luc. li. vi. dicētē. At quū mēbra Donus &c. vt sit viri ppriū,
Dōnus. sēlus est ineptissim⁹, iō meli⁹ illi q' volūt donū p dño dictū, sed, nec
 his assētior, qa opior legēdū esse dōnus p m añ n, p dñs, vt lāna p
 lamina sēpi⁹ legit. Oui. i. iij. de pōto. At tibi, pgenies alii fortissima
 domni. Luc. li. vi. At quū mēbra dōnus ptegit feruida suis, hic autē
 corripit, qa n intēdū liq' scit, vt ichneumō, therapnē &c. aliq' libri hnt
 dñs, s; nō stat ꝑ sus, dōnus autē extra ꝑ sū barbarism⁹ ē, & i ꝑ su ra

reter admitit, quocirca ridiculi sunt qui domni non domini ap-
 pellari volunt. Eriube domne non domine cantant. ¶ Gonos.
 id est angulus patebit in medijs. hinc forte gonophius & si qd sise.
 ¶ Monychus centauri nomen, & aliorum forte virorum. Vale. flac. li. i.
 argo. Fert grauis inuito victore nestora tergo. Monychus, ardenti
 pagit clarus antora quercu, quicquid aliud est a monos, i. solus cor
 ripitur tantum. Siquis ex Sulpitio vel alio grammatice asserat variari
 nisi ex veterne poeta fide digno probauerit, nugas egerit. Mart. in
 apo. Saepe duas pariter saepe monaulon habet. Sido. li. iij. Qua to-
 tam monachus virente in aeuo. phal. est. Cur autem monychus pdu-
 citur, haec ratio mihi videtur, quia contractae sunt duae breues in vnam
 longam, dicendum fuerat mononychus a monos solus & onyx cum y
 graeco. i. vnguis, quod in gto aspiratione capit, quia dicit onychis, hic
 monychus cum y graeco, & ch aspirato scribitur. ¶ Nonus, nonagin-
 ta &c. Nonarum. Nonacria sunt haec. nam non est in. i. fast. At
 pri. meta. Inter hamadriadas celeberrima nonacrias. ¶ Nonius
 viri, pprius. videbis in struma v ante m. ¶ Thonites cum th aspi-
 rato apud Pril. in perihe. Atque lacu medius thonites intrat & exit.
 ¶ Zona. Hora. lbit eo quo vis qui zonam pdidit & rem.

Monych
 us.
 Monos-
 cum suis.

Nonius:

Ante p corripit, vt sophron, i. castus, vnde So-

phroni viri pprius. Sophronium pprius mulieris. sophro-
 nicus, sophrosynae contra quosdam doctes graece per omne me-
 ga scribi in prima syllaba. Mart. lib. xi. Tanta tibi est animi probi-
 tas orisque sophroni, vtius est. ¶ Tropis inuersio. Idem lib. xij. Fu-
 mos feret ipse tropin. de fece lagæne. Opilio. nam teste Seruio in illud
 eclogæ. x. Venit & vpilio tardi venere subulci. vpilio ppter metrum
 dixit graece, vt vno ma qui onoma, nam omicron productionis
 gratia verum aliquando in ou diphthogon, quam vtimus in u longum. Hæc
 vba doctissimi Seruii faciunt ad opinionem nostram de polypus & pu-
 lypus. Poples naturaliter pducunt Nebrissensis & Verulanus, Poples.
 quia correptionem nequerunt inuenire. Seruius dicit in. ix. æneid. po-
 ples naturaliter corripit, & dicit corripit a Sereno, ego inuenio idem
 apud lorge doctiorē Lucre. i. li. iij. dicentē. Brachia palpebreque cadunt,
 poplitesque cubanti. Nemo igitur posthac vereat corripere poples, me
 authore, quia eam dubitationem primus clare enodauit vt illam defebri
 et alias ppe inuenias. Opobalsamum succus balsami. ops opos succus est
 Notet geminatio p, vt poppyisma, poppyismus, quod i orthographia
 declaro, oppidum, opportunus, oppior, deponens. Oppianus viri pprius.
 facile apud Mar. repies itia huiusmodi nois syllaba. Lippius iapte cor-
 ripuit hoplomachus, Mart. i. viij. pducit, sed puto naturaliter corripit.

O an p.
 Sophro-
 nius.

Tropis.
 Vpilio.

Poples.

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Verificatoriae

Exceptio.

- ¶ Producent habetia ante o, vt copia, cophes, scropha, cophos. id est surdus vt videbis in p̄sopō o ante p. Tollunt hinc copos in cōpositis, vt artocopus, scopus sagittario & signū, hinc scopulus a scopin. i. specfari, hinc ep̄us. Scopas & cglatoris doctissimi nomen. Mart. lib. iij. Solus praxitelis manes scopeq;. Sol^o phidiaci toreuma coeli. Sol^o m̄toreos habes labores. phal. sunt. Cophinus. i. corbis. lu. sat. iij. Quorū cophinus sc̄nūq; supellex. ¶ Dropax vide p̄silotrū & cremenata. ¶ Op̄is. nympha. Claud. in. ij. de laudib⁹ stilico nis. Et soror optatū numen venatibus op̄is, sic apud Vergi. in. iij. Geor. & xi. ænei. ¶ Opoclope mulieris ppriū. Philephus in. vj. primę. Aspicit opoclopē pariterq; exurit igni. ¶ Populus arbor. Vergi. Populus in syluis. ¶ Psophis vide cremenatum.
- Scopus.** ¶ Propago vide cōposita a pro sipetides similiter p̄duces.
- Scopul^o.** ¶ Popea Neronis vxor, vnde popeanū vnguentū, cuius secundā & tertā syllabā quidam nō docte corripuit. lu. sat. vi. Pane tu met facies aut pinguiā popeana spirat, versus est spōdaicus. male putāt quidā popeanū a popa dici. vide Mancinellū interpretē luuenalis. Seneca in Octa. lungatq; n̄ris igne popeā thoris. hic priā noscīt p̄duci, quia est iambicus trimeter in eadē tragœdia. Popea tenet, ces̄ sat pietas. Anapesticus dimeter est. vt petit amplexus popea tuos. Qui dixere poppea pp̄ gemio scribi, idē debuissent dicere de poppeanū, vidi aliqñ vtrūq; pp̄ geminare. s̄apius vnico p̄scribi. Præceptum nōdum habeo. ¶ Sopio is. i. dormire facio. Oui in. vj. meta. Peruigilē superest h̄erbis sopire draconē. Verg. lib. i. æneid. Hunc ego sopitū lom̄pno sup̄ alta Cythera. At semisopit^o video semp̄ corripit. Oui. in. ij. Amoz. Purpureo iacui semisopita thoro. Et in epist. Ariadnes. Thesea pressuras semisopita man^o, ex q̄ suspi camur (inqt Nebrissensis) p̄mā h̄re indifferentē, itaq; de industria dicit se breuiavisse q̄dā in loco, vbi patriā salutauit dicēs. Hic fuerāt cunę, q̄ me sopiere iacentē. Ego mallē p̄ducere. At corripitō sopor soporo as. ¶ Stopus vnico p̄ a Nebrissensi scribit, q̄a excipit id nomē, son^o est q̄ ex inflatiōe buccas erūpit. Persius. Nec stopo tu midas intēdis rūpe buccas. aliqui cū sclopus scribūt. ¶ Tophus græcū, teste Nestore. Verg. Et tophus scaber & nigris exesa cylindris. Oui. iij. met. Et levib⁹ tophis natiū duxerat arcum. Lapis est asp̄ qui facile in arenā soluit, hinc tophaceus & tophinus.
- Scopas.** ¶ Populus
- Popea.** ¶ Popea
- Popeanum.**
- Sopio.**
- Stopus.**
- Tophus.**
- O añ q**   Ante q corripit, vt quoq; cōiūctio, loquor, &c.   o   Ablatiui p̄ducunt, vt notum est, veluti quoq; a q̄sq; &c. que vbi aduerbia scūt nom̄nū quantitatem retinent.
- O añ r.**   Ante r corripit, vt scoria. Verg. in Ciri. Sordis

bus & scoria patiar tabescere tali, ita legit cū Calderino Bach^o, Ba-
pusta in exhortatiōe cōtra infideles. Sub Decio cēdi meli^o fuit atq; Scorias
cruorē Fundere q̄ sceles; scoria tabescere tāta, qdā dixere p̄duci, &
apd' Verg. esse mendū, vellē p̄ductiōis afferret testimoniū, & quō
Verg. emēdand^o est, edisseratēt. ¶ Corithus. Claud. in. ij. de raptu
p̄serpinę. Crispāt gemio vestisq; corithia cictu. Poplite fusa ten^o.

Exceptio,

¶ Produciunt habentia vel r ante o, vt gloria, florus, rora, prora, Florian^o
q̄re nō satis docte dixit Arator. Nois ore tui iam Floriane tenes. fit
em a flos floris, flora, flor^o, Florian^o. ¶ Choreus cū eu diphthōgo Choreus
sacerdotis p̄priū. Verg. xi. ōnei. Fortesacer cybelę choreus olimq;
sacerdos. ¶ Corus sine aspiratiōe, vent^o q̄ etiā caur^o dī, & argestes
¶ Luca. li. vij. vict^o violēto nauita coro Dat regimē vētis. at chor^o
cū ch aspirato p̄ coetu corripit. ¶ Corā p̄positio. Ver. i. ōnei. P ostq;
introgredi & corā data copia fandi. ¶ Coryc^o cū y gręco vrbs,
port^o & mōs Cilicię. hinc corycius a. um. Verg. geor. iij. Nāq; sub
cēbalia memini me turrib^o altis. Qua niger humectat flauētia cul-
ta galesus Coryciū vidisse senē. ¶ Corytus cū y gręco & texilia Coryttus
gręcis cū g scribit gorytos, neq; a corio dī, vt barbari docēt phare-
tra est. Noni^o vult eē missile in sagittar; modū. Ver. x. ōnei. Cory-
tiq; leues hūeris & letifer arc^o. Sil. li. ij. Coryti fratū ex hūeris cala-
mic; paterni. Pēdebāt, Sido. in epithalamio ruricij & iberię. Cui fax
arc^o coryt^o pēdebat, at ille & c. ita legit Baptista pius, ne Sidoni^o du-
as lōgas cōtra oīm authoritatē corripuisse cēseat, si (vt codices hnt
oēs q̄s Baptista vidit) legerem^o in grō cui^o sic. Cui^o fax arc^o, cory-
tus pēdebat, vt ille & c. ¶ Coritha ē, v̄ corithe es. cū th aspirato, no-
bilissimę equę nomē, vt hirpin^o nobilissimi equi nomē. lu. sat. viij. Coritha
Sed venale pec^o Corithę posteritas & Hirpini & c. ¶ Coraliū varia
tur, sed p̄ductio ē acceptabilior. Oui. iij. met. Nūc q̄q; coralijs eadē
natura remāsit. Idē. xv. met. Sic & coraliū q̄ primū cōtigit auras, sic
ceteri p̄ter Claud. dicentē in nuptijs honorij. Mergit se subito, vel-
litq; corallia docho. Sido. in epithal. ruricij. Lactea puniceo sumāt
colla corallo. puto ntm eē corall^o, licet Bebeli^o noluerit latie dici p̄
lapillo. Corall^o p̄p̄i nomē, corripit tantū. Oui. in. iij. de pōto. Hic
mea cui recitē nisi flauis scripta corall^o. ¶ Corābla ē. herba q; ocl̄os
retūdat, & hebetes faciat. a corā. i. pupula et amphly retusum, ac he-
bes. Col. xi. Prodit & asparagi corābla simillia filo, ita legit Beroal.
expūgens dictionē subdititiā corruba, vbi alij q̄q; corruda legere,
q̄ est syluestris asparag^o. ¶ Chorasmi p̄p̄i apd' Pril. in perihgesi.
¶ Doron. i. donū vel palm^o p̄ducit, hic dorothe^o & c. sic dor^o, do-
rias, vt opinor. At dory. i. lācea corripit, hic doryphor^o, dorycl^o.

Scorias

Florian^o

Choreus

Corus.

Corycus

Coryttus

Coritha

Coraliū.

Bebelius.

Corābla

Doron:

Ioannis despauterij Ninuitæ Verſificatorij.

- Doris.** ¶ Doris idis. filia Oceani & tethyos, interpretat̃ amaritudo & po-
Dorisc⁹. nit̃ p̃ mari. Verg. in gallo. Doris amara suam nō intermiscet vnr
Dorus. dam. ¶ Doriscus a doride appellata, vrbs thraciæ. ¶ Dorus
Dores. Neptunifili⁹, vñ appellati sunt dores, teste Seruio in secundū genei.
 hinc doricus. a. um. & dorius. a. um. Verg. in. ij. ænei. Pandūtur por-
 tæ, iuuat ire, & dorica castra Desertosq; videre locos. Auso. ad Pau-
 linū. Nam gloriosum græculus nomē putat, Quod sermo fucat
Dorion. dorius. est iambicus trimeter cū dimetro. Dorion. i. Messeniæ op-
 pidum. Papi. iij. theb. Getico quos flebile vati, dorion. vide etiam
 phylace i ante l. Argumenta libroꝝ Papinij, aut valde mendosa
 sunt, aut ab indocto aliquo cōposita, nam in argumēto sexti libri
 corripit̃ male dorion & plura. ¶ Hora. Oui. nec quæ p̃terijt hor-
 ra redire potest. ¶ Horoscopus. Persius in vi. sat. Geminus horo-
 scope varo Producis genio, sic horologiū, & ṽbū horoscopo as.
 Manil. lib. iij. iam facile est si quod qñq; horoscopet astrū Noscere
Horops. ¶ Horops & horus viros; noia, vide o ante n. conon.
Horus. ¶ Morari, p̃ insanire & stulte agere, apud Suetoniū in Nerone, nā
Morari. p̃ expectare vel in mora tenere, corripit̃. Prius dicit̃ a moros. i. fa-
 tuus, quo Plautus in truculento vsus est dicēs. A mor mores hoim
 moros & morosos efficit, si morosus a mora repiat̃, corripiet̃. nā
Morio. a moribus p̃ducit̃. ¶ Morio onis. fatuus qui naturali quodā sto-
 liditate, & oris deformitate oblectat. Mar. li. viij. Morio dictus erat
 viginti milibus emi. ¶ Morus, p̃ mauro & arbore, cuius fructus
Morus. morū est, negamus a mora dici. Oui. Ardua morus erat. Idē. Pen-
Moricū. dentia mora rubetis. ¶ Moricū sp̃ d̃ Nebrissensem in vltima edi-
Noris. tione nusq; est, Moram, p̃ mouerā, sic noram norim, & siquid tale
 est aliud ex p̃teritoꝝ regulis patet. ¶ Noricum regio europę hīc
 noricus. a. um. Sido in. i. paneg. Noric⁹ ostrogothū qui cōtinet ille
 timetur, sic cæteri. Noris vrbs, teste Nestore. ¶ Ora appellatiū
Ora. Verg. Troiæ qui primus ab oris, p̃ dea Quirini vxore, quæ ante
 mortē Hersia dicebat̃, corripit̃. Oui xiiij. meta. Excipit̃ & priscū pa-
 riter cū corpore nomen. Mutat oramq; vocat, quæ nūc dea iūcta
Oro. Quirino est. ¶ Oro as. oratio, orator. Verg. Oramus prohibe-
Orome- ¶ Oromedon viri nomē. Proper. li. iij. Cœum & phlegreis Oro-
don. medonta iugis. ¶ Oricos. i. vrbs ætolię. Sil. lib. xv. Ille & noctur
Oricos. nis cōterruit oricon armis. Hora. li. iij. car. ode. vij. Gygen. Hle no-
Orata. tis actus ad oricum. Asclepia. ¶ Orata piscis quasi aurata a colo-
 re auri. Mart. Non omnis laudē pretiumq; orata meret̃. p̃ducitur
Orithos. similiter p̃ viro a piscesic dicto. ¶ Orithos. i. cū th aspirato vrbs
 Epiri, teste Seruio, hinc orithus a. um. Prop. li. i. Vt te felici vectā

per cæcula remo, Accipiat placidis orithos æquoribus, Vergi. x. ænei. Inclusam buxo aut orithia terebyntho. ¶ Orion viri no- **Orion.**
 men post mortē inter astra relati. variat, sed pductum volunt p u
 vrion quidā dici, gūis est orionis, cuius penultima similiter variat
 Sta. vii. theb. Atq; auro rude fulmē habent orionis alti, hoc loco
 fabulā orionis enarrat pulcherrime Lactantius. Luca. in. i. Arma
 tumq; auro circūspicit oriona, versus est spondaicus, vt apd eun
 dem lib. ix. Teste tulit cælo victi decus orionis. Oui. vii. meta. Aut
 helicen iubeo nitidūq; orionis ensem. Vale. flac. li. i. Nō meus ori
 on aut sæuus pleiade taurus, sic frequētissime inuenies, sed nec rarē
 ter corripit. Oui. in. i. de arte. Pallidus in lyncē syluis errabat orion
 Verg. i. ænei. Quū subito assurgens fluctu nymbofus orion. Idem
 in. iij. enei. Dum pelago desēuit hyems & aquosus orion. Hora in
 epodo. ode. xv. Dū pecori lupus & nautis infestus orion. Stat. in. i.
 fyl. Noctibus hybernis & sydera terret orion. Hic nonnulli dicunt
 auem significare, quæ sonoro cantu sydera terrere putat. Vale. flac.
 lib. ij. Tantus orion iam cadit, irato iam stridet in æquore perseus.
 Oui. in. xii. met. Ecce facit medijs natas ab oriōne thebis. ne verear
 ris hoc nomē variare, vel in minimo carmine, quicqd alig dicant
 Orion dicit quocq; aoriō teste Nestore. Ab aor. i. ensis, quia ensifer
 dicit, vt in. ij. de arte apud Oui. Ensifer orion aspiciendus erit, Ca
 tul. Proximus hydrocho fulguret aorion. hydrochous. i. actuari
 Pollitianus nō putat aorion legendū esse, sed cū o ante a orion,
 vide Miscel. ca. lxxix. ¶ Orithius. Sido. in epithal. Ruricij. Inter cya **Orithius**
 neas ephyreæ cacumina cautes. Qua sup Idaliū teneat orithion in **Origanū**
 æthrā. Exesi sale montis apex. ¶ Origanū Calderinus vult pdu **Horops.**
 ci, Merula corripit, vide i ante g. Orops sed multi horopes scribūt, **Orithæ,**
 vt visum est, sic alij horus alij orus. ¶ Orificiū, quia fit ab os, vt
 oreæ frenū dictum q; oriinferat. ¶ Orithæ arum. populi. Pri
 scianus in perihegesi. Orithas aribasq; simul liniq; arachotas. **Orithya.**
 ¶ Orithia, vide i ante a. puto in hoc errare Petrū Crinitū in. ij. lib.
 car. Blandius spirant zephyri, calentes, Dūq; te solers orithya qrit
 Frigidus pennis boreas niuosis, Suscipit ignē. Sap. sunt cū adonio
 ¶ Phora loci nomē, vñ britomartis nympa dicit phoreæ. Verg. **Phora.**
 in ciri. Vnde alij fugisse ferunt, & numina phore. Virginis assignat
 Phoreus p eu diphthogon viri p priū apud Vale. flaccū in iij. lib.
 Legito flaccū ne de nostra diligētia quicq; dubites. ¶ Sora ꝛ. Ita
 lia oppidū. Sil. lib. vii. Ducebat simul excitos, soræq; iuuentus, Ful
 gebat telis, Sora etiā Arabiæ vrbs est, & soræ quidā Mauritaniæ **Sora.**
 populi sunt. ¶ Soracte Apulię mons qui soractes tis, masculine, Soracte.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij:

& forax aliquando dictus est. Verg. ænei. xi. Summe deum sancti
 custos foractis Apollo. Sil. lib. viij. Et sacrū Phœbo foracte frequen-
 tant. Titubavit hic Petrarcha in. i. epist. ad Benedictū. Si dubitas nō
 paruus adest mons ille foractis Testis &c. ¶ Sorex mus. Seren⁹
 Si pregnans artus captiui foricis edit. ¶ Soros. i. cumulus græce
 scribitur p̄ ω mega, hinc soritæ sunt argumentatiōes cōnexæ, q̄s vul-
 gus de primo ad vltimū vocat. Capella li. ij. Soritas cumuli accelsi
 sibus aggerans. Asclepiades est. Idem. Pellax soritas cunctis sensim
 cōgeris. Iambicus trimeter habens mōre Comico in. ij. loco spon-
 deum, vt apud Apuleiū in prima oratione apologiæ. Nitelas oris ex
 arabico frugibus, mallem extra comœdiā iambum. ¶ Thorax
 cū th aspirato. Ver. in. vi. ænei. Bissex thoraca petitū Perfoffumq̄
 Torani⁹ locis. ¶ Toranius viri ppriū. Martia. lib. v. Torani potes esu-
 Vorapt⁹ rere mecū, phal. est. ¶ Voraptus viri nomē. Vale. flac. lib. vi. San-
 cte mihi vorapte pater tua pectora nato Suggere.

Ante s̄ pducitur, vt Ptoſis. i. casus, hinc anti-
 ptoſis, patebit in medijs. Prosa, Sulpitius dicit variari,
 cui nō credo, quia puto a nemine fide digno corripī. Au-
 son. de numero ternario. Prosa Asiæ in causis nūeros mutata cho-
 rorum. Cum Ausonio dixit bene Gamfredus in arte poetica. Le-
 gibus arctat metrū sed prosa vagat. Moses in sat. xiiij. Iuue.

Exceptio,

Cofæ. ¶ Cofæ arum. vrbs Thusciz. Verg. x. ænei. Quicq̄ vrbē liquere Co-
 Cosira. fas, quis tela sagittæ. Saku. teste Seruio singulariter dixit cosa.
 ¶ Cosira vrbs Aphricæ, & insula variat. Sil. xiiij. Et bellare tabas
 docilis cosiracq̄ parua. Ouid. fast. ij. Fertilis est melite sterili vicina
 Cosiræ. ¶ Dosis. i. datio excipit a Nebriffensi, quia scribitur græce
 per o micron, vt ait. ¶ Mosas æ. viri ppriū. Sil. xv. Decidit en-
 se Mosæ, Mosa sæ. fluuij nomē, vide sequana e ante q. Mosella etiā
 Mosæ. ¶ Mosini populi quidā Asiæ. Tibul. li. iij. Quacq̄ hebrus Tanaisq̄
 Mosæ rigat atq̄ Mosinos, nec later me a quibusdā legi magiuos.
 At Prif. in perih. ait, Mossynicq̄ domos prebent, quis lignea testæ.
 Potior est Tibullus. ¶ Osiris is. vel idis. Iouis filius ex Niobe. Iu-
 sat. xi. Scilicet & tenui popano correptus Osiris, hic Tortellius ma-
 le legit, pepono teste Nestore, nam popanū genus placete est tenu-
 is, vt apud græcos testis est Suidas. ¶ Osius viri ppriū. Claud. in
 ij. lib. cōtra Eutropiū, Hinc osius stetit, inde leo fiducia creuit. Osini-
 us viri ppriū. Ver. x. ænei. Qua rex Clusinis aduectus Osini⁹ oris.
 ¶ Posui præteritū, Oui. Hæc sup imposuit. ¶ Posides, vide i añ d

Pros corripit & significat ad, hinc p̄sodia, p̄seucha cū ch aspirato.
 Oratio q̄ fit ad deū, & locus vbi mendici rogāt, vt in pl̄risq; locis
 templi vestibulū. Proseucho significat intendo, attendo, adhibeo.
 lu. sat. iij. Ede vbi cōsistas in qua te quero p̄seucha. ¶ Prosymna cū
 ygræco vrbs Argiuorū. Stat. theb. iij. Hinc armat Larissa viros,
 hinc celsa p̄symna, in hac multū colebat iuno. Idē. theb. i. lunonia
 templa p̄symna. ¶ Prosopon, p̄sopopeia, video ante p̄ in me-
 dijs. ¶ Proserpina Plutonis vxor variat, licet p̄ductio sit acce-
 ptabilior. verg. i. Geor. Nec repetita sequi curret p̄serpina matrē, sic
 cæteri p̄ter Horatiū semel tantū lib. ij. car. ode. xij. Q̄ p̄cne furuē
 regna p̄serpina. Et iudicantē vidimus Aeacū, v̄sus sunt alcaici da-
 ctylīci. Et p̄ter Senecā semel tantū in Hercule furente. Vidisti sic-
 lā regna p̄serpina. Asclepiadeū est. ¶ Rosa. Oui. vrticæ p̄xima
 sepe rosa est, hinc Roseus qd̄ a ros p̄ducit, vi rosidus. Ver. vij. enei.
 Qui rosea rura velini. ¶ Sosius bybliopolē nomen, fuerunt autē
 solij plures. Hora. in vlti. epist. lib. i. Scilicet vt p̄stes sosiorū pumice
 mundus. Idē in arte. Hic meret æra liber solijs &c. At Sosia ferui
 comici nomē p̄ducit, contra quorūdam doctrinā, quia teste Tor-
 tellio scribit p̄ mega, idq; verum esse facile dephenditur ex Terē-
 nio & Plauto, vt in argumēto amphitryonis. Habitu Mercurius ei
 subseruit sosie. Sic sosides Moschi filius, qui postea ab auo Mengch-
 mus dictus est. Dicit vtrūq; a soso. i. cōseruo & custodio.

Ante t corripit, vt quotus, quotannis, quotiēs
 quotidie, q̄tidian⁹, q̄ duo t̄ p̄ductiōis gr̄a q̄nq; admittūt
 vide reglam cōpositoꝝ de i & o. Philel. in. iij. vi. Quotti-
 die doctis possunt sermonib⁹ vtī. Notus v̄etus sine aspiratiōe, no-
 thus cum th aspirato, quē indocti bastardū vocant, Nota notē. i. si
 gnū, hinc notare cōtra primitiui naturā, si a nosco fiat, nā supinū
 notum p̄ generalē regulā p̄ducunt, vt quē hinc fiunt notus partici-
 pium. Noteo tes. notescō & notifico as. verba. Propert. lib. ij. Nec
 minus hęc n̄ri notescet fama sepulchri, q̄ fuerūt phthij busta cruē-
 ta viri. Oui. in. i. de p̄oto. Atq; modū p̄cne notificare meq; Vergi.
 vij. enei. q̄s d̄dala circe Suppositos de matre nothos furata crea-
 uit. Corripitē Coturnix. otho. photinus t̄n teste goudano. Lucre.
 in. iij. nisi mēda sit ait. At capris adipēs & coturnicib⁹ auget Otho.
 vide i añ t. Vitelli⁹. Botr⁹. botrys. botryo teste Nestore in Sulpiū
 Goth⁹. gothialicet gr̄ce t̄ gemināt, & ita possum⁹ (vt opior) p̄du-
 cere. Auso. Hic possū victos in referre gothos. ppli nomē est cū th

Exceptio.

(aspirato)

T ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

- ¶ Produca habetia duas consonantes ante o vt clotho, plotg, ploti⁹, plotia, pton. i. casus, cōtra Nebrissensem, vide o ante tin medijs. Martia. Caluo plotia cū melanchione, phal est. & mulieris nomē. Hora. sat. v. lib. i. Plotius & varius sinuissē Vergiliusq; viri nomē. est. pūto deduci a Plautio, vt clodius a claudio. Proteus. Horat
- Proteus.** Quo teneā vultus mutantē protea nodo. sic ceteri preter senecā in hecuba dicentē Pelion regnū protei supbum. Sap. est. fuit deus marinus. ¶ Protogenes viri ppriū vel appellatiuū p generis primo pto to mi p caulibus qui primo succidunt, sic cætera a protos. i. pri
- Protogenes.** ¶ Protogenes viri ppriū vel appellatiuū p generis primo pto to mi p caulibus qui primo succidunt, sic cætera a protos. i. pri
- Protomus.** contra Alexandrū & Sulpitium qui ex Riga vel alio neoterico nō satis docto erroris occasionē sumpser. Iuue. Protogenes ali
- Protomus.** quis &c. Colu. li. xi. Sed iam, pto to mos tēpus decidere caules. Mar. plaut⁹. lib. x. Et faba fabroꝝ prototomicq; rudes. Scot⁹ pducit apd Clau
- Protomus.** dianum & Sidonit. Bebelius dicit scotinus corrip. ¶ Tollitur
- Protomus.** hinc Broteas viri propriū, vide e ante a. ¶ Crotus. i. vir quidā inter astra relatus, de quo multa dicit Baptista Pius in Sido. in epi
- Crotus.** thala. polemj vbi dicit. Falciferi Croton irensis p summa polo rum. Colu. lib. xi. Sed trepidus profugit chelas & spicula phœbus, Dira negat tergoq; croti festinat equino. ¶ Crotō onis. vrbs in
- Croton.** sinu Tarentino a viro eiusdē noīs dicta. Ovi. xv. met. Inuenit afa rei fatalia flumis ora. Nec pcul hinc tumultū sub quo sacrata Cro tonis Ossa tegebat humus iussaq; ibi mœnia terra. Condidit & no men tumulati traxit in urbem. Sil. lib. xi. Patefecit amicas alta cro ton portas. ¶ Crotalū. i. crepitaculū, instrumentū musicum quo
- Crotalū.** in sacris utebant ægyptij teste Tortellio. Calderinus in Martialem vult esse margaritas, quas in auribus portabāt mulieres vt sonitu delectarent, crotō græcis plausum significat, cronin pulsare. Ver. in coppa. Crispum sub crotalo docta mouere latus. In priapeis. Cymbala cū crotalis pruriginis arma priapo. ¶ Crotopus vi ri nomen, vide o ante p. ¶ Crotiorus, vide o ante r. Proteruus dictum est in cōpositis a pro. Proteros in Mar. ¶ Cotil⁹ viri no men apud Martia. lib. ij. & alibi sæpe. ¶ Cote es. vel cotes is. quia scribit p ω mega teste Nebrissensi. Est autē Mauritaniæ oppidum.
- Crotopus.** ¶ Iota lra græce nomen. Mart in fine secūdi. Vnū de titulo tolle re iota potes. potest tamē esse trisyllabū. ¶ Lotos arbor, & in eā arborem versa nymphea. dicit quoq; lotis idis. sunt qui velint her bam esse, notū est loti fructū esse suauissimū, quo victitates populi quidā lotophagi dicuntur. Mar. lib. iij. Nec plus lotos aquas littora myrtus amat. Prif. in situ orbis. Hospitijs gaudens gens degere lo topagoꝝ. ¶ Lotium. i. vrina, a lotus cōtra primitiui naturā cor
- Lotium.**

ripitur teste Laurentio Valla lib. i. ca. ij. Catul. tamen pduxit in hoc scazonte ad ægnatiū. Hoc te amplius bibisse prædicet loti pro lotij, ita legunt doctissimi, & est sensus melior q̄ legendo lotus, licet ita habeant nonnulli libri. Si p̄t scriberemus cū Philelpho otium excipiendū foret, cetos p̄ce dicit diphthogon nō otos contra quosdā.

¶ Poto notum, hinc cōpoto &c. ¶ Potilianus viri nomē in. vi. lib. Martia. ¶ Photis idis, teste Bebelio. ¶ Soter eris. i. saluator p̄ magnū scribit, & est q̄nq; viri ppriū, hinc soteria ē. salus soteri nō salutare, soteria orum. dona amico data, quæ ipse p̄ salute dijs vouit. Mart. lib. xij. Nam q̄tēs surgis soteria poscis amicos.

¶ Sotes & viri nomen interpretat̄ parcus. A sotos vero, pdig⁹ est. Mart. lib. iij. Sote filia clinici labulla Deserto sequeris clytū marito Et donas & amas echis a sotos. i. es pdiga, phal. est. Sotades viri pprium & carminis genus qd̄ sotadeū & sotadicū dicit. Mart. lib. ij. Nec retro lego sotadem cinēdū, phal. est. Idem lib. vi. Reum putatis esse sotadem nō est. Scazō est, Ausonius sic hexametru inchoat. Sotadico. n. ¶ Totus Mart. Tota quidē ponat̄ anas. Verg. in. iij. ḡor. syn̄resi vsus est dicens, Magnanimosq; duces totiusq; ex ordine gentis Mores & studia & pp̄os & prælia dicā. ita legit & declarat Badius. at corripunt̄ toties & tonidē, testimonia facile occurrēt.

¶ Votienus viri nomen. Mar. lib. viij. docti patria narbo Votieni. votum nomen vt sup̄in̄t̄ a voueo notum est.

Otium.

Potilian⁹

Soter.

Soteria.

Sotes.

Sotades.

Votien⁹

Ante u corripitur, vt ouis, Ouidius. Mar. li. vij

o Onullis Ouidi tacende linguis, phal. est. Prouincia pducitur quia a puinco est, q̄ eam pp̄us romanus puicit. i. añ vicit, teste Festo. Ouare corripitur, hinc ouatus. Persius. Hinc illud subijt auro sacras q̄ ouato Perducis facies, non accedo ijs qui ab ouū hic deduci volunt.

O añ u

Exceptio.

¶ Ouum. Horat. sat. iij. lib. ij. Longa quibus facies ouis erit illa memento &c. Nouara pducit̄ a Mantuano.

Ante b corripitur, vt rubet, rubeo & teste Nestore rubrica, quia authoritas veterū nō obest. dicit hoc contra Sulpitiū, nec mirū si apud poetas nō dum breue legat, quia raro inuenit̄ & pducit̄ semp̄ potuit. Claudianus li. iij. de raptu p̄serpine. En ora fatiscunt Vulneribus grād̄isq; rubent in pectore sulci. Ideo Sabellicus docet corrupte legi apud Papi. lib. iij. syl. Quallia pallentes declināt libya culmos. Rubentesq; rosē primos moriuntur ad austros, ita etiā habet̄ in Papi. Haloini nobilissimi, sed mē

V añ b

Rubrica.

Rubeo.

T iij.

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Versificatoriae

dose quia vt recte docet Sabellicus legendū est. Rumpentesq; rosæ
id est tum primū erumpentes & florere incipiētes. rubus. Serenus:
Rubi. Mandit apta rubus gingiuis & bona labris. Rubi orum. italiq; vic^o
vel oppidulū. Hora. Inde rubos fessi puenimus, hinc rubea vimi
na pfulcellis afferebant. Verg. Nunc facilis rubea textat fiscina vir
ga Hora. quidā male hnt in rubos &c. ¶ Iubar. Ver. de ortu so
Iubar. lis. Et claz; emicuit sole oriente iubar. Menda est ibidē quū dicit. Ti
thoni cōiunx rosco sub lumie iubar. Inficit & cælum luthea sydereū
recte. oret solem Phœbū aut qd simile. Notat id Badius grā mati
cus diligentissimus, & doctissimus, Subucula. Hora. Occurri rides si
Subucula forte subucula pexę Trita subest tunicę.

Exceptio.

¶ Produch vel n ante u. vt Bubo, nubio, sed corripe bubulcus &
q ante docuimus pnubus, innubus. Connubiū ꝑ o varia a Ver
Connu gilio & alijs. Verg. in. i. ænei. Cōnubio iungā. Oui. i. met. Nec qd hy
bium. men, qd amor, qd sint cōnubia curat. ¶ Glubo is. verbū tercię. i.
Glubo. corticē detraho, vnde & pecus glubi dicit quū pellis detrahit. Cato
de re rust. salitū suo tpe cedit glubito atq; alligato, librū cōserua
to, hinc deglubo. Suet. in Tyberio. Boni pastoris esse tōdere pec^o
nō deglubere. Auso. metaphoricos de impudicissima muliercula
dixit. Deglubit, fellat, molit ꝑ vtrāq; cauernā, hic molit passiuū
est a molo, qd aliqñ metaphoricos capit in veneris. ¶ Huber
Hubere fixum & mobile, hubertas inhuber, huberare, exhuberare, huber
cum suis tus. i. abūdans, aliqñ est viri ppriū, omnia cū aspiratione teste Geor.
Hubert valla. Verg. binos alit hubere fœtus. ¶ Iubilū qd ex gaudio vo
Iubilum. ce nec tamē verbis exprimit, hinc iubilo as. verbū. Sil. lib. xiiij. Et Ie
Iubilo tus scopulis audiuit iubila cyclops. Calphur. eclo. i. Non mōtana
lacros distingūt iubila ꝑ sus. Faustus eclo. iij. Iubilat omis ager vo
cemq; ad sydera iactat. Iubileus & ꝑ o iobileus aliunde est. vt in. i.
ænei. docet Sabellicus, idēo non rephendo Petrarchā dicentē in. ij.
epist. ad Clēmentē sextum. Etiubileus erit scis qd loquor annue tã
dem. ¶ Lubricus & lubrico as. testib^o Nestore, Sulpitio & Nebris
Lubricus sensi quia correptionē nondū inuenerunt, nec corripia donec inue
nero. ¶ Pubes, pubesco, pubertas, vnde impubis &c. Verg. Pu
Pubes. betenus virgo. ¶ Rubigo ferri & segetis vitium. Hora. Iuppiter
Rubigo. vt pereat positū rubigine ferrę. Verg. i. geor. Exesa inuenies scabra
rubigine pila. Claud. in. iij. de raptu pserpinę. Deficiunt riui squa
lent rubigine prata. Sic rubigus q & robigus apd Martialem, nō
rubigine cū Nestore, sed erugine cū Sulpitio lego in. ij. li. sic. Vteris

ore aliter nimiaq; erugine captus Allatras nomen qd' tibi cūq; da-
tum est, quāobrem censeo nō imitandū nec in hoc nec in plusculi
vix; alioqui doctissimū Prudentiū dicentē in psyco. Condere va-
gina gladiū ne tecta rubigo. ¶ Suber. Persius. Vt ramale vetus
vegrandi subere coctū. ¶ Subula instrumentū cerdonū. Mart. li.
iij. Qd'q; tibi tribuit subula sica rapit. ¶ Subulo onis. lingua thu-
sca significat tibicinē. Auso. Peruersę veneris postico vulnere fos-
for. Lucilli vatis subulo pullo primor. Subulones q̄q; cerui q̄bus
sunt cornua simplicia mīmeq; ramosa ad subulaz; similitudinem.
¶ Tuber neutri generis sūgi spēs. lu. sat. v. Fumat aper post hūc ra-
dū tubera si ver Tūc erit, metaphoricos tubera dicūt tumores ro-
tundi in q̄cūq; corpore, diminutiū est tuberculū, hinc nomen &
ȳbū tubero, vñ extubero as. Tuber ȳo tuberis feminini generis
arbor q̄dā est & illi⁹ pomū. Mar. in xenīs. Lecta suburbanis mit-
tūt a pyrīna ramis, Et ȳnē tuberes, qd' tibi cū Libycis. Nestor dixit
masculinū esse. Ego iuenio vbiq; in foeminio genere. ȳnē nō ȳni.

Suber:
Subula:
Subulo.

Tuber:

Ante c pducitur, vt mucus, lucania, Lucanus V añ c,
v apud Horatiū, & alios. quare minus perite dixit Petrar-
cha in. iij. aphricę. Fama dedit nomen simili pietate Luca-
nas Strauit opes Lucilius &c.

Exceptio.

¶ Corripe hñtia c vel n vel r añ u. vt cuculus, nucleus, trucido qd'
cōpositione notū est, sit em̄e trux trucidis & c̄do. Lucre. li. vi. Ignē cō-
tinuo magno clamore trucidat. ¶ Tollunt hinc Cucubo as. qd'
noctua; est. autor philomelę. Noctua lucifuga cucubat i tenebris.
Cucurio is. qd' galloz;. Idem. Cucurire solet gall⁹ gallina gracillat
Nuceria cāpanię oppidū. Sil. li. viij. Illic nuceria &c. ¶ Ducarius
virī p̄priū, forsan a dux ducis. Sil. li. v. Aduolat oraferox mentēq;
ducarius acri &c. Duco as. vñ educo nutrio. Catul. Nūq; se extol-
lit nūq; mitē educat vuā. Duco tertie pducit, sed dux ducis corripi-
tur. ¶ Ducenti, duceni. Mar. li. xij. Deinde ducēta sonas & ais nō
esse minoris. Nescio an mēda sit apd' Mantuanū, quē certe nō imi-
tabor, vbi ait. Ducētos quadraginta sup (nisi fallimur) annos.
¶ Fuca ē. Colu. lib. xi. Ponit & lactis gustus q̄ condiat herba Dēie-
tura quidē fronti data signa fucaz;. de herba lepto loquit dēiciē
te signa & hulcera cicatricū, hęc & plura in Columellā Fortunatus.
Fucus sine dubio pducit. ¶ Lucrū. Verg. Sperne lucrū, sic lucror
lucellū. ¶ Lucrinus lacus Campanię a lucro dictus, ppter multitu-
dinē pisciū qui ibi capiebant. Mart. li. iij. Ostrea tu sumis stagno sa-
turata lucrino. Sugitur incisō mytilus ore mihi.

Cucubo:
Cucurio
Nuceria:
Ducari⁹.
Educo.

Ducenti,

Fuca.

Lucrum.
Lucrinus

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorij.

- Lucretius** ¶ Lucretius viri nomen. Oui. in amoribus. Carmina ſublimis tūc
Lucretia ſunt peritura Lucreti. Exitio terras quū dabit vna dies. ¶ Lucre-
Lucerna tia mulieris nomē masculini menſum ſeruat, ideo recte dixit in. iij.
 ¶ aphricę Petrarcha. Quis fuerat celebri ſpectata Lucretia phama.
 ¶ Lucerna cōtra primitiui naturā quia a lucendo dicit. Mart. lib. x.
Lucretilis Seras tutior ibis ad lucernas, phal. eſt. ¶ Lucretilis mons in Sabi
Luceres. nis. Hora. i. car. ode. xvij. Velox amœnū ſæpe lucretilem, ¶ ſus eſt
 alcaicus dactylicus. ¶ Luceres romuli milites, variaſ. Oui. iij. faſt.
 Quosq; vocant rhamnes luceribusq; dedit. Proper. li. iij. Hinc ta-
 ties rhamneſq; viri lucereſq; coloni. at Luceria oppidum pducit.
 Hora. lib. car. iij. ode. xv. Tonſę luceriā nō cytharę decē. Aſclep. eſt.
Mucro. ¶ Lucumo vide u ante m. ¶ Mucro cuspis, & acumē enſis & telo-
 rum, & ipſe enſis. Neſtor dicit corripī.

V añ d Ante d pducitur, vt rudus apud Colu. in. xi.
 v Cudo cōtra Alexandrū, Verg. iij. Geor. Excudunt ceras
 & mella tenacia ſingunt, in eodē lib. menda eſt. Omīa tē-
 tanti excuderat p extuderat, ab extūdo vt notauit Badius. ſimiliter
 in viij. ænei. Excuderat ſcilicet p extuderat.

Exceptio.

- Ludouic** ¶ Pudet, pudor, pudens, cōmune & ppriū pudicus, pudicitia. Oui.
cus. rapuitq; pudorem. ¶ Ludouicus a neotericis variaſ ¶ Rudis
Rudis. mobile & fixū, vt Ennius ingenio maxim⁹ arte rudis. hoc eſt apd
 Oui. in. ij. de triſt. Hora. Spectatū ſatis & donatū iam rude queris.
Rudens ¶ Rudens funis nautic⁹. Ver. in. i. Inſequit clamorq; vię ſtridorq;
Rudo rudentū. ¶ Rudo is. Seruius vult naturaliter pducī, tu ppter au-
 thoritatē Vergilianā dicas variari, Verg. vij. ænei. Sera ſub nocte
 rudentum. Oui. in iij. de arte. Vt rudis a ſabra turpis aſella mola.
Rudiæ. Perſius. Findit arcadiæ pecuaria rudere credas. ¶ Rudiæ arum.
Rudinus Ennī patria. Sil. lib. xij. rudię genuere vetuſtę. Nunc rudię ſolo me-
 morabile nomē alūno. ¶ Rudinus viri ppriū apud Auſoniū.
 ¶ Sudes vide ſtypes i ante p. ¶ Studeo studiū. Hora. in arte. Qui
 ſtudet optatā & c. ¶ Trudes is. cōtra primitiui naturā quia a tru-
 dendo dicit. Ver. v. gnei. Cōſurgunt nauę & magno clamore mo-
 rant. Ferrataſq; trudes & acuta cuspide contos. Expediūt fractoſq;
 legūt ingurgite remos. Perticę ſunt ferro munitę quibus naues de-
 trudere ſolent, vt videbis apud Vergiliū Badiana diligētia illuſtra-
Tudito tum. Tudito. as. lucri gratia negotiū ago. Ennius. Nec tuditan-
Tuder tes rem ceſſant extrinſecus vllam. ¶ Tuder eris. oppidū Vmbriæ
 neutri generis. Sil. li. vi. Vertice mōtis Deuxū lateri pendet tuder

atq; vbi latis. Dicitur etiã tudertum i. hinc adiectiuũ seu denomina-
tiuũ tudersis, vt a tyburs, qd' male quidã putarunt ipsum oppi-
dum significare tacentes de tuder. Idem lib. iij. Et gradiuicolã celso
de colle tudertẽ. ¶ Præteritũ contudi in generalibus patuit.

Ante f pducitur, vt bufo, rufus, rufinus, Mart. V añ f.
Rufæ.
v Roma magis fuscis vestitur gallia rufis, vbi autẽ Nestor
legit. Quiq; rhipas betulumq; tenent, impressio badiana
(quã cæteris solemus preferre) habet tam in lra q; in cõmentarijs.
Quiq; rufas batulũq; tenent quæ lectio an vera sit nihil assero, si
vera est, necesse est hic excipe rufæ arum. p castello italię, nec excipe-
retur betulum in e ante t. quia hic batulũ legit cum a ante t.

Ante g pducitur, vt rugio, qd' propter philo- V añ g
Rugio.
v melẽ authorem corripit nō decet, est em indignus quẽ cõ-
tra oim veterẽ authoritatẽ sequamur dicentẽ, Tygres in
domitẽ rancant rugiuntq; leones. Buglossa pducit tantũ, teste Ne-
store. Mugilis piscis. Catul. Percurrẽ raphaniq; mugilesq; phal.
est. Lugeo. Oui. i. met. Luget vt amissam, mēdum est in viij. aphri-
cæ. Qz nostrẽ vulnera gentis Nunc lugeo p doleo.

Exceptio.

¶ Corripe habentia f vel i vel p ante u. vt fugo, fugio, iugũ, pugil,
pugillus. Tollunt hinc fruges, frugi, frugalitas, quicqd hinc fit. lu.
sat. v. Ventre nihil noui frugalius. ¶ Iugere iugere in heteroclitis
patebit. Sedul. lib. ij. Iugibus hoc votis hoc nocte dieq; p̄cemus. sic
cæteri. Ideo eundẽ non sequar hoc nomẽ sæpe corripientẽ, vt li. i.
Sceptrũ iuge ḡra cõsors. & li. iij. Quẽ dño miserante iuges. In eodẽ.
Et quotquot tetigere iugem sensere salutẽ, Pugio teli genus. Marti.
in apo. Pugio quẽ curuis &c. ¶ Pugillaris & hoc pugillare vel pu-
gillar variat, qa nō solũ Prudentius corripuit, vt male dixit Bebe-
lius. lu. xi. sat. Nec pugillares defert in balnea raucus. Testic' os, hic
adiectiuũ est. Ausoni' ad notariũ. Bipatẽs pugillar expedi. hic cor-
ripit qa vsus est iã bicus dimeter. Prudentius. Vñ pugillares soliti
pcurrere ceras. Sunt pugillares tabellæ in qbus scribimus. ¶ Tu-
guriũ, Verg. in buco. Pauperis & tuguri congestũ cespite culmẽ.

Ante l corripit, vt hululo as, vlula auis nomẽ. Tuguriũ
V añ l.
v Notentur geminata vt bulla, quod tamẽ Georgius vni-
co l scribit bula.

Exceptio.

¶ Produca habentia f vel g vel m ante u. vt fuligo, gulioq; iuglan-
diũ putamina. Mulus mula. Sed corripe fulix v' fulica auis nomẽ

stiferapōtini vligine campi. Maro. ij. Geor. At que ping. is hum⁹,
dulciq; vligineleta. Sulpiti⁹ dicit apd' eundē corripī cui⁹ nō occur
rit testimoniū, ne corripias nisi inueneris. Bebeli⁹ dicit vltus pducī.

Bebelius

Ante m pducitur, vt humanus, humor, humeo,
v humecto, & quæcunq; hinc fiunt.

v añ m.

Exceptio.

¶ Corripe habētia c vel n vel ti ante u, vt cumulus, numantia, licet
a Petrarca in. ij. lib. epi. pducāt Numisma. Marti. Cur data sunt
equitibus gnq; numismata quare. Male igit dixit Riga in Luca. Cē
sareū numisma videns qd' mōstrat hebræus. Græce nomisma di
citur a nomos. i. lex. Nūmus vndecūq; dicat positu pducit tantū,
licet quidā sine veterē autoritate ppter grāmaticoꝝ deriuatiūcu
las ausus est corripere, apud me pfecto nihil valuerit grāmaticorū
voluntas, contra poetar; cōem vsū. Numa Numanus, tumeo,
tumulus, tumultus. ¶ Tollunt huc Cume es, vel Cume arum.
cāpaniē vrbs. Horat. Non mihi cumas est iter. Stat. v. syl. Collis et
aufoniū pridē laris hospita cume. ¶ Numen. Oui. si flumina nu
men habetis. Numacius, Mar. lib. x. Simplior priscis numaci gal
le sabinis. vtiū est ppriū nois. ¶ Struma, tumor & morbus, qui a
scrophis eū frequenter patientib⁹ scrophula dicit, hinc strumosus
lu. Strumosum atq; vtero pariter gibboq; tumentē. Est etiam viri
ppriū aut de viro p opprobriū dictum. Catul. Sella in curuli stru
ma nonius sedet. iambicus trimeter. ¶ Numella vinculi genus
Lucre. lib. vi. hæc numella videt, est finis versus.

Numis
ma.

Cume

Numen
Numaci
us.

Struma.

Numella

Subexceptio.

¶ Humus, humilis, humerus notata sunt cū deriuatis. ¶ Pumilo
vel pumilio & pumilus, cuius fœmininū pumila. i. pygme⁹ & pyg
mæa inuenit quoq; hic & hæc pumilis. Papi. syl. i. hic audax subit
ordo pumilonū. Ibidē. Mirat pumilos ferocios. phal. sunt. Mar.
in apo. Parma tibi scutū pumilionis erat. Colu. Pumiles aues nisi
quē humilitas ear; delectat nō probo. dicunt quoq; p o pomilo.
pomilus &c. ¶ Rumex hæra. Verg. in Moreto. Fœcūdusq; ru
mex malue violæq; virebāt. alij habent inulē nō violē. Est quoq;
teli gen⁹ teste Festo apud Lucilliū. Tum spara tū rumices portant
tragula porro. Petrar. corripit secūdā cū prima in rumentum.

Pumilo;

vel io &

pumilus.

Rumex.

Ante n produciē, vt munio, cunæ &c. male er

v añ n.

v go qui dixit. Dic patribus muniant vrbē dic mœnia fir
ment. Idem male ait. Frater & hūc iuxta iunior, frons ipa
fatetur Argutū, Guneus, funis, luna &c.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

Exceptio.

¶ Cuneus instrumentū quod ad scindēda ligna adhiberi solet, huius prima pars acutior est. Verg. Nam primi cuneis scindebāt fissile lignū. p. translatio nē Cuneus est pedatum multitudo in cunei formā redacta, hinc cuneatus a. um. excuneat⁹ &c. vt cuneatum theatrum &c. ¶ Cuniculus animal notū, & foramen subterraneū, ex quo vapor trahit in balnearibus vaporibus, qđ Festus neutro genere cuniculum dicit. Mart. in xenijs. Gaudet in effossis habitare cuniculus antris, sic cæteri in quouis carminis genere. ¶ Tunica notum est. Mart. Et laxas scombris sæpe dabistunicas.

V añ p

v Ante p corripitur, vt duplex, stuprum, Iuppiter autē geminat pp. vt supparus, & si Georgio vallē credas stypa. tu videto quæ diximus in stypa i antep.

Exceptio.

¶ Produc habitia vel n vel p vel r ante u. vt nuper, pupus, rupes.
Pupus. ¶ Pupus est puer paruulus ac tenerior. & pupa similis puella, hinc
Pupa. imagūculas puellares pupas vocamus, diminutiua sunt pupulus,
Pupulus. pupula, hinc itē pupillus pupilla, p. ijs qui extra potestātē prīs sub
Pupillus. tuto ribus esse ceperunt, hinc quoq; pupula & pupilla ob paruitatem
Pupula. dicta est oculi particula, scribunt omnia vnico p. vt videbis ex
Pupilla. Nestore & Calepino, & deriuatio satis declarat. Nihil autē horum
corripit a fide dignis, licet grāmatici dicāt pupilla variari, vellē Sulpitius
aut alius dicta sua reiectis choerulis, ex dulcissimo veterē auctoritate
pbaret. Aufoni⁹ in cōpositis a pes & gonos atq; nōnulli alijs, a doctissimis
defecit, ideo nō imitabor hunc dicentē. Barbara quæ latias vincis alumna
pupas, Mart. Pupam se dicit Gellia quā sit anus. Persius. Dicite pontifices
in sacro quid facit aurē. Nempe hoc qđ Veneri donatē a virgine pupæ.
Catul. Deprēdi modo pupulum puellę. phal. est. Varro. mammā lactantis
sugentē pascere pupum. Hora. in. i. epist. Piger annus Pupillis quos
dura pmit cūstodia matrū. Persius. Osi sub rastrō crepet argenti mihi
seria dextro Hercule pupillū ve vtinā quē proximus hæres. Impello
expūgam, sic cæteri poetę. Nam Rigā reliquosq; latinitatis euersores
nō pili facimus. Manil. lib. iij. Paruula sic totū pūisit pupula
cælum Verg. in culice. Ac senioris erat naturę pupula telo Ictā leui.
Lucre. lib. ij. Et quoniā plagę quoddā genus excipit in se. Pupula
quā sentire colorē dicit albū. Idem lib. iij. Et quasi pterget pupillas
atq; ita transit, sic cæteri quotquot sunt fide digni, ergo cōtra
Bebeliū & alios dicas tantū pducī, qđ si Baptista vel alius inter
neotericos egre

Bebelius.

gius corripuerit, non imitabor, quia per grāmaticos deceptus est, aut neotericos poētaſtros nō veteres imitatus, ſiqui cōtra ſentiant vincant me veterū authoritate, qui puritatē latinę linguę custodierunt & auxerunt nō violauerunt, id ſi nequeant mecū ſentiant neceſſe eſt. ¶ Scrupulum quoq; p̄duci tantū contra Neſtorem do cuimus in ſcrypulū ante p̄, quia p̄ correptiōe citat Neſtor ridicu los poētaſtros vt illic vidim⁹. Scrupus lapillus breuis, qui preſſus ſollicitudinē creat, vnde ſcrupulus p̄ difficultate & ſollicitudine ca pitur, hinc ſcrupeus, ſcruposus & ſcrupuloſus, quæ omnia p̄duci tā tum dicimus, licet neotericoꝝ forſan nōnulli corripuerint, q̄s car pendos dicimus nō imitandos. Luca. li. v. Scrupuloſiq; anguſta vo cant vbi littora faxis. i. aſperis. Verg. li. vi. Spelūca alta fuit vaſtoq; immanis hiatu Scrupea tuta lacu nigro. ſic Seneca rufus & c. vnicū corripit Rupilius viri p̄priū. Horat. ſat. vii. Proſcripti regis Rupili pus atq; venenū, p̄ rupiliū per apocopen. ¶ Cupa vnico p̄ teſte Nebriffenſi olim dicebat caupa, hinc caupo onis. vide Calepi. & interpretes Lucani in hūc verſum lib. iij. Nāq; ratem vacuæ luſtē tant vndiq; cupæ. ¶ Cupennius viri p̄priū. Hora. ſat. ij. Nolim laudari in qui. Sic me mirator cunni cupēnius albi. ¶ Stupa, vide i ante p̄. ¶ Vpilio, vide o ante p̄. opilio. ¶ Vpupa tamen corripit contra Bebeliū & plures, vide e ante p̄ Epos. ¶ Vfens ad ſp̄tinet quia latinū eſt. Verg. atq; in mare cōdit vfens. fluuij no men eſt & viri. Pupugi p̄ regulā generalem corripit.

Scrupu lum.
Scrupus.
Scrupu lus.

Rupilius.
Cupa.

Cupēni⁹

Vpupa.

Ante r̄ p̄ducitur, vt curia, curio onis. Luca. li. i. V añ r.

v Audax venalico mitat curio lingua. Furius viri nomē. Catul. furi & aureli comites catuli. Sap. eſt. Nō credo Be belio qui dicit variari, niſi correptiōis egregiū testimoniū videro. nam Mart. etiā in vi. ait. Tuſi furius antedictus eſſes. phal. eſt.

Exceptio.

¶ Curius viri optimi nomē. lu. Qui curioſi ſimulat & bachanalia viuunt. Apud Propert. in quibusdā libris mendose legit Curius p̄ curtius li. iij. Curtius expletis ſtatuit monumēta lacunis, hic Cur tius teſte Beroaldo interprete, lacū ſignificat qui erat in foro roma no, a Curtio viro forti dictus. ¶ Cures ſabinoꝝ oppidū. Perſi⁹ Diues arat Curib⁹ q̄tū nū miluus oberrat, hinc curetis teſte Bero aldo in illd̄ Prop. li. iij. Quid tū roma fuit tubicen vicina curetis. Quū quateret lento murmure ſaxa Iouis, hinc grites dicti putant Itaq; dic tubicē curetis. i. a curib⁹, nō curetis iouis, nā curetes p̄ Cre te populis & Iouis ſacerdotib⁹ p̄ducit tantū. Ver. iij. gcor. Curetū ſonit⁹ crepitāuq; ora ſecutq;. Mar. li. ix. Curetes texere Iouē crepi

Cures
Curetis
Curetes

Ioannis despauterij Ni niuitæ Verificatorij:

- tantibus armis. Sil. lib. ij. Cres erat grisonis curetū aduectus ab an-
 tris. Oui. iij. met. Vult natos esse e largo imbri dicens, largo q̄q̄ fatos
 curetas ab imbri. puto fingere esse cures etis. Curetes quoq̄ p̄p̄i
 sunt Dalmatij, & sic curetes corripit. Luca. li. iij. Illic bellaci cōfusus
 gente Curetū. ¶ Curulis. Stat. iij. syl. Exultent leges latij gaudete
 curules. hic fœmininū est p̄ sedibus q̄bus in curru mgratus vehe-
 rant. masculine q̄q̄ ipsi mgratus aliq̄n curules dicti sunt, dicit q̄q̄
 in neutro genere curule. Hora. Cuilibet hic fasces dabit eripietq̄; cu-
 rule. hoc aliq̄ a curru extrito, aliq̄ a curibus deducūt, nobis satis est re-
 cte m̄sum docuisse. ¶ Duratō onis. montis p̄p̄riū. Mar. li. iij.
 Durus. Et sc̄m duratōis ilicetū, phal. est. ¶ Durius lusitaniæ fluiuius. Sil.
 lib. i. hinc certant pactole tibi duriusq̄; tagusq̄. Strabo duria appel-
 lat multi doria. ¶ Furo is. furio is. furio as. furor furia &. Luca.
 Furo. Quis furor o ciues. ¶ Muria genus liquaminis. Persius. Tingit
 Murio. holus siccum muria vaser in calice empta, dicit etiā muries ei.
 Murius. ¶ Murius murio teste Badio in Sulpitū. Murin^o a. um. puto p̄du-
 ci tantū vt sit possessiū a mus muris. Martialis tamē corripuit cō-
 tra primitiui naturā si vera est lectio Domitiana li. ix. Cāpis diues
 Apollo sis Murinis, & sus est phaleucius, vide Domitiū, quia mul-
 ta dicit, caute p̄spicias priusq̄; imiteris, vide annotatiōes Beroaldi,
 Politiani &c. an huic lectio cōtradican, illoq̄; scripta nunc apud
 me nō sunt, ideo ad illos remitto studiosum lectorē. Eplurimis &
 bis Domitiū sufficit nūc hęc subiecisse. Cāpi murini dicunt campi
 Apollinis sminthei, syllabā a primitiuo mutat a mure murin^o cor-
 ripit qd̄ dandū est poetæ in & bo qd̄ recens p̄ smintheo deriuauit
 quibus Plinius hordeū murinū dixerit a muribus, hęc & plura Do-
 mitius, q̄ diligēs videre volet, nō contētus n̄ris, id qd̄ summe lau-
 do. ¶ Nurus. Oui. xi. met. Ecce nurus ciconū &c. Massus videt̄
 p̄duxisse sed in plurib⁹ a veterib⁹ recessit. Nolito igit̄ imitari, quia
 forsan mendosus est eo loco li. quē xij. ænei. esse voluit. Hęc inter
 matrū innūera nurūq̄; caterua &c. sed legendū est nurū. ¶ Spuri-
 us qui incerte patrenatus, est a spirin. i. seminare q̄a scilicet nihil ali-
 ud de p̄re q̄; semen affert gr̄cū est nec a spurc^o deriuat̄, vt indocti
 sompniarūt. hinc & fuculos incerti authoris spurios vocam⁹. Au-
 so. ad Ursulum gr̄maticū. Quiq̄; notas spurij & sibus apposuit.
 Turius. ¶ Turius viri nomē. Hora. sat. i. lib. ij. Grande malū Turius si qs se
 Thuris. ¶ Thuris is. viri p̄p̄rium. vide Maris. a anter.
 V ante s producitur. vt Pufio, musa &c.
 Exceptio.
 Fusino. ¶ Frusino onis. italiæ oppidū & illius p̄p̄us. lu. sat. iij. Optima fo-

re aut fabrateria dom⁹ aut frusinoe para^t. Sil. xij. bellator frusino:
 ¶ Pusillus licet pusio & pusio, unde putat deduci pducatur. Lu. sat. Pusillus
 nec vnq; Sanguine caudidici maduerunt rostra pusilli. apud Hora.
 Rufam aut pusillam appellet &c. puto legendum, rufam aut rufillam &c
 ¶ Susanna æ. ppriū mulieris quā falso adulterij accusatā liberauit
 Daniel. Claud. ad Iacobū mgm equitum. Sic tibi det vires sancta
 Susanna suas. ¶ Sufurrus vel um. unde susurro nomē & verbū.
 Hora lib. i. car. ode. ix. Lenescq; sub noctem susurri. Iambicus dime
 ter hypercatalecticus. Ouid. lib. vij. meta. Procrin adit linguaq; re
 fert audita susurra.

Ante t in dissyllabis pducitur, vt brutū añal V añt.
 v. rōnis expers. hinc brutus a. um. p stolido & beluto. hinc
 brutij quidā Italię populi q̄si bruti & osceni. Persius. Ast Brutij
 vocat officij trabe rupta brutia saxa. Prendit amic⁹ inops Sic bru
 tianus. Brutus etiā ppria viroꝝ & verbū brutescere, obbrutescere
 Scutū tamē vnde cūq; sunt scutula, scutulatus corripunt. Lu. Cęru
 lea induc⁹ scutulata & galbana rasa. Tutor aris. unde tutela etiā p
 oppido qdā pducit a Mart. li. iij. epig Nuto as. ap^d Sil. in. i. male
 ponit nutatā p micatā, qd^d nō poetes sed chalcographoꝝ vitij est.

Exceptio.

¶ Cutis. Persius ego te intus & in cute noui. Petrar. Non venit cu
 tis e vitio q; ruga senilis Caniciefq; premat. ¶ Frutex. vnde fru
 tico &c. Oui. i. met. Domus antra fuerunt, Et densi frutices & iunctæ
 cortice virge. ¶ Lutum cœnū. vide e ante s rhelina. hinc luteus
 & lutosus & lutatus. At luthū cum th aspirato nomen græcū colo
 ris pducit. hinc luthus & luthæolus. de significatiōe & deriuatione
 vide Nestorē. Verg. in Bucō. Croceo mutauit vellera lutho. Idem
 Mollia luthæola pingit vaccinia caltha. Persius. Surgit tacite tibi lu
 thea pellis. luue. aut syneresi vsus est dicēs. Gladiosq; parante Incur
 de & luthæo vulcano ad rhetora misit. Sunt qui putāt apud Tibul
 lum luthæū corripit sed syneresin nō attendunt, tantū ergo pducit
 mus. ¶ Muto onis. mēbrum virile, non aut (vt indocti credūt) Muto
 aries, & variat quia mutoniatus. i. mentulatus inuenit corripit. Ho
 rat. sat. ij. Huic si mutonis verbis mala tāta videnti Diceret hæc ani
 mus. Lucil. Mutoni lachrymas tum læua absterfit amica. Mar. lib.
 ij. Dormis cum pueris mutoniatis, phal. est. sic in priapēis &c.
 ¶ Puto verbū. puta verbum & aduerbiū. Catul. ad Furium. Noli
 spernere nec putare parui, phal. est. nota constructionem.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorię.

Putris Putror	¶ Putris. Papi. i. theb. lacera ora putresq; Sanguineo videt imbre ge- nas. hinc putres, putror nomē &c. Idem. iij. syl. Deterges sterilis so- li putrorē, phal. est. Ar putor. i. fetor pducit vt primitiuū puteo. A putreo quoq; fit putredo. Qui. in. i. de ponto. Estur vt occulta vitia ta putredine nauis. ¶ Vter vtra vtrū, vnde aduerbiū vtrum p an, similiter correptū, nota sunt hæc. sed dubiū est de vter substan- tiuo tertij declinatiōis. Nebrissenis (cui suffragor) credit corripit, quia vterus hinc deductum corripit. ¶ Vti pro vt aduerbiū est & corripitur, vti ab vtor pducitur.
Vti.	Ante t in polysyllabis corripit, vt Ruteni pos- puli notent clogis, quia pducunt vt vtilis ab vtor, glu- tinū glutino as. a gluten. brutidus a bruteo, & hoc a bru- trus, hinc Brutidius secūde declinatiōis, viri ppriū in. x. lu.
Vānt.	Exceptio.
Buteo	¶ Buteo onis. auis ex accipitrū genere quā græci a numero testiu triorch en appellant. Orchis apud græcos testiculus est author Phi- lo melę. Atq; paludiferis buteo bubit aquis, nō est mihi alteri ^o poe- tæ testimoniū. ¶ Futio is, hinc effutio & nomē futilis. Hora. Effu- tite leues indigna tragœdia versus. Manil. li. i. Nunq; futilibus ex- canduit ignibus æther. nota ptemimerim. ¶ Glutio is, vnde de- glutio. i. deuoro. lu. sat. iij. Quales tunc epulas ipsum glutisse puta- mus Induperatorem. ¶ Glutius viri ppriū in. vii. v. Philelphi. ¶ Luturna ꝑ, Turni soror. Oni. i. fast. Circa luturnę cōposuere lac ^o . Idē. ij. fast. Iuppiter immodico luturnę victus amore. Multa tulit tanto nō patiēda deo. sic Verg. &c. ¶ Mutuo aduerbiū, mutu ^o nomē, mutuo & mutuoꝝ ꝑba. Mart. Mutua qd' nobis ter qnqua- ginta dedisti. ¶ Mutius viri ppriū. lu. sat. i. Quid refert dictis igno- scat Mutius an non. ¶ Puteo es. forteo, inde putidus, putesco, pu- tor. Persius. Disce nec inuideas q' m'ra fideiā putet In locuplete pe- Plutarch us. Puteus Rutilius Struthi ^o . Tutia Tutius Tuticau- nus Nutrio
Mutius	¶ Mutius viri ppriū. lu. sat. i. Quid refert dictis igno- scat Mutius an non. ¶ Puteo es. forteo, inde putidus, putesco, pu- tor. Persius. Disce nec inuideas q' m'ra fideiā putet In locuplete pe- Plutarch us. Puteus Rutilius Struthi ^o . Tutia Tutius Tuticau- nus Nutrio
Puteo	¶ Puteo es. forteo, inde putidus, putesco, pu- tor. Persius. Disce nec inuideas q' m'ra fideiā putet In locuplete pe- Plutarch us. Puteus Rutilius Struthi ^o . Tutia Tutius Tuticau- nus Nutrio
Plutarch us.	¶ Plutarchus viri ppriū. Philel. in. vi. ij. Plutarchi valido foe- cundū nectare pectus. ¶ Puteus aut corripit licet e puteo verbo fiat. ¶ Rutilius viri ppriū variat. Mart. lib. v. Famę rutiliū suę re- lin quat. phal. est. Ouid. in. i. de ponto. Et graue magnanimiti robur mirare rutili. Idem. vi. fast. Hęc tibi pposito memorat dixisse rutili. ¶ Struthius auis pducit teste Nestore, quia scribit græce ꝑ ou diph- thongō, in prima syllaba sequente th aspirato, & dicit etiā struthio. ¶ Tutia ꝑ, riuulus in via appia. Sil. in. xij. Tutia deducit tenuem si- nomie riuū. ¶ Tutius viri ppriū. Mar. lib. iij. Romā petebat esu- ritor Tutius. Iambic ^o trimeter. ¶ Tuticanus viri ppriū pducit au- thoritate Ouidij, vt in p̄fatione ꝑbauit. ¶ Nutrio Sulpitius dicit
Puteus	¶ Puteo es. forteo, inde putidus, putesco, pu- tor. Persius. Disce nec inuideas q' m'ra fideiā putet In locuplete pe- Plutarch us. Puteus Rutilius Struthi ^o . Tutia Tutius Tuticau- nus Nutrio
Rutilius	¶ Rutilius viri ppriū variat. Mart. lib. v. Famę rutiliū suę re- lin quat. phal. est. Ouid. in. i. de ponto. Et graue magnanimiti robur mirare rutili. Idem. vi. fast. Hęc tibi pposito memorat dixisse rutili. ¶ Struthius auis pducit teste Nestore, quia scribit græce ꝑ ou diph- thongō, in prima syllaba sequente th aspirato, & dicit etiā struthio. ¶ Tutia ꝑ, riuulus in via appia. Sil. in. xij. Tutia deducit tenuem si- nomie riuū. ¶ Tutius viri ppriū. Mar. lib. iij. Romā petebat esu- ritor Tutius. Iambic ^o trimeter. ¶ Tuticanus viri ppriū pducit au- thoritate Ouidij, vt in p̄fatione ꝑbauit. ¶ Nutrio Sulpitius dicit
Struthi ^o .	¶ Struthius auis pducit teste Nestore, quia scribit græce ꝑ ou diph- thongō, in prima syllaba sequente th aspirato, & dicit etiā struthio. ¶ Tutia ꝑ, riuulus in via appia. Sil. in. xij. Tutia deducit tenuem si- nomie riuū. ¶ Tutius viri ppriū. Mar. lib. iij. Romā petebat esu- ritor Tutius. Iambic ^o trimeter. ¶ Tuticanus viri ppriū pducit au- thoritate Ouidij, vt in p̄fatione ꝑbauit. ¶ Nutrio Sulpitius dicit
Tutia	¶ Tutia ꝑ, riuulus in via appia. Sil. in. xij. Tutia deducit tenuem si- nomie riuū. ¶ Tutius viri ppriū. Mar. lib. iij. Romā petebat esu- ritor Tutius. Iambic ^o trimeter. ¶ Tuticanus viri ppriū pducit au- thoritate Ouidij, vt in p̄fatione ꝑbauit. ¶ Nutrio Sulpitius dicit
Tutius	¶ Tutius viri ppriū. Mar. lib. iij. Romā petebat esu- ritor Tutius. Iambic ^o trimeter. ¶ Tuticanus viri ppriū pducit au- thoritate Ouidij, vt in p̄fatione ꝑbauit. ¶ Nutrio Sulpitius dicit
Tuticau- nus	¶ Tuticanus viri ppriū pducit au- thoritate Ouidij, vt in p̄fatione ꝑbauit. ¶ Nutrio Sulpitius dicit
Nutrio	¶ Nutrio Sulpitius dicit

pduci tantū, quē Nestor carpit ppter auctoritatē Claudiani dicen-
tis. Sæpe nutrit ducitq; simul refouetq; leonē. Nestor ē fecellit Bebe-
lius volens legendū esse. Spe nutrit nō sæpe nutrit. vt ut est video
Philepho correptionē placuisse, vt in prima decade. Hunc soror **Bebelius**
hunc vxor nutrit, illum filia pellex. ego libentius pduxero.

Ante u pducitur si cōsonans nulla precedat,
v vt vua, secus corripit vt luuo, pluuia. Vnicū tollit luuer **V añ u**
na, qđ pducit, & est regio inter Hispaniā & Britanniā. lu. **luuerna.**
sat. ij. Arma quid vltra Littora luuernę pmouimus & modo ca-
ptas Orchadas & minima contentos nocte britannos.

Mediarum syllabarum quantitas,
¶ Media syllaba est quæcunq; est inter primā & vltimā. Ea noscit
positu, vt potestis diphthongo, vt Mattheus. Vocali ante vocalē,
vt pluuia. accentu longo vel breui, cimento, exemplo & regula,
de generalibus regulis satis dictū. De diphthongo ante cōsonantē
dicemus in e littera, vt in primis fecimus, sed ne in notis morer de-
sino p̄fari, rem aggredior.

Ante B corripitur, vt cannabis.

Exceptio,

a ¶ Producentur verbalia a prima cōiugatione in bilis
& bundus, & omnia nomina in abulum, vt amabilis,
latabundus, venabulum, acetabulum &c. instabilis corripitur vt
stabilis, sic inhabilis &c. ¶ Atabulus ventus apulię peculiaris. vi
de a ante p. apulia. ¶ Barabbas non satis docte quidam excipi-
unt quia positu pducitur vt Nestor docet, sit em̄ a bar. id est filius
& abba. id est pater. vocabulū est syrum teste Hierony. Sedul. li. iij.
Tunc coluere Baal nūc elegere Barabbam. Errauit igitur Riga in
Luca. Sed solui Barabam non ch̄m poscit hebræus. ¶ Amabo
nōnulli scioli voluere corripī quādo est blandiendi interiectio, sed **Amabo**
nugant quia siue ybum sit siue interiectio, pducitur solum. Catul.
Amabo mea dulcis Ipsithilla, Mart lib. viij. Dic verum mihi mar-
te dic amabo. Sido. ad Fœlicē. Dic die qđ peto magne dic amabo.
¶ Dolabra puto naturaliter pduci ppter diminutiū dolabella,
qđ in viri nomen abiit, licet cū o in secūda dolobella vulgo dicat
Certe secūda pducit ergo vel hic, vel in o ante b excipiendū, no-
men fuit qđ ante me nemo fecit qđ sciam. Lu. sat. viij. Inde dolabel
la est atq; hinc Antonius, inde Sacrileg⁹ Verres. Addit Aldus Ma-
nutius vir facile doctissimus Candelabrū & volutabrū, quia e lon-
gis sunt. Sic etiam ventilabrum & (vt opinor) velabrum.

A añ B

**Atabul⁹
Barab⁹
bas.**

Amabo

**Dolabra
Dolabel⁹
la.**

V v

Ioannis despaüterij Niniuitæ Versificatoriae

A añc.

Ante c corripit, vt scylacēū, ꝥacus, dyrrachiū.
Exceptio.

a ¶ Producuntur nomina in aculus a. um. tam adiectiua q̄
substantiua. vt vernaculus, nouacula, habitaculū. Et in aceus a. um.
vt hærbaceus, vinacea orum. & in acius, gallinacius. Cōposita a
brachys vt tribrachus, dicta sunt in lib. i. vbi de pedibus loqueba
mur. Producuntur quoq; deducta e barbaris, vt dordracū, camera
cum, garlacus &c. quę accētū noscuntur. ¶ Anchaces ꝥ. cum ch as
pirato populi nomē est. Vale. flac. lib. vi. Doctus & anchaces patu
lo vaga vincla gyro Spargere & extremas laqueis adducere tur
Benacus. mas. ¶ Benacus. vide Larius a ante r in primis. ¶ Bonifacius
Bonifaci viri nomen cōtra primitiui naturā. Sido. ad Foelicem. Quoꝝ vn⁹
us. Bonifacium secutus. ¶ Cloaca. Iu. pinguis torrente cloaca.
Cloaca ¶ Coclacha cum ch aspirato, in secūda syllaba veluti cochlea vn⁹
Cochlea. de dicit, est nāq; lapillus ex flumine rotūdus ad cochleaz; similitu
dinem, pducitur teste Nestore, fatetur tamē se nondū exemplum
metricū inuenisse, nec ipse inueni, nihilominus Nestori astipulor;
Eumac⁹. ¶ Eumacus viri ppriū in. ij. syl. Pap. Filimacius & a. vide i ante l.
¶ Iracūdus. Hora. Impiger iracūdus, inexorabilis acer. siquid aliud
sit in acūdus pducāt. ¶ Lumaca. Laudaces ppriū mulieris in
Laudace. priapēis. ¶ Meracus. Persius. Anticyras melior sorbere meracas.
Menac⁹. hinc meracior meracissim⁹. i. merus, solus, purus, oēs pducūt. Ca
lepinus putans etiā corripit citat versiculū. Cōstitui meracas edidit
ciq; notas. quē male credit esse Vergilij, vt Badius notat, & id qdē
mime iniuria, quia opuscula plæraq; Vergilij esse dicuntur nec sunt
Cæterz dictū ꝥ sum inueni in Priapēis quę Badius nō censet Vergi
liana, vbi priapi ꝥba sunt. Sed rudis hic dñm toties audire, legentē
Cōstitui, meracas ediditciq; notas. Quisq; priapēa cōposuit, licet
impudic⁹, tamē doctissim⁹ fuit omīno imitādus. sed priapēa tem
porz incuria plærūz; mendosa sunt, & hic mendū esse suspicor, li
cet nō statim liqueat quo pacto restituendū sit, sic in eodem opere.
Quædam senior hectoris parente, p annosior, phal. est vt postea.
Vnde tenedos ꝥquorisq; regi. & in Catalecto. Si laudē aspirem hu
milis sed adire sirenas, ergo meracus solū pducito. Idem Calepin⁹
dicit verbū Hippaco as. mediā pducere, qd teste Festo significat ce
leriter ducere. ¶ Mustacius vel um. libi genus ad conciliandum
stomachū, a musto vꝥ a mustare lauro (vt qdā volūt) nomē dedu
ctū est. lu. sa. vi. Causa nec est qre cœnā & mustacea pdas, Pap. i. syl.
masculinū pducit. Cato de re rust. Mustateas sic facito.

Hippaco
Mustaci⁹

¶ Mumacius, vide u ante m. ¶ Opacus vnde verbū opacare. Mumaci
 Verg. Frigus captabis opacū. ¶ Otacilius viri nomē Mart. li. x. us.
 Torquat⁹ nitidas vario de marmore thermas, Extruxit, cucumā Opacus.
 fecit otacilius. ¶ Pastinaca herba pix & piscis trigō ac turtur. Ma Otacilius
 cer. Et pastinacæ virt⁹ i semie tātū, nōdū i ueni apd aliū. ¶ Pistaciū Pastinaca
 ex nucū genere arbor. Palladius. Quin & amygdaleos subeūt pi Pistaciū
 stacia ramos. Pittaciū gemino tt corripit teste Nestore, at petacius Petacius
 pducit. Rufus in Arato, Gramina si carpit semefa petacius anser. Portula
 ¶ Portulaca herba. Macer. Andrachnes græce, q̄ portulaca latine ca.
 dicit apud aliū non legi. ¶ Pediacia viri ppriū. Hora. sat. viij. lu Pediacia
 lius & fragilis pediacia furq̄ voranus. nōnulli p̄ t̄ scribūt pediatia.
 ¶ Phætia regio, populi phæces sunt & phæci & phæcij, semp q̄ Phætia
 pducitur, nā apd Propert. phæacas optimi libri hnt, vbi Bebelius Bebelius
 mendose offendit phæcias. ¶ Sarracū gemino rr vehiculi gen⁹ Sarracū
 sine aspiratōe, quia teste Placentino phœniciū est non græcum. Iu. Sarracū
 sa. v. Frigida circūtagunt pigri sarraca bootē. Sarraca duarū vrbiū
 nomē est, quarū vna est in Media altera in arabia. ¶ Sampfacum Sampfa
 hærba quēdā teste Goudano cū Bebelio q̄ dicit heraclius a græcis cum.
 corripit, ergo nos corripere possum⁹ si opus fuerit, quia nulla au-
 thoritas obstat quū positu nō natura pducit. ¶ Syracusæ arum, Syracusæ
 vrbs Sicilię cū y græco variat, sed pductio est frequēti⁹. Sil. li. xiiij.
 Ipsa syracusæ patulos vrbs inclyta muros. Ausonius de syraculis
 & catina. Quis catinā sileata aut quadruplices syracusas. Sil. lib. xiiij.
 Inde syracusias castris circūdedit arces. Verg. in Bucu. Prima syra-
 cusio dignata est ludere versu. hic tertia cōtra primitiui naturā cor-
 ripit, q̄a græce scribit̄ p̄ ou diphthōgon. Sed (vt bñ dicit Ferettus)
 quādo corripitur merito scribitur p̄ o syracosi⁹ vt dixim⁹ de pu-
 lypus & polypus, culeus & coleus, vrion & orion, id diligētissime
 cōsiderandū esse docet Ferett⁹, q̄a ou diphthōg⁹ semp vertitur in
 a longū & correptiōis gr̄a aliqñ in omicron. Ergo (vt cū Feretto
 sentio) p̄ u scribim⁹ pducēdo syracusius vrion, p̄ o tantū vbi cor-
 ripimus syracosius, orion. ¶ Valaci populi apud Baptistam in Valaci
 exhortatione contra infideles.

Ante d corripit, vt Carneades philosophi no-
 a men, Fœlix li. iij. Carneadesq̄ parē vim gerat helleboro A añ d
 Academia opinor corripit solū, vide a añ c vt troiades Carneades.
 cōtra q̄sdā q̄ putauerit variari. Ver. At pcul in sola secrete troiades
 acta. Persi⁹. Ne mihi pulydamas Aut troiades labeonē Prētulerit.
 hic putāt troiades, p̄duci q̄a p̄ treis syllabas legūt, quū p̄ diēresin sit troiades.
 tetrasyllabū, vt troia aliquādo trisyllabū veluti alibi mōstrauim⁹.

Ioannis despauterij Niniultæ Verſificatorij.

¶ In adus ex barbaris propria producuntur.

Exceptio.

Ageladas. ¶ Ageladas ꝑ egregij ſculptoris nomē. Colu. li. xi. Nec polycletea vel phragmonis aut ageladꝫ Arte laboreꝫ. Abaddir poſitu exten ditur, eſt lapis quē Saturnus glutiffe dicit. ¶ Cicada a cito cadēda dicta (vt volunt) nos hanc rem paruiſacimꝰ. Mart. in. i. Sed quā dā volo noſte nigriorē Formica pice, gracchulo cicada, phal. ſūt. Iader ¶ Iader vnico d. fluuius in Hadriacū mare fluens, vnde oppidum nō pcul ab eo eſt Iadra appellatū, qđ ꝑducit tantū. Luca. li. iij. Et tepidū in molles zephyros excurrit Iader. hic Omibon ꝰ ait Tepidū Iader nō qđ Iader ſit generis neutri, ſed retulit ad flumen tepidum.

A añ F. A ante f ſi inueniatur in ſimplicibus corripieꝫ vt mul ti dicunt. Venafꝫ tamen & venafꝫ tantū ꝑducta legi.

A añ g
Quadra
ginta.

a Ante g ꝑducit, vt virago, quadraginta & ſiſia vide a in vltimis, ideo nō ad normā poeticam corripuit Baptiſta qđraginta, vide in u ante e ductū. Cuiusmōi tā tum ꝑducas vt veteres vniuerſi bethphage teſte Bergo mate repa gulū, contagio, ambages, qđ cōpoſita ſunt vt coagulū. Tibul. lib. ij. Et miſcere nouo docuiſſe coagula lacte.

Exceptio.

Agoge ¶ Cōpoſita ꝑ ſertim gręca libētius in medijs docemꝰ qđ in primis qđ hoꝝ cōpoſitio pleroſqꝫ lateat. Cōpoſita igiꝫ ab agoge. i. ductio corripunt cōtra Bebeliū & plures. Mataratius recte ſenſit, ſed ſine teſtimonio rem egit. Tollā igiꝫ ego primꝰ vt multos alios & hūc ſcrupulū. Itaqꝫ aſſeuero hęc corripieda eſſe iſagoge, paragoge, ſy nagoga, ꝑꝑdagogus &c. in iſagoge puto primā ꝑduci, qđ gręce eſt ei diphthōgus. Mar. li. xij. Crinitę line ꝑꝑdagoge turbę, phal. eſt. vbi ꝑꝑda eſt trochęus. qđ adhuc egemꝰ teſtibus. Idēli. viij. Sub ꝑꝑ dagogo corpore licet ſeꝫ eſt. Et li. iij. Et ꝑꝑdagogo nō iubēte laſci ui. Parere gaudēt villici capillati, ſcazontes ſunt, ſic ſynagoga apđ Seduliū recte corripit. Audi qđ addo. Agoge venit ab ago ꝫ bo gręco, ab eodē ſit apage, ergo hoc qđꝫ corripit vt choragꝰ chora giū, qđ ab eodē deducunt, ideo Pōtanus ꝑ grāmaticos (qđ iam iure optimo taxauit) deceptus, male dixit ante qđdā opuſculū Baptiſte Mātiani. Diuoꝝ ꝑoſita fiet maiestate choragꝰ, ſi qui ꝑduci ꝑcepe rint taxādi ſunt non imitādi, qđ Martiali credendū eſt donec eꝫlę Martiali doceāt ꝑduxiffe, & ſic variabit. quod quū oſtendere ne queant mecū ſentiant necēſſe eſt, hoc eſt iam dicta tantū corripiaꝫ. ¶ Corripunt quocꝫ noia ſecūde, vt Lucagꝰ, ꝫtagꝰ, ꝑamphagus,

Apage
Chora
gus.

& quicqd est a phagin. i. comesse. Onager, meleager, lanager, que si quando videant. pducimenda est p onagrus, meleagrus &c. nam & sic quoq; dicitur, suffragiu a frago corripit, a suffragor pducit. Oui. de Nuce. Quid nisi suffragiu nimbos vitantibus essem. Petro nius arbiter. Ad sonitu strepituq; lucrisuffragia vendunt. Sic verba suffragor, refragor, ideo no probo versiculū. Suffragor & refragor patrocinator auxiliatorq;. Ouid. in priapeis. Copia ius pgit tu suffragare rogatus, sic nomē suffrago inis. pducit, vt contagium. Verg. Nec mala vicini pecoris cōtagia ledent. Comagen^o quoq; viri ppriū pducit, apud Iuue. At corripitūtur sine dubio naufragus, naufragiu ideo suspicor mendā esse in v. Manilij dicētis. Incurbuit pōtus, timuit naufragia tellus. ¶ Corripitūtur omnia ab agora. i. forū, vt Pythagoras, anaxagoras, hermagoras, athenagoras &c. quæ sunt viroꝝ ppria, ab eodē est (vt opinor) Mandragora hærbē nomē. Colu. lib. xi. Quis semihōis vesano gramine cæta. Mandragoræ pariat flores mœstāq; Cicutā. Mart. lib. vi. Inuent^o mane est mortuus andragoras &c. Corripitūtur quoq; ab agria. id est dolor & atrocitas, vt ciragra, podagra. Mart. lib. ix. Tortorē metuis podagra chiragraq; secā. Cai^o & mallet vbera mille pati. ¶ Acragas mons & oppidū. Verg. iij. ænei. Arduus inde acragas ostendit maxima lōge Mœnia, hūc libentius sequar q; Priscianū qui in plusculis puritatē romanā minus custodiuit, vt quū dixit in perihgesi (si tamē Priscianus author est) Hic salis acragas miracula possidet vnus, gētis est acragantis. ¶ Abdenago teste Sulpitio. Allage. i. mutatio. hinc hypallage &c. ¶ Astyages viri nomē. Sido. in. i. pangg. Astyages cyro pellēdus forte nepoti. Ouid. v. meta. Quē ratus Astyages etiā nunc viuere lōgo Ense ferit, scribit cum y græco. ¶ Arpiages viri ppriū in Ibin. ¶ Attagen attagena patent in a ante t. ¶ Cartilago teste Calepino & Bebelio, & est circa aureis cōcauitas. ¶ Lalage es. nymphæ & mulieris nomē. Mart. lib. ij. Desine iam lalage tristes ornare capillos. ¶ Massagetarū. scythiæ populi. Luca. lib. iij. Massagetes quo fugit equo volucresq; geloni. ¶ Pantagia fluuij nomē, vide patagia in a añ t. ¶ Paphagones Paphagonia vide a ante p. ¶ Thyrsagetes æ. popul^o scythiæ cum th aspirato & y græco. Fuit aut is populus Orgijs Bacchi dedit^o, vñ nomē habet a thyrsis ducēdis siue agēdis, qd satis reprobat eos, q a page pēdagog^o & sifia putarūt pducī. Vale. flac. lib. vi. Nō ego sanguineis gestantē tympana bellis Thyrsagetē cinctūq; vagis post terga silebo. Pellibus & nexas viridantē florib^o hastas Birrhaginus viri ppriū pducit a Philelpho in. xvij.

Suffragium.
Suffragor.

Comagenus.

Agora;
Pythagoras &c.
Mādragoria.

Acragas

Astyages

Carthilago.

Lalage.
Massagetæ.

Pantagia
Paphagones.
Thyrsagetes.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoriae:

A añ l.

Ante l corripitur, vt coralum, licet productio nis gr̃a & noue quidē Claudianus ll geminauit. Merdale us. in priap̃is. Italus, tantalus, vnde italis, tantalis &c.

Exceptio.

Abesalō.
Aretalō
gus.
Ascalon
Carama
lus.
Cephale
nia.
Ialysij

Messala.
Omphale.
Pharsalos.

Sandalium

¶ Produc deriuatiua in alis & ale, vt añalis. Manil. li. ij. Omnia per uolitans corpusq; añale figuret. sic aqualis vnde aqualiculus. Per sius. Pinguis aqualiculus &c. Gr̃maticus a. um. melius dicit̃, q̃ gr̃ maticalis. Sidonius tamē inqt in laudibus Narbonis. Quicqđ rhe torice institutionis. Quicqđ gr̃maticalis aut palestre, phal. Vitalis pducit̃, sic vitalianus (vt opinor) licet corripiat Philel. in. ij. vij.

¶ Abesalom dictio tetrasyllaba nō absalon, interroga chaldęos & gr̃acos & hebręos cū e scilicet ante s, & m, non n in fine, penulti ma pducta. dicit hoc contra Sulpitiū Nestor, qđ si verę est nō re cte dixit Philel. in. ij. ij. Pœnas Absalon horrendas dederat, Darij q; vocarūt. Idcirco satrapas. Peccat itē in Darij, vt alibi oñsum est

¶ Aretalogus. vide e ante. ¶ Ascalon, teste Sulpitiō sic ascalo niū, licet aliter videat̃ sentire Calepinus. ¶ Canalis vide a anre n

¶ Caramalus viri ppriū apud Sidoniū in laudibus Narbonis.

¶ Cephalenia insula Ionij maris, hinc cephalenus a. um. Sil. xv. Saxa cephalenū & scopulosis neriton aruis. ¶ Focale, vide o añ c.

¶ Ialysij cū y gr̃aco in tertia syllaba populi ab Ialysio rhodi vrbe, aliqui tamē scribunt per e in secunda syllaba, vt notat Tortellius. Oui. vij. met. Phœbēq; rhodon & Ialysios telchinas. Nūis oppi di est Ialysus. ¶ Magalia, vide a ante g. ¶ Mapalia, vide a añ p.

¶ Messala viri ppriū, vnde messalinus & messalina possessiua, & hoim ppria. Persius, Messalę lippa ppago. ¶ Omphale hercul amica. vide i añ g. gyges. Omphalos appellatiuū. corripit̃ ab Au sonio

¶ Pharsalos oppidi nomē. Pharsalus viri nomē q oppi do nomē dedit, hinc pharsalus a. um. & pharsalius a. um. & phar sia. i. thessalia omnia pducunt̃, præter pharsalia quod variat̃, sed re ctius pducit̃. Luca. lib. vi. Emathis equorei regnū pharsalos achill

Ibidē. Exire e medijs potuit pharsalia campis, sic idem semp. Oui. xv. meta. Obsessæ mœnia pacem Victa petent Mutinæ, pharsalia sentiet illum. Catul. Pharsaliā coeunt & pharsala tecta frequentant

Alij habent sine cōiunctione pharsalia tecta frequentāt. Hunc imi tat⁹ Petrar. in. ij. aphricę dicit. Hęc & pharsalicas mortes ephyreiaq; arma. Et Alcimus. Mātua da veni āfato sacrata penni. Sitfas phar salia post sīmoenta legi.

¶ Sandaliū. i. solea, & sandalioris insula. Sandaliū sic ob formā dicta. Verg. (vt Domitio placet) Lactantius in obi

tu Meccenatis Argentata tuos etiam sandalia talos. Vinxerunt cer-
te, nec puto Bacche negas. ¶ Sardanapalus vltim⁹ assyrioꝝ rex
vide i ante uscaphiu. ¶ Sodalis vndecūq; fiat. ¶ Stymphal⁹
cum y græco, lacus Arcadiæ, in cuius ripis erat stymphalum oppi-
dum, hinc stymphalius a. um. & stymphalidis. Mart. lib. ix. Aeri-
pedem syluis ceruū, stymphalidas vndis Abstulit. Ouid. lib. ij. fast.
Testis erit pholoe testes stymphalides vndæ, Vergi. de laboribus
hercul. Denicit horrifono qnto stymphalidas arcu. sic cæteri, ideo
apud eūdem & Ausoniū in monostichis, vbi idē est versus mēdo
se, sic legit. Stymphalides pepulit volucres discrimine qnto, legē-
dū est pfecto, Stymphali pepulit volucres discrimine quinto, qd
ante me neminē animaduertisse vehemēter miror præfertim quū
plæraq; in Vergilij opusculis librarioꝝ vitio sint mendosa.

Sardana
palus.
Stym-
phal⁹

Ante m corripit, vt salamis. Vergi. viij. æneid.

a Laomedontiadem Priamū salamina petentē, sic cæteri.

Bebelius dicit in perihgesi contra oīm consuetudinē
produci in hoc versu. Ferulis æginę tellus & opima salami, id non
imitabimur, verūtamen diligenter quæsiui hunc versum, quē in
perihgesi inuenire nequi. Notēt vbiq; e barbaris syllabæ extensiōe
deducta, qa (vt in prefatiōe testati sum⁹) fere pducit, veluti robo-
rā roboamus. Aminadab aminadam⁹. Iob iobus. Esrom esro-
mus. Phicol phicolus. Abesalom abesalom⁹. Henric henric⁹ &c.

A añ m
Salanis.

NOTA

Exceptio.

¶ Produc nomina in amen & amentum, vt examen, vnde exa-
mino firmamē, calceamen calceamentū. in quo & in pluribus hal-
lucinatur Arator. dicens lib ij. Tangere nō sum Calciamenta pe-
dum dignus, neq; soluere summā. Quę ligat excelsas humilis cor-
rigia plantas, hic teste Nestore producit male secūda in corrigia
quia dicitur a corrigo is. ¶ Calamus philosophi nomen pdu-
citur, teste Calepino. at appellatiuū calam⁹ nemo ignorat corripit.
¶ Contamino as. & intamino, quia cōposita sunt ab antiquo ver-
bo tamino, & hoc a tama, vide Calepinū. Mart. li. i. epist. Sic inter-
posito vilis cōtaminat vncō. ¶ Dictamus vel dictamū vtrūq;
dicitur, teste Nestore, vide e ante t creta. est hæba, & cretę oppidū.
¶ Philamon proprium viri in. xi. meta. dicitur quoq; per e phile-
mon, sed alterius nomen.
¶ Thimiama teste Sulpitio scribitur cum y græco, vt thymū, vnde
fit. odor est suauissimus thymi naturam referens, hinc thymateria
sunt acerræ, quia thymiama incendebat in sacrificijs.

Calcea
men.

Calam⁹.
Conta-
mino.
Dicta
mū.
Philamō
thymia-
na.

Apidanus. Abana Damasci fluius, teste Calepino. Bethania apud Sedulium. Capaneus. Catane. Conchani. Cæranus viri proprium, vide pritanis i ante t. Caranus viri proprium in Aufonio. Drepanum Drepanum promontorium siue oppidum Siciliae a curuo situ instar falcis, drepanos em falx dicitur. Oui, in fast. Quique locus curuque nomina falcis Dissimilimanus habet. ¶ Dardanus dardania. Dissimilimanus apud Oui, in lbin. viri proprium. ¶ Ecbatana siue ecbatana pluralis numeri vrbs Mediae, & regio corripitur, teste Calepino. ¶ Eridanus. Hippanis fluius, vide a ante l. halys, similiter est viri nomen. vide e ante p ephitus. ¶ Illibanus apud Aufonium. Libanus vide i ante b. simile est, vbi viri proprium est. ¶ Marco manes populus, apud Claudianum in laudibus siliconis. ¶ Manganus viri nomen in viij. vi. Philel. Ocea manes. ¶ Pelicanus auis, teste Sulpitio. Multum tamen censent producendum, peccat qui gemino ille pellicanus scribunt. Pausanias apud Philel. in. vi. v. ¶ Peutanei populi apud Priscianum in perihel. Pytane. Pytanus proprium viri in Aufonio pritanis. vide i ante t. Rhodanus. Stephanus. Mar. lib. xi. Scis quae sint stephani balnea iuncta mihi. Sequana, vide e ante q. Sardanapalus. vide a ante l. ¶ Susana oppidi nomen. Sil. lib. iij. At non sarmaticos attollens susana muros. Sicania africanus variatur, vide hoc in i ante c. ¶ Taprobane vel a. Tessimanus. Vranus, sic vranie, vt vranos, i. coelum. ¶ Aranea vel araneus. Oui. Antiquas exercet aranea telas. Araneus ¶ Sathanas quia fit a sathan (vt alibi diximus) pducitur.

Ante p corripitur, vt catapultae. Sido, in burgo. A ante p
 a Non quae stridentes torquet catapultae molares.

Exceptio.

¶ Anapus vel is. fluius Siciliae, vide i ante a Cyane. ¶ Cynapes Anapus. cum y, fluius nomen. vide halys a ante l. Caiaphas scdm quosdam. Cynapes nam ipse nusquam notauit. ¶ lapis. idis, medici nomen (vt Seruius ait) Caiaphas ab iape, i. curare. Verg. xij. aenei. iamque aderat Phoebo ante alios dilectus lapis. scribitur, cum i latino utrobique. Fuit item vir aetolus, vnde lapis lapidia apud Venetiam ea pars vbi Timaeus fluius est, nunc Forum iulium dicitur. Verg. Geor. iij. Castella in tumultis & lapidis arua Timaei. ¶ Iapetides lyricae. v. meta. Tu quoque Iapetide non hos adhibendus ad vsus. At Iapetus corripitur, vt alibi patet. Iapix cum y graecae Iapetides co in tertia syllaba filius Dedali, vnde Iapygia Calabria dicta est. Iapix Oui. xv. meta. Praeterit & Sybarim salentinumque neptum, Thurinosque sinus terefenque & Iapygis arua. Ibidem. Iapix Iapygia & c. Est quoque aliorum virorum nomen. vide helops e ante l. ¶ Iapix. Iapix. in tertia syllaba vetus ex Apulia proficiscens, qui Circeus dicitur. Luca, X

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij:

Ifapis. lib. vi. Excipit aueros zephiros & Iapiga Pindus. ¶ Ifapis fluuij nomē, teste Calepino, cui astipulat Bebelius. ¶ **Mesapus** vir, vñ Apulia dicta est mesapia. Verg. ænei. vii. At Mesapus equū domitor neptunia ples. ¶ **Neapopolis.** ¶ Neapolis, oppidi nomē quasi noua vrbs, nam neos nouus est, polis vrbs. Verg. in ætna. Nunc extincta sunt perfectisq; neapolin inter. Mart. li. v. Et quas docta neapolis creauit. phal. est. Stat. iij. syl. Nec solū festas secreta Neapolis aras Ambiat sic cæteri. Ergo nō recte dixit Petrarca in. ij. epist. ad Luchinū Neapolis suræ mediū, semur occupat altū ianua, vbi etiā ianua dicit, video doctissimis placere genua. prima breui, & Genuēsis dicit non ianua nec ianuēsis. ¶ **Priapus.** ¶ Priapus oīm deorū quos miseranda gentilitas coluit foedissimus, vide sinū i añ n. ¶ **Serapis.** ¶ Serapis is. vel idis fuit Osiris cognomē, qui primū apis, postea serapis quasi sorosa pis dictus est. i. apidis sepulchrū, nam soros dicit cumulo, arca, vel aceruus in quo mortuus ponit. iam sarcophagū oēs vocant, q; ibi Osirim colere cœperūt anteq; templū eius extructū esset. Mart. lib. ix. Heu q; lingua silet non illā mille cataste Vincebant, nec que turba serapin amat. sic cæteri pter Martianū Capellam. Felicē qui legendus quidē totus est, imitandus nō tot, quia male dixit achilles & similia vltimā corripe. & quædā contra veterū authoritatē, aut pduxit, aut corripuit, vt liquet hoc opus nostrū plegenti. Martianus itaq; solus ausus est serapis corripe dicens in. ij. lib. Te serapin Nilus, Mēphis venerat Osirim. Caue imiteris. Magnū pfecto negociū exhibuit mihi Nestor Nouariēsis, qui vbi ad pductionē citauerat Martialem, subiecit hæc verba. Idem. Isæum serapin, Ninus venerat Osirim, & hoc quidē in a antep. Eundē versum adducit in dictiōe isæus siue isæum, qd est fluuij nomē. Postea legi artē Bebelij qui recte dixit Capellā pter aliorū morē corripuisse, ppter hoc dubius relegi totū Martialem, quē tum bis plegerā, verū hūc versum nusq; inueni, nempe quē Martialis nusq; effutuerat, nec tamē pdidit operā, quia ex Martiale, ex Domitio, ex Georgio multa scitu digna obiter notauit, neq; vnq; sine fructu quēlibet librū, quotienscūq; lectū relegi. Capellam ante aliquot annos legerā, sed ex coparū notauerā, vt q tum carminū genera, nō adeo callebā. Itaq; Capellā Dorpij nrī p elo qntissimū pceptorē meū Ioannē Neuiū huc datū diligēter plegi, & iterū iterūq; relegi. nō sine maxia vtilitate & artis nrē ornamento, verū nusq; ē apd Capellā Isæū serapin & c. sed Te serapin Nilus & c. Ergo nō iniuria Nestori obiectat Sulpitiū authorū inuersionē siue corruptionē. Sirapion sistr pducit, vt serapis, quod quidā etiā aspiratum seraphis dicit. ¶ **Sinapi.** ¶ Sinapi vel sinapis vel sinapeis. Colu. lib. xi. Secq; laceffenti fletū factura sinapis,

Ante q corripitur, vt Tanaquil, ilis, mulieris
 a nomen. lu. Ante tamē de te Tanaquil tua quando sorore **V añ q**
 Ablatiui, & hinc aduerbia, pducuntur, vt vtraq; &c.

Ante r corripit, vt Catharina, apd' Baptistam
 a frequens, cui magis accedo q̄ Philelpho, q̄ in. iij. ix. pduxit **A añ r.**
 Syphariū, lazarus, demochares, timochares, tenarus &c.

Nota e longis cōposita, vt Apparent rari nantes in gurgite vasto
 ideo male aut mēdose in sexto aphricæ dicit. Nullis oculis sol cla
 rior vnq; Apparuit pro illuxit, vel aliquo simili.

Exceptio.

¶ Produc deriuatiua in aris & are, vt molaris, cochleare, altaria,
 pugillaria &c. Atq; in arius a, um. vt aquarius, sflataria, panariū.
 binarius, denarius, phalarica, helciaricus, causarius, & sifia deriuati
 ua, sic ducari^o viri, p̄priū a dux, vt opinor, Marti. Hāc volo quā **Denari^o**
 redimit totā denarius alter. Idem tamē corripuit, malim syncopā
 siue sineresim esse q̄lis est in vestigijs apd' Seduliū. Dicit itaq; Mar.
 li. ix. denarijs tñ hanc nō emo basse trib^o. sagittarij & aq̄rñ ne cor
 ripi dicant p apocopen in Manilio & Auieno pferes, vt ærarij in
 priapeis. Nefarius vndecūq; fiat priā breui, secundā pducit, q̄ si a **Nefarius**
 nefas sit id manifestū est. si (vt Alconius vult) a farre etiā positu p
 ducet nefari^o. Catul. ad fstdū. Nec dep̄coriā si nefaria scripta. sca
 zon est. Prop. aut lib. iij. penit^o cōtrario mō dixit, nisi forsitā liber
 mēdosus sit, tamē oēs libri ita hñt & sic legit & interpretat Beroald^o.
 Dixit, & incerto p̄misit brachia sōpno. Nescia nefarijs accubuisse
 nouis. Nō ausim emēdare aut restituendū eē dicere nescia se varijs
 accubuisse nouis, Beroald^o at legit nefarijs, p̄ flagitijs. Nefariū em
 est (ingt) qd' sacra polluit farre pio solita celebrare, ergo nefarij sa
 crilegi dicunt nōmē a farre deductū. q̄ scelerati vti nō debeāt, & in
 q̄ indigni sūt q̄ viuāt, nefarij dicūt, vt docet Varro, si hęc Beroal
 di declaratio v̄a sit, nefari^o correptiōis gr̄a vnū r amisi, vt de far
 reus & fareus alibi dixim^o. Solēt pleriq; ea in qb^o hēsitant p̄terire,
 ne qcq; ignorare videant, sed refacili sup̄sedisse. Ego v̄o malo vi
 deri indoct^o q̄ studiosos fallere. ¶ Amarac^o, vñ amaracin^o a, um
 herba q̄ vulgo maiorana dī, & puer cynarē in eā vsus. Col. li. xi.
 Sic vbi odoratas p̄texit amarac^o v̄mbras. ¶ Amar^o, amareo, ama **Amarus**
 resco, amaricare, amaror, ris. Ver. ij. ḡcor. Tristia tentatū sēsu torq̄ **Auarus.**
 bit amaror. ¶ Auar^o auaricia. Hora. Semp auar^o eget. ¶ Auraric^o **Aurari^o**
 p̄priū viri, vbi u cōsonans est nisi putes dicendū araricus aut aua
 ricus. Sil. li. v. Terga dabat leuib^o diffusus auaricus armis Angario
 christiano; quidā p̄traxere.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

- Baleares** ¶ Baleares insulæ Hispaniæ a Baleo herculis comite, aut vt quidã volunt a ballo. i. iacio, extrito altero l correptiõis gratia, nam fundæ peritissimifunt hæc incolæ, hinc adiectiuũ balearis, baleare & balearicus a. um. Luca. lib. iij. Lygdamus excussq; balearis tortor habentæ. ¶ Caphareus p eu diphthogon Eubœe mons altissimus versus hellepontũ, apud quẽ plurima græcor; classis afflicta est, ppter Palamedis necẽ, vnde & capharqũ mare dictũ. Stat. ix. theb. Quisæpe caphareos arcem. gũs est. ¶ Cochleare cum ch in secunda syllaba aspirato. nã fit a cochlea Mart. Nunquid scis potius cur cochleare vocer. ¶ Hilarius viri ppriũ, licet videat esse ab hilaris pducit a Sidonio Apollinari in eucharistico. Eucherij veniẽtis iter, redeũtis hilari. idẽ corripuit viri ppriũ. hilariõ atq; macharius.
- Caphareus.**
- Cochleare.**
- Hilarius.**
- Longareus.**
- Larualis.**
- Margarita.**
- Magar⁹ Pinarius Tiara.**
- zodoara**
- A añ s.**
- Gymnasium**
- ¶ Lögaren⁹. Hora. sa. ij. Lögaren⁹ foret int⁹, viri ppriũ ẽ. ¶ Larua dissyllabũ est vt sylua. hĩc larua⁹ trissyllabũ, qd̄ priapcor; author tetrasyllabũ fecit p mutationẽ u cõsonantis in vocalẽ, qd̄ interdũ fieri ostendimus in sylua, voluo soluo, primã tamẽ pduxit cũ naturaliter videat esse brenis, quia fit a lar laris. Ait aut. Ad me nocte solet venire & affert Pallorẽ maciẽq; larualẽ. hendecasyllabi sunt. ¶ Margarita rectius corripiendũ putant. Prudentius in psycomachia. Quod mille talentis Margaritæ ingens opibusq; & vinb⁹ arcq;. Arator tamẽ ait in. ij. li. In margaritas vertant cõtagia porci. Neuter aut recte. habet em breuẽ inter longas, sic recte dixit Herasmus. Placet pudore margarita lacteo. versus est iambic⁹ trimeter. ¶ Magarus fluuij nomẽ vide o añ l colis. ¶ Nouara apd̄ Mantuanum. ¶ Pinarius, viri ppriũ. viij. ænei. ¶ Tiarã vel tiaras æ hoc masculinũ illud scẽmineũ. lu. sat. vi. phrygia vestit bucca tiara Vergi. vij. ænei. sceptrũq; sacerq; tiaras. Erat autẽ pileus phrygius. ¶ Zodoara iungitur a Sulpitio.
- Ante s corripitur, vt Iasius, Damasus, Sulpitius & Bebelius pluresq; dicunt hic propria cõmunia esse, qd̄ mihi nõ placet, qa correpta a poetis volo tantũ corripit, vt Iasion. Producta tantũ pducit, vt Iason &c. Nam falsa est regula propria ponũtur ad placitũ, vt plene docui in prefatiõẽ totius operis. Gymnasiũ. Mar. li. iij. Gymnasium, thermẽ, stadiũ est hac parte recede. Errat in hoc Riga in genesi dicẽs. Mitologi cedant. & apd̄ gymnasia vatũ. Hæc habeant primũ precipuũq; locum. Nunc vt plane dicã quantũ errauerit Riga hæc mea est sententiã. Malo sequi regulas q̄ Rige cõtra regulas autoritatẽ, dum idem apud veteres non inueniat, siquidem toties errat Riga, vt multo p̄stet hoc semel dixisse, q̄ toties illius ineptijs opus nostrum imbuisse, q̄q; pro

pter Nestorem necesse est illius interim meminisse. Gymnasiæ insu
læ sunt, nomen est (vt opinor) eiusdē originis cum gymnasiū, et
puto corripī, licet in perihe. pducā. Gelasinus corripit. Mar. lib.
vñ. Nec grata est facies cui Gelasinus abest. i. risus, & cōtracta ex ri
su non iniucūda rugula. hinc dentes anteriores, quos ridēdo ostē
dimus, gelasini appellant a gelao. i. rideo, & gelos otis. i. risus, Sunt
quoq; gelasini qui gesticulatiōe facetosa, corporisq; oratu ridiculo
seu venustulis, & subinde oscenis v̄bis plectant, hinc gelasinus ille
Plautinus risionibus & falsis dieterijs & morologijs populū oble
ctat, & dum facit vt nemo a risu tēperet, irridet, fitq; eius risus deri
sus, vnde est Plautinū illd. Caue ex gelasino fiat catagelasin⁹. id est
deridiculus. Gelasini a Sidonio dicunt Gelasiani ptracta secūda syl
laba nō recte, vt opinor, quia in græcis sæpe errauit, nam eadē est
vtriq; origo. Dicit autē Sidoni⁹ in laudib⁹ narbonis, Mimos schœ
nobatas gelasianos, phal. est.

Exceptio.

¶ Agaso. Persius. nō tressis agaso. ¶ Amasis ægyptior. rex. Luca. li.
ix. Non mihi pyramidū tumulis euulsus amasis. ¶ Albumasar vt
qdā notauerūt pducit. ¶ Colocasia æ. apd Plyniū. Vergilius v̄o
& plures p multitudis nūer. Colocasia dixere, vt in Buc. Mixtaq;
ridēti colocasia fūdet acātho. ¶ Caprasi⁹ viri nomē. Apol. i. eucha.
Miserit in cœlum mōtes que sancta caprasi, Vita senis. p caprasij.
¶ Iason ꝑsonis filius. Oui. vñ. met. Pelle morā, tibi se semp debebit
iason. ¶ Naason viri nomē. Baptista. Esromusq; arā genuit, Sal
mona Naason. ¶ Omasum. Horat. in epist. xvi. Patinas cœna
bat omasi. ¶ Orbasi⁹ viri nomē apud Macrum. ¶ Parnasus
testib⁹ Sulpitio & Nebrissensi. Sed Mataraci⁹ dicit gemino s̄ par
nassus scribi, hinc muse ꝑarnassides dicunt. Ouid. i. meta. Nomine
parnassus &c. ¶ Pascasius apd Baptistā in agone Lucie. ¶ Virida
sius Sidicinoꝝ dux. vide i ante d sidicini. Eleazar posito pducitur.

Ante t corripit, vt barathrū, cyathus, calathus

a pragmaticus, affatim, teste Gellio. Nabathæus. Oui. i. met.

Eurus ad aurorā nabathæaq; regna recessit. Apollinaris
cōtra veterū authoritatē, hoc vt pleraq; alia pduxit, in qua re hūc
nō imitabimur, vt notat doctissim⁹ vir Ioānes Baptista pius Bo
noniensis. Ait autē Apollinaris in. ij. paneg. Texta nabathæū p re
mo sulcat hydaspem, Notent e longis deriuata, vt aratrū, optima
tes, larinates. de aratrū satis ante dixim⁹ & opinamur rectius pdu
ci. Quidā tamē corripuerūt, quos nō sequemur, nec hos imitatum.

Gymna
sia.
Gelasin⁹

gelasian⁹

Amasis.

Coloca
sia
Caprasi⁹

Iason.
Naason.
Omasi⁹
Orbasi⁹
Parnas⁹
Pascasius
Viridasi⁹

A ant
Nabath
us.

Aratrū

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorix.

Bartholomeū Coloniensem in fabula de coruo & vulpe dicentem.
Terram p̄scindunt vomere aduñco aratri. Notentur geminata
haliattes, viriattus &c.

Exceptio.

¶ Producant̄ deriuatiua in atus a. um. in atius a. um. in atic⁹ a. um.
in ator &c. deriuatiua aduerbia in atim vt tunicatus, palatiū sic pa
latinus, viaticū, aleator, paludatus, senat⁹, senator, vicitim, bouati,
sic oppidi nomē Collatia a collata pecunia, vt volunt. sic collatin⁹

Hippo
crates &
alios a
crates.
Bates.

¶ Producant̄ quoq; in ates noīa vt Teutates ꝑ. i. mercurius, Nipha
tes, achates &c. hinc tollunt̄ socrates, xenocrates, hippocrates, & cę
tera ex cratos. i. robur, & siqd tale sit a stratos. i. exercitus, aut a ba
tes. i. ambulans, vt schoenobates, ichnobates, eurybates &c. lu. Au
gur schoenobates &c. Oui. iij. met. Ichnobatesq; sagax &c. Idem in
epist. Eurybati data sum thalubioq; comes, cū y græco. Mart. Os
homis mulsum me rogat Hippocrates. Auso. in monosyllabis;
Cincta mari quēnā tellus creat Hippocratē. Co. Hora. Rem tibi so
craticę poterunt ostendere chartę. In Gaguino male dicit̄ socrates
p̄duci. Macer ineptissime dixit hipocras, vt vbi de alijs loquit̄. Ip̄e
refert hipocras educi posse secūdas. Et de elleboro albo. Inq; suis
hipocras aphorismis istius hærbe Solius meminit. Ex his solis iur
dicare possumus hunc Macrū indoctissimū poetice artis fuisse diu
post Macrū Ouidianū, qđ patet ex ipsius verbis, nam Plynij testi
monio p̄sæpe vti, vt de Absynthio. Plynius attollit magnis hęc
laudib⁹ hærba, sic alibi sępe. ¶ Sane sunt Macri errata vt nihil ex
eo solo ausim affirmare. Subijciā aliquot Macri & sus in qbus ma
nifesto deprehenditur errasse, & sunt hi.

Errata
macri

Hærbarū matrem dedit arthemisia nomen.

Arthemis græce quæ dicitur indeq; nomen

Et sic sub dio prius infrigidata bibatur

Non metuat pulices &c. sed quidā libri habent culices.

Curat epar sibi iungatur si gallica nardus

Incaustum vino quo sit macerata resoluē

Pleureticos pectus pulmones adiuuat eius.

Reprimit, dicit galienus, doctiores galenus dicunt.

Hydropicis vt olus decocta comestaq; prodest

Parotidas vulnuscq; recens hoc adiuuat vnguem.

Parotis est hulus secundū aurē, a para, ergo pria corripit & ω T i s

p̄ ω mega. i. auris ergo scđa p̄ducit. Macer hoc semp male ponit.

Hoc vnguentū clysterio si fundit̄ intus, Hoc Mithridates rex pōti

sæpe p̄bauit. Rūpit vel spargit sic apostemata dura. Appositus di

gitis aut intus clyestre fufus. Sumpta hac cum tepida purgat vomica dira. Dicit Hipocras medicine maximus author. Asclepius in secula varia ga persuasit sibi propria poni ad carminatoꝝ nutum. Ac oleo cocta fouea si febricitantē. Hæc decocta virēs oleo camomilla repellit. Splenetis multū supaddita cū sale pdest Dicimus acidulam quā græcus dicit ozion. Hæc oculis strabꝝ potuq; & odore nõ ciuā Asserit. Lingua bouis græco sermone buglossa vocat. Idē corripit iugulās in qbus vel Macer vel Nestor hallucinat vt patet ex ijs q̄ in u añ g dixi. Et stomachi morbosq; creat tussimq; phthisimq;. Qd̄ p̄sepe solet tussimq; phthisimq; creare. mali sūt vsus si Pri sciano credimus, quoniā nec p̄ nec t liquefcit, vide in positionis regulam. Idem a mando fecit præteritū gemino di, mandidi vt

Qui pastinacam fert aut qui mandidit illam.

Origani vires calidæ siccæq; legunt. vide i ante g

Origeron græci nos senecion vocitamus

Infans melancholicis valet atq; caducis,

Philo composito fertur scripsisse libello.

Iusquamū græci quā nostri caniculatā Dicunt

Hac sumpta magnus socrates fuit exanimatus.

Aestiuas mire iuuat epiphoras oculorum.

Ante febris typum reddas a frigore tutum

Si fricentur eo cum vino melleq; trito.

Sunt in eodē pleræq; contra regulas nostras, q̄ reprehendere non

ausim nec pbare, quia apud veteres nõ inuenio, sed dubito dum

taxat, & opumū fuerit in ijs græcos cõsulere, vt in his vsibus.

Diximus vrticam quā græcus acalife dicit

Iuuabit hic dysentericos melius cibus & ciliacos

Sedat quos intus dat dysenteria morsus

Maiori queat vt veluti cauteria corpus

Arteticos ciasinq; iuuat febricq; medetur

Medici dicunt diapiganon illud.

Piganon in græca lingua quia ruta vocatur

Vstum curateas & condilomata soluit

Empicos tussimq; iuuat suspiria sedat

Omnibus antidotis memacus eam sociari p̄cepit

Brateos græce sauina vocata latine

In medicamentis iubet vris basius author

Et leucathemenū folijs deprenditur albis

Hulcera pducit vocat exantimata græcus

Morbum (quem græci scirosin dixere) repellit

Istud a lopitjs iuuat vnguem sæpe fricando

Ioannis de spaurerij Niniuitæ Verſificatorij.

Ani fixuras quas appellant ragadias
 Aristologiæ species tres dicimus esse
 Tertia clematis græco sermone vocatur
 Enula quam græcus eluam vocat eleniumq;
 Mire nephreticis renes inuoluere prodest
 Et scotosim sic illa iuuat stomachiq; dolorem
 Hærbâ quâ græci dixerūt melisophilos Barrocū nri dicunt vulga
 rit illâ. In priore certe viciū nō abest vt neq; in dētōne aristologia.
 Origeron græci nos fenecion vocitamus
 Emundat lepram tetauū fugat atq; podagram
 Et medicamento soluetur tetauus isto
 Verbenam gerobotanū peristerio nq;. Appellāt græci Gamedre
 os græce quæ germandræa latine dicitur.
 Hi superappositis fater ignis & herpeta mordax
 Cum semine mixtus Miconis pariter cum mulla sumitur illis.
 Tradit analilla: si succo sæpius eius
 Quodq; mouere solet frigus piodica febris.
 Flegmonē stomachi sumptum galanga resoluit.
 Gariophilum dicunt calidum siccūq; secundo. ¶ Vncia betonij
 cæ cum vino sumpta tepent. Hæc de Macro quæ vt indignū præ
 terissem nisi illi nimium tribuisset Nestor, id quoq; de Riga dicen
 dum est, sed pgamus. Corripiunt quoq; alia quedā ppria. Mart.
 Sum fateor, sempq; sui Callistrate paup. sic cherestratus apud Per
 sium, & sostratus apud Ouidiū, ideo pistratus impite pducit a Pe
 trarcha lib. ij. epist. ad Benedicū. Lithostratū non dicit sed pō me
 ga lithostrotū, vide o añ t. ¶ Antiphates ppriū viri, vide lamus
 a añ m. ¶ Pelates viri ppriū. Oui. v. met. Cynipheus pelates &c.
 ¶ Zalates viri ppriū, vide e ante p. ephes⁹. Pherecrates viri ppriū
 opinamur corripi, vt hippocrates, quia similiter est a cratos, ideo
 nec in hoc Apollinarē imitabor dicentē. Necnō alcaico vel phere
 cratio. asclep. est. ¶ Lapathes variat, vide a ante p. Sarmates cor
 ripitur vt sarmata.

Antipha
 tes
 Pelates.
 Zalates
 Pherecra
 tes.
 Lapathes

Exceptio.

Aratus ¶ Aratus græci poetæ nomē. Germanicus in Arato. Ab loue prin
 cipiū magno deduxit aratus. ¶ Bullatius viri ppriū apud Hora.
 Bullatius in epist. xi. & deductū est a pullatus vt. ¶ Curatius a curatus viri
 Curatius propriū. Mart. lib. iij. Quū tyburtinas damnet Curatius auras.
 ¶ Cerathus vide e ante r. ¶ Cicatrix vt alij quidā excipio donec
 correptionē inuenero, hinc cicatrigo ꝑbum penultima pducta.
 Egnatius ¶ Egates, vide e ante g. ¶ Egnatius viri nomen. Catul. Egnatius

qđ candidos habet dentes. ¶ Erymathus fluuij nomen. Oui. ij. Erymathus. Et celer ismenos cū phocaico Erymatho. ¶ Fabrateria oppidum italię. lu. sat. iij. Optima sorę Aut fabrateriæ domus aut frusione parat, nisi dicas scđam pđuci, oportebit cū tertiā quartā pđuci qđ nō satis placet, vęz ante me nulli nec de hoc nec de illo meminērūt. ¶ Grabatus lectica siue lectulus cū fulcro. Verg. in Mōreto. Mēbra leuat sensim vili demissa grabato. Mar. li. ij. Ibat tripes grabatus & bipes mēsa, scazon est. Idē li. i. Sed si nec foc^o nodi nec spōda grabati, sic ceteri, nec vsq; p gremio legi, Quare rideam^o cātū Gręcis mū cum ineptijs eius dicentē. Pro gremio grabatū, p lecto dico grabatū. ¶ Hypates fluuius. vide i ante p. sic hypates, vel hypata ę. oppidū & scribunt hęc p y gręcū. ¶ Horatius. Oui. in. iij. de trist. Detinuit nřas merofus Horatius aures. male Alexāder dicens. Tu tñ Oratius &c. ¶ Leucate es. mōtis nomē. Claudii de victōria sulconis cōtra Alaricū. Littora leucates, hic gtūs est, dicitur quoq; leucates ę. Ver. Mox & leucate nimbosa cacumina mōtis. ¶ Lupatū frēnū acerrimū. Ver. Pressisq; negabūt Verbera dura pati, & duris parere lupatis. sed hoc deriuatiuū est a lupus &c. ¶ Palatus vel palatū. vide a ante r. naris. ¶ Pilatus, vide i ante l. ¶ Palatiū palatinus, vide a añ l. ¶ Pēdiatia aliq p c, aliq p t scribūt vide a ante c pēdiacia. ¶ Reate is. Vmbrię oppidū ex q Vespasianus originē duxit. Sil. li. viij. Magnęq; reate dicatū Cælicolū matri. ¶ Phabaton viri nomē est apud Sidoniū. ¶ Trebatius, vide e ante b. ¶ Tiphata vide i ante p. sic teathus, tegeaticus. Theatrum, amphiteatrū puto, pđuci tantū, vt Ferettus veratrum.

Grabat^o.

Hypates.
Horatius

Leucateæ.

Pēdiacia.

Reate.

Trebat^o
Tiphata.

Ante u produci, vt Octavius. Vergi. in culis
a ce. Lusimus Octavi gracili modulante thalia. Male autē A añ u
Petrarcha. in. viij. aphricæ. Duxerat Octavius &c.

Exceptio.

¶ Bathauia regio, vnde bathauus. a. um. variat & p th aspiratum scribitur. Luca. lib. i. Vangiones bathauicę truces quos ęre recuruo Stridentes acere tubę. Iuue. sat. viij. Hic petit euphratē iuuenis domitiq; bathau. Mart. Et mutat Latias spuma bathaua comas. volunt a bathy. i. altum dici. ¶ Patauium vrbs Italię Titij Liuij patria, eam Antenor cōdidit, nunc Padua dicitur, hinc patauinus a. um. Verg. æneid. i. Hic tamē ille vrbem pataui sedesq; locauit. pro patauij, licet Petrar. patauū trissyllabum nominatiuū extulit. Carauagini corripit primā secundamq; & tertiam quartamq; producit. Philel. in sexta decimæ. Tetauus primam secundamq; apud Macrum variat.

Bathauia

Patauiū.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

E añ B

Ante b corripitur, vt muliebris, dercebij, cerebrum, fœnebris, phunebris &c. nota e lōgis vt ephēbus vide e antep.

Exceptio.

Alebes.

¶ Alebes viri ppriū. Oui. in Ibin. Quosq̄ putas fidos vt larissus Alebes. Vulnere nō fidos experiare tuos. inepte credit ab alo legē dum esse alebas. Ibidem est Alebus alteri⁹ viri ppriū. Delebilis pducitur p regulā generalem quā ponam in i ante b.

Ae añ b.

¶ Ae diphthongus ante b. Perrhēbe es, vrbs Thessaliæ hinc perrhæbus a. um. mecū est Nebrissenis. Oui. xij. met. Corpo Perrhēbe re nō læso perrhæbū cænea vidi. Propert. lib. iij. Aut cur Perrhæbi tremuere cacumina Pindī?

Oe añ b.

¶ Oe diphthongus ante b, Amœbæus in secūda syllaba cum œ diphthōgo & cū æ in tertia, interpretat̄ mutu⁹ & vicissitudinarius, ab amœbomē. i. ad inuicē respondeo & retribuo. gen⁹ est carminis, in quo qui canūt vtunt̄ æquali numero versuū, & ita se habet ipsa respōsio, vt aut maius aut contrariū aliquid dicat, vt est apud Verg. Vis ergo inter nos &c. vide ibi Seruiū & post hunc Calep. ¶ Corœbus viri nomē de quo Verg. in. ij. ænei. Et lateri glomerant nō iuuenisq̄ Corœbus. Nestor vult scribi p c. exile & cum œ diphthōgo in secūda syllaba rephendens Tortelliū q̄ dixerit per ch aspiratū scribi sine aliqua diphthongo choribus.

Gorœb⁹

Ante c pducitur, vt imbecillus, vide in primis verecūdus & verbū verecundari. Mar. lib. viij. Disce verecundo sanctius ore loqui. sic ceteri pter neotericoz nōnullos carpēdos nō imitādos quia decepti sunt. Inter quos est Angelus Politianus dicens ad Innocentiū pontificem maximū. Spōre sublaūs venerāda fasces, versus est sapphicus. Sicq̄ dixit (licet in Syntaxi nō aniaduerti) Tristor cū lætor queror irascor verecundor. Notentur e breuibus deriuata vt altrinsecus, extrinsec⁹ quindecim, hendecasyllabum.

E añ c.

¶ Acersecomes interpretat̄ capillat⁹. ab a. i. sine & certo. i. tondeo, come. i. coma. q̄ si sine tōsura comar, vt inqt Mācinell⁹ in. viij. sat. Iu. Si nemo tribunal Vendit acersecomes si nullū in cōiuge crimē. ¶ Berecynthos vel berecynth⁹ cū y græco & ph aspirato, mōs. vñ Cybele berecynthia dī, vide Atys a añ t. Ezechias etiā corripit, vide i añ a, sic Pherecles & in. viij. met. Oeclides viri ppriū. ¶ Romechū cū ch aspirato. Oui. xv. met. Romechiūq̄ legit caulonaq̄ naritiamq̄. ¶ Seneca. Iu. sat. viij. q̄s tam Perditus vt dubitet Senecā

Exceptio.

Acersecomes.

¶ Acersecomes interpretat̄ capillat⁹. ab a. i. sine & certo. i. tondeo, come. i. coma. q̄ si sine tōsura comar, vt inqt Mācinell⁹ in. viij. sat. Iu. Si nemo tribunal Vendit acersecomes si nullū in cōiuge crimē.

Berecynthus.

¶ Berecynthos vel berecynth⁹ cū y græco & ph aspirato, mōs. vñ Cybele berecynthia dī, vide Atys a añ t. Ezechias etiā corripit, vide i añ a, sic Pherecles & in. viij. met. Oeclides viri ppriū. ¶ Romechū cū ch aspirato. Oui. xv. met. Romechiūq̄ legit caulonaq̄ naritiamq̄. ¶ Seneca. Iu. sat. viij. q̄s tam Perditus vt dubitet Senecā

Oeclides.

¶ Romechū cū ch aspirato. Oui. xv. met. Romechiūq̄ legit caulonaq̄ naritiamq̄. ¶ Seneca. Iu. sat. viij. q̄s tam Perditus vt dubitet Senecā

ſerre Neroni. ¶ Senecio teſte Nebriffenſi. Suffecius viri nomē.
Catul. Tito & ſuffecio ſeni recocto. phal. eſt. ¶ Telecoō vide e añ l. Suffecius
¶ Aechius viri pprū apd Sidoniū ſine diphthōgo tetraſyllabū,
niſi dicas triſyllabū eſſe penultima pducta æthius vel echius.

Æ ante c Chamæcyſſos genus hederæ, a chamæ cū
ch aspirato & diphthōgo. i. hum⁹ vſ infim⁹, & cyſſus cū y græco
& gemio ſi. i. hederæ, ſic Tortellius. ¶ Gynęcia bona dea, a nris di
c̄ta gynęces mulieres. Gynęciū mulierū diuerſoriū hæc p y græcū
ae añ c.
Chame
cyſſos
Gynęcia
Gynęciū.
æ añ c.

Oe añ c Diœceſis penultima lōga (ſcribunt. ¶ Pyreçhines.
id eſt gubernatio, adminiſtratio, diſpoſitio ſiue iuriſdictio. a diœco. i.
guberno, tutor. Sūt aut̄ diœceſes Pōtificū in q̄s adminiſtradi officiū
ſui liberā hñt poteſtatē, p̄p̄t qd̄ diœceſani ep̄i vocāt. hæc cū Neſto
re Calepin⁹. Errāt Vgutio & Catholicō, ceteriq; barbariei milites.

dicētes diœceſis a de & c̄ſio vt ſit decifio. ¶ Monœc⁹ port⁹ & ſtatio
q̄dā Ligurię, a monos & œcos, q̄ ſi ſola dom⁹, & d̄r port⁹ Hercuſ
ga teſte Seruio i. vi çnei. Illic Hercules ſol⁹ hñtabat aut ſol⁹ colebat
monœc⁹

¶ Menœci vide o añ n. ¶ Menęce⁹ fili⁹ Creōtis teſte Georgio valla
¶ Parœcia. i. incolat⁹, & vulgo dicunt̄ oēs dom⁹ vni aiarū paſtori
ſubiectę parœcia, a para. i. iuxta & œcos dom⁹, nec recte d̄r paroch
ia cū ch aspirato ſine aliq̄ diphthōgo, licet vtrūq; ponat Calepin⁹
neutrū reprobet. ¶ Parœc⁹ cōturbat⁹, q nō lōge a me habitat.
Menęce⁹
Parœcia.

ſi quid ſit aliud ab œcos. i. dom⁹ iungat, vt ſc̄d̄m aliquos gynœci
um. nos opinione Tortellij & Guarini ſecuti per æ ſcribimus. Parœcus

¶ Solœciſm⁹. ſolœcus, ſolœciſſare. ¶ Stoerchō cū ch aspirato ſram
dicim⁹. Antithœchon p̄ ſra, vt ſella p̄ ſedda. dicit hoc Tortel.

Ante d pducitur, vt Diomedes, Lycomedes, Solœciſ

e Aedon, Sarpedon ſiue onis. ſiue ontis. ḡt̄s obtineat, q̄
quid grāmatici dicant, quibus credā vbi ex latino vel ex
græco poeta ſide digno, dicti ſui teſtimoniū attulerint.

Exceptio.

¶ Alcimedō viri pprū, & q̄ in medō deſinūt (q̄ntū notare potui)
cetera. vt in āphimedō, automedō, daomedō, Eurymedō, cū y græ
co viri & fluuū nomē. Euthymedō cū th aspirato & y græco vt Ca
lepi. notat, viri nomē. idē d̄c̄ Tortel. Hippomedō viri nomē in. i.
theb. Laomedō apd Oui. & Ver. Oromedō vide o añ r. therome
don. Sūt nōnulla origis eiufdē termiatōis diuerſę, ſi ſr correpta, ve
luti Alcimedes viri nomē, alcimede es. laſonis mater. Vale. ſlac. li. i.
alcimede
medon.

Vox tñ alcimedes plāctus ſupeminet oēs. Ver. in buc. Et nobis idē
Alcimedō & c. Oui. v met. Et libys amphymedō & c. Idē. iij. meta.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorię.

Protinus andromedem &c. Idem in. i. de arte. Tiphys & Automé
Andromeda. dem dicar amoris ego. Priscianus in perihe. Eurymedō amnis ra-
 dit vicina pfundo. at viri nomen in. vii. theb. Oui. in. i. de ponto.
 Non tibi theromedon crudusq; rogabit Atreus. ¶ Cathedra &
cathedra. quicqd est ab hedra. i. sedes. vt exhedra. synhedra. Mar. Illic gra so-
Ephedra nant at circū pulpita nostra Et steriles cathedras bassa sola crepant
synhedra ¶ Celedō viri nomē. v. met. sed aliq dicūt p a celadō vt apd Papi.
Celedon in. i. syl. alij velede. alij velada legūt. ¶ Democedes medici nomē
Democe corripit teste Calepino. ¶ Empedocles. Hora. Dū cupit empedo-
des. cles &c. ¶ Eshedum. vide bison i ante s. ¶ Ficedula variat. lu.
Ficedula. Mergere ficedulas didicit nebulone parente. Mart. in xenijs. Cērea
Lacedæ- quę patulo lucet ficedula lumbo. Quū tibi forte datur (si sapis) ad-
mon. de piper. auis quēdā est. ¶ Lacedemon vrbs dicta a Lacedemone
 Iouis filio. incolæ Lacedemonij & lacedæmones dicunt. vt docet
 Baptista pius in illud Sidonij in. ij. pang. Fert indus ebur. chaldæ⁹
 amomū. Assyri⁹ gēmas. Ser vellera. thura sabæus. Attis mel. Phœ-
 nix palmas. Lacedemon oliuū. hic notet vltima syllaba in lacedæ-
 mon. i. lacedemonius licet excusari posset vt qd sequit. Argos eqs
 epirus equa. Item sardinia argentū &c. Veget. li. ij. Athenienses &
 Lacedæmones ac macedonas rex potitos prisci testant annales.
 benignit in obitu regis Caroli dixit festiuissim⁹ Faustus. Quū dux
Lebedus. occubuit Lacedæmone fossus ab hoste. ¶ Lebedus oppidi no-
 men. Hora. epist. xi. Scis lebedus q; sit gabijs desertior atq; Fidenis
Macedō. vicis. ¶ Laomedon dictū est. ¶ Macedō a Macedone filio Io-
 uis. vel (vt alij volūt) Macedonia regina. populi nomē qui etiā
 maceta dicit. & ipsa regio Macedonia. Luca. li. vi. Quū tibi sacratō
 macedo seruet in antro. dicit nāq; macedo vel macedon. hinc ma-
 cedonius & macedonic⁹ a. um. cuius scd am ppter tot breues Oui-
 dius ausus est pducere. dignus certe quē sequamur in. xij. met. Qui
 clypeo gladio q; macedoniaq; sarissa. Non sequar autē Aratorē.
 cui nec eadē authoritas. nec necessitas opitulat in. ij. lib. Vir quippe
 macedo. In sompnis hęc visus ait miserere pcamur. Et in eodē fru-
 ctuq; loq; Vescit esuriēs macedonia perq; soporis Dona &c.
Melchise ¶ Melchisedech. vide cremēta. ¶ Oromedon dictū est. ¶ Peuce-
dech danū herbę nomen. Luca. lib. ix. Peucedanūq; sonans flāmis &c.
Peucedan- ¶ Remediū. Lucre. li. vi. Nec ratio remedi cōis certa dabat. p reme-
num. dij p apocopen. ¶ Tenedos insula. Ver. in. ij. ænei. Est in cōspectu
Tenedos Tenedos notissima fama. Theromedon iā patuit. ¶ Vagedrusa
Vage- Siciliae flumē apud Sil. li. xiiij. Punicoꝝ. Vnedo arboris nomē cor-
drusa. ripit teste Nebrissensi. quia (vt ait) ex vnus & verbo edo es est cō-
Vnedo ponit. ¶ Zebedeus vide e ante u vocalem.

Ac ante d **Cauædiū** quia fit ab eades. **Cinædus** puer pa
 thicus a $\kappa\lambda\upsilon\delta$ .i. moueo & $\alpha\iota\upsilon\alpha\iota\alpha$ ædia. i. verenda, non aut $\kappa\upsilon\upsilon\omega\delta$ q
 est canis, vt Vgutio sompniavit, quia tunc cū y græco scribi oport
 teret, ita docet cū Tortellio Nestor. lu. sat. ij. Inter socraticos notiss
 ma fossa cinædos ¶ Verdæus verædarius. **Cinædus.**

Oe ante d **Comœdia**, **tragœdia**, **psalmœdia**, **profœ**
 dia teste Georgio Valla. ¶ **Hodœdocus** latro & viarū obsessor. **Oe** añ d:
 ¶ **Obœdio**. i. obtempero sic Nestor ex Apuleio.

Ante f corripitur, vt dicūt, sed difficulter inue
 nies exemplū quia elephas per f scribitur. **E** añ F.

Exceptio.

¶ **Variantē** infinita cū facio & fio cōposita, veluti liquefacio, liq̄fio,
 patefacio, sic rarefacio, exp̄gefacio, tepefacio. Oui. vij. meta. Thura
 liq̄faciūt indutaq; cornib⁹ auarū. Catul. Omentū in flāma pingue li
 q̄faciēs. Hora. ser. xij. In m̄is iugulo ferū tepefecit acutū. Catul. Al
 ta tepefaciet p̄mixta flumina cede. Prop. Nec flēti dñe patefiāt nocte
 fenestrę. Lucr. li. vi. Causa patefiet & c. Idē li. iij. Atq; patefecit q̄s añ
 obsederat ater. Idē in eodē li. Exp̄gefactiq; sequūt inania sæpe. Idē
 lib. vi. Et rarefecit calido miscente vapore. Idem li. ij. Iure igit̄ pere
 unt quū rarefacta fluendo sunt. Calphurnius ecloga. i. Læta patefa
 ctis incidere carmina fagis. ¶ **Veneficus** venefica veneficiū pdu
 cimus, quia venenū sc̄dam extēdit. Oui. in. i. de remedio. Deme ve
 neficijs carminibusq; fidem. Idem in epist. Barbara narrať venisse
 veneficatēcum, sic cæteri. **Liq̄fatio.**

Ante g corripitur, vt elegia semp correptū, vt
 in i ante a, plurimis p̄bauit. Notent̄ deriuata e lōgis vt col
 lega, collegiū, tristega vel tristegū qđ Pompilius voluit **Tristega.**
 a tegēdo dici & corripit. Calepi. vero a stega et dicit variari, Ego hic
 poetarū testimonio carens h̄sito dictūculę huius m̄sum, vide in
 terpretes plautinos in illđ bacchidū. Forte vt assedi in stega magis
 credo pduci. Allego, relego, primę inflexionis verba.

Exceptio.

¶ **Cethegus**, vide e ante t. Calepinus dicit etiam pduci naupegus. **Cetheg⁹**
 ¶ **Symplegas** adis. insulæ & scopuli nomē, sunt autē symplegades **Symple-**
 plures sic dictę, qđ inter se aliquādo cōcurrisse fabulis dicunt̄, a syn
 id est con & plito. i. collido, appellantur quoq; cyaneę. Luca. lib. ij.
 Vana repercussit pontum symplegas inanem. Mart. lib. xi. Si con
 stringant̄ gemina symplegade cūli. Et minyas intrēt cyaneasq; na
 Y ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

tes. Symplega opus in q̄ luētates ac om̄ino cōcertatores spectant.

Æ ante g Cinægyrus viri nomen. ¶ Panægyris laus & solennitas, hinc panægyrici versus quibus aliquid laudamus, & **Cinægir⁹** dicitur panægyris cum y græco in tertia syllaba, quasi vñdīq̄ congregatio, quia pan omne significat, a gyrome congrego, est quoq̄ puellæ nomen in Plautina sticho.

Æ añ L Ante l pducit̄, vt Philomela non philomena (vt imperiti dicūt) philo melus Eumelus licet a melos deduci videant̄. Tortellius interpretatur philomela. i. amica pomor̄, quia mela sunt mala, perimele, cādela, candelabrū, Mart; in apo. De candelabro magna lucerna tibi. Mala corripit̄ in hymno de diuo Martino. Cunctis candelabrum luminis exiit. Famelicus in priapæis &c.

Exceptio.

Aristoteles. ¶ Corripit̄ur composita a telos, vt pyrgoteles, praxiteles, aristoteles, cōtra durę ceruicis nebulones, q̄ nulla autoritate a stultitia sua possunt depelli. Iu. sat. ij. Si qs Aristotelē similē vel Pittacō emit. **Capella li. iij.** Pallens afflictim versat Aristoteles. Author priapæor̄ **Monosceli.** Nō me praxiteles scopasuefecit, phal. est. Auso. in epig. Praxiteles manibus viuo iteg; Niobe, Corripe etiā a scelos. i. crus deducta, vt **Periscelis ageladas** monosceli hoies indici singulis cruribus. ¶ Periscelis idis, cruris vel brachij ornāmētū. Hora. in. vi. epist. Nota refert meretricis acuminis sæpe catellā. Nā sæpe periscelidē raptam sibi flentis vti mox. ¶ **Ageladas** ē, nō agelas dicit̄, licet id Calepin⁹ ponat. vide añ d. ¶ **Achelous viri & fluuij nomē.** Oui. viij. met. vincas alios acheloe dracones. ¶ **Albimelech.** ¶ **Alleluia** apud Sidoniū in. ij. li. epist. sed rectius oratio est q̄ dictio. ¶ **Arela** apud Ausoniū in fine operis. ¶ **Arelas viri nomē.** ¶ **Angelus**, euangeliū apud Iuuentiū & alios. ¶ **Ampelus viri nomē**, significat quoq̄ vitē siue vineā. **Ampel⁹** Oui. iij. fast. Ampelon intonsum satyro nymphaq; creatū Ferē in **Ardelio.** Ismaris Bacchus amasse iugis. ¶ **Ameletis.** ¶ **Ardelio** qui sturio quodā oēm in rem ardet, nihil pficit. Mar. li. ij. Vis dicam quid sis magnus es ardilio; ¶ **Ampelius viri nomē.** Sido. ad Fœlicem Paulinū ampeliūq; symmachūq; phal. est. sed pducit̄ Ampelus p montoriū, vt Calepinus notauit. ¶ **Auelis gentis nomē.** Auso; ad Pontinū. Illibanum munidāq; auelim partumq; vononem. ¶ **Cybele es.** vel cybeles is. si Nestori credimus deor̄ mater. Claudianus in. iij. de raptu pserpinę. Procul irrita vēti Dicta ferāt subijcit Cybele nō tanta tōnātī Segnities, sic cæteri sæpissime, neq; tamē raro geminato ll Cybelle dicunt. Idem in eodem lib. penetralibus

amens Profilit & tali cōpellat voce Cybellem. Sil. xvij. lamq; peti-
 ta aderat Latia portante Cybellem, sic ceteri, modo pducūt modo
 corripunt. ¶ Cybelus sacerdotis nomen, vnde cybelem dictā **Cybelus.**
 volunt, similiter corripias. ¶ Cypselus cū y græco vt cybele & cy **Cypselus**
 belus Ixionis & Iadē filius, vnde corinthij cypselidē dicti sunt. dictus
 autē cypselus a cypselā frumētaria mensura, in qua absconditus fuit
 a matre querētib⁹ eum corinthijs vt interficerēt. Vide Domitiū in
 Cirin Vergilianā, vbi dicit Cypselidæ magni florētia regna corin-
 thi Præterit. ¶ Eleleus bacchus. Oui. iij. met. Nyctiliusq; Eleleusq; **Eleleus.**
 pater. ¶ Eutrapelus viri nomē, interpretat vrbānus, eutrapelia **Eutrape-**
 vrbānitas est. Sunt quoq; eutrapeli qui supra annoꝝ rationē grā- **lus.**
 di corpore crescunt citoq; moriunt, in quo voce latina carem⁹ &
 græca vūmur. Apud Martiālē lib. vij. tonsoris nomē est. Eutrape-
 lus tōsor dū circuit ora lupci. Expūgitq; genas altera barba subit.
 ¶ Encheladus gigāntis nomē apud Luca. li. vi. Encheladum & c. sic **Enchela-**
 apud Papi. Vergiliū & c. est quoq; grāmāti nomē. lu. sat. vij. Quis **lus.**
 gremio encheladi doctiq; palæmonis affert. ¶ Encheliq; oppidi **Encheliæ**
 nomē. Luca. li. iij. Encheliq; versū testantes funera Cadmi. ¶ Ficieliæ **Ficeliæ.**
 locus quidā romę teste Calderino, cui refragat Merula, vide in pri-
 mis. ¶ Hedymeles cantoris nomē, vide e ante d. siqd aliud ma-
 nifestū fiat a melos corripiat, nam philomelus, philomela Torrel-
 lius deducit a philos. amic⁹ & mela. i. mala siue poma vt dictū est,
 licet aliqui a melos deriuent. ¶ Icelos sompnij filius. Oui. xi. meta. **Icelos.**
 Hūc Icelon supi mortale phobetora vulg⁹ Nominat. ¶ Mene- **Menelaus**
 laus. Oui. i. de reme. Redde Parin nobis Helenā Menelaus habebit. **Menelaus**
 ¶ Meneleus canis nomē, interi etiā viri. Oui. iij. met. harpalos & Me- **Marcelli-**
 nelus hirsutaq; corpe Lachnē. ¶ Marcellianū vnguentū dictum **anum**
 a marcello vnico I correptōis grā extrito, ita em legit Domiti⁹ il-
 lud Mar. li. iij. Cuius olectoto piguis coma marceliano. ¶ Nephe- **Nephele.**
 le es. Helles mater, vnde ipsa nephelias dicit. Luca. li. ix. Qua pela-
 go nomē nephelias abstulit helle. ¶ Nyctelius. i. Bacchus. sed qdā **Obelus**
 p i nyctilius dicit, habet in priā y græcū, vide eleleus. ¶ Obelus. i. **Obelus**
 veru, græce scribit p ē tenue ergo corripit, hic obeliscus, vide in pri-
 mis o ante b. ¶ Penelope. Ouid. Penelope cōiunx semp Vlyssis
 ero. in priapcis penelopea dicit. ¶ Pterelas. viri nomē & canis, vi **Pterelas**
 de æ ante l. lēlaps. ¶ Semele Bacchi mater, & lucus q stimele quoq; **Semele**
 dicit. Oui. iij. met. limē adit Semeles. Idem. vi. fast. Lucus erat dubiū **Stimele**
 semele stimele ne voce. ¶ Sepelio. Meccenas. Nec tumulū curo **Stenelus.**
 sepelit natura relictos. ¶ Stenelus viri nomē. Ver. x. ænei. hinc ste-
 nelū petiit & Rhœti de gēte vetusta Anchemolum.

II Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- thymele.** ¶ Stipelus vel stiphelus centauri nomen, vide bromus o ante m.
 ¶ Sicelis, vide i ante c. ¶ Thymeles, mulieris nomē. Lu. Diues et
 a trepido thymeles supposita latino. interpretat̃ pulpitum. Auso. in
 epist. ad lectorē. Seria contractis expende poemata rugis. Nos thy
 melen sequimur. hoc est pulpitū & histrionicā artem, vnde thyme
 lici sunt histriones vt. ff. de his q̃ notant̃ infamia, vbi sic dicit̃. Neq̃
 thymelici neq̃ xyfici ignominiosi habeant̃, vbi ineptissime legit̃
 theomilici & xelustici. sunt autē xyfici athlete qui p̃ hyberna tēpo
 ra in porticibus exercent̃, nam xyftos per x sequente y græco por
 tus est. thymeles autē per th aspiratū & y græcū scribit̃. Multa de his
Xyftos. Beroaldus in annotationibus. ¶ Vindelici populi. Mart. lib. ix. Me
vindelici tibi Vindelicis raptū narrabat in oris. ¶ Xerampelinq̃, vide e añ r.
- Ae añ L.** Ae ante l. Chamælea hærba. ¶ Chamæleon añial, cha
Chamæ memæla hærba, omnia scribunt̃ p̃ ch aspiratū, vt contra Tortelliū
læa. dicit Nestor. ¶ Mantelæis & mantelū & per i longū mantile est
Mantelæ. id quo man^o abstergunt̃, a manus & tela vt vult Nestor. Lucillius
 Mappas mātela merūq̃. Oui. in fast. Dixerat ad dextrā villis mā
 tēle solutis. Plautus. Nec his sycophantijs, nec phucis vllum mantē
 lum obuiū est. Mart. mantile e mēsa surripit Hermogenes.
- E añ m** Ante m pducitur, vt diastema. i. spaciū græce
diastema e scribitur p̃ h, ergo pducitur teste Ioanne Pio & Calepino
 ideo (vt vterq̃ testatur) errauit Sidonius in epithalamio
 Polemij dicens. Sic placidā paphien seruare diastema quintum.
- Euphe** ¶ Euphemia mulieris nomen interpretat̃ bona fama, nam eu bo
mia. num indicat, pheme fama est. vnde per ph aspiratū multi nō irra
 tionabiliter phama scribunt, apud græcos autē in prima syllaba p̃
 h φηλη pheme scribitur. hinc polyphemus. quare errauit Sidonius
 in. i. pangg. dicens. Gaudeat, euphemiā sidus diuale parentis. errat si
 militer poeta doctissim^o baptista Mantuanus in Catharinaria dices
- Eleemo** Funus Anastasiæ vidi euphemiæq̃ dolores. ¶ Eleemosyna hexa
sina. syllaba dictio est, cuius tertia syllaba pducit̃, quicquid Verulanus
Henricus & alij quidam dicant. scribitur nanq̃ tertia syllaba per h quam in e
Bebelius. longum vertimus, in pænultima habet y græcū, mecum sentit do
 ctissimus vir Henricus Bebelius, interpretat̃ autē misericordia, nam
 eleos miseratio est, & dicitur munus qd̃ amore dei pauperi datur.
- Vinde** ¶ Erotema. i. interrogatio. Vindemia. Ver. ij. geor. Floret ager spu
mia. mat plenīs vindemia labris, sic cæteri. hinc vindemiator qd̃ p̃ syn
Vinde copam Horatius vindemator dixit sat. vij. li. i. Vindemator & in
mator. uictus quū sæpe viator. Oui. detraxit a līam dicens in fastis. At nō

effugit vindemitor hoc quoq; causam. Sic Seneca in Claudiū. Carpebat raras serus vindemitor vuas, vbi cūq; correptionis aut productionis gratia aliqua sit additio vel remotio vel mutatio, tantū inuentis vtemur inuenienda nisi p̄cissime in maximo ope iam extra inuidiæ aleam positi nunq; admittent talia sunt ficedula, marcellianū, cybelle, cuticula &c. ¶ Abstemijs (vt in. i. Fabius meminit) grāmatici deducūt ab abstinentia temeti, ideo quidā putant variari vt temetū, nos p̄duci tantū, quia correptionē nusq; inuenim⁹ adde q; nō absurde a phthemī⁹ scribit vt e græco deruet teste Calepino, qd' si verū est, certum erit p̄duci tantū. Sidonius in eucharistico. Vix coctos capture cibis abstemijs æuū ducis, sic cæteri. academia dicas p̄duci tantū, vide a ante c. ¶ Eremus sine aspiratione p̄ducitur tantū contra Alexandrū, Sulpitium & alios plurimos, scribit nāq; græce p̄ h̄ in secūda syllaba ΕΡΗΜΟΣ h̄ in elongū vertim⁹ & os in us dicimusq; eremus, vnde eremita. hæc est verissima Nestoris doctrina quā p̄bat p̄ Dionysiu in perihē. Bebelius quoq; diligentissimus grāmaticus p̄sum græcū ex. iij. Lactantiū hunc citat. Andron chiliadas en eremo pente eoresi, pulchre id obseruauit diuinus poeta Baptista Mantuanus dicens ecloga x. Sola qd' in vastam nondū discessit eremū. Errauit itaq; hic vt in alijs cōplusculis Prudentius in psycōmachia dicens. Excidit ergo animis eremi sitis & Maffeus in antoniade. Expediam primāq; eremū primosq; recessus. & hymnographus. Præpotens martyr eremiq; cultor. Errāt p̄terea quotq; hos imitant. Mamotrectus & Vgutio pluresq; barbari milites ineptissime dicunt ab hæreo deriuari vel a remoueo, est enim græcum fœmininum &c.

Exceptio.

¶ Anathema teste Valla in Mattheū licet Prudentius vt plures alij dixerit. Dū vetitis anathema legēs anathema fauillis. hinc tamē astipulatur Calepinus in q̄ multa aut mēdosa aut falsa deprehendi. ¶ Alemania regio vnde aleman⁹. Claud. in. iij. cōsulari Honorij. Imploratq; tuū supplex alemania nomē. ¶ Anchemolus cū ch aspirato viri nomē. vide e añ I, sthenelus. ¶ Archemor⁹ viri nomē xvij. Sillij & sæpe apd' Papi. cū ch aspirato scribat. ¶ Anemos v̄tus teste Calepino, at anæmos cū æ diphthōgo dicit exanguis teste eodē ab a priuatia p̄ticta & hēma. i. sanguis. n̄ euphonię causa interpositū est extrita aspiratiōe. ¶ Authemi⁹ siue anchemius viri nomē apd' Sidoniū & Claudianū. ¶ Artemis idis. i. Diana, hinc artemisia hærbā, in qbus errauit Macer vt etiā ex cōposito artemidor⁹ p̄spi

Abstemijs
us.

Academia
Eremus;

Bebelius
diligētiss.
grāmaticus.

Anathēa

Alemāia

Anchemolus.

Archemorus.

Artemis

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatoriae:

cere poſſumus. Mar. li. viij. Quū vinceret artemidorus. ¶ Themis
 idis. cū th aspirato dea quedā, & interpretat̄ fas. hinc chryſothemis
 & plura forſitā q̄ corripit̄ur. Anaximenes & Autolem⁹ viri no-
 men. Marullus. Dixerat tauolemo flāmas cōſultus aruſpex.
 ¶ Elementū. Oui. Denſior his tellus elementaq; grādia traxit.
 ¶ Geſſemani chriani in penultima & ante penultima corripunt.
Neopto ¶ Neoptolemus viri nomē, interpretat̄ nouus miles. ſic em̄ dictus eſt
lemus. Pyrrhus Achillis filius apud Verg. in. ij. ænei. ¶ Polemos & inter
polemos poſita t̄ ſa ptolemus interpretat̄ miles, q̄cqd hinc eſt corripit̄ vt ne-
 optolemus, triptolemus, ptolemus, polemo, philopolemus in ca-
 ptiuis Plauti. ¶ Polemon igiſ viri nomē. vide o añ c. focale. Luca.
 ix. Te ptolemeſe ferā & c. regis egyptij nomē, aliter vſi carpanē. Po-
 lemius viri nomē. Sido. in polemiij epithalamio. Hoc in gymnaſio
Polemi⁹ polemi ſapiētia vitā excolit. p polemiij p apocopen. ¶ Ploxemū
Ploxe- trāſpadani vocāt capſam. Catul. de emilio. Gingiuas ꝑ ploxiemi
mū. habet veteris. ¶ Solemus viri nomē. Oui. iij. faſt. Huius erat Sole-
Solemus mus phrygia comes. vnus ab Ida. ¶ Telemachus viri nomē. vi-
Telema- de e antel. ¶ Telemus. vide e antel. ¶ Telepolemus. vide e ante p.
chu s. ¶ Triptolemus viri nomē. Oui. iij. faſt. Triptolemū gremio ſuſtu-
Triptole- lit ille ſuo. ¶ Vehemēs qd̄ fr̄e q̄nter p ſynereſin eſt diſyllabū. Lucre.
mus. li. ij. Nā tibi vehemēs noua res molit̄ ad aures. ſic ibidē ptulit̄ eaꝝ
vehemēs Vt noſcas referre eaꝝ ꝑ mordia rez. Cice. in Arato. Geſſit iam ꝑ o-
 dinata eſt vngula vehemēs. vbi nota ſimplex clinata q̄ Cice. in eō
 opē identidē vtiſ. hos imitatus eſt Horatius in vltima epla dicens.
 Vehemēs & liquidus puroq; ſimillimus amni Fundit opes. ꝑpter
 dictū Ciceronis verſum malo ſynereſin eſſe q̄ꝑ primo loco anape-
 ſtum. vt Fluiorū rex & c. & ꝑto cuiq; licere vehemēs ſic vſurpa-
 re parcatamē ne affectare videatur.
Ae añ m Achæmenes primus Perſarū rex, vñ Perſæ
Ae añ m, achæmenidē & achæmenij dicunt̄. Prop. li. ij. Non tot achæmenijs
Achæme- armanē ſuſa ſagittis ſpicula. ¶ Achæmenides comes Vliſſis teſte
nes Tortellio ꝑ æ diphthōgon ſcribit̄ in ſc̄da ſyllaba non cū i achime-
Achæme- nides. ergo in i ante m ab aliq; bus male excipit̄. Ouid. xiiij. met No-
nides. ſcit achæmenidē & c. ¶ Adræmon Thoātis ꝑ teſte Tortel. ¶ Cha-
Achæme- mē mellū herba q̄ male camo milla dī. vt ait Calepinus. ſcribit̄ aut̄
nij. cū ch aspirato. ¶ Calodæmō cacodæmon vt dæmon. ¶ Diadæma
Adræmō ¶ Euæmō & eudæmonidas viroꝝ ꝑꝑria. ¶ Lacedæmō lacedæmo
Chamæ- nius. ¶ Palæmō viri nomē. ¶ Pylæmenes cū y græco viri nomē.
mellum. ¶ Talæmeneus viri nomē q̄ troianis auxiliū dedit. vt dicit Tortel.
Oe añ m Oe añ m. Parœmia, ꝑœmiū, Philopœmō viri nomē.

Ante n pducit, vt Galenus trissyllabū, licet cū E añ n.
 e indoctis aliter dixerit Macer, euen⁹, agenor, antenor, aga
 theni, & ap^d Bapt. in exhortatiōe cōtra infideles legendū
 puto Semen agarenū trinacria, nō agarenicū nisi dicatur hic vt in
 plusculis a veterē obseruatiōe defecisse, dindymene. i. Cybele.

Exceptio.

¶ Corripe cōposita a genos. i. genus veluti ptozenes & c. Auso. in
 epig. Diogenes obiit nō obiit sed abit, eadē rōne corripit origenes. Genos
 ideo plurimorū deceptor Riga male dixit in Luca. Scripsit origenes Dioge⁹
 q̄ nō tenebrosa fuerūt. Idem. Ecce nouū mirū Diogenes cornua
 nes. perdit. Mart. Mantile e mēsa surripit Hermogenes. Verg. in Buco. origenes
 Non tulit Antigēnes. lu. Aduocat archigenē. Idem Protogenes ali Sthenos.
 quis. Corripiunt quoq̄ cōposita a sthenos cū sth aspirato. i. robur
 vt demosthenes, borysthenes cum y græco fluuius, insula & oppi
 dum. vñ borysthenidæ scythæ, & borysthenius a. u. m. & boryste
 nis idis. Priscianus in perihe. Hic vbi defcēdit porrecta borysthenis
 vnda. Porpert. lib. ij. Gloria ad hibernos lata borysthenidas, sic an⁹ Borysthe
 isthenes, callisthenes, Plisthenes viro⁹; noīa, hinc antisthenius, cali
 sthenius. Oui. ij. de reme. Illā plisthenio gaudia ferre viro. Corripe Plisthe
 cōposita a xenos. i. hospes vel pegrinus, vt philoxenus. i. hospita⁹. nes.
 philoxena talis femina, philoxenia hospitalitas, aristoxenus opti
 mus hospes. Nā aristos optimus est. Axenus inhospitabilis. po
 lyxena cū y græco Priami filia interp̄tat multorū pegrina. a poly
 cum y græco & xenos. ita dicit Cale. Tortellius autē a poly & zene
 admirāda hic Calepino libētius accedo. Oui. ij. met. Placet achillæ
 os ma⁹ta Polyxena manes. Proxenetā vt in xeniū e ante n dictū
 est. Quare indocte qdā dixit. Tā demens vt sis aristoxenus inepte.
 Qui viuētē aiām disputat esse nihil. ¶ Armenia regio. Papi. i. syl. armenia.
 Armenia & patēs Latī iā pōtis Araxes. sic ceteri p̄ter Rigā & nō nul
 los riga indoctiores, q̄s male imitat⁹ Petrar. dixit in. ij. aphricę Vin
 cēt iudęa tenax Armenia duplex. Placētīn⁹ aspirat harmēia. lu. Ar
 menius zalates & c. asenech hebrēū nomē. ¶ Achæmenes, vide æ
 dipthōgō añ m. ¶ Achæmenides vide ibidē. ¶ Amben⁹ p̄priū vi amben⁹.
 ri ap^d Val. flac. li. vi. ¶ Alcamenes teste Calepio sculptoris nomē. Alcame
 ¶ Ariasmen⁹ viri nomē in. vi. Val. flac. ¶ Amphigenia, vide i añ a nes
 ¶ Alimen⁹ viri nomē in. x. theb. Abdenago teste Sulpitio. ¶ Bere Ariasme
 nice es. nō p̄ o beronice q̄cqd dicat Nestor authore Antonio par nus.
 thenio interprete Catulli. lu. Deīn adamas, notissimus & berenices Alimen⁹
 in digito factus p̄ciosior. fuit ægypti regina & alia Herodis filia, & Berenice,
 quarumcunq̄ nomen fuerit corripitur, aliqui excipiunt berenix,

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

quod nusq̄ inueni, & puto eos decipi. ¶ Berenicis, vide i ante. c
 Carme- ¶ Carmenion viri nomē. Mar. li. x. Nete carmenion vocē sororē
 nion. phal. est. ¶ Ceteneus viri nomē. ¶ Clymene Phētōtis mater, vide o
 clymene añ d. rhodos. ¶ Clymenus viri nomē apd' Oui. in. v. met. Vtrūq̄
 Clazo- p̄ y gr̄cū scribit̄. ¶ Clazomenē ar̄. oppidī nomē. Hora. sa. vij. Per
 mene. sius hic p̄ magna negocia diues habebat Clazomenis etiā lites cū re
 Diadu- ge molestas. in Galepino male dicit̄ p̄nultia p̄duci. ¶ Diadumen⁹
 menus, viri nomē. Mar. li. ij. Hoc tua s̄ae puer diadumene basia flagrant̄
 eumenis. ¶ Echeneis vide echin⁹ e añ c. Eumenis furia. Sil. li. ij. Eumenis i me
 eumeni⁹ dios irrūpit turbida coet⁹. ¶ Eumenius viri ppriū in. xi. ænei. eume
 nes tñ p̄ducit̄ vt quidā volūt, poeticū testimoniū desyhero, q̄a vi
 deū esse eiusdē deriuatiōis. ¶ Eurimene ar̄. cū y gr̄co. Val. flac. li. ij.
 Inde salutant Eurymenas. ¶ Eugeni⁹ eugenia vt amphigenia.
 Hebenus ¶ Hebenus & hebenū arbor. Ver. i. ḡgor. Fert hebenū, solis est thu
 Helena. rea y za sabēis. ¶ Helena vel helene etiā diuæ augustæ nomē, licet
 Hypo- indocti tū velint p̄duci, vide menelaus. ¶ Helen⁹ viri nomē. Ver.
 menes. iij. ḡgor. hos helenus monit⁹. ¶ Herenius teste Bebelio. ¶ Hippo-
 Idasme- menes viri nomē apd' Oui. in. x. met. ¶ Idasmen⁹ viri nomē, vide
 nus. i ante d. ¶ Idomeneus viri nomē ij. ænei ¶ Iphigenia, vide i ante a,
 Idome- sic ageni⁹ & eiusdē origis cetera. ¶ Iuuenis. Hora. Imberbis iuuenis,
 neus. ¶ Ingeniū & ingen⁹ vt ingenit⁹, & cōposita aduena alienigena & c.
 Melpo- ¶ Melpomene musarū vna apd' Ver. & alios. ¶ Missumenos odio
 mene. dign⁹ & displicēs, sed disexapothos dicit̄ iucū dissim⁹ & maxie op
 Missumē- tatus. Mar. in apo. Nō erit in turba q̄s̄q̄ missumenos ista. Sed pote
 nos rit quis esse disexapothos. ¶ Miritenes lapis p̄ciosus. Pril. in perihe.
 Mirite- Miritenēq̄ bonū nardi quū reddat odorē. ¶ Nyctimene es. puella
 nes. in noctuā y sa, cū y gr̄co in priā syllaba. Oui. ij. met. Crimine Ny
 Nycti- ctimene nō successit honori. Potes p̄ noctua cape. ¶ Olenos & ole
 mene. nus, vide o añ l. ¶ Orchomen⁹ Thessalię mōs, vñ orchomenū op
 Olenos pidū, & orchomenō fluui⁹, vñ adiectiuū orchomeni⁹ a. um. Oui.
 Olenus v. met. Vsq̄ sub orchomenō. ¶ Ormen⁹ viri nomē apd' Papi. in
 Orcho- x. theb. Orments nymp̄ha in epist. Deianirē. ¶ Parmeno vt testat̄
 menus doctissim⁹ amic⁹ n̄ Badius, cui suffragat̄ Bebelius. Herasmus ad
 Ormen⁹ Gaguinū. Nec nō Parmeno vt Terētianus, phal. est. ¶ Pœmenis
 Parme- vide & diphthōgō añ m. ¶ Parthenos th aspirato. i. y go, vñ par
 no. thenice p̄theni⁹ viri mōtis et fluuij nomē. Appellatiuū y o, p̄pe cū
 Parthe- significat q̄ ex ea q̄ y go nupsit nat⁹ est, vt dic̄ Mācinell⁹ in illd'. lu.
 nos. sat. xij. Mittere lances parthenio factas. ¶ Periclymenus cū y gr̄co
 Pericly- in. iij. syllaba viri nomē est apd' Oui. in. xij. met. ¶ Porfena Roma
 menus. norū rex. Mart. lib. i. Vt ere quā potuit contēpto Mutius igne, Hāc
 Porfena.

spectare manū Porfena non potuit. sic cæteri ferme. Verg. tamen metri gratia p̄ geminū nn̄ Porfenna dixit in. viij. ænei. Necnō Tarquiniū eiectum Porfenna iubebat Accipe. Adde dictis Aristomenes viri nomen apud Marullum. Stelenus & telomeneus atq; qd̄ Aufonius dixit. Nobiscū inuenies catenantiā si libet vti non penā sed græca fide.

Æ ante n. Balæna, marina bælua. ¶ Celæno harpyia æ añ n̄ rum vna, & etiā Pleiadum. Celænarum. oppidum Phrygię. dicit quoq; singulariter celæna teste Nestore Cæfena vrbs teste Tortellio. ¶ Draçena draconis fœmina. ¶ Encenia & quicqd̄ est a cænos. i. nouus. ¶ Hyæna cū y græco. ¶ Lacæna læna. ¶ Murena. ¶ Nazænus. ¶ Parenesis admonitio, sic apæneos. Proscenium quia est a scæna.

Oe ante n. Amœnus amœnitas &c. ¶ Apœninus vt vult Seruius quia apœnis nomē habere putat Nestor, & aliū p̄ geminū nn̄ sine diphthōgo apenninus scribūt. ¶ Buthœnus cū th aspirato. i. Hercules teste Georgio valla, camœna. ¶ Calœnū vinum optimū. ¶ Lagœna & quicqd̄ est ab cœnos, vt philœnus, & a cœnos. i. cōis, vt epicœnum, & aschœnos. i. funis, vt oxyfchœnos iuncus marinus, quasi acutus funis, oxyf acutus est, cū y græco holofchœnos etiā marinus iuncus, quasi totus funis, nam holos totus est. ¶ Prothœnor.

Ante p̄ corripitur, vt Telephus, elephas.

e

Exceptio.

Eañ p̄

¶ Aesepus fluij nomen, hinc æsepius a. um. Vale. flac. li. iij. Ampycides petit aduersis æsepiæ syluis, Flumina & equoreas pariter decurrit ad vndas. Ego video in prima habere æ diphthōgon. Nestor v̄o legit æsepus, quia putauit corripī apud Priscianū in perihe. Atq; malos lemures qd̄ pellit mun⁹ æsepi. notū est apd̄ Flaccū p̄duci, & opinor Nestorē decipi, quia apd̄ Priscianū in oibus libris q̄s vidi, etiā diuersarū impressionū, habet iaspi nō æsepi sic. Atq; malos lemures qd̄ pellit munus iaspi. Itaq; q̄ntū ad diphthongon attinet, Tortellio suffragor. ¶ Asclepius viri nomen græce habet in secūda syllaba h̄ quā in elongā v̄ timus, author est Nestor. Macer vt est quantitatū indiligētissim⁹ id nomē variauit. Corripit quidē vbi de Camomilla sua loquit, recte vero p̄duxit. vbi de cepis loq̄t̄ dicens. Non modicū sanas asclepius asserit illas. ¶ Iosephus similiter græce scribit p̄ h̄ quā in elongū v̄ timus, testibus Nestore & Antonio nebrissensi, in q̄ nō optime sensit Sulpiti⁹ Iosephus

¶ Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

vt in epodo, anate, eremo, muliere, scrypilo in quibus tamē dicit se tritum vsu sequi, quod verū non est si de doctissimorū vsu loquatur. Inepte itaq; dixit Riga in lib. regum. Inde refert Iosephus qd' mira gerens Eleazar, vide finē primi libri nostri.

Æ ante p. Hypæpæ, arum, cum y græco Lydię vrbs monti adiacens, ab hypo. i. sub & hepos cacumē, & vertex hoc est sub cacumie. Ovi. vi. met. Orta domo parua paruis habitabat hypæpis. ¶ Præspe p̄sæpio is. & qcquid hinc sit aliud apud antiq̄s diphthongon habere cōsuevit teste Nestore.

Oe ante p. Hodæporus viator. ¶ Hodæporicū. i. itinerrarium hoc est liber aliquid iter describens nomē itinerariū. Bebelius credit esse barbarū, licet itineror v̄bū nō satis elegans in Apuleio legat̄, & Calepinus ponat itinerariū, si tñ in Hieronymo vsq; inueniat̄, nō multū dānauero, sed hodæporicū libentius dixerō. ¶ Synalœpha, ep̄synalœpha, & siqd sit ab alœphe aliud, p̄ œ diphthogon ante p̄ scribat̄, testibus Tortellio & Nestore cū Ḡeor. Val.

E ante q. e Ante q corripit̄, vt die quiti, die quarti, vel die quinte, die quarte, aduerbia tēporis cōtra primitiui naturam corripunt̄, teste Gel. lib. ix. no. et. atticar̄.

E ante r. e Ante r corripitur, vt magisteriū. Tibul. Quā mea ridebunt vana magisteria. Ministerium, bucerus, quercerus, inferus, superus, posterus.

Exceptio.

¶ Propria fere pducunt̄ vt Homerus, saleranus, cythera or̄. cythere es. i. venus. Auso, in epig. Nec bis cincta Diana placet nec nuda cythere. at p̄ Venere cytherea contra primitiui naturā corripit̄. Cytherea Verg. in. i. ænei. Parce metu cytherea. manēt immota tuor̄. Fata tibi sic cythereius corripit̄. Cythera orū. cum y græco vrbs in q̄ Ven^o plurimū colebat̄. Abdera, acheras viri nomē. Sil. li. iij. habytes nup̄ cæse germanus achæras. Iberus iberia & c. ¶ Plurima tamē corripunt̄, e qbus multa hic subieci. ¶ Acheron. Luca. li. iij. Præparat in numeras puppes acherōtis adusti Portitor. male habet̄ in Calepino id nomē æ diphthongo debere annotari, & esse fœmini ni generis quū sit masculini. fluuius est infernalis. ¶ Asterie, asteris asterion & qcquid est ab astris. i. stella, vt asteriscus. ¶ Bructerus, bellerophon. ¶ Cerberus, craterus, Cicero, cremera, camere, camerius, casperula, casperia. ¶ Eucherus, eleutherius. ¶ Glycerē glyceriū. ¶ Hiero, Hieronymus. hierosolyma & quicquid est ab hieros. i. facer, nisi p̄ synæresin proferat̄, Mandius, Hiera syracusas.

Hiera. hieros. i. facer, nisi p̄ synæresin proferat̄, Mandius, Hiera syracusas.

salamis nāq; vrget athenas, insulæ nomē est, apud Vergiliū est
 trissyllabū secunda pducta, nymphæ nomē. ix. ænei. Quos Iouis
 eduxit luco syluestris hiera. Sil. lib. xiiij. Hic mtis Hieronis opes hic
 sancta vetustas, synæresis est. Baptista in hiericus synæresin fecit, &
 nihilominus corripuit dicēs in ecloga. x. Vnda coit rursū tandē
 hiericūte relicta. Iuuēcus. Hieremiā dixere aliq; pars esse pphetam.
 ¶ Hymera. ¶ Laberius. Mart. li. vi. Affirmas laberi qd ergo non
 vis. p laberij. phal. est. ¶ Mermeros viri nomē in. xij. met. Nuce-
 ria. ¶ Pierus. ¶ Proteros loci nomē in. iij. Martia. ¶ Silerius flu-
 uius qui & siler. Sil. li. viij. Nunc silerus q nutrit aquis. ¶ Sigerius:
 Staberius apd Hora. in. iij. sat. li. ij. ¶ Tyberis, tyberinus, tyberius
 Hora. sat. iij. li. ij. Te tyberi numerare cauis abscondere tristē Extimui
 vtūs est a Tyberi^o, ideo indocte dixit Sido. in. iij. pan. g. Capreasq;
 tyberi. ¶ Triperus viri nomē apd Iuue. sat. xi. ¶ Valerius viri no-
 men. x. æneid. Quem tamē haud expers Valerius virtutis auite.
 ¶ Valerius viri nomē. Hora. sat. vi. Cōtra leuini Valeri genus vn-
 de supbus Tarquinius regno pulsus fuit vnus assis. apocope est
 p Valerij. Ergo nō recte dixit Petrarca in. iij. li. epist. Insigne exem-
 plum Marcusq; Valerius offert. Adde dictis nicerotes pigmētarij
 nomē, vnde nicerotianū vnguentū appellat. Mart. lib. x. Nimbis
 ebria nicerotianis. phal. est. & ab heros. i. amor composita, vt phile-
 ros otis. & ab ceros cornu vt rhynoceros, Aegoceros & q nō oc-
 currunt plura, notent cōposita quia pducunt e lōgis vt enim uero
 Seuerus sequēs verē sed etymologia potius q; cōpositio videtur. Seuerus.
 hinc asseuero as. pseuero as. Papi. iij. syl. Nam si ludere Grippe pse-
 ueras. phal. est. quāobrem errauit Ausonius nisi mēdum sit vbi de
 Castore & Polluce loquit. Patribus ambiguis & matribus asseue-
 ratos. ¶ Arteria orū, pluraliter. Lucre. li. iij. Præterea radit vox fau-
 ces sapefacitq; Aspiora foris gradiens arteria clamor. dicit quoc; Arteria
 arteria ē, singulariter. Cicero lēdunt arteriæ. Gel. Arteria est cōcepta
 culū spiritus naturalis. Baptista in libello quodā nō recte corripuit
 vt notat etiā Calepinus sed ex Lucretio testimoniū nōm est nō Ca-
 lepini. ¶ Austerus apud Hora. sat. ij. ¶ Cyperus, vide e ante p.
 ¶ Cratera. ¶ Cauteria Macer pducit, idē tamē male corripuit ely-
 sterium. ¶ Diçterium breuiter acute falseq; dictū, græce scōma &
 apophthegma dicit. Mart. li. vi. Omib⁹ arrides diçteria dicit in oēs Diçteriū.
 Sic te coniuuā posse placere putas. ¶ Galerus capitis tegmen. Iu. Galerus.
 sat. vi. Et nigrū flauo crinem abscondente galero, diminutiū est ga-
 lericulus. hinc galerita alauda, a galeri similitudine propter plumā
 elatam in capite, vide colon o ante l.

III Ioannis despauterij Niniultæ Verificatorij.

Mysteriū uola nugas. sic Oui. cæteriꝫ. ¶ **Niceriū**, vide i antec. ¶ **Poderis**. deris vestis quædã. male dicit in Calepino corripit, q̃a teste Nestor re, cui suffragant̃ doctissimi viri Badius & Anto. Nebrisseñ. græce scribit̃ p̃ h̃ quã in e longũ vertimus. male corripit̃ a Riga. Panthera facile reperies testimoniũ. ¶ **Psalteriū** organum musicũ. hebraice nablon dicit̃. Verg. in ciri. Nõ arguta sonãt tenui psalteria chor da. Errauit in hoc, vñ in plusculis A rator ad Vigilũ papã, ita scribens. Metrica vis sacris nõ est incognita libris. Psalteriũ lyrici com posuere pedes. ¶ **Sõteria**, vide o ante t. Seuerus iam dictum est.

Statera ¶ **Statera**. Mar. lib. x. Non ergo est manus ista, sed statera. Papi. lib. iij. syl. Repit languida quadrupes statera, phal. sunt. apud Papin. teste Domitio. significat lignũ, vnde victo fune & alligata mula trahebat̃ currus, a similitudine stateræ quæ est instrumentũ quo res sine bilancibus pōderant̃.

Trieteris ¶ **Trieteris** trium annoꝝ spaciũ, hinc trieterica sacra q̃ tertio q̃q̃ anno fiunt, sic dieteris bienniũ est. etos annus est. Sta. iij. theb. Ludis & atra sacrũ recolet trieteris Opheltẽ Verg. Vbi audito stimulat̃ trieterica baccho. Sil. lib. iij. Edonis vt pangẽa sup trieteride motu. ¶ **Trieris** teste Nestore p̃ h̃ scribit̃, & pducitur, nauis est triremis cuius prefectus Trierarchus dicitur, secunda itidem producta.

Ae añ r **Ae** ante r, Arcæra currus vndiq̃ clausus, Arcæris se curis ærea, qua in sacrificijs utebant̃ sacerdotes. ¶ **Aphæresis**, ephæresis. epapheresis, diæresis, synæresis, & quicq̃d est ab heresis. ¶ **Cimera**. ¶ **Citheron** cũ i latino viri & mōtis nomen. ¶ **Megera**. gera furia, at p̃ Herculis vxore, nec p̃ æ diphthõgon Megera, nec p̃ secundã vocalẽ megera, sed p̃ a primã vocalẽ megara dicendũ est, teste Domitio in illud. Mar. lib. xi. Tu megara credis nõ habuisse nates. fuit Creontis filia. ¶ **Machera** cũ ch aspirato. i. gladius. ¶ **Neera**. Procærus, syncerus, & quicquid eiusdẽ est originis.

Oe añ r **Oe** ante r, pomœrium, quasi postmœnium, locus est intra extraq̃ muros, vbi ædificare nõ licet, inepte capit̃ p̃ pomario. Luca. Longa p̃ extremos pomœria iungere fines.

E añ s. **e** Ante s corripit̃, vt ephesus. Notentur composita obesus, adel⁹. A rator li. ij. Iam sermone potēs Ephe si conuerterat urbem, sic cæteri docti contra indoctos.

Exceptio.

¶ Producent̃ numeralia quæcũq̃ habent e ante simus a. um. vt vicesim⁹ & c. Sido. in p̃fatidẽ de laudib⁹ Narbonis. Nã qd̃ carmie p̃ tuo repẽdo. Hoc cõtẽsima laudiũ tuarũ. phal. est. vide gm̃ laudiũ.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

- Oui. iij. fast. Institerā quare primi megalesia ludi Vrbe forent nra.
 ¶ Malefus testibus Badio & Bebelio. ¶ Milesius miletus possessi-
 uum. Verg. Geor. iij. Millefia vellera nymphæ Carpebat. ¶ Mica-
 lesos p. montoriū onchesti ciuitatis, vt ait Lactātius i vij. theb. Pa-
 vbi p. ducit. ¶ Monesus viri ppriū. Sil. lib. vij. Emimus hos gla-
 dio, sapharæ gladioq; monesum, Et morinū. ¶ Moneses æ. viri
 nomē in. vi. Valerij flacci. ¶ Myndesos cū y græco. vrbs syriæ,
 vnde myndesius a. um. Oui. v. met. Occidit & celadon, Myndesius
 occidit astreus. ¶ Menesis, vt vulgo apd' Horatiū legit p e in pri-
 ma & in secūda syllaba, aut p u in prima syllaba munesis, vt est in
 Apiano, teste Antonio Mancinello, fuit viri potētis & clari nomē
 Hora. ode. vi. lib. iij. car. Iam bis Menesis & pacori manus. ¶ sus est
 alcaicus dactylicus. ¶ Opefos, vide e ante s. mefembriacū, oppi-
 di nomē est. ¶ Onesimus viri nomē, interpretat' vtilis, onesis est iu-
 uamen, vtilitas, sed inuenio vulgo per e in prima & æ diphthōgō
 in secūda syllaba engsim^o. Oui. viij. met. At nō lethiferos effugit eng-
 simus ictus. ¶ Poësis. Hora. in arte. Vt pictura poësis erit.
 ¶ Pleuresis q̄a græce p h scribit', sed illi pleuritis idis. sæpius dicunt,
 nos pleuritis a pleuras. i. latus. est em̄ lateræ dolor. hinc pleureticus,
 cuius secūda male corripit' a Macro qui recte dixit. Costaꝝ quam
 pleuresim vocat attica lingua. ¶ Phrenesis. lu. sat. xiiij. Quū furor
 haud dubius quū sit manifesta phrenesis. i. furor & amentia. quidā
 phrenetis legūt. teste Mācinel. Mart. lib. iij. Declamas in febre ma-
 thon hāc esse phrenesin. Si nescis nō es san^o amice mathon. Seren^o
 licēter corripuit dicēs. Ex vitio cerebri phrenesis furiosa mouet, me-
 cum est doctissimus Nebriffensis, & ante oñdi Serenū quantitatū
 interim fuisse indiligentē, ergo eū iam nō sequemur. ¶ Synteresis,
 teste Nestore & p t in secūda syllaba nō cum d scribit', dici potest at-
 tentio seu cōseruatio. Nā a syntereo. i. cōseruo deriuat'. Est animē ps
 q̄ vitijs aduersat', & sese semp immaculatā cupit a peccato seruare.
 ¶ Synœcesis p œ diphthōgon in secūda syllaba. i. cohabitatio p du-
 citur, teste Nestore cū y græco in prima syllaba. fit em̄ a syn. i. con et
 œcos domus. ¶ Sperchesiades patronymicū a sperchesius viri
 pprio p ducit' in lib. v. met. Ouidij. ¶ Theumesus, oppidū regio
 mons & fluuius cū th. Sta. i. syl. Nil ibi plæbeū nusq; theumesa nota
 bis Aera sed argēto fœlix ppellit vnda, Sic in Prisciano de situ or-
 bis. ¶ Theorexis cū th aspirato. i. contēplatio p ducit', teste Nestore
 theomē contēplari. ¶ Telmesis oppidum, vide i ante d. Cnidus.
 ¶ Titaresus fluui^o quē orchon etiā dicunt. Luca. li. vi. Defendit tita-
 resus aq̄s. male legebat cytharœdus, vt notauit Anto. Sabellicus;

¶ Vogefus viri nomen in. x. Sillij, sed vogefus corripit, vide o añ Vogefus
g. montis nomen.

Ac ante s. anapæstus. Ancæsa vasa celata, qd' circūci Ac añ s
dendo fiant, ipsūq; celare hinc dictū est, d in l yso. ¶ Clytemne
stra mulieris ppriū. Diocefaria a Cæsare, vt neocæsarea. ¶ Ephe
stion viri nomen. ¶ Palæstra palæstrita palæstina. Et apd' Priscia
num in perihe. Masæylii populi nomen.

Oe ante s. Argiroessa, teste Tortellio, vrbs eolię.

Ante t, pducitur, vt ortygometa, i. coturnix, Oe añ s
vel mater ortigū. i. coturniciū, vt tettigometra cicadę ge
E añ T
nus, interptat' cicadę mater, tettix cicada est, meter mater

qd' p h scribit, teste etiā Nestore. Paraclet' teste cū ceteris doctis Phi
lelpho, a paracleo. i. hortor, rogo, cōsolator, vñ pacletus cōsolator Paracle
dicit. Baptista Mātuan' in agone Margarethę sumit p angelo quo
tus.

dam dicēs. Cui nomē pacletus erat, descēdere mādat. Multi inepte
corripuerūt pacletus, qd' scribit' gręce p ei diphthogon Παρεκλει
τος. nos aut' ytim' ei diphthogon in e longū, vt κυθερα cythe
rea, sic pacletus pacletius, nōnuncq; tamē ppter euphoniā ytim' ei
in i longū, vt thaleia thalia author Seruius in illd' Vergilij. Nostra
nec erubuit syluas habitare thalia Musa, & gręce ait thalia, nā latine
thalea debuit dicere, sicut κυθερα cytherea sed ppter euphoniā cō
tēpsit ius regulę, & ideo in gręcite p māsit. hęc Seruius. quā obrem

Tortellius ait p e pacletus quidē dicendū fuisse, maluerūt tamē nū
pacletus, vt idē sit son' apd' nos quifuit apd' gręcos. Et forte ppter
euphoniā, sic agapitus dixere nō agapetus. Propterea vir doctissi
mus Curius Lancilotus ait Paracletus nō pacletus mera est ostēta
tio, vt brabiū non brauiū. Gaspar. Hamilciar. &c. vt ut est penulti
ma pduceētantū, licet Prudentius & alij multi corripuerūt, nec dici
tur cū y græco a clytos, i. insignis paraclytus. Nam vt ait Philel. in
xij. lib. epist. Si hoc nomē vsq; inuenirēt, significaret infamē, aut p
ter famā, nam para aliqñ significat preter & diminutionē representat
Clytos famā & insignē, vnde inclytus. Hoc aut' dictu absurdum &
impiū est de spiritus sancto, igit' &c. ¶ Curetes nuncq; puto corrip
quicquid dicat Bebelius. ¶ Pleureticus, spleneticus, & similia, licet
Macer corripiat hæreticus, vt opinor, licet Arator dixerit in lib. ij;
Quum tamen hæretica nigredine plenus auerni. Notentur e cor
reptis composita, vt pedetentim in. v. Lucretij. Impeto impetus &
similia quæ corripuntur.

Exceptio.

Z ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

Theton. ¶ Corripit denotatiua in etas, vt pietas, satietas, varietas, & composita a metron, monometrū, dimetrū &c. & a theton cum th aspirato in prima dūtaxat syllaba, i. positū, vt syntheton a synthetō, Antitheton, epitheton. Figuraz noia agonotheta, i. certamis dispositō, latine munerarius dicit̄, alleotheta aliter posita. Persius. Crimina raris Librat in antithetis, doctas posuisse figuras Laudatur.

Arete ¶ Arete, i. virtus penultimā corripit, vīmur in quibusdā compositis, vt panarctus viri nomē. ¶ Anaxarete mulieris nomen, hoc interpretat̄ tutrix virtutis, illud vero oēm virtutē continēs, q̄ noīe dīctus est liber Iesu filij Syrac. Hiero. in plogo sup parabolas Solomonis. Fertur & panaretus Iesu filij Syrac liber. Mart. li. vi. Quū peteret serā media iam nocte matellā, Arguto madidus pollice panaretus. Spoletina data est sed quā siccauerat ipse. Oui. xiiij. met. Vide rat a veteris generosam sanguine teucris Iphis anaxaretē humili de stirpe creatus. ¶ Arctalogus, teste Mācinello in illud. Iu. saty. xv.

Arctalogus Rūsum fortasse quibusdā Mouerat, vt mēdax aretalogus, in mare nemo Hūc abijcit sēua dignū veraq; charybdī. dicit̄ ab arete, i. ars virtus, sermo, oratio, ratio, verbū, studium. Est itaq; iactans virtutem, tum suam, tum alienā, ac fabulosus & garrulus. Nestor cōtra Domitiū negat ab arete dici, quē est virtus, sed deducit ab aretos, i. placitus Tortellius legit aretelogus, vt sit oratio veluti mēdax esset sermo, qui Arete vxori Alcinoi dirigebat, sed nugat̄ Tortel, q̄ vt Nestor docet ex Apollonio & Homero græcis poetis Areta q; v̄ aretes, p Alcinoi vxore primā syllabam & tertā pducit.

arethusa. ¶ Arethusa cū th aspirato nymp̄ha in fontē sui noīs versa, vel in fluuiū potius. Oui. v. met. Cur sis arethusa sacer fons. ¶ Acenet⁹ pædagogi nomē interpretatur, teste Mācinello sine cōmunitate, ab a id est sine, & cenes, i. cōmunitas, ppriū eī spectabat vtilitatē. Iuue.

aschetos. sat. viij. Discipuli custos p̄mordet acenetus ipse. ¶ Aschetos cum ch aspirato equi nomē in. vi. theb. Papi. ¶ Archetypus a. um. cū ch aspirato & y græco, i. exēplaris, vt sit archetypū vetus exēplar, veluti qd̄ ipse author fecit ad similitudinē conamur similia efficere, sic dicim⁹ archetypus liber, archetypa epistola, archetypa vasa &c. ab archeos, i. antiquus, vet⁹, teste Mācinello, & typos forma, archeos tñ penultimā pducit, alij deducūt ab archos, i. princeps, vt sit principalis forma. Iu. sat. ij. Et iubet archetypos pluteū seruare cleāthas, ¶ Amethystus lapis cōtra ebrietatē valens, Calepinus vult hoc nomen scribi cū th aspirato in. iij. syllaba & y græco, atq; cū th in vltima syllaba ab a, i. sine, & methystis, i. cbrī⁹, vel methē, i. ebrietas. Ne

for dicit ultimā syllabā esse sus. sine th ab a. i. sine, & methyfos. i. ebrius. hanc amethysthinus vel amethyfinus. Nestor carpit Torrellium qui dixerat hoc nomē in. iij. syllaba habere i latinū. Marti. Quū potes amethystin ostrīetes, phal. est. Prudētius in psyco. Sardonychē pingunt, amethysthina pigitia spis. ¶ Archetius viri nomen. Verg. ænei. xij. Ferit ense graue tymbregus Osirim. Archetium Mnestheus, epulonē obrūcat Achates. ¶ Arteticus apud Macrū cui plurima ppter errata nullā fidem habeo. ¶ Calpetus viri nomen. Oui. iij. fast. Et tuus est idē Calpete factus autus. ¶ Capetus viri nomē. Oui. xiiij. met. Clarus subit ecce latino Epytus ex illo, post hunc Capetusq; capysq;. ¶ Chaletus cū ch aspirato, viri nomē apud Papi. lib. ix. theb. ¶ Chrysendetū cum ch aspirato & y græco, vt chryfos. i. auz. dicit vas aureū vñ in auro ligatū. chryfodetū vero est auro ligatū. Mart. in sine. vi. libri. Ponūtur semp chrysendeta calpetiano Siue foris seu quū cœnat in vrbe domi. ¶ Calpetianus viri nomē, vide chrysendetū. ¶ Chremetaon viri ppiū apud Papi. viij. theb. Phylea falcato chromin & chremetaona curru. ¶ Cynetes cū y græco tertie declinatiōis musca minutissima longis crurib⁹ in capite hñs rostrū, q̄ pforat pellē hoīs nascit ex hūore, & iuxta aq̄s abūdat. Corripit teste Calepino. mallē aliud testimoniū. ¶ Darcetis femina in piscē versa. Oui. iij. met. Cogitat & dubia est de te babylonia narre. Darceti, quā ysa squamis velātibus artus Stagna palestini credunt coluisse figura, vtū est & corripit, sifr in viij. theb. ¶ Eteretes. i. creteses. Sil. xiiij. Mœnibus eteretū nō fausta ad proelia minos. ¶ Ection vide e ante e. ¶ Feretrius Iuppiter a ferro, aut ferio, vt docet Propert. li. iij. vbi post multa dicit. Hinc feretri dicta est ara supba louis. apocope est p feretriij. Feretrū a ferendo, capulus quo mortui efferūtur, vel enā in capitoliū captiui, pinde ac mortui. Seruius & Varro dicūt pheretrū esse græcū, & pinde pph aspiratū scribi, nam græci pheretra vocāt auz, argentū, gemmas principū imagines, hostiū spolia, & cætera quæ in pōpa ferebātur. Sil. li. v. Dona loui portet pheretro suspēsa cruēto. Idē. Ante syphax pheretro residens captiua pmebat Lumina. Verg. ænei. xi. Sed venit in mediū, pheretro pallāte reposto. Procubuit sup. neutram opinionē improbadam cēseo. ¶ Hicetaon viri nomē. vide in primis a añ s lasius, ergo in. iij. Iliados Homeri recte dixit Nícolaus. Bello præstans hicetaon. ¶ Herpeta morbus apud Macrum. Hipetaon viri ppiū. Vale. flac. li. vi. Et nunc magnānimos Hipetaona Gessominūq; Nunc Arimen Nolbūq; notat.

Archeti⁹

Calpet⁹

Capetus.

Chaletus

Chrysendetum.

Calpetianus.

Chremetaon.

Cynetes.

Darcetis.

Eteretes.

Feretrius

Feretrū

Hicetao.

Herpeta.

Hipetao.

Ioannis despauterij Ninivita^s Verificatoria^s:

- Heluetij** ¶ Heluetij populi. Mantuanus in exhortatione cōtra infideles. Heluetij tibi dura acuunt venabula & enses. ¶ Iapetus viri pprium. Oui. in. i. met. Quā satus Iapeto mixtā fluvialibus vndis & c. Iapetides, vide a ante p. ¶ Lampetie es. Solis filia. Prop. lib. iij. Pauerat hos Phœbo filia Lampetie. ¶ Lucetia Venetię oppidū. teste Sulpitio in illd' Lucani li. ij. Tu quoq; cōmissę nudatū deseris arcem Scipio Lucetię. ¶ Lucetius lingua thulca louē significat, q; lucē dat, qd' nomē apud Verg. solū legit, teste Seruio in illud ænei. ix. Lucetiū portę subeuntē ignesq; ferentē, sed hic viri nomē est. ¶ Macetes & vel maceta & i. macedo. Sta. in achil. Quo macete sua tela cient, quo turbine cæstū. ¶ Magetæ scythiæ populi apud eundē in. ij. Achil. ¶ Massageta æ. vel massagetes æ. scythicus populus. Sil. li. iij. Necq; massagetē monstrās feritate parentē. ¶ Meretrix notū est, vt meretricor. ¶ Nemeta fontis nomē. Mart. li. i. Et nemeta quę vincit nives. Iamb. dimeter. hic primus pes dactylic. est. ¶ Obstetrix ab obstando. vide pactumeius in u ante m. ¶ Oretę populi apud Priscianū in perihe. Post hos Cercetij iuxta, quos Axenus altis Fluctuat æquorib⁹, necnō Oretęq; feroces. ¶ Phæton, vide a añ e. Tortel. male credidit p & diphthōgon phæton scribi. ¶ Phaetusa phærontis soror. Oui. ij. met. Plangorē dederant equis phætusa soror. Maxima. hoc quoq; Tortel. male p & scribit phætusa. ¶ Penetro cum suis notū est. ¶ Pharetra. Oui. ij. met. Exiit hic humero pharetrā lentosq; tetendit Arcus. ¶ Pheretrū dictum est in feretrum. ¶ Pyretrū. ¶ Pyretrū cum y græco, hærba apud Macrū. ¶ Palpetus viri nomē. teste Goudano. ¶ Phlegeton fluius infernalis semp ardēs. Claud. in. i. de raptu. pserpinę. Aequora gurgitibus phlegeton plustrat anhelis. ¶ Peuceti⁹. Oui. xiiij. met. Peucetiosq; sin⁹ Mesapiaq; arua relinqt, sed Regius puteolos legit. ¶ Pometij orū. vel singulariter pometia æ. Italię oppidū. vide i ante n. Inuus. ¶ Suffeti⁹ alie qui p t scribunt. multi p c. vide suffecius e ante c. ¶ Taygetus & taygete, vide a ante i. ¶ Temetū, opinor rectius pducī quia apud luuenalē quidā duxerat, nō deduxerat legunt. ¶ Theletusa mulieris ppriū. Mart. lib. viij. Si Theletusa venit pmistaq; gaudia portat. ¶ Trieteris, dieteris, trietericus, dietericus, vide e ante r. ¶ Triquetra sicilia. a figura. nam triquetus triangularis est. Sil. lib. v. Huc ætneæ cohors triquetris quā miserat oris. ¶ Thyrsagetes, vide a ante g. ¶ Vegetus & vegeto as. testimonia facile occurrent. ¶ Venetus venetiæ, venetiā, sic viri nomē henetus vnde hæc deriuata dicunt, vt ab hesperus vesperus. vide e añ s. rhesina, nec ausim pducere venetiā cū Petrar. in. iij. li. epist. dicente. Alterq; venetiā mūdus. Nestor

tamē ppter tot breues Petrarchæ suffragat, nec multū refragan dū cenſeo. ¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vietus

¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vietus
vico es. Lucret. lib. iij. Nec ſupra caput eiſdē cecidiſſe vietum. Ve-
ſtem ſentimus. Hora. in epodo. Ode. xij. Quis ſudor vietis & q̄ ma-
lus vndiq; mēbris Creſcit odor.

¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vietus
Ae ante t. agreſtius teſte Agreſtio. Cynetha cum y greſ-
co, & th aſpirato, capre nomē. ¶ Diæthus hitoricus cū th aſpira-
to, teſte eodē. Diæta cœnandi locus eſt, & vietus a diapoamē. i. vi-
uo & cōuerſor. diæta quoq; eſt iudicij locus. Nam diæteo. i. iudico,
vt arbiter. Diætarj qui diæte ſeruant. Diæte. i. arbitri. Indocti diæta
putēt eſſe vnius diei iter. ¶ Melanchetes canis nomē. interpretat ni-
gram iubam habens. Cheten cū ch aſpirato iubā dicimus, melā ni-
gram. Oui. iij. met. Prima melanchetes in tergo vulnera fecit.

¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vietus
¶ Melætus aquilæ ſpecies. ¶ Niçthus cū i latino, fluij nomē.
¶ Pançtius philoſophus. Philetas poeta. Pançtolium Aetolię
maximus mons, tanq̄ totam cōtines ætoliam.

¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vietus
Oe ante t Damœtas viri nomē. Mencetius, vnde me-
noctiades. ¶ Orçtes æ. ſardiū præfectus. Propetides Deucalion.
Polypetes Pirithoi filius. Timœtes Priami filius. Timœtas vi-
ri nomē, teſte Tortellio, ad quē & Georgiū vallam cū Guarino &
Nefiore recurreſ, vbi Deſpauteriana diligētia quicq; dubitabis.

¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vietus
Ante v producitur, vt paraſceue præparatio, a E añ v
¶ paraſceuaſo. i. p̄paro. nō vt indocti dicunt a para, & ſcæ-
ua, primā corripit tantū, ideo (vt notauit Neſtor) male
dixit Riga in Luca. Poſt paraſceue lux quæ ſeqtur phariſeos, vbi ſe-
cunda in phariſeus male corripitur, quia rectiſſime ſcribitur gemi-
no ſi phariſeus. Beneuentum oppidi nomen cōpoſitione noſcitur,
& per cōpoſitionē longæuus diphthongon obtinet

¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vietus
Ante b corripitur, vt delibutus contra multos I añ Bv
i vide e ante l. ſenſibilis corripitur a Lucretio. alia in bilis a
verbis quartæ, vt ipſum ſenſibile volunt variari. Sed me-
lius dicit Aldus, Nomina in bilis & bundus a ſupinis formata pæ-
nultimam ſupini imitari, vt deletum deſibilis, ſcitum ſcibilis. cupi-
tum cupibilis, petiſtum petibilis, notum nobilis, volutum volubi-
lis, ſolutum ſolubilis, ſitum ſitibundus, quæ producuntur. Con-
tra corripitū territum terribilis. moritum moribundus. ſtatum
ſtabilis, quod Prifcianus cōtra primitiui naturā dicit corripī, quia
ſtatum a ſto putat produci.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorij

Exceptio.

Oribasus. ¶ Oribasus nomē canis, vide Lalaps æn̄ l. interpretat̄ mōtes ascē-
dens. Nam oros mons est, b̄no. i. ascēdo, & ita videtur p̄duci cō-
tra regulā de I in compositione.

I añ C. i Ante c corripit̄, vt Epicurus, quod Petrarcha
in. ij. li. epist. ad Guilhelmū Veronēsem male p̄duxit. Ori-
chalcum in arte Horatij, licet græce p̄ ei diphthōgon scri-
batur teste Politiano li. i. epist. Aedacula. lu. sat. viij. Siquis in ædicu
la deus vnicus. Notentur e longis deducta fœlicito, cornicula, cor-
nicor, radicitus.

Exceptio.

In icus. ¶ Prode ex barbaris deducta nomīa in icus, qualia sunt plurima
Gotthor, Vandalorū, germanor, & aliorum barbaror, nomīa.
apud veteres latinos vix repta. vt Henricus, Vricus, Alaricus, Fe-
dericus, Lodouicus, Athanaricus, Rodoricus, Gensericus, & cetera
quæ nō minus p̄ducēda sunt, q̄; iacobus Iosephus Adamus & c. li-
cet nōnulli male ausi sunt corripere. Claudianus in. vi. cōsolatu Ho-
norij. En Alaricus ait nō qualem nup̄ ouātem Vidimus. Mantua:
in exhortatōe cōtra infideles. Henrice silebo, finis vsus est. Philep-
ix. ij. Qui finē in vita nullū nec rebus agēdis Cōstituit Frederice si-
bi rōne carere Arbitror. Nestor scribit Fœdericus p̄ c̄ diphtho-
Frederic⁹ gon in prima syllaba a fœdus, & ideo dicit penultimā corripere. Be-
belius credit a fœdus & ico dici. Ego facile crediderim Frederic⁹ di-
ci ex barbaro frideric. Nebrissenſis vult similiter Theodoricus pe-
nultimā lōga dici a theodoric. Ego puto etsi Gotthor, regis nomē
fuerit, a latino, vel si mauiſ græco theodorus vel theodoros dedu-
ci, vt a gallus gallicus & c. & p̄inde penultimā corripere. Licet li. viij.
dicat Sidonius Theodorice tuæ manus rogant̄, phal. est. vt in lau-
Theode- dibus Narbonis Theodoricus amat sibiq̄; fidum Aduersos p̄bat
ricus. ante p̄ tumultus, in quibus synæresi vsus est. Quæ autē latinis aut
græcis deducūtur, pp̄ria in icus corripūtur, ideo male de om̄ibus
intelligit̄ illud Alexandri. In pp̄rijs icus p̄ducit̄, vt fredericus. Cor-
ripūtur itaq̄; hæc & lōge plura. Mylicus, melicus, rusticus, mony-
cus, ibycus, eutyclus, autolicus, stoicus, vrbicus, gallicus, germani-
cus, dñicus, garricus, atticus, persicus, getulic⁹, pōtic⁹ & c. Testimo-
nia facillima inuētus sunt, lege si dubites Nestorē. Mart. lib. viij. Qui
pp̄ter cœnā Rustice cēdo cocū. hic rusticus viri pp̄riū est, ideo p̄ di-
ui Dionysij socio turpissime p̄ducitur. At pulchre sunt differentiæ
(inquiet aliq̄s) Rusticus arua colit, Rusticus ad æthera scēdit. Est He

lenā meretrix, crucis inuentrix sit Helena. Aequora sunt maria, est virgo materq; maria. Cur nō iūdem recipitis hos versiculos? Donatus est doctor, sed donatus datus extat. Urbanus est sanctus, urbanus habet honestus. Mobile foelicis, fixū sibi foelicis optat. Si has & similes mille nugas effutiisset Græcismus aliquis vel Alexander iam essent barbaris tanq; delphica oracula, ideo tenaciter inhereant semel male recepta. Profecto hæ nugæ, etiā viros alioqui doctissimos in errorem duxere, veluti Gaguinū cum quodam non indoctiore dicentē. Sic me (crede) tui versus dñice leuarūt, Vt solet egrotos dum venit alma salus, potuisset recte dicere Mancine, ad mācinum em̄ scripsit. Quæ tamē longis sunt, pducunt, vta nice, i. vistoria philonicus, stratonicus, olympionices, polynices, hipponicus &c. quæ sunt fere viroꝝ ppria, vt Berenice & Veronica mulierum, & thessalonica oppidi cum th aspirato, vt thessalus, Clau. lib. ij. in Rufinū Tangebatur macedū fines murosq; subibat Thessalonica tuos. Papi. lib. x. theb. Cōmendat honorē Frontis & oblatā Polynicis munere grato Loricā. fit a poly ideo in secūda y græcū seruat. lu. sat. vi. Grandia tollunt crystallina, maxia rursus Myrrhina deinde adamas notissimus & berenices In digito factus preciosior ¶ Berenice idis. oppidū. Sil. lib. ij. Affuit vndosa cretus berenicidē miles, sic eunicæ &c. ¶ Amicus inimicus & q̄ hinc fiunt. Persius. Es modicus voti, presso lare, dulcis amicis. Amicio hīc nō est ideo corripit, vnde amictus &c. Amycus viri ppriū cum y græco naturaliter corripit. Verg. Nūc Amyci casum gemit. frequēs est in Valerio flacco, nec corripit ad differentiā appellatiui amic⁹, est em̄ hoc latinū, illud græcū a græcis nostri amicus nullā rationē habentib⁹ pcul dubio semp̄ correptū, vt ab Homero &c. Nā eiusmodi differentiā ponere, sapit nescio quid triuiale, quale inter rustic⁹ cōmune & rusticus ppriū, barbarici primipili excogitarūt, quæ res doctissimos quoq; decepit vt frequēter notauī. Ergo si quispiā ab amicitia nomen aut cognomē nancisceret, is amic⁹ penultima lōga diceret veluti in multis factū tam longis q; breuib⁹, veluti Rusticus, Seuerus, Maximus, Barbara, Regina &c. ¶ Anticus pducit vt posticus. ¶ Apricus apricari, sole gaudens & sole gaudere. Persius sat. v. Cicer ingere large Rixanti populo nra vt floralia possint Aprici meminisse senes. ¶ Apicius viri ppriū. Mart. lib. ij. De nullo queris, nulli maledicis Apici. ¶ Aricia hinc aricinus a. um. vrbs italie Ver. vij. çnei. Virbi⁹ in signē quē mater aricia misit. Hora. vlt. epist. Emptor aricini quondā Veientis & arui. ¶ Aequicolus, vide ædiphthōgon ante q & sine diphthōgo equicolus, vide ibidem.

Thessalonia,

Polynices,

Berenice,
Berenice
Amicus,
Amycus

Apricus,

Apicius,
Aricia,

Ioannis despauterij Niniuit æ Versificatorij

- Caicus.** ¶ Caicus fluuius. Ouid. in. iij. de arte. Quæq; bibunt vndas Myse
Caice tuas. pro monte similiter pductū legi & p viro apud Verg.
ænei. i. Caici quoq; populi sunt germaniæ. Luca. in. i. Et vos crini-
geros bellis arcere Caicos. ¶ Craticula a cratis diminutiū. Mar.
in apo. Parua tibi incurua craticula sudet offella. Petrarca nō ma-
le corripuit teste Nestore dicēs. Craticulā & gemino foecundū mar-
tyre bustum. ¶ Canicula. Persius. Sed quid agis siccas infana ca-
nicula messes iam dudū coquit. sic cæteri. ¶ Clauicula nescio an
vsq; corripiat. Producit certe a Germanico in Arato. Qualis ferra-
tos subicit clauicula dētes. ¶ Cuticula. lu. sat. xi. Nostra bibat ver-
num cōtracta cuticula solē. Persius. Semp & assiduo curata cuticula
sole. ¶ Caprificus quia a ficus est. hinc caprificari. caprificatio &c.
Persius rupto iecore exierit caprificus. Caprifici sunt etiā canicula-
res dies. ¶ Cuniculus vide u ante n. ¶ Corycus certe corripit.
vt patet in o ante r. Priscianus tamē in perihgesi ausus est pducere
¶ Cuticus. Conuiciū a vicis dictum in qbus plurimū fit. vel a
vociū multitudine (vt Festo placet) quasi conuociū. Mart. lib. iij.
Lis erit ingenti faciet cōuicia voce. hinc cōuiciari verbū. ¶ Ceruical
extrico. foeliculus. meretricula ex primitiuis noscunt. ¶ Embric⁹
teste Sulpitio. ¶ Equicolus vide equicolus. ¶ Febricito nescio
an veterē quisq; corripuerit. notauit nup pductionē apud Mart. li.
xi. Febricitantē basiat & flentē Scazon est. quare cū Macro nō cor-
ripiam. donec correptio ex veterē aliquo nota fuerit. ¶ Febricu-
losus q; pducit. ergo & febricula vt opinor. vide e ante b febris.
Iunices. ¶ Formica. vide a ante d Cicada. ¶ Iunices pducit p crementū.
quia puto singulare esse iunice. & sunt iunices iuuençē adhuc tenere
gratis q̄ vitulę esse desierūt. Persius. Tot tibi quū in flāmas iunicum
omenta liquecāt. ¶ Labicū & labicus. labica. vide a an b. Lorica
Oui. iij. met. Loriceq; mō squamis defensus & atrę Duricia pellis.
Lectica ¶ Lectica lecticula. Mar. li. ix. Dat tibi securos vilis lecticula sōpnos
Peruigil in pluma Caius ecce iacet. sic est in libris q̄s vidi. Nestor tñ
Lūbric⁹. legit tegeticula. ¶ Lumbric⁹ v̄ mis terrenus a lubricitate dictus. Se-
renus. Lumbrici quoq; terrestres nascēt oliuo. Macer. Lūbricos
Marica. ventris hāc sæpe bibendo necabis. ¶ Laserpiciū. vide a antef.
¶ Marica mater Latini. Verg. vii. ænei. Hunc Fauno & nympha ge-
nitum laurente Marica Accipimus. Et etiā oppidi nomen vt dicūt
Lucani interpretes in illud lib. ij. Per regna marice. est finis vsus.
Mauric⁹ ¶ Matricida necessitate quadā apud Ausoniū vt dictum est.
Myrica ¶ Mauricus viti ppiū iustissimi. Mart. lib. v. Probitate Marcos. q̄
tate Mauricos. scazon est. ¶ Myrica cum y græco in prima humi

le virgultū nascitur in italia alio nomine dicitur tamarica. Vergil.
 Non omnes arbuta iuuant humilesq; myricę. ¶ Mendicus & ver-
 bum medico as. vide tetricus e ante t. ¶ Multicium vestis. lu. sat.
 ij. Quæro an deceant multicia te stem. nonnulli p t multitiū scribunt
 & dicit a multus &c. ¶ Nafica viri nomen. Hora. sat. xv. Filia Na-
 ficæ metuētis reddere soldū. Nafica etiā vrbs Indię est. at p au diph-
 thongō Nausicaa fuit Alcinoi filia. vide a ante a. ¶ Nouici⁹ sed
 multi p t nouitiū scribūt. lu. sat. iij. Tetrūq; nouici⁹ horret Porth-
 mea. ¶ Numicius viri & fluij nomē rectius pducit. tetrasyllabū
 est non (vt quidā putant) trissyllabū Numicus. Oui. iij. met. In fre-
 ta flumineis vicina Numicius vndis. sic recte tredecimi gneidos au-
 thor ex Ouidio dixit. Vicina Numicius vndis. Verg. ænei. vj. tyr-
 rhemū ad tybrim & fōtis vada sacra Numici. p numicij apocope.
 vt apd Horatiū in xix. epist. Brundusiū Numici melior via ducat
 an appi. at in alia epist. apd eundē vtū est. Nil admirari prope res
 est vna Numici. Nutrico as. pducit ab Herasmo dicēte. Atq; eadē
 tellus succo nutricei eodē. ¶ Pædico nomē & verbū a pæs pæ-
 dos. i. puer. in priapēis dicit habere primā syllabam quę est in pæ-
 lope. ergo pænelope in prima videt habere æ diphthogon. Mart.
 Pædicat oros. fellat linus. olle quid ad ter. Idem. Concisis natib⁹ nō
 est pædico maritus. ¶ Palicus. ethnicus deus. fuerunt autē palici
 duo quorū mater Thalia ex loue grauida. metu Iunonis optauit
 sibi terrā dehiscere. qd factū est. sed tpe partus rursus exhibitū sunt
 filij quos ob id palicos dixere. de qb⁹ pulchre Macro. in. v. li. sat.
 Dicunt autē palici a palin. i. rursus. & ikin venire author Seruius in
 ix. ænei. Oui. v. met. Stagna palicorū rupta feruētia terra. Sil. Et qui
 presentes. domitant p iura Palici. ¶ Postic⁹. Persius. Posticę occur-
 re sanne ¶ Pudicus. Oui. Lis est cū forma magna pudicitie. ¶ Phe-
 ricus & pdicus vt quidā volunt. ¶ Phœnicopterus. vide æ añ n.
 ¶ Periculū. Ouid. iij. met. Quantaq; vitarit narrare pericula gestit.
 pro experimēto putant corripī. testimoniū desydero. & dum id de-
 tur pducere audebo. In priapēis legit inepite pudicitior p pudicior
 in hoc scazonte. Licebit ipsa sis pudicior Vesta.

Nafica

Nouici⁹
numici⁹

Pædico

Palicus

Pedicul⁹

¶ Pediculus a multitudine pedum vermiculus capitis. nec a pæs. i.
 puer dicitur contra multos. quia prima corripit. hinc pediculofus.
 p quo apd Martialē ineptissime legit periculofus. vt cū Nebrissen-
 si sentio. q in nomiato libro attulit hunc & sum. Et menti dñs pedi-
 culosi. quē magno labore quęsiui. quia quīs legerā Martialē. tamē
 hūc & sum non animaduerti. tandē repperi in li. xij. Hinc mēti do-
 minus periculosi. vbi legi debet hinc mēti dñs pediculosi. phal. est.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

Subijciam totum pœne Epigrāma ne quis dubitet pediculosi ver-
nuste, periculosi vero infulsissime legi.

¶ De importunis Basiatoribus.

Tantū dattibi roma basiōr. Post annos mō qndecim reuerso,
Quantū Lesbia nō dedit Catullo. Te vicina tota, te pilosus Hir-
coso premit osculo colon⁹. Hic instat tibi textor, inde fullo Hic
futor, mō pelle basiata, Hinc menti dñs pediculosi, Hinc desio-
culus & inde lippus, Iam tanti tibi nō fuit redire. Pœnultimū
¶ sum pueris indignū reliqui. ¶ Petricosus. i. molestus a petris dī-
ctum nomen, nō ausculto Do mitio qui a tricis dici putat. Mar. lib.
iij. Res petricosa est Cotile bellus homo. ¶ Rubrica, vide v añ r.

Redimi-
culum.
Saticulus
Sopho-
pichion
Siticula
Siticulo-
sus,

masurius. ¶ Redimiculū & siquid aliud in iculum est a ¶ bis q̄ r-
te. lu. Paulatim qui lōga domi redimicula sumunt. ¶ Saticulus cā-
paniæ populus, vide arunci a ante r. ¶ Sophopichion. Catul. dij
magnisophopichion disertū Othonis caput oppido pusillū. Pha-
leuci sunt. alij legūt holopichiū qd' interpretat' totus cubitalis, nam
Pichys cubitus est, alij salapentiū, atq; alij aliter. ¶ Siticula siticu-
losus. Hora. in epodo ode. iij. Siticulosē apulię. Iambicus dimeter,
primus pes iambus est quia pyrrhiciū non admittit ratio carmis
in prima regiōe, sed nec vsq; quia Vltima cuiusq; est cōmunis syl-
laba versus. Manifestū est qd' dico ex Priapēis. Non sturnus mihi
gracchulosue raptor, Aut cornix anus aut aquosus anser, Aut cor-
uus nocuit siticulosus. Phaleucij sunt. ¶ Sompniculosus. Mar. li.

Sompni-
culosus
Triuicus
Vaicus.
vatican⁹

iij. Sompniculosos ille porrigit glires. Scazon est. ¶ Tegeticula,
vide i ante lectica. ¶ Triuicus pagus italiæ, vide a ante p. apulia
Tibicen patet. ¶ Vaicus viri nomē. Sil. lib. i. Stantem p muro &
mutantē mēbra Vaicum. ¶ Vaticanus variat. Mar. lib. i. In vati-
canis cōdita musta cadis. lu. sat. vi. Et vaticano fragiles de mōte pa-
tellas. Hora. i. car. ode. xx. Redderet laudes tibi vaticani Mōtis ima-
go. sap. cum adonico. Petrarcha inepte etiā primā corripuit dicens
ad Benedictū. Diceris & claustro vaticani corpus humandum. In
multis iam dictis q̄ vident' p naturā corripī, vt canicula, cuniculus
craticula, clauicula, siticulosus, pediculosus &c. mallē veterē autho-
ritatem sequi q̄ grāmaticorū p̄cepta, siquis tamē hec corripuerit to-
lerabit, si in cæteris vetustatē inuiolatā custodiuerit. ¶ Veronica
dictum est. ¶ Umbilicus. In Priapēis. Ne quicq; sibi pulset Vm-
bicum, phal. ē. Horat. in epo. ode. xiiij. Ad vmbilicū ducere. ¶ sus
est iambicus dimeter. ¶ Vepicus quia a picus est. Sil. viij. Vepic⁹
quondā venerabile nomen ab alto Saturno. ¶ Viticula a vitis,
sed forte vitecula legendum est a vites vt Badius ait, Verg. In diris,

Vepicus.
Viticula.

Placentino, Sidonius ad Foelicem. Orchestram quatit ater Euripi-
dis. & in laudib⁹ Narbōis. Cessissent Sophocles & Euripides. phal.
sunt. sic idem semp. Petrarca tamē & Philelphus ausi sunt corripere,
sed hi vt ille interim a veteribus deficiunt. Sidoniū tamen nunc
imitādum credo. ¶ Fastidio fastidium vtrūq; est in secunda eclo-
ga Vergilij, apud quē (nisi codex mendosus sit vt esse suspicor) in
Ciri, frigidulus cōtra primitiui naturā pducitur. Hinc magno ge-
nerata Ioui frigidula sacra, notat hoc Badius. ergo vt frigid⁹ ita fri-
gidulus tantū corripere. ¶ Formido as. verbū notum de nomie
dictum est. ¶ Godofridus aut Godofredus viri nomē. ¶ Isidi-
us ab isis, vide i ante o. lo. ¶ Laydes per y græcum viri nomen,
teste Calepino dicente heraclides corripit quod Bebelius vult pro-
duci quod placet. ¶ Meridies dictū est in reglā cōpositionis de i.
¶ Nefidē populi in perihgesi. ¶ Posides spadonis nomē. Iu. sat.
xiiij. Vt spado vincebat capitolia nostra posides. ¶ Pisidei po-
puli apud Priscianū in Dionysio. ¶ Phasides viri nomen scio
produci licet testimonij mihi exciderit. ¶ Pherecydes cū y græ-
co poeta græcus phthiriasis interijt. Serenus. Sed q̄s nō paucaat Phe-
recydis fata tragœdi, Qui nimio sudore fluens anialia tetra. Eduxit
turpi miserū quē mortetulerūt. ¶ Postridie vt pridie cōtra Sul-
pitium & plures qui aut nesciuerūt aut dubitauerūt harum dictio-
num mēsus. Ego itaq; primus hāc rem enucleabo ex oratore cele-
berrimo Quintiliano, cuius verba in li. ix. de cōpositione hęc sunt.
Creticus est in itij⁹ optim⁹. Q̄ p̄catus a dñs im mortalib⁹ Et clau-
sulis. In cōspectu poplī romani vomere postridie, hic stridie est cre-
ticus. i. amphimacrus pes ex breui inter duas lōgas. Quod autē cre-
ticus sit amphimacrus patet ex eodē lib. vbi dicit. Media inter lon-
gas breuis faciet amphimacrū. sed frequētius eius nomē est cretic⁹.
Et ex Apuleio prima apologiæ orōne vbi hic est iambicus trime-
ter Cōuerrito rem pridianę reliquię. vbi reliquię singulare est.
¶ Thucydides cum th aspirato & y græco in sc̄a syllaba. Catul.
Thucydides tyrānus atticę febris. Scazon. nescio tamē eum v̄ sum
apud Catul. respire, historici nomē est. ¶ Vestidius viri nomen.
Persius. Quæsieris, nō st̄m vestidi prædia? cuius. p̄ vestidij p̄ apo-
copen. ¶ Iantef nō inueni nisi in cōpositis quę corripiunt. vt sc̄e
nifactor licet Arator produxerit.

Fastidio

Godofri-
dus.

Isidius

Nefidæ

Posides

Posidei

Phasides

Pherecy-

des.

Postridie

Pridie

Thucydi-

des

Vestidi⁹

Iante F.

Ia n̄ G.

Ante g corripitur, vt corrigia male productū
i ab Aratore. Vide a ante m. calciamentum. mitigo, leuigo
clarigo, litigo. porrigo verba quia videntur esse omnia
ab ago. vt mite ago, clarū ago, litē ago, porro vel procul ago &c.

Aa uij

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorſe.

Notentur e lōgis composita, vt affligo, inſligo, pſligo etiā prime verbū inſrigido, refrigero, inſigo, de pygis & phylopygiſta, videſ ante g pyga, bene pfecto dixit Petrar. in. i. aphri. At captum primo pſligatumq; ſecundo Eſt bellum, male autē dixit Macer Et ſic ſub dio prius inſrigidara bibatur.

Exceptio.

- Igo.** ¶ Producent in igo noīa, vt porrigo morbus & minutus furfur. Iuue. ſat. ij. grex totus in agris Vnius ſcabiæ cadit & porrigine porci
Siligo Siligo inis. tantū ſceminini generis vt recte docuit Badi⁹ noſter cōtra ſintheniū, male dicit in Calepino corripit. Iu. ſat. v. Sed tener & niueus molliq; ſiliginæ factus. Idem. Tot medicamibus coſteq; ſiliginis offas. Mar. lib. ix. Illa ſiliginæ pingueſcit adultera cunnis. Falſus itaq; eſt ꝑſiculus. Si bona ſit ſiligo veniet bonus ille ſiligo Sic origo, lolligo, vertigo, vligo, fuligo, caligo. ¶ Auriga ꝙ & ꝑ bñ aurigor aris. Oui ij. met. Hic ſitus eſt Phaeton curr⁹ aurigæ paterni
Caligo ¶ Caligo as. obſcurus ſum. Verg. ij. ꝑnei. Caligat nubem eripiā & c. ideo Petrarca hallucinat in. vñ. aphricę dicēs. Eſt mihi ꝑpoſitum quoniā caligantia mūdo Lumia ſunt ꝑpius veſtris accedere terris; Caliga autē & hinc ꝑbum caligo corripit notiffimū eſt. ¶ Diapiganon ex ruta medicamentū apud Macrū de ruta. Ex hac antidotum nō paucis vtile cauſis. Conficiū, medici dicūt diapiganō illud,
Diapiganon. Piganō in græca lingua quia ruta vocat. ¶ Eryginus viri nomē,
Erygin⁹ teſte Goudano. ¶ Caſtigo ꝑbum ꝑtereundū nō eſt. Iu. Triftibus
Caſtigo. obſcenis caſtigas turpia quū ſis. ¶ Faſtigiū rei ſummitas. Iu. ſat. ij. Ex humili magna ad faſtigia rex Extollit, quoties voluit fortuna iocari. hic faſtigiare verbū. ¶ Faſtigo. Verg. Terga fatigamus
Faſtigiū. haſta & c. in. ix. ænei. ¶ Leſtrygones Italię populū quōdam, quorū rex antiphates fuiſſe dicit, hinc leſtrygonius a. u. m. Sil. li. vñ. Littora Caietæ leſtrygonioſq; reſſus. Tibul. lib. iij. Incultos ad hęc leſtrygones antiphateq;. Sido. ad Fœlicē. Et leſtrygonij famē tyrāni, ſic ceteri. Ideo idem min⁹ docte dixit ad Maiorianū. Leſtrygones nos eſſe putat monſtrūq; tributū. ſcribit aut ꝑ y græcū in ſecūda ſyllaba & æ diphthōgon in prima. In correptione ne Sidoniū imiteris.
Fatigo. ¶ Origanū hærba, nam græce ſcribit ꝑ ei diphthongū, quæ in e lōgam vel in i longā vertitur. Itaq; origanū correptis prima & tertia
Læſtrygones. ſecundā pducit, vt ex græcis poetis Nicādro & Athenęo docet Gęorgius Merula cōtra Calderinū, qui teſte etiā Nebriffen ſi male legit apud Mart. lib. iij. Deposui ſoleas: affertur ꝑtinus ingens Inter lactucas origanūq; liber. quia recta lectio eſt oxygas. i. acutū gas

Dulci nāq; tumet nōdum viticula Bacchi. ¶ Vtica, vide o añf. rofa. ¶ Vesica vel venfica a vento vt Capro placet, vide pepedi Vstica: in preterito & geminatiōe. ¶ Vstica mōs in sabinis, & insula iuxta siciliā atq; in ea vrbs. Hora. lib. i. car. ode. xvij. Valles & vsticę cubantis leuia Personuere saxa duo sunt vsus prior. lam. di. hyp. catalecticus, secundus alemanius dactylicus tetrameter.

Ante d corripitur, vt praesidium, & composita bifidus, trifidus, recidiuus, pfidus a fides, sed a fido infid⁹ pducitur. Notetur e lōgis composita, occido, trucido a cedo, cōsydero, desydero, desyderiū & pprium Desyderius. Hora. Tu quid ego & popul⁹ me cū desyderat audi. reliquor & testimonia facile occurrent. Catul. Cum desyderio meo nitenti. phal.

Exceptio.

¶ Produc in ido denoiatiua, quia sunt formido, libido, cupido tā p cupiditate q̄ p deo amoris, Myrmidon corripit etiā si myrmido dicat, quia de latinis intelligimus quor & gr̄s in inis desinit.

¶ Produc masculinū in ides ab eus, vt Pelides, Achillides, phoronides, pmethides, Neoclides, dryanthides, coronides, thesides, Tyrides &c. ab us vero pauca pducuntur vt Lycurgides, Belides & (vt Nestor vult) bacchides æ. sed testimoniū desydero. Bacchides is. vi ri ppriū corripit a Riga dicēte. Alkimus hoc spatio rediens cū Bacchide pugnat. Reliqua patronymica in ides nō ab eus corripuntur, pter forsan paucissima. corripe itaq; priamides, lapetides &c. Ouid. li. iij. fast. Nulla Coronide causa doloris erat, a coroneus. Indocē dicit Bebelius hoc no mē aliquādo corripit vt in. ij. met. Cum iuue ne Hæmonio vidisse Coronide narrat. vbi dupliciter fallit Bebelius homo alioqui doctissim⁹, neq; em Coronide legendū est a coronides vt sit cū coronide iuue ne hēmonio, quia nō solum penultima p systolen corripere sed etiā vltima, ideo recte legendū est coronida in accusatiua a coronis. Cū iuue ne hēmonio vidisse coronida narrat. hoc est, coruus dicit se vidisse coronida amicā Phœbi cū iuue ne quodā hēmonio, nominatiuū ante posuit. Pulchrior in tota q̄ Larissæ coronis Nō fuit hēmonia placuit tibi delphice certe Ait idem Bebelius qd̄ de pductione ides ab eus dicit̄ intelligi debet nisi fiat syneresis, aliter em corripit, vt illud rauci Theseide codri. Tollit preterea Phoronides ppter illud Ouidij. ij. met. Vendicet an tiquā faciem, vultusq; serinos Detrahat, argolica qd̄ in antē phoronide fecit. In vtrōq; fuit indiligēs Bebelius quia hi ablatiui thesede & phoronide nō sunt a masculinis in des, sed a noiatiuis in is q̄ penultimā gr̄ semp corripit, siue syneresis sit siue nō, siue ab eus si

I añ D.

Ido.

Ides.

Coroni des.
Bebelius

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- at siue aliunde. vt phoronis idis. i. Io ide qua in versibus iam dictis meminit Ouid. ab phoroneus vnde masculinū penultima longa phoronides. Theseis idis. vt Aeneis idis. poema de theseo &c. Oui. in Ibin. Vtq; lycurgidem iactauit ab æquore natum. Apud Verg. in. ix. Sit satis Oenide telis impūe Numanū Oppetijse tuis. œnides ab œneus est nō ab gneas, vt etiam memit Seruius. Verg. Belidę nomen palamedis &c. belides plurale corripitur quia est a belis idis.
- Abydos** ¶ Abydos vel abydus cū y græco Asię vrbs. Verg. i. Gæor. Pontus & ostriferi fauces tentantur Abydi. hinc abydenus a. um. &c.
- Acidia.** ¶ Acidia. i. ignauia, inertia, tædiū, quod per e accidia rectius dici potuisset, vide a ante c.
- Acidal⁹.** ¶ Acidalus fons in Orchomeno Veneri sacer, vnde Venus Acidalia dicitur. hinc acidalius a. um. i. venerius.
- Alcides.** Mar. lib. ix. Nomen acidalia meruit quod arūidine pingi. ¶ Alcides. i. Hercules, vide e ante p. Tlepolemus, forsan ab alceus patro
- Alybide.** nymicū est, vt adirmachides & acarnides. ¶ Alybides cum y græco in secūda syllaba populū quidā, vnde priapus dictus est alybida
- Calidon** Verg. in coppa. Huc Alybida veni, fessus iam sudat a sellis. ¶ Calidon vel per e, potius caledon sylua Britanię vt docet Omibonus in illd' Lucani. vi. Vnda Caledonios fallit turbata Britānos, penultimā genitui corripit quā pducit per y græcū calydon quod secundam corripit, & est ætolorū vrbs. Verg. Quod genus aut Lapithis tantū aut Calydone merente. ¶ Chelidon onis. penultima genitui correpta. i. hirundo, vnde dicta est hærba chelidonia quā oculis esse salubrē ostendere dum venenatis pullorū oculis illa medetur. Macer dum alterū recte ponit, alterū maculat dicens. Indeç nomē habet chelidonia, nāç chelidon Dicit hęc volucris græcorū more vocari. longe libētius sequar doctissimū Columellā lib. xi. dicentem. Purpureçq; chelidonię, pinguesçq; marisçq; Serenū quoçq; dicentem. Sæpe chelidoniā cum succo lapathis addes. Est quoçq; chelidonia lapillus p̄ciosus, & quēdā regio eadē semp quantitate retenta. Priscianus in perihe. Partibus extremis p̄phylia clauditur Istro. Atq; chelidoniæ rupes cingūtur eodē. ¶ Crepida licet a græcis pducatur, tamē latini quos sequemur qui latine scribere volumus tantū corripiunt. vt Persius &c. ¶ Dauides æ. i. dauid iudeorū rex fortunatus. De magno magn⁹ dauides scripta reliquit. ¶ Euclides Sido. in laudib⁹ Narbonis. Euclides spaciū sciēs olympi. phal. est. Mart. lib. v. Ducenta clamat coccinatus Euclides. Scazon est.
- Elegidiū.** ¶ Elegidium diminutiū ab elegia, vt epistolū ab epistola. Persius Non hic est ilias acti Ebria veratro non siqua elegidia crudi Dicta runt proceres, ¶ Euripides vtrobiç cum i latino, teste Georgio

quia græci alyba dicunt teste Calepino, variat. & est hispanie mons.
 ¶ Acilius viri nomē lu. fat. iij. Proxim⁹ eiusdē pperabat acilius qui **Acilius**
 Male vero Petrarcha in li. iij. epist. velut appius alter Acilius sue fo-
 rem, vbi etiā prima male pducit. ¶ Ausilenus viri nomē. Ausi **Ausilen⁹**
 lena mulieris nomē. Catul. Ausilena bonæ semp laudant amicæ, **Ausilena**
 prius est apud eūdem, Attilius viri nomē, scio in Martiale corripit.
 Calepinus dicit p pisce quodā pducit. ¶ Cobylū p y græcū, vide
 o ante p inopus. ¶ Conchylū vel conchyle is. cū y græco in scdā
 syllaba. lu. fat. iij. Hor. ego nō fugiā cōchylia. ¶ Crocodil⁹ vnico **Crocodi**
 l. teste Nestore contra Gasparinū, belua Nili scribit græce p æ diph-
 thongon. lu. saty. xv. Aegyptus portēta colat, crocodilon adoret.
 Est quoq; ægypti oppidū penultima sifr pducta. ¶ Cōdylo ma
 pducit apud Macrū cum y græco morb⁹ qdam. vide (si Cello ca-
 reas) Calepinū, ait autē Macer, Vstum curat eas & cōdylo mata sol-
 uit. ¶ Duilius viri nomē. Sil. lib. vi. Exuuias Marti donūq; duilius **Duilius**,
 alto. Ante oēs merfa Pœnorū classe dicabat. ¶ Eriphyle, vide e añ
 r. heriphilē. ¶ Fœnilia æ. sifr pducit. ¶ Galilæa variat a Iuūco. de
 pductiōe. Inde galilæā repetēs saluator Iesus. ¶ Lucilius vnico l vi **Lucilius**,
 deo scribi & plures ante me exceperūt. Persius. Secuit Lucilius vr-
 bem &c. sigs cōtendar gemio ll. Lucillus debere scribi. nō multū re-
 pugno. ¶ Manilius & manilia, vide a ante n. ¶ Massylia cū y græ-
 co in scdā syllaba vrbs Libyæ, teste Seruio, hinc massyl⁹ a. um. Sil. **Massylia**
 lib. iij. Quin & massyli fulgentia signa tulere. Idem lib. ij. Hic medius
 iuuenū Massylæ gentis in agmen. ¶ Masylanus cum y græco in **Masylia**
 scdā viri pprū. Mart. lib. iij. Quū sis improbior massyliane, phal-
 nus, est. scribit hoc nomē vnico s, ga prima corripit vulgo tamē p er-
 rorē aliter scribit. At massilia gemio s & p i nostrū vtrobicq; vrbs
 Narbonēsis galliæ corripit, & vulgo inepte marsilia dicit. Luca. li.
 iij. Massiliā delere vacat. ¶ Oileus viri nomē, vñ est patronymi-
 cum Oilides. Verg. Furijs aiacis Oilei. Sene. in Medea. Fulmē & pō **Oileus**
 to moriēs Oileus. sap. est. Prop. li. iij. Victor oilide rape nūc & dili-
 ge vatē. Odilia mulieris pprū, apud Herasmū. ¶ Pāphylia, vide
 i ante l allophylus. ¶ Pantilius viri nomē. Hora. lib. i. fat. vlt. Men-
 moueat cimex pantilius; aut crucier q; Vellicet absentē Demetrius
 ¶ Petilia vrbs nomē. Sil. li. xij. Fumabat y sis incēsa pestilia testis.
 hinc petilian⁹ tā pprū q; appellatiuū. Mar. li. xij. Petilianis delicat⁹
 in regnis. sczō ē. ¶ Phasif aut p e. poti⁹ phasēf nomē oppidi. Luca. **Phasilis**
 li. viij. Auf⁹ adhuc vlt te primū pua phasēf. ¶ Palilis, vide a añ l. pa-
 les notū ē vt viri, gētulis &c. sic subit, exif. ¶ Rutili⁹ variat, vide u
 añt. ¶ Seruili⁹ viri nomē, vt Seruilia mulieris variat, sed pductio **Seruilius**

Ioannis Despauterij Niniuitæ Verificatoris

est frequentior. Sil. lib. v. Interea rapidis aderat seruilis armis. Seruilia est pductū in. x. sat. lu. Corripit seruilius ab Hora. in vlt. sat. Si memi varius cū Seruilio balatone. ¶ Sextilus viri nomē. Mar. lib. ij. Ex istis nihil es. fateor sextile. qd ergo es. ¶ Venilia Turni mater. Verg. lib. x. Cui Pulumnus auus cui diua Venilia mater. si alterius foeminae nomen repiatur. adhuc pducetur. ¶ Addito lōgis qd Mart. lib. vi. dixit. Caluam triphylē segmentatus vnguento Scazon est. Triphylus cum y græco in secūda syllaba Domiti⁹ vt interpretat significat trium capillorū. hædile pducit vt ouile. & tñ (nisi vehemēter erro) Hora. corripuit lib. i. car. ode. xvij. dicēs. Nec Martial hædilia lupos. versus est alcaicus dactylicus. & in hædilia pducit vltia rōne cēsure. ¶ Addes q̄q̄ pductis antiqua verba sed nō adeo refugiēda. in inclare. occilare. Lucre. li. iij. iure vt opinor agatiure increpet inciletq̄ Trochilos quoq̄ regulus auis produci tur. teste Calepino.

Ante m corripitur Specimen, patrimus, matris
 I añ m. i mus. Bebelius & quidā alij volunt pducti. Ego ꝑo corrip
 Patrim⁹. pi do nec ex veterib⁹ aliud constet qbus nō inuitus cede
 matrim⁹ re solet Politianus. q in primę centurię cap. lviij. hæc corripit dicēs
 politian⁹ Concelebrato choros verū hæc sit patrima proles. Matrim at
 nuptæ genib⁹ iuno nis ad aram. Oranto. hunc vnq̄ imitabor do
 nec aliter apud veteres inueniam.

Exceptio.

Theoti⁹ mus. ¶ Productio a time. i. honor cōposita vt theotimus. polytim⁹ vi
 rorum noīa. Catulus (cuius carmia puto nō extare præter paucos
 versus apd Gel. & crinitum) Aufugit mi animus credo vt solet ad
 theotimum. Mart. li. xij. Festinat polytimus ad puellas Theotim⁹
 & alterius viri nomen. Timotheus vt Theodorus & Dorotheus
 interpretatur dei honor. polytimus a poly. cum y græco interpre
 tatur vir magni honoris vel estimatōis. Estimo verbū vndecūq̄
 in mē & sum. est corripitur. Produc item verbalia in men. vel mentum a verbis
 quartę. vt lenimē. rudimentū. pauimentū. experimentū cum discri
 men licet a verbo tertię discerno. & (vt nōnulli notauerūt) detrimē
 tum. Heralmus de fuga vite hūane. Detrimēta nocent age iam me
 liora sequamur. Verg. lib. xi. ænei. Dura rudimēta & nulli exaudita
 deorū. q̄ propter nō ausim imitari Mantuanū dicentē. Post igit tātō
 rum operū. experimenta laborū. lu. Verre pauimentū &c. Si qd extē
 siōe syllabę e barbaris fiat notet. vt loachim⁹. Cōsiderato e lōgis
 Oblimo deducta. vt discrimio as. apprime oblio as. illimis. sublimis. elimi
 no as. Hora. sa. ij. Bonā depdere famā. Rem p̄ris oblimare malum

vt pote ex aceto & oleo, cum quo lactuce sumunt, & est periphra-
 sis principij coeng. Macer igit male dicit, Origani vires &c. ¶ Quadrigę
 drige p duci notū est vt bigę. ¶ Salpiga serpentis nomē. Luca. li. ix. Salpiga.
 Quis calcare tuas metuat salpiga latebras. ¶ Vestigal. Hora. i. ser.
 lurgat verbis ego vestigalia magna. ¶ Vestigo as. & vestigiū, sic Vestigat.
 inuestigo, puestigo. Verg. in moreto. Vestigatq; focū &c. Sedulius
 in fine p syncopā vestigis p vestigijs dixit, nō ausim imitari.

Ante I corripitur, vt consiliū, pestilens, herfi
 i lia, inquilinus. Vergili, vigili, pōpil, & ali a breuibus voca I añ L
 tiui quos rōne accētus nūc q; opinor nō corripī, contra
 Sulpitium, donec ex fide digno contra me proferatur testimonia. Ili in vo
 Qui. in priapēis. Si paup mihi sit vel inquilinus phal. est. Mart. li. x. catiuis.
 Pro pudor herfilie ciuis & ægerie. Horat. lib. i. car. ode. xxiiij. Nulli
 flebilior q; tibi Vergili, & alibi. Adduxeres itim tēpora Vergili ascle
 piada sunt, ideo teste etiam Nestore nō recte dixit Arator. Publica
 libertas sanctissime papa Vigili Aduenit. Nam vigilius a vigil di
 citur & proinde corripitur, sic Basilius corripitur vt opinor, velu
 ti Basilius viri propriū apud Iuuenalē. Mātuanus tamē vocatiū
 basili pduxit, forsan ppter dictum Verulani, ego tamē nō ausim
 imitari. ¶ Notetur e longis cōposita, vt primipilus dux quadrin
 gentorū militum in prima acie, siue quibus cētutio primę cohortis
 hinc primipilaris. Herasmus, Primipilari duce quo triūphant, Ar
 giletū locus romæ ab Argi morte dictus. Mart. lib. i. epig. Argi nē
 pesoles subire letū, phal. est. Cōpilo, sup pilo, expilo, oppilo, a græ
 co verbo pileo. i. cōplano & equo pro diripere & surripere, nā qui
 diripiunt domū vel quid aliud. videntur rem equare ac cōplanare
 nam quo pacto pulchrius do mū complanaueris q; quicquid in oppilare
 ea est auferendo. Lucre. lib. vi. Fluctibus aduersis oppilare ostia cō
 tra. i. occludere. Qui. xiiij. met. Expilatq; genis oculos. i. deripit, spo
 liat, non autē est hic pilos extrahere, vnde expilare hæreditatē vel
 suppellectilē, vnde est titulus de crimine expilate hæreditatis. Cice.
 Si socium spoliās, ærarium expilas. Horat. sat. i. lam satis est ne me
 crispini scriinia lippi. Cōpilasse putes verbum nō amplius addam, Cōpilo
 indocti capiunt pro colligere. Quæ a verbo pilo. i. pilos extraho,
 fiunt corripuntur. vt depilo. Mart. Cui prestas culum quē labiene
 pilas. Idem lib. ix. Quū depilatos chreste culeos portes. Scazon est,
 notent geminata, cordilla, agilla, pōpillus, pōpilla, mnafillus &c.

Exceptio.

¶ Producunt substantiua in ile & a nomibus formata in ilis, vt bo/ lle.

Aa v

114 Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorix.

uile, caprile, suile, equile, quintilis, sextilis, aprilis, testilis si z ersta vsq̄ legatur. at p̄ th aspiratū & y græcum in secunda syllaba Thestylis mulieris nomē corripit. Verg. Thestylis & rapido fessis messorib⁹ æstu &c. senilis, virilis, sic etiā cubile, sedile, ancyle quod y græcū habet mātile, subtilis, & vnde cūq̄ est exilis, at corripit Quintilius viri nomē, licet e quintil⁹ videat̄ deduci. Corripe autē quę in atilis definiunt, fluuiatilis, aquatilis, & a verbis vel participijs in tilis, silis, vel xilis, vt solutilis, textilis, sessilis, nexilis, sutilis, fertilis, missilis, sic neutrum missile, docilis, vtilis, sic amicabile &c. cum parilis, humilis, dapilis. Lucre. li. i. Diuidere & noctes parileis agitare diebus. quidā inepte pduxerūt. Luca. li. vii. Spargit innumere diuersis missile votis.

Asylum. ¶ Asylum cū y græco locus cōfugij. scribit̄ teste Nestore vnico l a sylao. i. spolio, rapio, aufero, violo, & a priuatiua particula q̄ inde auferri neminē licet, asyla sunt oīa dei templa, & per principale priuilegiū quedā loca pphana. Tortellius vult etiā vnico l scribi & cū Seruio a syro. i. traho deducit r in l yso, qđ in plariscq̄ videmus, vt pellex, pellucidus, intelligo. lu. saty. viij. Nomen ab infamigentē deducis a sylo. Luca. lib. i. Exiguū dñs cōmisit asylū. hæc opinio placet, licet non ignorē Placentinū gemino ll asyllum scribere ab a priuatiua particula & syllo. i. rapio, vnde petrosyllum hæba deducit. ¶ Asylus vnico l & i nōo vt Nestor ait, quo teste qdam gemio ll asillus scribit̄, inter quos est Geor. vall. volatile est paruū dictū Tabanus est æstrus vel æstrum, vide cē diphthōgon antef. æstrus.

Asilas
Asilus

¶ Asilas æ cū vnico l & i nōo teste Nestore viri nomen, Verg. li. ix. Coryneū sternit asilas. ¶ Asilus viri nomē. lu. sat. vi. ad palū gemit vxor asili. Sunt quoq̄ asili populi Sal. lib. viij. Quis ælis regnator erat, fluuiio q̄ reliqt Nomen, & a sese populos tum dixit asilos.

Asili
Achil⁹
Allophy
lus

¶ Achilus qđ p e quoq̄ recte diceref achelus, dicit̄ sine labijs, nā χειλος labiū est p ei diphthōgon. ¶ Allophylus. i. alie nigena, pducit̄ teste Nestore, qđ recte dicit in hoc errauisse Rigā in aurora dicentē. Crine. q̄ allophy⁹ hostibus ille dat, Errauit quoq̄ ante hunc, vt in idolū paraclitus, & pluscul⁹, doctissim⁹ alioq̄ poeta Prudētius dicēs. Allophylos segetesq̄ cremat sic callida vulpes. sic Mātuan⁹. In qbus elato sternebat vulnere sanfon. Allophylos malāq̄ manu vibrabat onagri. Cōpositio facit ne credā hos imitandos. Fitem ex allo. i. aliud, & phylon cū y græco. i. gens, genus natio, vnde etiā Pāphylia regionis nomen q̄ multū populosa est. Stat. i. syl. Hunc quoq̄ p̄ nouē tenuit Pāphilia melle, vide etiā i añ d. chelidonia. Allophyli in sacris sunt philistei, nec dicit̄ a philos id est amic⁹, vt indocti sōpniāt. ¶ Abyla cū y græco p̄ metathelima

fic apud Claudianū in. iij. de raptu proserpinæ. Luxus & humanas oblimat copia mentes. Hora. ad Torquatū. Nefidos inter amicos Sit qui dicta foras eliminat. Oui. iij. met. Fons erat illimis nitidis argenteus vndis. Idem in. i. met. Os homini sublime dedit cælūq; videre iussit &c. ¶ Alimenus viri nomē in. x. theb. Papi ¶ Archimedes philosophus. Capel. lib. vi. Archimedeā astrificante manu. hic vocalis non interimit, quod sæpius apud Capellam reperio q̄ velim imitari. ¶ Ariminū oppidi nomen. Luca. li. i. Vicinūq; minax inuadit ariminū & ignes, errauit in hoc vt in alijs plurimis Petrarcha hinc ariminenſis, vide o ante l. folia. ¶ Alimon viri nomen, vide Cyce i ante c. Adimāus viri nomen apud Oui. in lbin. ¶ Amimone es, fons & mulier. Propert. lib. ij. Testis amimone lati quū ferret in aruis Compressa &c. ¶ Enthymema argumētationis species cū th aspirato & y græco. lu. sat. vi. Torqueat enthymema nec historias sciat oēs. ¶ Epithima teste Calepino. Epimeris vel p e potius in secūda syllaba ephemeris. i. diariū hoc est libellus in quo acta quotidiana cōtinent, nam ephimeros quotidianus est ab epī. i. de vel supra & himera dies, sic amphimeros, ephimerinos Propert. lib. iij. Et ponit duras inter ephimeridas. lu. sat. vi. Cernis ephimeridas. ¶ Opimus a. um. Verg. ænei. i. Genitor tunc belus opimā &c. ¶ Opimius viri nomē apud Horat. sat. iij. lib. ij. Opimianum vinū apud Martiale. ¶ Pentimemeris multi dicunt, sed in secūda syllaba rectius secūda vocalis ponit, & in tertia vocalis tertia sic pentemimeris vt in. i. li. dixim⁹. Auso. ad theonē. Istos cōposuit phaleucus olim. Qui pētemimeri tenēt priorē. ¶ Quadrismus. Mar. li. xij. Quadrima nigri nec corona pulei. Scazon est.

Ante n corripitur, vt itiner. Manilius lib. i. Fecit & ignotis inter cōmertia terris. Ergo quidā in plurali itinera imprudenter pduxit. Claud. in. iij. cōsulatu hono
 ¶ Inquinat egregios adiuncta supbia mores. lu. Quorū cophin⁹ fœnūq; supellex. Luca. Par geminis Chirō & idem qd' carcinos ardens. i. cancer. Mar. lib. vj. Luscinjē tumultū si thelesina dedit. Nō sequar igit Philel. i. ij. vj. dicentē. Nec culices elephas pia nec luscinia coruos, philomela est, corripe item pāpinus, lancino, circino, fascinum, lenocinor. Tintino apd' Catullum licet tintinabulū necessitate quadā a luuenale pducatur, succinum, dñs &c.

Exceptiones quattuor sunt.

Prima exceptio est. ¶ Producunt desinētia in ina vel ine vel inæ, vt rapina, nerine, heroine, adraſting. Sagina. lu. saty. iij.

alimen⁹
 archime⁹
 des.
 ariminū
 Alimon
 Adiman
 tus.
 Aminōe
 enthyme
 ma.
 epithima
 Epheme
 ris.
 vel ephi
 meris.
 Opimi⁹
 Pentime
 meris.

I añ N
 Itiner.

Luscinia:

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Versificatoricæ

Propera stomachum laxare faginis. Propertius lib. iij. Qui dabit
immundæ vænalia farta faginæ. hos recte imitant Thobias. Ven-
tre faginato veneris suspirat ad vsum. Arator. Nam quid corpo-
reæ profunt alimenta faginæ. Propert. lib. iij. Parua faginati lustra-
bant cõpita porci. In hac re Calphurnius sicut a veteribus defecit, quæ
hic imitandū non credo. ait itaq; in. iij. ecloga. Vt quoq; turba bo-
no plaudat faginata mgero. hic deceptit diuinū poetam Faustū dicē-
tem in ecloga cõtra balbū. Sola resumebat pigui faginata popina.

Demuntur hinc.

Asina. ¶ Asina ę. vel asine es. oppidum. Luca. lib. viij. Quas asine cautes,
& ęs Chios aspirat vndas. ¶ **Apinæ.** ¶ Apinæ arum. res vilissime & apina
Catinaæ. oppidū, vide i ante c trica. ¶ **Buccina** notū est. ¶ **Catina** æ. vel
catine es. sed aliquando p a in secunda syllaba dicendū esse catanæ
volūt. sicilia oppidū est. Sil. xiiij. Tum Atine nimitū ardenti vicina
typhæo. ¶ **Euphrosyne** vel euphrosyna sic elęmosyna, & vtrūq;
p y græcū scribitur. prius est mulieris & vnus gratiæ nomen.
Euphrosyne. ¶ **Fœmina** notum est. ¶ **Felsina** puto me legisse in lu. ¶ **Fiscina**
Elęmo nassa ex iunco vimineo. Colum. lib. xi. Pressaq; flameola rumpat
syna fiscina calta. ¶ **Fuscina** tridens. Marti. Fuscina dente minax. nexu
Felsina. fuit anchora curuo. ¶ **Gausapina** vestis quedā. Mart. Mense vel
Fiscina. augusto sumere gausapinas. ¶ **Lamina** notū est machina, vide a
Gausapia antec. ¶ **Mnemoline** vide e ante m. ¶ **Mutina** æ. oppidū, vide a
antel pharalos ¶ **Nundinę** notum est. ¶ **Patina** in. ij. sat. Persij.
Mutina. ¶ **Pagina** in. v. eiusdē. ¶ **Proserpina**, video añ s. ¶ **Ruspina** vrbs
Ruspina. aphyre. Sil. lib. iij. Quæq; pcul cernit nō æquos Ruspina fluctus.
Sophrosyna ¶ **Rhesina** variat vt hic rhesinatus vide e antel. ¶ **Sophrosyna** cū
Sarsina y græco mulieris pprium. ¶ **Sarcina** per clřam vnde sarcino as.
verbū satis notum est. ¶ **Sarsina** p s. řam in secūda syllaba Vm-
briæ oppidū, Plauti patria. Vnde Sarsinas atis. Sil. lib. viij. Vel raz-
stris laudande Camers his sarsina diues Lactis. ¶ **Statina** æ. vel
Statina statinæ arum. insula in litore cāpano. Stat. circa finē li. iij. syl. Aena-
Sibina. riæq; lacus medicos. statinalq; renatas. ¶ **Sibina** telum quoddā.
Ennius apud Festum Illirici restant sicis sibiniscq; fodantes. ¶ **Tru-**
tina æ. Trutino as. Persius. Castiges trutina &c. ¶ **Xerampelinæ**
natura mobile est vt gausapina. ¶ **Fœmininū** masculinū regulam
seruat vt domina, asina, fidicina.

Secunda exceptio .

¶ **Propria** fere pducitur vt Leuinus, lupinus, alstinū, arpinum, vir-
ginia mulieris nomē in. xij. li. Sil. sic virginius, Gabinus, Charinus,
cõtra quendā alioqui doctissimū. Mart. lib. iij. Quare non habeas

charine purum, phal. est. sic carphinia, cebrinia, matrinia, gabinia,
 & quę pisciũ sunt, Coracinus, echinus & hærbe nomē staphilinus.
 Volsini, Leontini & c. gentilia. ¶ Tollunt hinc quędã ex prima
 exceptiõe nota vt ruspina & c. cum his Ariminũ, vide i ante m.
 ¶ Alemonius vt quidam notarũt, Arsinoe mulieris nomē apud
 Flaccũ lib. v. ¶ Alcinous apud Martialē, & alios. ¶ Albinoua Alemonius
 apud Hora. ¶ Cælinus p̄ æ diphthogon aut vt aliĩ habent p̄ i nius.
 Cilin⁹ viri nomē. Sil. li. viij. Cælin⁹ arreti tyrrhenis orit⁹ in oris. Cy Arsinoe:
 min⁹ cũ y græco in priã syllaba a cymēno mē. i. fluctuare & exēstua. Cælinus
 re. Est lac⁹ & mōs herurię. Ver. li. viij. ænei. His foractis hũt arces fla. Cymini⁹
 uiniaq; arua. Et cymicij cũ mōte lacũ lucosq; capenos. Sil. li. viij. Sta
 gna tenet cymicij lacũ. ¶ Euxin⁹ pducit t̄m licet in perihe. corri
 piat, vbi forsã axen⁹ nō euxin⁹ legendũ est, vide e añ n xeniũ. Eari
 nus vide p̄fationē tou⁹ opis vbi de ppis loqm̄r. Fucinis duplex
 italię lac⁹, vn⁹ Marforũ, alē Volscoꝝ. Sil. li. iij. Viridi quē fucin⁹ an Fucinus.
 tro nutrierat. ¶ Fulginia vrbis nomē in eo. li. ¶ Fuscini⁹ viri nomē Fulginia
 Iu. sat. xiiij. Pluria fuscine sũt & fama digna sinistra. ¶ Frusino, vide Fuscinus
 u añ s. ¶ Gallicin⁹ viri nomē. Sido. li. viij. Sancti & gallicini manu
 oscata, phal. 2. ¶ Gessomin⁹ viri nomē. vide e añ t. hyppetæon. He Gallicin⁹
 brin⁹ viri nomē. Sil. xiiij. Troianusq; hebrin⁹ structis q noia mu. Gessomi
 ris. ¶ Herminius viri nomē in. xi. ænei. Licinus viri nomē cum y nus.
 græco in. i. Hora. Tonsorilycino & c. sic Licinius viri nomē. Laui Hebrin⁹
 nium varia, vide ante u. Matinessa loci nomē apud Mar. lib. iij. hermini⁹
 Morinus vir & gens gallica q vulgo Morinēsis dicit. Sil. Et mori. Licinus
 num pugnas eris stridore cientē. Verg. ænei. viij. Extremiq; hoim Matines
 morini rhenusq; bicornis. Myrinus cũ y græco in prima syllaba
 ba viri nomē. Mart. in xenijs. Nuper quũ Myrino peteret missio Morin⁹:
 læso. Pachynus (licet Priscianus corripit) solũ pducet, vide a Myrinus
 ante c. Stertineus viri nomē apud Hora. sic statineus corripit qui Stertine⁹
 dã notauit. Scatinia rectius pducit, vide a ante t. Sardinia regio
 Mart. lib. iij. Nullo fata loco possis excludere quũ mors Venerit Sardinia
 in medio tybure. sardinia est, Petrarca in. vi. aphricę. Sardinicęq; la
 tus medijs discrimiat vndis. Idem errore grāmaticorũ circa ppria
 imbut⁹, male idē nomē pduxit in. ij. aphricę dicēs, Trinacrię & cras
 so diues sardinia cælo. Tarquini⁹ viri nomē. Oui. ij. fast. Hoc cupi
 unt frēs Tarquiusq; pater, aliqñ est trissyllabũ Tarqnus & tũ p̄ Tarqni⁹
 ducit. Manil. li. v. Aut Brutũ atq; parē Tarquinũ & Horatia facta. Titinius.
 Titinius cuiusdã medici nomē, vt vult Bebel. Taurominũ mons Tauro
 asprim⁹ in sicilia, sup quē & oppidũ taurominũ est, hic tauromini minum
 ta et tauromitan⁹. Lu. li. iij. Tauromitanã vicũt feruore carybdin.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

Torini. Errauit igitur teste etiam Baptista Pio, Apollinaris, & id quidem in
Ticinus. eodem noie bis, dicēs. Vel tauro minitana quod carybdis, phal. est.
¶ Torini quidā populi. Vale. flac. lib. vi. Mellis honor torinis dicitur
sua mulctra satarchen. ¶ Ticinus a doctis, pducitur tantū, videi
ante c. ¶ Vtinum oppidi nomen, teste Nestore. Vatinessa, vide a
ante c. ¶ Asinius viri, ppriū etiam corripit, sic sine dubio plura vlt
deriuatiua vel primitia, at nō capit oēs pisces sup. q̄s funda cōijcit.

Tertia exceptio.

In^o in de
riuatiuis. ¶ Producent deriuatiua in^o inus a. um. vt bouinus, perusinus, ve
nusinus, fesceninus a Fescenio vrbe cāpaniæ, vnde versus fesceni
ni qui in nuptijs canebant quos alij a fascino dici putant, quia incā
tamenta arcere putātur, & sic contra primitiui naturā pduceretur.
Sene in Medea. Exute solēnes digitis marcentibus ignē. Festa dicax
fundat cōiuiua fesceninus, versus est spōdaicus. Matuta. i. aurora,
vnde matutin^o, vesper vesptinus, iustus iustinus, vnde iustinian^o
quod cū Philelpho nollē corripit, vt vulgus ineptū dicēs. Dat Gar
lienus opes & sanctio iustiniana. Augustus, Augustinus, elephan
tinus, mustelinus, formicinus, ouinus, mediastinus, clandestinus, q̄
Clande
stinus. duo ab astu vrbe deducūtur in q̄bus Alexāder, Sulpitiū, Tortel
Mediasti
nus. lius cū multis alijs hallucinant. Est itaq; clandestinus occult^o quasi
clam de astu, hoc est vrbe, hinc verbū clandestinare. Lucil. Clande
stin^o tibi qd̄ cōmissum fuerat, mediastini videntur dici a medio vr
bis, famuli vilissimi qui in medio sunt nutus oīm obseruantes, vt
om̄ibus pareant, quos hodie lignarios & bacularios dicim^o, vide
Calepinū, qui multa bene de hoc dicit. Lucre. lib. i. Oportet naturā
clandestinā cecamq; adhibere. Idem lib. ij. Significat clandestinos
cecosq; subesse. Manil. li. i. Et clandestinis surgentia fraudib^o arma,
sic cū cæteris. Sil. Hora. ad Villicū. Tu mediastin^o tacita p̄ce rura pe
tebas. Lucil. li. xvij. Villicū Aristocratē mediastinū atq; bubulcunē

Demuntur hinc,

¶ Crastinus, diutinus, serotinus, perendinus, pristinus, hornotinus
protinus, quatinus, sed hæc duo aduerbia sunt, & q̄ fiūt a nomib^o
materia, lapillo, vel gēma, vnguentorū, odorum, colorūq;
vt gausapinus, faginus, oleaginus, cedrinus, adamātiuus, ianthin^o
hiacynthinus, amethystin^o, cristallinus, amaracin^o, amygdalin^o
bōbycinus, byssinus, carbasinus, myrrhinus, murrha, gēma, vnde
fiunt vasa murrhea vel murrhina, teste Beroaldo, crocinus, glau
cinus, prasinus, smaragdinus, sandicinus, spadycinus, onychinus,
tyrianthinus, xerāpelinus. corripit itē hiccine cū chimerinos, opo
rinus, therinos, carinos, vide i ante m. chimerinos, Martia, lib. ix;

Et turbata breui questus cristallina vitro myrrhina signavit, sepo
 fuitq; decē. sic idē cum cæteris frequēter. Ideo male dixit Riga. Cry
 stallina fuit facta fenestra decens, male quoq; hunc imitatus est Pe
 trarcha dicens in. ij. aphricę, hanc gorgonis ora Cristallinus habēs
 clypeus tegit inq; tenebris. Lucre. lib. ij. Sicut amaracini blandū sta
 etq; liquorē. Idē alibi Denicę amaracinū fugitat sus, & timet omē
 vnguentū. sic in adagio, nihil cū amaricino sui. ab amaraco her
 ba vnguētaria. Idem in. ij. lib. In quo iam genere in primis adamā
 tina saxa. Prima acie cōstant ictus contēnere sueta. Proper. li. iij. Col
 chis flagrantis adamantina sub iuga tauros. Horati^o. i. car. ode. vi.
 Quis martē tunica tectū adamantina. Asclep. est. Ergo indocte dix
 it Petrarcha lib. ij. epist. ad Bernardū Rutenēsem. Vox adamantina
 est, calamus quoq; ferreus, omis prōptus ad insulsus. dicere potuif
 set vox adamantę est &c. vt Oui. viij. met. Ecce adamanteis Vulcanū
 naribus efflant, & sic pēultima p æ diphthōgon scribit. Prudētius
 in psycomachia. Has inter species smaragdina gramie verno, ma
 le autē Riga in li. Hester. Secq; smaragdinus miscet vtriq; color. ma
 le quoq; Gualterus in arte poetica dicens. Luce smaragdina vel sy
 deris instar ocelli. Catul. Fulgebat crocina cādidus in tunica. Mart.
 lib. ix. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Idem lib. x. Quū potes
 amethystinos trientos, phal. est. Sidonius in propentico. Narcissos
 hiacynthinosq; flores, phal. est. Oui. x. met. Annua prælata redeūt
 hiacynthina pompa. Persius. Hic aliquis cui circa humeros hiacin
 thina lęna est, aliqui legunt & ianthina lęna est, vt Britānicus, qui si
 eo cōmento voluerit hiacynthinus pducī ei nō credimus sine vete
 rum testimonio, neq; em Alexandrū nequā dignū puto imitatio
 ne in cōplufculis, veluti vti dicit. Pelle hiacynthina cęli color emi
 net alti. Iacobus goudanus vt diceret tantū pducī testatus est apud
 poetas qui vident corripē, legi debere hiacynth^o a. um. Mar. li. viij.
 Formineū lucet sic p bōbycina corpus. Idem lib. i. Vilis cōtaminat
 vnco Vibica lingonicus tyriantina bardocucullus. Idem Coc
 cina famosę donas & ianthina mœche. Verg. Qm tibi pocula po
 nam. Fagina &c. Idē. ij. geor. Trudit e sicco radix oleagina ligno.
 Serenus. Fertur amygdalinę succus micis esse bibendus.

Cryfalli
nus.

Amara
cinus,
Adamā
tinus.

Smaraga
dinus.

Crocina.

Quarta exceptio.

¶ Aginor, teste Calepino verbū primæ deponens. i. vilia negoci
 or. Aginator qui paruo precio seu lucro mouet ¶ Acynacis cū
 y græco in scđa syllaba gladius pscus. Val. flac. lib. vi. Insignis mā
 nicis insignis acynace dextra. ¶ Architriclinus magister triclinij
 qui cœnationi præest omia curādo, & dicit a cline. i. lectus sup quem

Aginor
Acyna
cis.
Architri
dinus.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

discumbitur. vnde hexaclinos & quicquid hinc est pducit. Manil.
 Tricliniū li. v. Nunc iam luxurię pars & triclinia tēplis Concertant. Ideo mē
 Hexaclinos dum est apud Vergiliū in coppa. Triclinia vmbrosis frigida ha-
 nos. rundibus. aut p syncopā triclinia legendū est. ¶ Camin⁹ fornax
 Camin⁹ non infumabulū vt indocti tradūt, nota est pductio. ¶ Catinū,
 Cyminiū vide a ante g. laganū. Cyminiū vel y græco in v yso cuminū. Per
 Couinus sius. Et pallentis grana cymini. ¶ Couinus currus britannicus
 apud Mart. lib. xij. ¶ Destinat⁹ pducit necessitate quadā a Iuue-
 nale in sat. iij. dicite. Et domini gladijs iam destinata sed olim. Pro
 digio par est in nobilitate senectus. alij corripunt vt destino & ob-
 stinat⁹ semp. Ver. ij. ænei. Et me destinata aris. Hora. ij. car. ode ante
 penultima. Rapacis horchi sine destinata. y sus est iambicus trime-
 ter catalectic⁹. Catul. Sed obstinata mente pfer obdura. Scazō est.
 ¶ Echinus vtcūq; capias, vide e ante c. ¶ Festinus festino. ¶ Ge-
 lasinus catagelasinus. Inquilinus, morticinū. ¶ Opinor, inopi-
 nus, opinio, omīno. ¶ Pastinaca. Propino, Popino. Puluinar,
 puluinus. Supinare supinus, sagino, salinū. ¶ Telchines. tintina-
 bulum ex dictis nota sunt.

I añP. i Ante p corripit, vt Antiphus viri nomē, sic An-
 tipho adulescentis nomen apud Terentiū. Sunt qui dicāt
 antiphos pducit. Ego testimoniū desydero. Sta. ix. theb.
 Sternit hyona chromis, chromin Antiphus, antiphon Hypseus.

Exceptio.

¶ Aliphæ hinc aliphanus, vide a antel. ¶ Caiphas variat. Iuue-
 cus. Pulchra caiphę collucet atria sedis. Sedul. li. v. Protinus ad tri-
 stes Caiphę deducit sedes. ¶ Coliphiū, vide o añ l. ¶ Enipeus vel
 Caiphas enipheus, vide e añ n. ¶ Euripus interpretat irrequiet⁹, mare est int
 Euripus. Bœotiā & Eubœam qd fluit refluitq; fuit hoc noīe philosophus
 quidā eadē q̄ntitate seruata. Luca. li. v. Euripusq; trahit cursum mu-
 tantibus vndis. Sil. lib. xiiij. Euripi magis vnda fluit pontūq; sonā-
 tem Eijcit angusto violentius ore ppontis. Sido. in laudibus Nar-
 bonis, Euripus sibi machinā tetendit. phal. est. ¶ Maniplus pducit
 Manipl⁹ tantū, teste Martiano Capella, quē Ferretus imitat qbus credo do-
 nec correptio liqueat, licet Seruius author sit variari in ill d. xi. enei.
 Tu Voluse armari Volusco; edice manipulis, Edice p edic.
 ¶ Obstipus a. um. obstipo as. cōstipo & cætera a stipo as. vide in
 primis i ante p. Hora. Stes capite obstipo multū similis metuenti. ¶
 ¶ Quidam geminant p vt notat Nebrissensis. ¶ Racipalis, vide a
 Seriphos ante c. ¶ Seriphos vna cycladū, Seriphum oppidum est. Papi. in
 i. syl. Cyclades hinc spretæ myconosq; humilifq; seriphos.

I Ante q corripit, vt antiquus, obliquus, qa ab equus est. excipitur siliqua, vnde verbum siliquare vide e ante n. ganco, aliquis, aliquando, vtiq, reliquus, reliquis, vndiq, deniq, & liquid ab his fit corripimus.

I añ Q.

Siliqua.

Ante r corripitur, vt anticyra. Horat. Nauiget anticyrā. almyrotēs. i. marinus. Mar. li. x. Cidefiare putabis almyrotē. phal. est. Ephyre es. i. corinthus. scribit cū y græco teste Nestore. Oui. in epist. Medes. Hic Ephyren Bimarem. scythia tenuis ille niuosa Omne tenet ponti qua plaga læua iacet. In his nōnullos errasse comperies quisquis grāmaticoꝝ volumina diligenter discuties. Notent cōposita. suspiro nimirū &c.

I añ R.

Exceptio.

Apyrinū cum y græco in secūda syllaba vide u ante b tuber. Sūt autē apyrina poma quædā. Archimagirus coquoꝝ princeps archos princeps est, & magirus cocus. lu. sat. ix. Finxerūt pariter librarius achimagirus, nec dicit a machera vt Vgutio sompniat.

Apyrinū

archima

girus.

Busiris.

Busiris deus quidā gentiliū. vide a añ s thraſius, vbi Oui. pduxit vt cæteri. Calepin⁹ putat variari p correptione citans Papi. in xij. theb. Non trucib⁹ mōstris Busirim infandūq; dedisti. diligēter plega Papi. nec istud vsq; notaui, nō dubito esse mendā qa etiā prima variat. Tu itaq; ne corripias nisi explorator fuerit tibi hic loc⁹ Papi. ij.

Butyrum cū y græco interpretat bouis caseus. nā tyros caseus est, a græcis pducit teste Nestore, latini variant. Valgius lac niueū butyrūq; nouum cum melle comedit, hunc secuti sunt Macer & Serenus. Egnatius, Molliq; subacta butyro. Sido. ad Catullinum. Infundens acido comā butyro. phal. est.

Butyrū.

Bechyres in peri. Collyriū cum y græco in secūda syllaba, medicamentū oculoꝝ, & apud Columel. etiam ventris. Hora. sat. v. Hic oculis ego nigra meis collyria lippus llinere. Cosira vide o añ s. Camyros vrbis, græce habet ei diphthōgon, pductionem ostēdit Nestor ex Homero.

Collyriū

camyros

Cypirus, vide i ante p. Corcyra cū y græco in sula Dalmatiæ adiacens. Luca. lib. ij. In portus corcyra tuos seu læua parat. Cercyra cū e secunda vocali in prima & y græco in secūda. i. corinthus, pducit teste Nestore.

Corcyra

Cercyra.

Deianira

Deianira mulieris nomē. Oui. ix. met. No mine siqua suo tandē puenit ad aures. Deianira tuas quondā pulcherrima virgo. Deliro, delirus, pdelirus, pduuntur tantū, vide i ante r lira & lyra.

Epirus epirota, vide e ante r. Equiria, Oui. ij. fast. Altera gramineo spectabis equiria campo.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorij.

- Ilaira.** ¶ Ilaira Leucippi filia quã pollux deperijt, ſoror eius Phœbe dicebatur quã Caſtor amauit. Proper. lib. i. Non ſic Leucippus ſuccendit Caſtoram phœbe Pollucẽ cultu non Ilaira ſoror. ita legit Beroaldus, qdam tñ libri habent thelaira p th aspiratũ. ¶ Magirus, vide archimagirus. ¶ Lairus viri nomen, a lair ideo recte dixit Riga teſte Neſtore Mente leui ſplendet curata nata lairi. Notauit hoc Neſtor. Ithyrei populi dicunt etiã y græco in uſo Ithurei, vide u añ r.
- Lairus.** ¶ Lairus viri nomen, a lair ideo recte dixit Riga teſte Neſtore Mente leui ſplendet curata nata lairi. Notauit hoc Neſtor. Ithyrei populi dicunt etiã y græco in uſo Ithurei, vide u añ r.
- Papyrus.** ¶ Papyrus cum y græco hinc papyrius & papyrianus. lu. Creſcit multa dãnosa papyro, Mar. lib. viij. Heu q̄ bene nunc papyriane Annæi faceret manus ſereni, phal. ſunt. Manil. lib. i. Conditor vt pyrri per bella papyrius vltor. ¶ Petofiris aſtologi nomen. lu. fat. vi. Nulla videt̄ aptior hora cibo niſi quã dederit Petofiris.
- Podalirius.** ¶ Podalirius medici nomẽ apud Ouid. in fine ij. de ar. aman. ¶ Phillirius, vide i antel. ¶ Rabirius viri nomen. Mart. lib. viij.
- Rabirius.** ¶ Aſtrapolumq; tua cepiſti mente Rabiri. ¶ Sapphirus lapillus, vide e ante r. beryllus. ¶ Semiramis idis Nini vxor. Oui. iij. meta. vbi dicit̄ altã Coſtilibus muris cinxiſſe Semiramis vrbem.
- Sapphirus.** ¶ Sapphirus lapillus, vide e ante r. beryllus. ¶ Semiramis idis Nini vxor. Oui. iij. meta. vbi dicit̄ altã Coſtilibus muris cinxiſſe Semiramis vrbem.
- Semiramis.** ¶ Semiramis idis Nini vxor. Oui. iij. meta. vbi dicit̄ altã Coſtilibus muris cinxiſſe Semiramis vrbem.
- Stantyrus.** ¶ Stantyrus cum y græco orum. plurale tantũ vrbs. Oui. i. triſt. Sal. tus ab hac terra breuis eſt ſtantyra petẽti. ſic habet plurimi libri, ſed Neſtor legit tenthryra cũ aſpiratione in ſecũda ſyllaba, qd̄ nomen dicit̄ variari, pductio iam patet, de correptione. lu. fat. p̄nultia. Qui vicina colunt vmbroſe tenthryra palmę, ppter dubiã lectionẽ mallem cũ luuenale corripere. ¶ Tenthryra iam dictum eſt in ſtantyra. ¶ Thelaira in Ilaira. ¶ Vechires cũ ch aſpirato populi. Prifcian⁹ in perihe. Byzeres primi iuxta quos terra vechirum.
- Vechires.** ¶ Vechires cũ ch aſpirato populi. Prifcian⁹ in perihe. Byzeres primi iuxta quos terra vechirum.
- Ante s corripitur, vt Acrifius viri nomẽ.** Oui. iij. met. An ſatis acrifio eſt, notanẽ gemiata vt phariſſeus, teſte Georgio valla. Iuuẽ⁹. Ecce phariſſei ſaduceiq; doſoſi. Idem alibi. Inde ſaducei tali cinxere latratũ, Riga, Seduli⁹ & plures male corripunt phariſſeus.
- Exceptio.**
- Amphifus.** ¶ Amethyſus, vide e ante t. amethyſthus. ¶ Amphifa vrbs Phocidis. Luca. lib. iij. Phocæicas Amphifa manus ſcopuloſaq; pyrria. ¶ Amphryſos vel uſ. fluuij nomẽ, vide i ante u ſperchius. ¶ Amphryſus Dryopes filius apud Naſonẽ in. ix. met. ¶ Anchifeſ nomen ex Vergilio notiſſimũ. ¶ Aruiſium Chij p̄ montoriũ, vñ aruiſius. a. um. Verg. in Daphnide. Vina nouũ fundam calathis aruiſia nectar. ¶ Amiſon vrbs ponti, teſte Calep. ¶ Cambyſes pater Darij dictus Nabucodonofor. Luca. li. x. Cambyſes longi po

pulos puenit ad æui. ¶ Carisianus viri nomen, ergo etiã carisius
 vt ego opinor, quia se habent vt Iulius Iulianus, quintilius quinti- **Carisiani**
 lian⁹, vbi possessiua transferūt in ppr̄ia. Mar. lib. vi. Nillasciui⁹ est **nus.**
 carisiano, phal. est. ¶ Crinifus fluuij nomen. Verg. v. Ænei. Troia **Carisius,**
 Criniso conceptū flumie mat̄ quē genuit. ¶ Caphifus, vide e aū **Crinifus**
 p. Cogifantra sed multi per e cogefantra dicūt, vide o anteg.
 ¶ Donyfa, vide o ante n. ¶ Dionysius bacchus & vir, vide i aū **Dionysius**
 r syrus, hinc dionysus a. um. cuius secundā contra alior̄ morem **us.**
 videt̄ mihi pduxisse. Sil. lib. iij. Ac nebriffa dionysis concita thyr-
 sis, habet y græcū in tertia syllaba. ¶ Diuisi diuisum diuisio. **Elifa:**
 ¶ Elifa dido, vnico s, teste Nestore. Oui. in epist. Nec cōsumpta ro- **Elifa:**
 gis inscribar elifa sichē. Claudian⁹ cōtra oīm morē corripuit, id e-
 ipsum nō imitabor dicentē in. i. lib. contra Rufinū, Inuadit muros **Elifæus**
 elisē notissīma dudūm Tecta petir, sed forsan locus est mendosus.
 ¶ Elifæus pphetæ nomē. Sidonius in eucharistico pduxit dicens. **Elifos**
 Quicq̄ duplex quōdam venisti in pectus elifæi, hic synæresi vsus ē.
 ¶ Gausifus vt notū est. ¶ Helifos p quo m̄tū legūt iliffos fluuius **Helifos**
 atticę regionis. Papi. iij. theb. Quos pigra vado langia tacētū Lam-
 bit & anfractu ripar̄ incuruus helifos. Idem. xij. theb. Celauit geti-
 cos crispis helifeos amores. ¶ Larifa vnico s teste Nestore, vrbs **Larifa**
 ætolie. Sta. ij. theb. Posthabita est larifa iugis, lariffa autē gemino ff
 est Thessalie oppidū, hinc lariffus a. um. Luca. lib. vi. Atq; olim La-
 rissa potens. ¶ Lalifio onager adhuc paruus. Mart. in xenijs. Dū **Lalifio.**
 tener est onager solaq; Lalifio matre Pascit hoc infans, sed breue
 nomen habet. ¶ Moyfes. Sedulius. Clarum videre Moyfen. **Moyfes.**
 ¶ Ocrifia mulieris nomen. Oui. vi. fast. Nāq; pater Tulli Vulcan⁹ **Ocrifia.**
 Ocrifia mater. ¶ Paradifus etiã vrbs nomē. Sido. lib. vj. Iam te **Paradif⁹**
 circūstant paradisi milia sacri, hic masculinū est ¶ Paralysis cū y **Paralysis**
 græco in tertia a paralyo. i. dissoluo, nec fit a læsio vt inepte dixit
 Alexander. Præcedente para breuiat̄ læsio longa.

Ante t corripitur, vt conditio Mar. lib. ix. Acci I aū C.
 i pe & hoc munus cōditione mala. Natalitius, saturnali-
 us, pratoritius &c. Idem lib. vj. Ad natalitias dapes vo-
 cabar, phal. est. prochyta insula. Ammodites serpentis nomē, nauit-
 ta, orbita &c. Adytū cum ygræco licet græci pducant, si Calepino
 credimus. Verg. ij. Ænei. Isq; adytis hæc tristia dicta reportat, sic cæ-
 teri. Polymitus a. um. oēs syllabas corripit teste Nestore cōtra Ri-
 gam dicentē in genesi. Quæ polymita fuit osc̄pa dādo patri, sic Mo-
 nomita, dimita, trimita. Est autē vestis polymita varioꝝ colorū,
 B b iij

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorix!

polymitarius qui poly mitas facit hexamita sex color &c. Idē dicit
Polymi Calepinus. Mithos cum i nostro sine aspirato ē filum est qd' liciū dici
tus. tur. poly cum y græco multū, mithos autē cum th aspirato & simi
Mithos. liter cum i nro tabula dicit & priorē pducit. Capella lib. ij. Nūc er
Mithos go mithos terminat infiunt. Iambic⁹ est trimeter archilochius, hoc
Lecythus vt plurima alia meū est, nam ante me ceteri omīno in his & alijs v
 errauerūt vel dubitauerunt. Alphita viri ppriū Neophitus, psely
 tus, blanditiæ licet ex blanditiū deducat. Lecythus contra Alexan
 drum Sulpitiūq; quia corripit ab Homero. viij. odyssæ teste Ne
 store Funditus &c. Notent ex generalib⁹ nota vt lacestitū etiā, licet
 quidā dicant preteritū esse tam lacesti q̄ lacestui.

Exceptio.

¶ Producentur deriuatiue forme græca in itis & ites & ita, vt leui
 tes leuitis, samarites samaritis idis, moabita moabitis idis. anacho
 rita, eremita, margarita, licet quidā chriano⁹ corripuerint palēstri
 ta, mēphitis, tauro minita & hinc tauro minitan⁹, vt samarita ama
 ritanus, to mito to mitanus, sybarita vnde sybariticus, haf bita haf
 bytes gentile nomē sic Haf byte es. mulieris nomē. Gadites gadita
lus. gaditis gaditan⁹. Oceanitis idis. Argitis andromitis &c. ¶ Pro
 ducitur quoq; in itas, h mōi nomina e nomib⁹ formata, auritus,
Cerritus. auitus, patritus, mellitus, recutitus, maritus, vnde maritare. Cerrit⁹
 gemino rr. teste Nestore quasi cereritus. i. insanus & cereris ira vexa
 tus. Hora. sat. xij. Cerritus fuit an cōmotus crimine mētis. Claudia
 nus, cōcutit & glæbas fœcundo rore maritat. seruitus vt seruitium
 corripit. Ex dictis liquet Sedulū in lib. iij. Præteriensq; viæ dñs lo
 ca samaritanę, nō recte samaritanus a. um. corripuisse, nec Sidoniū
 recte corripuisse tauro mitanus, vide i ante n in secūda exceptione
 sic prouidendū ne corripiamus abderites abderitanus &c. ¶ Pro
Titius. ducuntur noīa a verbis in titiis, veluti supposititiis, arreptitiis, cō
 mentitiis, fictitiis, surreptitiis &c. a nomibus corripitur vt patrii
 us. Mar. lib. v. Hermes supposititiis sibi ipsi est, phal. est. sic in argu
 mento Menechmo⁹. Hic fuerat auitus ille surreptitiis. Iābicus tri
 Archilo. sic in plogo eiusdē fabulę. Adoptat illum pue⁹ subrepti
 tium. similiter est iambicus trimeter archilochius, hæc & similia cau
 te cōsideranda sunt, vt tanaitic⁹ a tanaitis idis, vel a tanaites & hoc
 a tanais. Sido. in. ij. panægy. Caucasus & scythicę potoz tanaiticus
scim. yndę. ¶ Produc quoq; in itim. aduerbia a nomibus viritim. Sil
 li. xvij. Lux atrox micat & presens astare viritim. Creditur. Nomī
 na lapidū in ites quia deriuatiua sunt, ex dictis liquet. pducī, veluti
 pyrites, thonites, actites, selenites, q̄ & plura apud Priscianū in peri

hegesi leguntur. Eadem ratione pducitur forita vel forites argumē
 tationis species, vide o ante r. ¶ Aquitania regio galliē cuius po. **Aqtania**
 puli aquitani sunt. Tibul. lib. i. Hunc fore aquitanas possēt qui fun
 dere gentes. Bap. mantuanus in exhortatiōe contra infideles hoc
 vt alia cōpluscula per indiligentiā corripuit, ideo eum nec in hoc
 nec in pluribus imitabor, licet alioqui fuerit doctissimus. ¶ Aco
 nitum hærba venenifera. Oui. i. met. Lurida terribiles miscent aco. **Aconitū**
 nita nouerç. ¶ Amphitrite es. Neptuni vxor, pro mari ponit **Amphi**
 vt in eodē libro. Margine terras porregerat amphitrite. ¶ Archi **trite arch**
 ras philosophus. Propert. lib. iij. Me creat archite soboles babylo. **itas vel a**
 nius orops, ideo teste Bap. Pio indōcte dixit Sidoni. in. i. panggy.
 Quicquid anaximenes, euclides, archita, zenon, Archesilas, chry
 sippus, anaxagorasq; dederūt. ¶ Amithone. Sappho Phaoni. Vi
 lis Amithone, vilis mihi candida cidno. ¶ Agapitus quia græce **Amitho**
 π α γ α π ι τ ο σ scribitur ideo rectissime dicendū fuerat agapetus **ne.**
 testis est Valla in Ioannē. ¶ Anitia mulieris nomē, ergo etiā ani
 tius si vsq; sit. Auso. lib. i. epig. Ante quater plenū consumpsit ani
 tia lustrum. ¶ Architectus corripit vt opinor veluti archimagi. **Agapit^o**
 rus. Arator tamē ausus est pducere lib. ij. dicens. Qui fundamentis **Anitia**
 manet architectus in illis. verū in plusculis mīme imitādus est.
 ¶ Aphrodite vel a. i. Venus, ab aphros. i. spuma ex qua nata puta
 batur pducit vt reliqua in ites itis, & ita a noibus formata. ¶ Ali
 thya nymphē nomē a græcis pducit tm, licet Theodulus corripue
 rit, inepte pfecto vt multa alia inter q̄ est ptoplastus, cui^o primā p
 duci liq̄t ex elegātissimo hymno. Pāgæ lingua gloriosi preliū certa
 mis Alites ç. populi nomē. vide ballonoti o añ n. ¶ Berytus. vi
 de e ante r. ¶ Corytus, vide o ante r. at corythus. cū y græco sif **Berytus.**
 sed cū th aspirato oppidi nomē corripit sic Nestor cōtra Tortelliū **Corytus**
 qa sine aliq̄ aspiratiōe cū i nostro coritus p oppido scribi voluit.
 Verg. ænei. v. ij. Hic illū corythi tyrrhena a sede pfectū. ¶ Coritha
 æ. vel corithe es. equę nomē. vide o añ r. ¶ Catamithus cū i nro **Catami**
 & th aspirato in vltia syllaba puer quo qs abutit. a cata. i. pro & mi
 sthon preciiū, quasi p p̄cio vel mercede, ideo puer meretorius dicit
 hęc Calepin^o volēs penultimā pducit. Ego testimoniū qd̄ ille omi
 sit afferā. Auso. in epig. Aut Iouis Elysij tu catamithus eris. ¶ Co
 cytus, vide o añ c. In pap̄is videt corripit, sed suspicor esse mendā. **Cocytus**
 ¶ Castritius viri nomē Petrarcha pduxit dicēs. Si dulcis ager Liber **Castrit^o**
 tas aim Marcus Castritius amet. ¶ Corbite teste Calepio naues **Corbitæ**
 sunt onerarię, quę in summo malo p signo Corbes hñe solebant;
 Plautus. Tardiores q̄ corbite sunt etiā in tranquillo mari.

Ioannis despauterij Ninivitaë Versificatorij

- Damasitho.** ¶ Damasitho viri nomen apud Ouid. in Ibin. ¶ Ebofita mel ex arundinibus, vide e ante b. ¶ Eritus. Sidonius ad Felicem. Mulasat venerabiles eriti, phal. est. viri nomē est. ¶ Fortuitus a. um. variatur. Papi. xij. theb. Aequa & fortuito ducte quater aggerē pinne. Hora. li. ij. car. ode. xv. Nec fortuitū cernere cespitem, versus est
- Fortuitus.** ¶ alcaicus dactylicus, tui secundus pes est iambus. ¶ Gallita mulieris nomen apud Lu. sat. xij. Galerita. i. alauda, vide colō o ante l nec mirum, sit em a galerus. ¶ Hermaphroditus Mercurij ex Venere filius. Hermes Mercurius, aphroditus Venus. Mar. lib. x. Odit amantrices hermaphroditus aquas. ¶ Hyarbita viri nomen. ¶ Hyarbyte mulieris nomē apud Silliū legunt, prius habet y græcū in priā & posterius in secūda syllaba. ¶ Heraclitus philosophi nomen, quæ græce scribitur per ei diphthōgon ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ testibus Hermolao Barbaro & cū Ioāne Baptista Pio cæteris doctis vt Calepino & c. nec autoritate carent, Lucretius syllabarię structurę obseruantissimus vt ait Bapt. Pius, is in q̄ in. i. lib. ait. Heraclitus in quo dux agmina primus. adducit Pius apud Sidoniū vbi huius nomis meminuit. carmen græcū. in quo heraclitus pducit. Sidoni⁹ in. i. pang. Quicquid Pythagoras Democritus Heraclitus. Desleuit, risit, tacuit, ita legit Pius quia cōiunctio quę (quā Hermolaus barbarus hic perperā offēdit) est tollēda, qupe quū nō legat in bonis exemplarib⁹ & sensui supuacanea sit asyntheto venusti⁹ & modificati⁹ decurrēte. Fefellerūt igit Hermolaū Barbaꝝ (quę sequit⁹ est Aelius Nebrissensis) bonaꝝ lraꝝ columē. praua exemplaria. ¶ Lithyia, vide i añ a.
- Idolothytus.** ¶ Idolothytus cū th aspirato sequēte y græco dici potest idolo immolatus vel sacrificat⁹ & melius ponit in neutro genere idolothytum, pducit teste Nestore. ¶ Inuitus a. um. sic inuitare nota sunt.
- Irrito.** ¶ Irrito prorito as. Verg. li. x. Irritatq; vis; telis. i. laceffit & puocat sed irritus. i. nō ratus corripit. vt verbū. hinc factū irrito as. de quo vulgat hic Siculus. Irritat euacuat sed puocat irritat iras.
- Lusitania.** ¶ Lusitania hispanię regio. Sil. lib. iij. Hos variatus agit, lusitanūq; remotis Extractum lustris & c. ¶ Mephitis terre putor est ex ags sulphuratis & corruptis. hinc adiectiuū mephiticus a. um. Verg. li. vij. Sæuāq; exhalat opaca mephitim. ¶ Misitius viri nomen. Mar. lib. iij. Quū peteret patrie Misitius arua rauēnæ. ¶ Nouitius vide i ante c. quia per c aliqui scribunt quū rectius p t exaretur.
- Misitius.** ¶ Niciterium, vide i ante c. ¶ Nutritius, quia a lōgo supino deriuatur ideo recte dixit architrenius. Languida segnities Veneris nutritia tractat. ¶ Odites viri nomen vt onytes, sed exciderūt testimonia. ¶ Ophites, quia deriuatiuū est in ites. ¶ Oritę vide o añ r.

¶ Orithya, vide i ante a. ¶ Paraclitus, vide e ante t paracletus.
 ¶ Pampitius viri nomē in Eucharistico. Sido. ¶ Polites viri no- P āpitius
 men apud Papi. vij. theb. ¶ Pituita, vide in primis i antet. ¶ Po- Polites
 titius viri nomē. Verg. ænei. viij. Læticiq; minores Seruauere diē pri Potitus
 musq; Potitius author. ¶ Polygiton viri nomē. Auso. Thermo Polygitō
 um in folio siquis Polygitona vidit. ¶ Parasitus parasitaster, & Parasitus
 verbū parasitor aris. lu. Ad cœnā quoties parasitus venerit infans Paralyti-
 dicitur a para. i. ad vel iuxta, & siton. i. cibus vel frumentū, siteia. i. sa- cus.
 gina, nam parasiti sunt adulatores qui diuitū mensas vētris gratia
 sequuntur. ¶ Paralyticus cum y græco in tertia syllaba solutis ner-
 uis homo est, & ab Aratore pducitur. Surgens paralytice dixit Ve-
 ctorem cōponetuum. ¶ Sciblitia, vide i ante b. ¶ Therfites Therfites
 æ. viri nomen apud lu. & alios. ¶ Valitudo quidā hic excipiunt
 sed p e rectius scribit̄ valetudo a valeo vt dicit Geor. valla. lib. xij.
 cap. xij de denomiatiuis. Hora. Gratia. phama, valetudo cōtingat
 abunde. M. Manil. lib. i. Quæq; valetudo veniat. concordia quan-
 ta Bella facit.

Ante u producit̄, vt saliuā, cōniueo, Persius I añ u.
 i Veh nisi cōniues. Male aut̄ Nebrissensis p̄ indiligentiā in
 p̄teritis dicit. In. xi. prætereunt hæc. frigeo cōniueo. Sic de Niniue.
 riuo. ¶ Duo corripit̄ vt niniue vrbis nomen, & symbriuiū Symbri-
 y græcū in prima habens, flumē apud æquicolas qui sunt supra ty- uium,
 bur, & adhuc retinent nomen vt Marsus ait in illud. Sillij lib. viij.
 Symbriuiō rastrisq; domant æquicola rura. Rediuius secundam
 syllabam corripit.

Ante b corripitur, vt taprobane in perihagesi, O añ b
 licet Bapt. Mantuanus in quodam loco pduxit.

Exceptio,

¶ Iacobus lobus. October, virrobon, vtrobiq; & canobus vnde
 canobita, nūc canopus & canopita dicimus, teste Quintil. in. i. de in-
 stitut. ora. Catul. Grata canobitis incola littoribus. Petrarca in. iij.
 aphricę. Vnus vtrobiq; est, eadē mens pmanet & frons. de Virro- Canob⁹
 bon testis est Goudanus longobardi pducitur a Mantuano in ex-
 hortatione contra infideles. lobus quia fit ex iob vt iacobus ex la-
 cob, ambobus, duobus satis patet.

Ante c corripitur, vt apocope, quia græce per
 o micron scribit̄, ideo errauit in figuris Alexander dicēs O añ c
 Quod fini tollit apocopa dat paragoge, sed excusat in fi-
 guris. Notēt e lōgis negocyū, p̄foco, suffoco &c. qñqdem qñcūq;
 Cc

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij:

variant vt quando, at qñq; tantū pducā vt vbiq; Produc quoq; ppria in ocus e barbaris, qualia sunt Iodocus, Guinnocus &c. at q; græca sunt corripuntur, veluti Laodocus, demodocus &c.

Ocus in proprijs. ¶ Produc quoq; deriuatiua in ociniū, qualia sunt latrociniū, patrociniū, tyrociniū, lenociniū & siqua sunt similia, cū verbis hinc deriuatis, aut cōtra, veluti patrocinator, latrocinator, lenocinator &c. Hora. sat. iij. lib. i. Quū dicas esse pares res Furta latrocinijs & magnis parua mineris. Falce recisurū simili te. Oui. ij. de arte. Siue latociniū sub imagine calculus ibit. Manil. lib. v. Et lenociniū vitę presensq; voluptās. Oui. i. trist. Causa patrociniū non bona maior erat. Manil. lib. i. Nec tyrociniū peccet circūq; feratur. ¶ Iannocius viri nomen pducit a Philepho. ¶ Macrobius puto corripit p regulam de id cōpositione græca. Petrarcha tamē dixit in. ij. lib. epist. ad conuiciatorē. Parma æuo collapsa sui monumēta Macrobi Ostētat. ¶ Triochala pducitur in. xiiij. lib. Silli.

Ocinor.

Latrociniū.

Iannoci⁹

Triochala.

O añ d

Melodes hilarod⁹

Palinodia.

Epodos.

Exodiū.

Ante d corripitur, vt exodus.

Exceptio.

¶ Produc deriuatiua græca ab ode. i. cantus facta, veluti geodes. i. terren⁹. capnodes fumosus, thiodes sulphureus, melodes & rectius forsan p cē diphthōgon melœdes veluti melœdia & melodia. Et est melœdes dulcia carmiā canens poeta. Sido. lib. ix. Proculus melœdes insonare pulsibus. Iambicus trimeter. Hilarodus hilaris cātor, sic palinodia, sic psodia sed p cē diphthōgon psœdia recti⁹ dī, vt recti⁹ psalmœdia dī q; psalmodia. Philel. ix. v. Liber eris satyra, tres palinodia, meme Stesicho & facies. Est cōtrari⁹ cantus a palin. i. rursus, hinc est adagiū. Palinodiam canere. Epodus cōtra Sulpitiū, nam tritū ab usum nō vsus sequit, nam (vt recte ait Nestor) græce pō mega scribit. Authoritatē a Nestore omissam ego sufficiam. Sidonius ad Fœlicē. Sermonūq; sales nouūq; epodon phal. est. Terentianus. Prēmisso hexametro dulcē subnectit epodō Auso. in epig. Dactylicos, elegos choriambū carmē. epodos socci & cothurni musicā carpentis impone tuis, nā tota supellex. Vatū pio & chartea est. dicit ab epi & ode carmis gen⁹ est, de quo videbis apud Horatij interptes. Exodiū hinc nō est sed ab exo. i. extra & hodos. i. via, extrita aspiratione vt in periodus, syneresis, argyrippus, aristippus &c. Est em̄ exodiū ab exodus imminutū, & significat exitū actionis. i. cantū vel ridiculū aliqd. vel gestum quē histriōes in fine comœdię vel tragœdię, vel etiā scēnę cuiuscūq; exhibent, vt populo risum moueāt, id qd̄ q̄tidie fieri videmus a barbaris, nec aliud videt mihi voluisse, lu. in vi. sat. dicēs. Vrbic⁹ exodio risum

in mouet atellane Gestibus auto noes &c multi crediderunt ab ode de
 duci, nonnulli q̄b⁹ ipse suffragor ab exodos. Exodijs p̄cipue in atel
 lanis utebant. Nestor vult etiā erogationē significare, ab exodra
 zo. i. erogo, m̄ta dicit Nestor vide si libet. nos q̄ntitatē rite docui
 mus. ¶ Botrodū celtiberiq̄ oppidū. Mar. lib. i. epi. Et delicati dulce
 botrodi nem⁹. Iābicus trimeter est ex q̄ q̄ntitas m̄m̄li q̄t. Idē li. xij
 botrodū plateamq̄ celtiberis. phal. est. ¶ Custodio is. vt custos
 odis. custodia. ¶ Erodio vel erodius auis. p̄ ω mega scribit. teste
 Nestore. ¶ Emoda ē. oppidi nomē. Val. flac. li. vi. lūgit opes Emo
 da suas. sua signa secuti Axamatē. ¶ Emodus mōtis nomē, vide
 colis o antel. ¶ Glycerodes. i. melodes. patet. ¶ Herodes. Persius.
 Herodis venere dies. ¶ Hierode sacri cātores, patet, vt melodes.
 At herodotus corripit. ¶ Herodion & herodianus vt herodes.
 ¶ Laodoc⁹, vide a ante o. ¶ Nebrodes mōticuli nomē ex q̄ nascit̄
 hymera. Sil. xiiij. Nebrodes gemini nutrit diuortia fontis. ¶ Oro
 des viri nomē. Verg. x. ænei. facit altus Orodes. ¶ Thermodon
 cū th aspirato fluuij nomen est. Verg. ænei. ix. Quales threiciē quū
 flumina Thermodōtis, hic Seruius ait thermodoon & p̄ syncopā
 thermodon. Ego ꝑo nondū inueni ꝑsum in q̄ necessario sit tetra
 syllabū, nam p̄dictus ꝑsus est spōdaicus, ideo nūq̄ dixero sc̄dam
 corripit. Prif. in perihe. Inf Amazonidas thermodō marti⁹ amnis.
 eodē mō Oui. vt videre potes in halys a añ l. Sil. li. ij. Thermodon
 tiaca munita in plia pelta. Idē li. viij. Perstrepit & tellus & Amazoni
 us thermodon. ¶ O ante f nō inueni si inueniat volūt corripit.

Botrodū

Erodus.

Emoda.

Emodus

Herodes.

Persius.

Herodis

Herodion

herodianus

herodes.

Orodes.

Thermodon

thermodon.

Ante g corripit, vt syllogismus a Sidonio in O añ g
 docte productū dicente in. i. pang. Quæ vel Aristoteles Syllogit⁹
 parūtus mēbra loquendi Argumentosis dat retia syllo
 gismis, Author huius rei est Hermolaus Barbarus vt in præfatiōe
 vidim⁹. Technolog⁹ de artib⁹ loq̄ns, hūc ineptū vulg⁹ artistam

Exceptio.

(vocat.

¶ Produc agoge. i. ductio, vñ isagoge, synagoga, pagoga, p̄dago
 gus &c. q̄b⁹ adde Bagog⁹ viri nomē teste Goudano. Octogita fa
 Bagog⁹.
 ale occurret. Tolostobogi teste Hermolao i q̄ntū Plinij ca. xxxij.

Ante l corripitur, vt Neapolis, & quicquid est O añ L

o a polis. i. vrbs. cōsulor autē p̄ducitur vt simplex solor.

Exceptio.

¶ Producentē deducta a poleo. i. vendo qualia sunt bybliopola, li
 broꝝ v̄ditor, byblios cū y gr̄co in priā. i. liber. Ph armacopola,
 myropola medicamētoꝝ v̄nguētōꝝ v̄ditor. sic ychthyopola

C c ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

lathanopola &c. Mart. in apophoretis de Lucano. Sunt quidā qui me dicunt nō esse poetā. Sed q̄ me vēdit bybliopola puta t. Horat. Ambubaiarū collegiapharmacopole. Produc similiter monocōlon. dicolon. tricolon & cætera a colo n. i. membrū. vide in primis o ante l errauit in his Nebriffensis. ¶ Aetolia ætolus & quicq̄d hinc est. Oui. in. iij. amor. Nec tanti Calidon nec tota ætolia tanti. Ver. ænei xi. Non erit auxilio nobis ætolus & arpi. Hora. epist. xix. Aetolis onerata plagis, mendose legi ætolij. Sil. lib. xij. Aetolos interfuit haud ignobile nomē, mēdose vulgo habet ætolidas, licet ita Marfus legat. p̄ appulis q̄bus Diomedes impauit. ætolus. Stat. vi. theb. Ergo vbi luctandi iuuenes anīosa citauit Glōria terrificos humeris ætolus amictus. Exui. de Tydeo loquit̄ Diomedis patrē. ¶ Aeschatocolicon vltimā paginā & libri finem dicim⁹, teste Do. mitio. Mart. li. ij. Spectas aeschatocolicon seuere, phal. est. scribit̄ cū æ diphthongo & ch aspirato in sc̄da syllaba. sit p̄culdubio a colō. id est membrū. ¶ Capitoliū vnde capitolinus tā p̄prium q̄ ap̄ pellatiū. Oui. xv. me. Frustraq̄ erit illa minata. Seruitura suo capi tolia nostra canopo. ¶ Cymolus cū y græco vrbis nomen, vñ cymolius a. um. Oui. vñ. me. Hinc humilē myconō cretosaq̄ rura cymoli. Florentēq̄ cythnon. scyrō. planāq̄ seriphon. hic n̄ in cyth non liquefcit. ¶ Deolis nymphē nomē, teste Goudano. ¶ Gēo/ lophus dictū est in regula de o in cōpositione, p̄ducit̄ teste Nestore apud Theocritum in. i. edyllio, & interpretat̄ terrē tumulus, gēa est terra, lophos vero tumulus. ¶ Idolum qa græce p̄ ω scribit̄ vt doctissimi q̄q̄ testant̄, & (vt Nestor ait) p̄ducit̄ ab Homero. x. xij. iliados, & (vt Bebelius notauit ap̄ Lactantiū) in v̄su sibiyllæ p̄du citur, id rectissime custodit̄ diuinus poeta Bapt. Mantuanus in pa negy. Roberti dicens, Verū etiam qui vana sacris idola p̄phanis Et fragiles coluere deos, græce habet ei diphthogon in prima syllabā ideo cū Alexandro male cōcessit Verulanus primā idolatra corri pi, nā p̄ syllabas quinq̄ idololatra dicendū est, multi chr̄ianoꝝ in his defecerunt a lingua græca. Sedulius vir doctissimus recte dixit. lib. v. Nec mix̄ si iura dei gens impia vitet. Imperiūq̄ neget semp̄ quæ idola adamauit, Lucos dilexit, simili nam more furentes. Tūc coluere Baal nunc elegere Barrabā. Ita est in Sedulio quē ego vidi, non (vt Nebriffensis offendit) Idola dilexit &c. non recte autē Pru dentius. in psycmachia. Quosq̄ viros nō ira fremens non idola bello. Cedere cōpulerant saltatrix ebria flectit, & Alexander. Idola dicta dei. Et Rigā in libris Numeroꝝ. In terram sanctā deus impat̄ idola tolli. Et Arator li. i. Idola tot Romæ mūdo collecta subactō.

Byblio
pola.
Pharmo
copola.
Aetolia.

Aescha
tocolico

Cymol⁹

Deolis.
Gēolo
phus.
Idolum

Bebelius.

¶ Iollas viri nomē opinor Il geminare. At Iole es. mulieris nomē corripit. vt hierosolyma. licet Petrarca ausus sit. pducere. nā corripitur vt simplex solēmi. ¶ Mausolus vir cuius sepulchrū mauso-
 lēum dicit. vide cares a ante r. ¶ Mediolanū. Ausonius. Et mediolani mira omnia copia rerū. ¶ Neobole mulieris nomē. dicit autē a neos. i. nouus. & bolos p. mega. i. glæba vel fundus. dicit hoc Mācinellus in illud Hora. li. iij. ode. xij. Studiū au fert neobole liparci nitor hebrei. versus est Ionicus a minori. habens. iij. ionicos a minori. ¶ Pactolus fluuius. vide durius u ante r. ¶ Phicolus viri nomē a phicoli teste Nebrissensi. ¶ Præstolor (vt Bebelius Goudanusq; cū alijs multis volūt) author est nō satis idoneus Riga quē sequar dum doctiorē inuenero dicētem in vita Crispini & Crispiniani. Non præstolaſ habitū priuatio per quē. sic Sulpitius in quē ait Badius. Et subsolanus præstolor clausaq; pola. ideo non imitabor eū qui dicit. Præstolor interdū meditorq; exordior atq; Ordior. Calepinus nisi liber mēdosus sit voluit corripit. tu pducito tantum. ¶ Subsolanus ventus pducitur quia dicit sic nam sole oriente subnasci videtur. ¶ Timolus. vide regulā positionis.

Mausolus

neobole

Pactolus

Subsolanus.

o añ m.

Ante m corripitur. vt Ptolomæus. a Petrarca male productū. Hebdomas. Riga in Daniele. Septem sic annos hebdomas vna facit. Idē alibi male dicit Septimalux celebris. hebdomada septima festis.

Exceptio.

¶ Produc noīa neutri generis veluti amomū. cinamomū. vt patet ex græco versu quē ex Dionysio citat Nestor apud Mart li. vi. vbi quidā male habēt. Qd' semp casia cinamomoq; legi debet. Quod semp casiaq; cinnamomoq; phal. est. Abdome. Axioma. i. enunciatio scribit em græce p. mega. ideo nec in hoc nec in plusculis imitabor Capellā dicentē lib. iij. Aduenit & scholicū prestruit axioma. Tolle hippomanes. sodomū. epitoma vt sodoma. epitome. pto-
 tomus & q; qd est a tome. i. incisio. Notent cōposita e longis agnomē. ignomis. ignomina. & e barbaris deducta Abesalomus. Esromus &c. ¶ Cenomani apud iuniores tantū inuenio qui variant Gaguinus. Ah frustra obloqris cenomani principis aulā Ibis &c. Bapt. cōtra infideles. Cenomani acres. & nō ignobile semen. Eugeni veteris. & gens antiqua Liburni. Carni & Medoaci q; cognomina seruat Flumē &c. ¶ Ithome es. cū th aspirato arx Messeniæ Ithome vrbis teste Nestore. licet nōnulli libri p n. ithone habeāt nō ithome Papi. iij. theb. Planaq; Messeniæ mōtanaq; nutrit ithome. ¶ Ithomus cū th aspirato mōus nomē. quē alij ithonū alij ithymū cum y

Axioma

Cenomania.

Ithomus

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

græco in sc̄a vocat̄, sed optimi & correctissimi codices h̄nt ithom̄
mū, apud Catul. in Argonaut. Qd̄ tibi si sc̄ti cōfesserit incola itho
mi. Ibidem. Vnigenaq; simul cultricem montis ithomi. ¶ Geo
metra, vide æ diphthongon ante o.

○ añn

Ante n̄ producit̄, vt Hieronymus, contractis

duabus breuib⁹ in vnā longā vt sit in monychus, siq̄ dē
interpretat̄ sac̄rū nomē. Politianus, Tertius aonijs satur ille

Hieronymus v̄ndis. Coucionor q̄a fit a cōcio onis, noīe. Persona
licet p̄sono verbū corripiā. Obsoniū & p̄inde verbū obsono vel
or. cōtra Sulpi. pluresq; Hora. in. ij. sat. lib. i. Om̄ia cōductis coemēs
obsonia nūmis. sic Iuue. Mart. &c. ¶ Antiphona cōtra indoctos

Anti
phona

q̄d̄ patet ex silr̄ cōpositis, euphonia, symphonia, q̄a phone. i. vox
scribit̄ gr̄ce p̄ ω mega. Hora. in arte poetica, Vt gratas inter mēfas
symphonia discors. Est aut̄ antiphona vox reciproca duob⁹ cho
ris alternatim canētib⁹. Ergo vt recte notauit vir doctissim⁹ An

Phona
scus.

tonius Nebris, nō docte satis Sidonius corripuit phonaſcus dicens
in morte Claud. lib. iij. epist. Psalmor̄ hic moderator & phona
ſcus, phal. est. Phonaſcus aut̄ is dicit̄ q̄ p̄nunciatiōis est magister &
vocis moderator a phoneo. i. loquor. Trigonus, tetragonus, ago

Tetrago
nus.

Trigon⁹

nus, & quicq̄d est a gonia. i. angulus, nā gr̄ce p̄ ω mega scribit̄ur.
Itaq; recte dixit diuin⁹ poeta Faustus de sc̄a victoria Neapolita
na. Corpora seu steterint tētragonis ducta figuris. M. Manil. lib. i.

Lanigeriq; notat fines clarūq; trigonū. Idem li. ij. Est quecūq; tamē
dicunt̄ signa trigona. sic alibi sepe, hic fuit tpe Ouidij, Propertij &c.
q̄a scripsit ad Octauij Augustū, ideo nō imitabor Aufoniū gallij
a latinis interī deficientē. Vt in his libris manifeste declaro, vt quū
de nūero ternario dic̄. Per trinas species trigonor̄ linea currit. Nec
ſeq̄r Capellā in. ij. lib. dicentē. Trigon⁹ recuruet, circulusq; torq̄at.

Est iābic⁹ trimeter. Iu. Antoni gladios &c. apocope est, Ineptē autē
Petrar. in. iij. epist. li. de ortu Marci iunioris. Cui se lux tertia Marc⁹
Aggregat Antoni⁹. Ibidē. Antonius Marcusq; p̄ium &c. Heu q̄n
tos errores semiauit vn⁹ de p̄prijs error. ¶ Hipponax poetę no
men, vñ carmē hipponactiū dicit̄. Rufin⁹ vñ hipponax hoc me
tro ſepi⁹ author. Notent̄ oblig, nā alij p̄ducunt, alij corripit̄. Pro
ducunt̄ q̄dē, croton onis. trigon onis. & cetera in cremētis declara
ta. Mar. li. iij. Seu teutū cæroma teris trepidū ve trigona. Variant̄

Hippo
nax

orion, egeonq; añ enucleata. Corripunt̄ ꝑo pluria vt dixi ve
luti theutō onis. vñ theutonici. Calepin⁹ principiū aspirat, biston
onis, vñ bistonia, & adiectiuū bistonius. ia. iij. Agmō onis. vñ ag
monides patronymicū & viri nomen apud Oui. in. iij. fast. Cion
onis, thraciæ populus, Mygdon onis, cum y gr̄co vñ Mygdo

Ex obli
qs corre
ptis deri
uata.

onis, thraciæ populus, Mygdon onis, cum y gr̄co vñ Mygdo

nia regio, macedon onis. vñ Macedonia regio. Aufon onis. vñde
 Aufonia & aufonius ppruū & appellatiuū. ¶ Chelidon onis. vñ
 Chelidonia. Paphagon onis. vñ paphagonia. Thelegon onis.
 Mæon onis. vñ Mæonia. Pæon onis. vñ Pæonia regio & herba
 Aemō vel Hēmō vñ hæmonia, vel æmonia recti⁹ sine aspiratōe.
 Aragō onis. vñ Aragonia. Lingō onis. vñ Lingonia. lingonicus,
 talia sunt innūera, nō regta sed autoritate verē noscēda. Pepon Pepones
 onis. etiā corripit a Philel. in. iij. ix. Spirit⁹ ac crepit⁹ peponū ficof.
 (q̄ recentēs.)

Exceptio.

¶ Corripiunt a phone vñ phonos qñ significat cædē, vt Tisiphōe Phonos
 vna furia; ab vltiōe mortis dicta, nā iūsis est vltio vel pœna. Oui. in cōpositi
 iij. me. Tisiphōe canos vt erat turbata capillos Mouit. Nebropho tis.
 nos canis nomē, interpretat ceruicē occisor. Nebris ceru⁹ ē. vide æ Tisiphōe
 añ l. Lælaps. Persephone. i. pserpina &c. Corripe q̄q; cōposita a go Nebro
 ny. i. genu vel gen⁹, & filius vel foet⁹. vt chryfogon⁹ aureus filius. phonos.
 Antigone⁹ aduersus & cōtrarius fili⁹, sic Antigone, Erigone, Calli Gony in
 gone &c. lu. sat. vi. Sunt q̄ Chryfogonū cātare vetēt. viri nomē est cōpositis
 ¶ Aponus Venetię vicus iuxta Patauiū Liuī patria. Mar. li. i. Cēsē Aponus
 apona Liuio suo tellus, Scazō est. adiectiuū est aponus a. um Luca.
 li. viij. Colle sedēs aponus terris vbi fumiger exit. ¶ Autonoe es. autonoe.
 Cadmi filia. Oui. iij. met. Saucius ille tamē fer opem matertera dix. Aphro
 it Autonoe. ¶ Aphronitrū p regulā generalē de o incōpositis vt nitrum.
 pdonom⁹. Sardo myx licet hic breues duę in vnā coeāt, chirono
 mos dionysius mazonom⁹ & plura. Mar. in apop. Spuma vocor
 nitrū dicor & aphronitrū. ¶ Apolloni⁹ rhetoris nomē apd Mar. Apollo
 li. v. Ante salutabat rhetor Apollonius, ita hñt libri q̄s vidi licet cū nius.
 Calderino Nestor Apollodorus legat, qd̄ mihi nō sit verisise, q̄
 hoc nomē a Martiale pducit li. i. Apollodoro plaudit imbifer Ni
 lus. Scazon est. q̄ re inepte dixit Macer dicit Apollodorus qd̄ pelle
 re posset abortū. Itaq; apd Mart. diuersi sunt rhetores Apollodo
 rus & Apollonius. Apollodo; rhetorē vel poetā Martial⁹ laudat
 Apolloniū deridet &c. Aliē dixit Bapt. Tu q̄q; cēlestes imitās Apol
 lonia nymphā. ¶ Atroni⁹ viri nomē in. x. enei. vide e añ a nealces. atronius
 ¶ Arsiōne mulieris nomē apd Luca. li. x. ¶ Aconitū, vide i ante t. Arsiōne.
 ¶ Alcyone sine aspiratiōe teste cū Merula Nestore, & si cū aspiratio Alcyone
 ne principij Tortellius scribi rectius putet, mulier est & auis, q̄ etiā
 hæc alcion onis. dicit & alcedo. m̄sta dicit Nestor. Oui. xi. met. Incu
 bat alcyone pendētibus eq̄re nidis. Idē. Ceycis in ore nulla nisi Al
 cyone est. ¶ Ballonoti vel bellonoti ppli. Sido. in. ij. paneg. Ballo
 notus, rugus, burgūdio vesus, alites. sic apd Vale. flac. lib. vi. Ballono
 ti.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

- Coctonum.** ¶ Coctonum sed pluraliter magis dicitur coctona orum. & sunt ficti quidam. Mart. Paruaque cum canis venerunt coctona prunis.
- Chione.** ¶ Chione meretricis nomen apud Mart. frequens. ¶ Eurygone mulieris nomen cum y greco. iij. met. ¶ Epimone figuræ nomen teste Calepino. ¶ Erichthonius interpretatur terra. eris lis est, chthonios cum ch & th. aspiratis in vna syllaba terra dicitur, hinc Chthonius viri nomen apud Oui. xij. met. qui in met. ij. ait. Pallas Erichthonium prolem sine matre creatam. Clauferat Actæo texta de vimine cista. ¶ Edonis ut sidonis in tremetis patet. ¶ Heliomone mulieris nomen. viij. æneï. ¶ Hermione mulieris nomen. Mar. lib. iij. Dic mihi quid simile est Thais & Hermione. Hermonia vero vrbs in mari egeæ ut dicit Calderinus, sine dubio producit. Verg. in circe hinc sinus hinc statio contra patet Hermiona. ¶ Halcyone vide alcyone. ¶ Hipona, vide in. ij. li. regulam de re in compositis. ¶ Hylonome. ¶ Hylonome es. proprium mulieris apud Ouid. xij. met. Abstulit Hylonome &c. cum y greco. ¶ Harmonia vide i ante a. ¶ Harmonicus commune & proprium. ¶ Illioneus viri nomen apud Verg. frequens ut Illione mulieris nomen. ¶ Ionium, vide i ante o. ¶ Leuconia quia Aleucon ut Macedonia a macedon. ¶ Mandonius viri nomen cuius socius cæso fuit. Sil. li. iij. Mandonius populis, domitorque insignis equorum. Imperitat cæso. Meriones, vide e ante r.
- Mandonius.** ¶ Mycone es. vel myconos i. cum y greco vna cycladum, vide i ante p seriphos. ¶ Matrona fluuij nomen, vide e ante q. sequana. pro muliere maritata notum est produci. ¶ Mamonæ. ¶ Manonyx utrumque ponit Verulanus. ¶ Pleione Atlantis vxor, vide i ante a matrona plades. ¶ Paretonium oppidum & portus ægypti, hinc paretonium a. um. i. egyptius. Sil. li. iij. Quasque paretonio glomerant littore tur-
- Paretonium.** ¶ Peletonium oppidum, unde peletonius cœ & proprium. vi. um. de u ante p. Erygdopus. ¶ Pannonia regio, forsitan a viri nomine Pannononis. hinc Pannonus Pannonicus Pannonis idis. Stat. v. syl. An iuga Pannonie, mutatoresque domorum. Sauromatas quatuor. Idem.
- Pannonia.** pri. syl. Pannoniusque ferox. ¶ Phæmonoe, vide e ante m.
- O ante p.** ¶ Ante p corripitur, ut atropos parce nomen. Merope es. in sule nomen, licet in Calepino dicatur produci. Iope puelle nomen, at Ioppe portus & vrbs positum producit, teste Exceptio. (Tortellio :
- Antropos.** ¶ Antropos. i. homo, græce p̄ mega in secunda syllaba scribitur. hinc utimur antropophagi cum th aspirato in secunda syllaba. homines sunt humana carne visitantes. Apantropos inhumanus, apantropia inhumanitas, anthropophormite, heretici qui deum in sua essentia

membra habere putant, vnde anthropophormitica hæresis. ¶ Misanthropus hoim osor qui hoim congressionē fugit, misus odiū est. Misogyneia mulierū odium. ¶ Asopus asopiū, vide a añ s. ¶ Aefopus. Hora. Filius Aefopi. ridendus est versiculus, Aefopus vel Isopus est hæba sed elopus dat bona verba. ¶ Aerope sine diphthongo tetrasyllabū non pducit contra quendā, vide e diphthongon ante r. ¶ Cleophas viri apostolici nomē q̄a teste Goudano græce p̄ ω mega scribit̄. ¶ Canopus astrū & egypti vrbs, vnde canopita. Proper. lib. iij. Scilicet incesti meretrix regina canopi Vna Philippo sanguine adusta nota. Capella lib. viij. cōtra veterū autoritatē solus ausus est corripere, mīme in hoc & in plusculis imitandus dicens. Ignoto canopes sese infert fulgidus astro, nec potest accētus græcus iuuare, rōne cuius Sulpitius cū nōnullis alijs inepte credit syllabā natura breuē posse interdū p̄duci, vt in Verg. Sc. an audebūt epiros corripere, audebūt opinor, sed rem sine veterum autoritate edunt, ideo eiusmodi grāmaticis minime credo. ¶ Conopeum a conops vt in clementis dictū est, sed hoc addendum est conopiū p̄nultima breui etiā dici, vt dēdaleū & dēdaliū Proper. li. iij. Fœdasq; tarpeio conopia tradere saxo, hic Beroaldus ait conopeū gen⁹ retis siue tentorij ad culices arcendos, q̄bus plurimū vtunt̄ egyptij. Aliqui libri male habent canopea. Canopus aut̄ Menelai classis gubernator s̄i p̄ducit̄, q̄a inde prius dictū volunt. ¶ Crotopus argiuor̄ rex. Papi. theb. i. Pergrens nr̄i tecta haud opulēta Crotopi. ¶ Europa mulier & terræ ps, vide a añ c. Pasiphae. Epopeus nauta in delphinū vsus a Baccho. Oui. iij. met. Anior̄ hortator epopeus. ¶ Hyfopus velum, vide in primis. ¶ Inopus fluuij nomē Val. flac. Tū fugit oē Cobyli lat⁹ & fatis tibi Tiphy negatum. Partheniū ante alios, criuic̄ q̄ credit̄ amnis Fid⁹ & inopis materna gratior vnda, vbi mēdose legiū inopie teste Hermolao in primū caput sextilibri Plinij de naturali historia. ¶ Iopas cytharædi nomē, Verg. i. enei. Cythara crinit⁹ Iopas Personat aurata, scribit̄ vnico p̄ teste Tortellio. ¶ Leucopetra. Prif. in perihē. Ad leucopetra. ¶ Me- tropon rupis nomē interpretat̄ frōs. In eo. lib. Pro merito gran criu dixerē metopō. ¶ Rhodopis nymphę nomē teste Bebelio. At rhodope mōtis nomē corripit̄. ¶ Prosopos. i. p̄sona. Prosopopaxia p̄sonę fictio. Mar. li. vi. Comcedi tres sūt, sed amat tua Paula lupce Quatuor & cophō paula, p̄sopō amat. i. occultā p̄sonā, multa dicit Merula. ¶ Pyropus lapis, Oui. li. ij. me. Clara micāte auro flāmasq;

cleophas
canopus

conopeū

crotop⁹

Europa,
Epopeus

Inopus

Iopas.
Leucopetra.

Metopō.

Proso-
pos.

Pyrop⁹:

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoræ!

Sinope. imitante pyropo. ¶ Sinope es. cum i nostro vrbs cappadociæ
Sinopis. hinc sinopis idis. terra quedam rubea & sinopica rubica apud Vi
 &ruuium lib. vij. Hierony. in Hieremia facit laquearia cedrina pin
 gitq; sinopide. interpretes quid sit nō explicant vt in annotationi
 bus docuit Beroaldus. Vale. flac. lib. v. Assyrios complexa sinus
Sinope. stat opima sinope Nympha prius. Sinopeus viri nomē. Oui. in. i.
 de ponto. Non doluit patria cynicus procul esse synopeus. Legit
 em sedes attica terra tuas. ¶ Siopē es. silentium. hinc aposiopilis
Siopē. vide maria in vocali ante vocalem. ¶ Theophilus theophila
 theophorus naturaliter corripuntur. vt theodorus &c. aliquādo
 tamē pducuntur. quia h cōsonantis vim interim putat obtinere.
 Mart. lib. vij. Hęc est illa tibi pmissa theophili cani. vocatius est a
 canius. Idem lib. x. Inter splendorū theophorūq; phal. est.

O añ q O ante q corripitur. si inueniat. producituro vero si alio
 qui. Lucre. lib. iij. Incolumis q; quis alioqui candidus orbis. sic Hora.
 sat. iij. lib. i. Siquis erat dignus describi q; malus aut fur. Q; moech
 us foret aut sicarius aut alioqui Famosus multa cum libertate nota
 bant. vtroq; pducitur quia abltus est. vel ex hoc aduerbiū. Preco
 quus autē corripitur vt coquo. Mart. in xenijs. Vilia maternis fura
 mus preco qua ramis. sic alloquor vt loquor &c.

O añ r. Ante r corripitur. vt roboro as. promōtorium
 Ouid. x v. met. Inde legit capreas pmōtorijq; Mineræ.
 Exceptio.

Doron ¶ Producentur deriuata a lōgis vt Maioranus viri pprium apd
 Sidoniū. adoreus. olorinus & deriuatiua in orus a. um. & orius a.
 um. vt sonorus cōsistoriū apud Sidoniū in laude Narbonis. pre
 torius. senatorius quia a pretoris senatoris gtis fiunt. ¶ Produ
Isidorus. cuntur cōposita a doron. i. palmus vel donū cōtra indoctos. inter
 quos est Macer veluti Apollodorus. isidorus. cassidorus. heliodo
 rus. ideo male dicit pantheō. Corpus Heliodori fodiunt abeuntq;
 latenter. vbi in gto heliodori ter peccat ineptissime. luue. sat. vi. Tō
 foris damno tantū rapit Heliodorus. sic eudora. pandora. metro
 dorus. tetradorō. pentadorō &c. luue. sat. vij. Artem scindēs theo
 dori. Clau. Nil iam theodore relicū est. Sido. in. iij. pangg. Tu theo
 dore venis quoniā pietate ppinqui. Idem corripuit licēter theodo
Dio. ride in quo eum nō imitabor. ga in multis a veteribus defecit. Au
 sonius in epig. Languenti Marco dixit Diodorus aruspex. Ad vi
 tam nō plus sex superesse dies. Verg. iij. ænei. Nam polidorus ego
 Mart. Artemidorus amat calliodorus arat &c.

¶ Achoreus cum eu diphthongo post ch aspiratum viri nomē
 Luca. lib. viij. Pellææ coiere domus quos inter Achoreus. ¶ An Achore^s
 thores per n cōsonantem ante th aspiratum viri nomen. Verg. x. Antho-
 ænei. Hercules authorem comitē qui missus ab argis. Hæserat Euan res.
 dro. ¶ Aurora notū est. Ouid Euris ad auroram &c. ¶ Cy Cyterus.
 terus cum y græco sine aspiratiōe, mons asiæ minoris teste Solino
 nō Macedoniae europeæ, vt cōtra Seruium docet Beroaldus. Est
 etiam Phryxi filius, vnde Cytorū oppidum nomē accepit. Verg.
 ij. geor. Et iuuat vndantem buxo spectare Cytorū. ¶ Cro^{tior}
 viri nomen in. v. Vale. flacci primā syllaba correpta. ¶ Chry^{tior}
 soloras apud Philel in quinta primæ correptis primā & secūda nō
 recte si a chryfos. i. aurum deriuetur. ¶ Cyboriū cum y græco in Cyboriū
 prima vt cybus teste Nestore, a cybisis. i. pera, quia cybū pera feri-
 mus, nō a capio vt indocti putant. Hora. lib. ij. car. ode. vij. Cybo-
 ria exple Funde capacibus. versus est alcaicus dactylicus. Quidam
 volunt ipsos cibos esse, alij poma quedā alexandrina. ¶ Diotes
 viri nomē. Verg. ænei. v. Regius egregia Priami de stirpe Diotes. Diotes.
 ¶ Helorus fluuius e Pachyno fluēs inter saxa, ideo clamosus dicit. Helorus.
 Sil. li. xiiij. Clamosus helorus. Finis est hexametri, Helorus etiā vr-
 bis nomē est teste Ptolomeo. ¶ Lycoras viri nomen. Calphur. Lycoras.
 ecloga vij. O piger o duro iam durior axe lycora, cum y græco. Lycoris.
 ¶ Lycoris idis. nomē mulieris cū y græco in prima. Mart. li. viij. In-
 genium galli pulchra Lycoris erat. ¶ Lycoreus cū y græco & eu Lycorias
 diphthōgo, vnde lycorides actūs lycorea pducit apud Papi. in vij.
 theb. ¶ Lycorias etiā cum y græco in priā gtō adis. pducit apud
 Verg. iij. geor. nymphæ nomē est. ¶ Meteorus a. um. i. sublimis, Meteor^s
 suspensus, subleuatus. vnde meteora orum. libri quidā Aristotelis
 vbi de rebus in aere suspēsis & accēsis agit. Meteorologus q de hu-
 iusmodi rebus tractat, scribit p ω mega teste Calepino. ¶ Opori
 nos, vide i ante m chimerinos. ¶ Pelorus mōs, vide a ante c pa-
 thynus. ¶ Pelorus viri nomē apud Sil. lib. xvi. ¶ Peloris idis, Peloris
 piscis. Mart. lib. x. Et fatuā summa cœnare pelorida mēsa. ¶ Risa-
 mori celtiberiæ populi vt ait Domitius in hūc phaleucitū Mar. lib.
 iij. Tutelāq; chorosq; risamor. Ergo syncopa est p risamororū
 nisi ntūs sit risami. ¶ Sertorius viri nomē. Luca. lib. ij. Quiq; feros
 mouit Sertorius exul iberos. ¶ Sycomorus cum y græco arbor
 interpretatū ficus facua, sycos cū y græco ficus est, moros fatu^s, vnde
 morio. sycos aut primā pducit, ergo etiā sycomorus & sycophan-
 ta. Mart. Quadringenta secat qui dicit sycamerice. i. ficos, diuide.
 ¶ Trichora orum. sunt ædificia tribus pinnis surgētia, teste Domi-
 tio in primū syl. Papii vbi pducitur. trichora^s

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

O añ s   o   Ante s producitur, vt metamorphosis, quia teste Nebrissenſi per ω mega ſcribitur, vt antiptolis, teſte Mancinel. Ioseph apud Iuencū a Riga male correptū.

Exceptio.

Ambrosius. ¶ Ambrosia & Ambrosius interpretat̃ immortalitas vel immortalis quod dei propriū est, a. i. sine brotos mortalis, m euphonię causa interponit. Mart. Iuppiter ambrosia satur est & nec̃are viuit. lu. sat. vi. Accipis vxorē de qua cytharædus Echion, Aut glaphyrus fiat pater Ambrosiusue chorales. sic apud Vale. flac. li. iij.

Ambrosius. ¶ Ambrosius viri nomē aut cognomen apud Faustum. ¶ Cynosura huc non pertinet, quia s in ſecūda ſyllaba ſeruat cum y græco, interptatur canis cauda, cynos canis est, vra cauda. Est autē vrsa minor. Luca. lib. viij. Arctophylax ppiorq; mari cynosura fertur. ¶ Eboſita vide e ante b. Eleemoſyna. ¶ Ennoſigeus Neptunus quia terram concutit. enno. i. quatio. gęa est terra. lu. ſaty. x.

Genosus. ¶ Iplum cōpedibus qui vinxerat Ennoſigeū. ¶ Genosus epiſti fluxuius. Luca. lib. v. Aut genosum nunc ſole niues Nunc imbre ſolutę precipitant. ¶ Leucosia inſulę nomē corripitur a Sillio li. viij.

Leucosia. ¶ Oui. xv. met. Leucosiamq; petit. ¶ Mnemoſyne, vide e ante m. ¶ Pandrosos puellę nomē ſecundę declinatiōis apud Ouid. in. ij. met. Pãdrosos atq; herſe & c. ¶ Petosiris, vide i ante r: ¶ Symposium, vide o antet ſympotes. ¶ Sophroſyne & euphroſyne quia græce per o micron ſcribūtur. ¶ Syracosius, vide e ante c.

Pandrosos. ¶ Theodosius Mantuanus quodam in loco pduxit Claudianus corripit duabus primis ſyllabis per ſynæreſin in vnā longam cōtractis vt lib. i. in Rufinū. Quas cęlo Iuppiter arcet Theodoſius terris en aurea naſcitur ætas, ſicidem alibi ſemper. Sic quoq; Sidonius in. ij. pangg. Ex quo theodoſius cōmunia iura fugato reddit authoris fratri ergo variatur, niſi Claudianū preſeras Baptiſte.

O añ t   o   Ante t producitur, vt aptotum, diptotum, monoptoton, ho mœoptoton & cętera aptolis. i. caſus, contra Verulanū Nebriffenſem & Tubingenſem, quia ſcribuntur græce per ω mega, teſte doctiſſimo viro Antonio Mancinello cui mecum aſtipulantur doctiſſimi grāmatici Calepinus, Baſiliuſq;.

Deltotō. ¶ Deltoton ſignum cęleſte triangulū a littera delta ſic dictum. M. Manil. lib. i. Cōſpicitur paribus deltoton nomine ſidus. Cęſar in Arato. Hunc aries iuxta medium deltoton habebit. Male itaque Bartholomæus Colonienſis ad Theodoricum Viſenſem ita ſcribens, Et puer anguitenens & deltoton atque ſagitta.

Errauit idem pluribus veluti philosophia, pulices philosophus rudimenta prestat. Intra procyon argo geometria Aratru. Nimum forem logus si omi neotericoz vitia vellem psequi, quisq; p se facile deprehendet, si cognouerit hos nostros libellos. ¶ Lithostrotos vel lithostrothon cu i latino in prima syllaba & th aspirato in secunda syllaba, a lithos. i. lapis, & strotos sine aspiratiōe vlla. i. stratos. per omega teste Nestore, dicitur pavimentu lapideum, nec fit ex greco lithos & latino stratu contra Tortelliu, nec dicitur lycostratos vt inepti legunt in euangelio, quia hoc si vsq; repiret significaret lupoz exercitu, nam lycos p y graecu lupo est. stratos exercitus. Scriptura itaq; recta est. Et sedit pro tribunali in loco qui dicitur lithostrotos contra Vgutione Mamotrectu &c. Varro. Citru auz, miniu, emblema aut lithostroton aspiciabatur.

Exceptio.

¶ Corripe coposita a dotos. i. datus, vt herodotus, eudotus, zenodotus, que sunt viroz ppria. Antidotu contra venena medicamentum. Auso. in epi. Antidotu sumet qui sociata bibet. Sido. in laude Narbonis. Torrēs Herodotus tonans Homerus, phal. est. Teudotus apud Oui. i. libide, sic theodotus. ¶ Corripe a graeco potes. i. potior, vt sympotes, copotor, cenopotes, hydropotes, Archipotes & quicqd est tale aliud. Mart. lib. i. Misomnemoma sympoten pille. phal. est. i. odi memorē compotorem o pille Philel. in. ij. ij. Me nimis extollis, nimiū me laudibus ornas, sic similis deriuatiōis noia habetia o añs vt symposiu, conuiuuiū, symposiarcha princeps vel dñs couiuij. Archiposia idem. symposiastes couiuator. ¶ Notetur p regulā generalē de o in copositis nota, veluti ptotomus, leucothoe, zelotypus, dorotheus, timotheus, tymothoe, idothee &c. ¶ Acrota viri nomē. Oui. xiiij. met. de quo remulusq; ferox Acrota sunt geniti. ¶ Abrotanu hærba. Luca. lib. ix. Abrotanu & lo genascētis cornua cerui. Ballonoti, vide o ante n. ¶ Coprotinus id est stercorarius teste Goudano. ¶ Deiotarus, vide racipalis ante c. euronotus, quia fit a notus, vt ostrogothus & vesogothus a gorhus. ¶ Gulgata apud diuum Cyprianu in carmie de cruce Hippotas viri nomē teste Goudano. ¶ Oenotria, cenotri, cenotri, cenotrius. Verg. Oenotrii coluere viri. ¶ Onocrotalus auis quēdā. Mar. li. xi. Turpe rauēnatis guttur onocrotali. ¶ Sibotes viri nomē. Vale. flac. li. vi. Sustulit & gladio sibotes ferit vltia teli. O ante u raro inuenio preterq; in pprijs apud christiana nostm inueta, vt Lodouicus, Genouefa q penultima solū pducit.

lithostrotos.

Herodotus.

antidotu

Archipotes,

Acrota
Abrotanum
Ballo.

Oenotria.
Onocrotalus.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorix:

Clodoueus in epigrāmate quodam in historia francorū quā Garguinus cōposuit vltimā solum corripuit.

V añ b   **Añ b** corripit, vt lugubris, Hora, li. ij, car, ode, i.
 v   Qui gurgis aut q̄ flumina lugubris, alcaicus dactylicus est. Delubrū vt quidam volunt, Sed Aldus vult tantū p̄ duci, qđ tutius est donec correptio inueniatur.

Exceptio.

**Ambu-
baiz.** ¶ Ambubaix tibicinæ lingua syrorū, alij dici volunt ab an. i. circū quasi circum baiaz locum amoenissimū versari solite. Hora, sat. ij. Ambubaiarū collegia pharmacopolæ. ¶ Anubis is, vel idis, interpretat canis, fuit ægyptiorū deus, & (vt volunt) Mercurij cognomen. Necq; a nubes dicit vt sompniat Vgutio, Verg. Omnigenūq; deum mōstra & latrator Anubis. ¶ Insuber teste Bebelio Badioq; amnis est. ¶ Connubiū variat vt dictū est Corruba, vi de o ante r corābla. ¶ Saluber cōtra ineptos, Alexander, Syluester celebr acerq; celerq; saluber, Oui, in. ij, li. de arte aman. Vt fauas coeptis Phœbe saluber ades. Solubilis & volubilis etiā pducunt p̄ regulam quā posuimus in medijs in i ante b. Oui, Passibus ambiguis fortuna volubilis errat.

V añ c   **Ante c** producitur, vt pann utius, sambacus & sabucus. Nanferenus ait, Cōueniet tenere radix decocta sabuci, Patucius. i. Ianus a patēdo apud Ouid, in. i. fast.

Exceptio.

¶ Volucer volucris tam fixū q̄ mobile & apud Philel. viri nomē Petrucius, Sed marullus pducit, & credo p̄ petrutius citius scribi. Enucleo, bardocuculus, educare, corripim⁹ q̄ a breuib⁹ sunt.

V añ d   **Ante d** producitur, vt testudo notent e breuib⁹ bus, Dispudet, repudiū. i. ob rem pudendā recusatio, Seneca in Medea Repudia thalamis q̄ viæ linques modo: Est Iābicus trimeter, Erudo, erudio, eadē de causa corripitūtur cōtūdi alibi dictū est. V ante f in simplici nō reperio, si vsq; est dicunt corripit, vt carnufex vetuste pro carnifex.

V añ g   **Ante g** producit, vt lanugo, sanguisuga a nllō docto corripit, q̄ a fugo, notent e breuib⁹, vt cōiugiū

V añ L   **Ante l** corripit, vt singulus a, um, vnde singulati & singillati. i. p̄ singla, prius hexametru non ingredit ideo apđ Lucretiū, mēdose legit singulati p̄ singillati, veluti li. ij. Nec singillati corpuseca quęq; vapores. Idē li. iij. Nec singillatim p̄nt secreta videri, at sine n̄ sigillatim a sigillū est, vt rem prin-

ceps sigillatū mādauit ingrere. Notent gemiata vt Catullus, Lucul^l
 lus, autullus, pactullus, culullus vas, cucullus vestis & auis quæ cu^l **Cuculus**
 culus sapius dicit. Mart. Quis plures cuculus cantauerit annos. **Cucullus**

Exceptio

¶ Produc noia deriuatiua in vlis. q̄lia sunt tribulis, cōtribulis, edul^l
 curul, sic eduliū. Hora. sat. iij. li. ij. Vineā sūmittit capreas nec semp
 edulos & c. ¶ Producant a dulos. i. seru^l, ga gr̄ce p̄ ov diphthōgō **Dulos**
 scribit, vt hieroduli, philodul^l, theodul^l, pseudodulus, nā pseudū
 lus iminutū est nō cōpositū, hieroduli sunt sacrorū mīstri & c. Pro
 duc q̄q; cōposita a bule. i. consiliū, vt hęc p̄pa cherobul^l, archibul^l
 pasibul^l, pasia. i. oīs, thrasylbul^l, cleobul^l. Auso. in epig. Arma sup **Bule i cō**
 ucheris qd̄ thrasylbē tua. Sido. in. i. pang. Lindiē q̄ cleobule canis **positis.**
 modus optim^l esto. Bapūst. Pius affert hexametru grecū vbi pdu
 citur. Metron men cleobulos olindios eipen ariston. id sic transfert.
 Optima mēsurā est Cleobulus Lindius in fit. ¶ Apulia, vide a añ
 p, sed appulus corripit. ¶ Amulius viri nomē, Ouid. iij. fast. Hoc
 vbi cognouit cōtemptor Amulius æqui. ¶ Adulor qd̄ veteres **Amuli^l**
 adulo as. dixere. Auienus in Arato vetuste locut^l est dicēs. Caru
 lus accedēs diti loca flumie adulat. ¶ Adulescens p̄ adolescens, sed
 libentius p̄ u dixero, licet forsan ita dicai vt vpilio p̄ opilio. Nota **Adule**
 uit id ante me Politian^l, licet putauerā me primū locum vbi pdu **scens.**
 cit notauisse. Ver. i. ciri, At leuis ille de^l cui semp adulescētū. Querit
 ex oī v̄borū iuria dicto, v̄sus por ē spōdic^l. At. ij. geor. Ac dū p̄
 ma nouis adolescit frōdib^l etas. ¶ Getulia getul^l, vide æ diphthō
 gon añ t. ¶ Iulus, vide finē li. i. ¶ Peculiū v̄n peculiaris Ver. nec cu
 ra pecli. ¶ Portula, vide a añ c. ¶ Torcular. Riga in Luca. Exerit tur
 rim torclar fodit in illa, p̄pter hūc mīme authoritatis viri Nestor **Torclar**
 vult pduci. Sulpiti^l v̄o ga a torculū sit vult corripī, sic Ferett^l ve
 luti a speculū speclar. his libētū credo q̄ Petro Rige. q̄q; d̄ vsq; di
 cant Priscianus, Tortellis & Antonius Nebrissen.

Ante m producitur, vt legumen, argumentum

v

Exceptio,

v añ m^l

¶ Corripiunt noia in mentū a v̄bis scd̄e documētū, no
 cumentū, monumentū, & antiq̄ in qb^l u p̄ i locat, veluti optum^l
 maxum^l, decum^l, & māifesto e breuib^l deducta, vt a tumeo cōtu
 max cōtumelia. Oui. i. met. Et documēta dam^l q̄ sum^l origie nati;
 Verg. vi. ænei. Illa hęc monumēta reliquit. Mart. lib. ix. Sed tu syl
 laba contumax repugnas, phal. est. Hora. in epodo ode. xi. Nec cō
 tumelie graues. Iāb. di. ¶ Autumo v̄ndecūq; sit. Autumat hęc po
 pulos hęc magnos formula reges, hoc dicit Hora. saty. iij. lib. ij. **autumo^l**

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Nigidius figulus voluit esse a p̄positione ab & verbo estimo. Aut comedō nō autumedon dicit̄. licet ita nōnulli dicāt. author Tortel.
- Colu-
mella.** ¶ Columella viri nomē. & apud veteres appellatiuū p̄ seruo maioris dñi. vt docet Merula apud Martiale li. xi. Afferentē illud Lucillij Lucilli Columella hic situs metrophanes. p̄trometer ȳsus est. & dicitur s̄ in s̄. tus. ¶ Columē p̄ colimen hinc incolumis. i. sanus. Sil. lib. xv. Ausonij columen regni. lu. Incolumi troia Priamus venisset ad v̄bras. ¶ Cucuma. vide a ante c. otaçilius. ¶ Cucumis. Verg. in coppa. Et pendet iūco cæruleus cucumis. ¶ Crustumium oppidi nomen apud Sil. lib. viij. & fluuij nomē apud Luca. lib. ij. vide metaurus. e ante t ab oppido dicitur crustumia poma. Verg. lib. ij. Ḡor. Crustumijs syrijsq; piris grauibuscq; volemis. ¶ Crustumē & pluraliter tantū crustumeri orum. teste Seruio. oppidi nomen. vide atina a ante t. ¶ Emolumentū. i. fructus & vtilitas. lu. sat. iij. Honestis nullus in vrbe locus. nulla emolumenta laborū. ¶ Irrumo as. inhoneste rei verbū. ab in & rima. teste Merula vel in & ruma vt vult Calderinus Mart. lib. ij. Quę faciat duo sunt irrumat aut futuit. Incolumis vide columen. ¶ Lucumo viri nomē. vnde Lucumedi & lucumones Thusci sunt. Etiā est fluuij nomen. Auso. ad theonē. Anticyrāq; bibas Samij Lucumonis ad amnē. Ibidem p̄duxit priores in notuitale & secundā in bellicani & trihorra orum. ¶ Pactumeius pueri nomē Hora. in epodo. ode. xvij. Tuus venter Pactumeius & tuo cruore rubros obstetrix pannos lauit. Sunt iā bici trimetri. ¶ Posthumus p̄priū & appellatiuū. sic posthumus. posthumian⁹. Mar. Dic mihi cras istd Posthume quando venit. (vide eante a.
- Emolu-
mētum.
Irrumo.**
- Lucumo**
- Pactu-
meius.**
- V añ N.** V ante n producit̄. vt lacuna. sed corripitur albunea
- V añ p** Ante p corripit̄. vt Centurupe oppidum Sicilia. Sil. li. xij. Necnon e vertice largo Centurupe.
- v** Exceptio.
- Arupin⁹** ¶ Arupinus. Tibul. lib. iij. Testis arupinus & paup̄ natus in armis
- Erigdu-
pus.** ¶ Erigdupus viri nomē. Oui. xij. met. Veste peletonius macareus in pectus adacta Strauit Erigdupum memini et venabula condi ¶ Marsupium. Prudentius in psyco. Tineis etiam marsupia crebris. Exesa & virides obducta ærugine nummos.
- Marsupi-
um.**
- V añ r** Anter p̄ducit̄. vt Iturçi populi Syriae malefici
- v** Verg. ij. ḡor. bona bello Cornus Iturços taxi torquent in arcus. Goudanus male credidit iturçi primā p̄ducere. Hetruria vide e ante t. ergo indocte dixit Petrarca in vi. a phricæ

Hetruriæq; latus spatioq; breuissima gorgon. Pœnuria cōtra quē
dam, vide œ diphthōgon ante n.

Exceptio.

¶ Corripe verba meditatiuæ formæ, & in vrio similia, veluti dictu
rio, luxurio & quicqd simile est, vnde luxuria, luxuries &c. esuries
esuritio &c. Sed produca ligurio is. abligurio, scaturio. Hora. sat. iij.
ll. ij. Puer vnctis Tractauit calicē manibus dum furta ligurit. Auso.
in epig. Eunus syrisus niguinū liguritor. Scazō est. Ligurire pprie
teste Donato in Eunuchū Terentij, est eleganter & more senū mul
to fastidio suauiora quæq; degustare, a ligy. i. suaue apud græcos,
hinc abligurire, & abliguritare. Author priapœ. Cuni vermiculo
scaturientes, phal. est. Recte itaq; Prudētius ait. Petra dei iussu potū
largita scaturit. Alanus & Matthæus cum pluribus inepte corripū
tūt. ¶ Anxurus Iuppiter apud Cāpanos, quia illic imberbis iu
uenis colebat. quasi sine rasura, a sine est, pyreno rado, n littera eu
phōniæ causa interponit. Ibidem colebatur Feronia. i. Iuno adhuc
virguncula. Potest q; dici ab aneu. i. sine & pyros nouacula. Ver.
vij. ænei. Quis Iuppiter anxurus aruis, Præsides & viridi gaudens.
Feronia luco. hinc anxur oppidum, anxuro Ioui dicatū. ¶ Bitu
riges vel bituri populi galliæ, vide in cremētis saxo. onis. ¶ Camu
rus. i. curuus. Anienus in Arato. Sic camuris ardet ptractib; haud
tibi signis Perquirēda alijs, sic Vergilius cæteriq;. ¶ Centuripe
exemplū fuit in u ante p. ¶ Centuria, centurio onis. sic vt ego pu
to Decurio. Ideo nō docte ait vir alio qui peritissimus Sedulius in
hymno. Orat salutē seruulo Flexus genui centurio. Iambici dimetri
sunt. Mart. Encolpus domini ceturionis amor. Persius. hic aliq; de
gente hircosa centurionū. Sido. in. iij. paneg. Non tibi ceturias aux
populare parauit. ¶ Lemures, vide e ante p. Aesep; sed lemuria
pduces. Ouis. fast. v. Ritus erat veteris nocturna lemuria sacri, dice
bant primo Remurra a Remo Romuli fratre vt Ouis ait inder ml.
verso lemuria. Erant autē quædam quiritū visiones. ¶ Luxuria
iam dictū est. ¶ Liguria vel ligus vel ligur uris. sic viri ppriū ligu
rinus. Mart. lib. iij. Circa te ligurine solitudo, phal. est. ¶ Mamuri
us viri nōmen variat, correptionē vide in a ante m. Proper. li. viij.
At tibi Mamuri formæ cælator athenæ. hinc mamurianus cōmune
& ppriū. ¶ Masurius iuris cōsulti nomen. Persius. Excepto si qd
masuri rubrica vetauit. Bebelius testat græce dici μάσουριος. māsu
rius per oy diphthōgon, ideo secundā syllabam apud Athenæum
pducit, q; circa nōnulli legunt. Excepto qd mānsuri rubrica vetauit
Est aut apocope masurij vel māsurij. ¶ Myuron apd Terentianū.

Vrio.

Ligurio.

Anxur;
Bituriges
Camur;

Lemuria;

Ligurin;
Mamuri
us.

Masuri;

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- Palphurius.** ¶ Palphurius viri nomen. Iu. sat. iij. Si quid Palphurio si credimus armillato. ¶ Purpura. Idem. purpura vendit Causidici. ¶ Sabura viri nomē, vide a ante b. ¶ Satura oppidū apud Sil. li. viij. ¶ Saturea hærba est singulare primæ, vel plurale secundæ quidā putat esse thymbrā, sed fallunt, ut liquet ex xi. lib. Colu. dic. Et saturea thymi referens thymbræq; saporē. Mar. lib. iij. Sed nihil erucæ faciunt bulliq; salaces. Improba nec. psunt iam saturea tibi nomē. sumptū est a petulcis satyris ut canit Macer. ¶ Saturo as, ut satur vri. ¶ Saturio, vide a ante t. ¶ Sciurus contra primitiui naturā, quia est animal cauda totū corpus tegens. scia. i. vmbra, & vra cauda, q; hac sibi vmbra faciat. Mart. lib. v. Inamabilis sciurus & infrequens phœnix. Scazon est, sed forte absumiit s veteri more. ¶ Tuguriū. Verg. Pauperis & tuguri congestū cespite culmen. ¶ Vulturius et vulturis is. i. vultur. Catul. Suscitat & cano vulturū capiti. Ennius Vulturis insyluis miserum mandebat homonem.
- Sciurus.**
- Vulturio.**
- V a n f.** Ante s pducit vt Medusa, Creusa. Exceptio:
Bladusia. ¶ Blandusia e tegiūcula Sabinoꝝ, vbi erat Horati agellus. Hora. li. iij. car. ode. xij. O fons blandusiæ splēdidior vitro. asclep. est. ¶ Brundusiū Italiæ oppidū. Hora. sat. v. Brundusium longe finis charteq; vieq;. ¶ Canusiū italię oppidū, hinc canusinus & canusinatus. Hora. sat. v. lib. i. Nam canusi lapidosus aque non ditior vrna, apocope p. canusij. Iuue. sat. vi. Pastores & ouem canusinā vlnosq; salernas. Mart. lib. ix. ut canusinatus nostro syrus asfere sudet. ¶ Cadusij, vide a ante d. ¶ Ebusus viri nomen. Vergi. xij. enei. Venienti Ebuso plagamq; ferēti Occupat, os flāmis. ¶ Ebusus insula variatur, sed rectius pducitur, quia in perihēgesi vbi dicit. Hinc frāgitur æquore ebusos, plura sunt cōtra veterum authoritatē nimis licēter vsurpata, vt sæpe indicavi. Itaq; rectius imitabimur Silliū italicū dicentē in li. iij. lamq; ebusus phœnissa mouet, mouet artabrus arma. ¶ Perusinus cōtra primitiui naturam, nam Perugia Hetrurię oppidū pducitur. Propert. lib. i. Si Perusina tibi patriæ sint nota sepulchra, Italiæ duris funera tēporibus. Mart. lib. iij. Turgentisq; lacus Perusięq; phal. est. ¶ Syracusius non corripit, sed syracosius vide a ante c. ¶ Venusinus a venusia Dauniorū colonia variat. Iuue. sat. i. Hæc ego nō credam venusina digna lucerna. Hora. sat. i. lib. ij. Nam venusinus arat finem sub vtrūq; colonus. Iu. sat. vi. Malo Venusinā q; te Cornelia mater Gracchorū. ¶ Volusius viri nomē. Iu. sat. xv. Quis nescit Volusi bithynice qualia demens Aegyptus portenta colat, vtū est. ¶ Volusus viri nomē, vide i ante p. miplus.
- Brundusium.**
- Canusium.**
- Ebusus.**
- Perusio.**
- Venusio.**
- Volusio.**

Ante t producitur, vt actutum præputium. **lur:**
v sat. vi. Impatiensq; morę pauet & preputia ducit. Arator **V añ t:**
 lib. ij. Præputia ferro Circumcide libens & fœdera nocte
 supna. Male autē Riga. Nato pputium mox aufert sephora dicēs.
 ¶ Confuto, refuto cōtra imperitos. Verg. lib. xij. Quid cetera dicet
 Italia, ad mortē si te (fors dicta refutet) Prodiderim, natam & cō-
 nubia nra petentē. Sidoni⁹ ad Fœlicē. Nostre Terpsichores iocū re-
 futās, phal. est. Lucre. lib. ij. Ne fingere motus Obliq̄s videamur &
 id res vera refutet. Idē li. iij. An cōfutabunt nares oculi q̄q; vincēt.
 notent e breuib⁹ cōposita, vt cōcutio, pcutio, recutit⁹, obrutus & c.

Exceptio.

¶ Arbutus arbor, vnde arbuteus a. um. Oui. i. met. Arbuteos foret⁹ **Arbutus**
 montanaq; fraga legebat. ¶ Defrutū. Papi. iij. fyl. Dulci defruta
 vel lufosa cœno, phal. est. ¶ Diurnus a. um. Oui. in lbin. Cor- **Diutius**
 pore lustrauit nō diurna suo. At cōparatiuus diutius pducitur a
 Vergilio nisi mendosus est liber in Diris, vbi dicit. Istius atq; vtinā
 facti mea culpa magistra Prima foret, letho mihi vita diutius esset.
 Quā mea non vllō morere tēpore phama. ¶ Minutius viri no **Minuti⁹**
 men. Sil. lib. vij. Si factis nondū minutio te canta pbare. Erudiet.
 fortuna meis.

Ante v corripit, vt Pacuius viri nomē. **V añ u**
v li. xi. Attonitusq; legis terrai frugiferai, Actius & quicqd
 Pacuiusq; vomunt. Persius. Sunt quos Pacuiosq; &
 verrucosa more Antiope. Petrarcha nullā ppriorū rationē hīs
 indocte dixit in ortu Marci Iunioris li. epist. ij. Sin ardua rura vide
 re Pieridūq; audire modos, pacuius almū Sinet iter Marc⁹. ¶ La
 nuuiū oppidum Latij, vide a ante n. hinc lanuinus a. um. p quib⁹
 in Catullo & Propertio ineptissime legit lauiniū & lauinus. author
 est Philip. Beroaldus in Propertio. Et tantū de primis medijsq; sylla-
 bis p dei nostri Iesu christi gratiā dixisse sufficiat. Nūc eodem duce
 de vltimis, vt poterimus, acutissime & breuissime dicemus.

Vltimarum syllabarum quantitas.

A in vltimis.

Declinatum breuia, sed protrahe sextū
 Et quintum cuius rectus producitur, & mna
a Producunt nostri quædam muliebria græca
 In recto, vt tegea, sine teste nihil volo tale.
 Non declinatum produc. ita cum quia demptis
 Dd ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

Et puta non verbo Ginta melius loco longum

Postea & vltra leges cum contra curta licenter.

¶ Vltima syllaba noscitur posita vt post, ast, est, amant. Diphthong
go vt heu, musc, Regula vt a declinatū corripit, vt musa, arma, nū
& vti casus, loquimur de declinatōe per casus nō p tēpora quę cō
iugatio dicit. Si nomē poetice p aduerbio sumat, noīs quantitatē
seruat. Verg. in buco. Nouimus & qui te transuersa tuētibus hircis,
trāsuerse aliud est si penitus fuerit aduerbiū vt vna. ¶ Ab hac re
gula tollitur ablti quia pducunt, vt musa, mea, lecta, & vti a ntis
pductis veluti ænea, anchisa, atla, testis est Seruius in illd Verg. Cla
massent vltittus hyla. hyla omnesonarēt. Verg. iij. ænei. Cōiugio
Anchisa Veneris dignate supbo. Eiusmodi vtūs in a, ab es, rarus
est in prima declinatione, quia potest ntūs in a desinere & ita vtūs
corripit, de vtō. Hora. in sat. Ne qshūauisse velit Aiacē Atrida ve
tas, cur de ntō. Proper. Non nita Dardanio gauisus atrida triūpho.
Verg. x. ænei. Aenea vigilia & velis immitte rudētes. Oui. meta. iij.
Tempus atla veniet &c. Abltūs ora videt corripit apud Sil. italicū.
lib. iij. A t puer obesse generat⁹ in ora sagunthi Bis fenos lunæ nō
dum cōpleuerat orbis. Petrus Marsus ait, in ora. i. in regiōe sagun
thina. Ego autē opinor ora esse acti casus p̄is nūeri ab os oris &c.
& ita sensus est puer generatus in. i. ad, hoc est iuxta ora sagūthi ob
fesse. i. natus, ppe Sagūthum. ¶ Mna monosyllabū cuiuscūq; ca
sus sit pducit, teste Sulpitio, mallem poeticū testimoniū, at dissylla
bum mīna normā custodit. ¶ Geōmetra, poeta, planeta & siles
votiui tantū corripim⁹, licet geōmetres, poetes, planetes &c. le
gantur, quia ab es vtū in a nullū corripimus sine latini poetę testi
monio. ¶ A in ntō græco scēminini generis a nris corripit, licet
illi pducāt, veluti scylla, medea, lerna &c. quosdā tamē ntōs nri p
duxerūt ad imitationē græcorū, sic tamē vt aliqua cesurax locum
habeat, ideo nihil tale pducemus sine autoritate, idq; faciem⁹ ra
rissime, quia poterūt in e terminari, vt tegea vel tegee, nemea vel ne
mee. Sta. iij. theb. Dat nemea comites. Ibidē Non tegea nō ipsa deo
vocat alite foelix Cylleng. Idē in vi. Te plāgeret argos Te Nemea
nibi lerna comas Larissaq; supplex. Iterū i. iij. Quos pylos & dubijs
Malea vitata carinis. Oui in epist. Mittit hypermestra de tot modo
fratribus vni. Cice. in Arato. Electra Steropeq; simul sanctissima
Maja. Iuēcus. Nō maria genitrix nō fratrū nota ppago est. A in
omibus p casum nō declinatis pducit, vt clama, frustra, p̄teia, su
pra. Luca. lib. ij. Frustraq; rogatus tātum pducit, nam apud lu. nō
aduerbiū frustra sed nomē frustra legēdum est cōtra Nestorem, sic

Ora.

A in ntō
græco.

Frustra.

in sat. iij. Quod nudū ac frustra rogātem, Nemo cibo, nemo hos-
 pitio recto q; iuuabit. Nebrissēsis tamē dicit in Auieno corripī. Imā
 vehunt celi luxit dum frustra frequēter, vereor ne mēdum, q; ipse
 Auienum diligēter plegi, nec tñ hoc notauī. Tu igit semp pducito.
 ¶ Corripitūtur autē ita, & quia vt notū est, Bebelius dicit quia a Ne-
 nio pducī, is poeta intercidit ante Horatij sēculū, ideo dictum Be-
 belij dubiū est, nam ceteri corripitū quos seqmur, puta aduerbiū
 Persius hoc puta nō iustū est. ¶ Numeralia in ginta rectius pdu-
 cūtur, nam vbi vidētur corripī Nebrissēsis credit mēdam esse, ve
 luti apud Marti. lib. xij. Sexaginta teras quū limina mane senator,
 p sexagena. Et apd eūdem. Mutua quod nobis ter qnquaginta de-
 disti, p qnquagena, & apud Iuue. Quadringēta dedit Gracchus se-
 fertia dotē. Manifesta est mēda p quadraginta, hęc dicta Nebris-
 sensis si vera sunt oportebit multos poetas emēdare, nam triginta
 videt corripī apud Maniliū, vide a ante d. quadra. Bapu. Mant. eiz
 usmodi noia sine dubio corripuit, vide v ante c ducēti, sed p neote-
 ricos grāmaticos forsan deceptus est. Sulpitius etiā credidit hęc so-
 lum pducī, Nestor autē variari, sed testūmoniū eius friuolū est, q; a
 ex Macro dicēte. De folijs eius triginta recētia tolles. Propter dicta
 placet mihi ginta tātum pducī vt cetera indeclinabilia Genta & ge-
 na tantum corripī. Iuue. Quadringenta tibi siquis deus aut similis
 dijs. Martia. Quadringenta tibi non sunt cherestrate surge. Idem.
 Quadringēta secat qui dicat sycamerice. i. ficos diuide. ¶ Eadem
 ablitū tantū pducit, vide in lib. i. circa synalōphā. Verg. i. ænei. Tri-
 ginta magnos voluēdis mensibus orbis. vij. ænei. Triginta capitū
 foetus enixa iacebit. Petronius arbiter. Sanguine romano sexagintaq;
 triūphos. Produc quoq; pterea, interea, antea, postea, contra, vltra,
 bis tamē inuenio cōtra corripī, vereor ne mēda sit, tu solū pducito
 Lucre. lib. i. Ne forte hęc p se cogāt nos cōtra fateri. M. Manil. li. ij.
 Contra iacet cācer patulā distent⁹ in aluū. Iu. Vltra sauro matas & c.
 sic ceteri, ideo nō imitabor Serenū nec in hoc nec in plusculis dicē-
 tem. Cura nihil pdest nec ducit vltra cicatrix. dico hoc ex grāmati-
 cis, quia Serenum & Petroniū nō legi. ¶ Postea, frequēs est apd
 Ouidiū & semp corripit, sed volūt esse ofonē veluti. i. fast. Postea
 mirabar cur nō sine litibus esset Ille dies. ¶ Antea in. i. ænei. nō ad-
 uerbiū vel coniūctio est, sed actūs ab Anteus viri pprio, cōtra qf-
 dam vt recte docet Seruius grāmaticorū princeps. Ah vah pducī

Ginta:

Cōtra:
Vltra:

Postea:

E in vltimis. (to solum.

e Breuia, primę produc & nomina quintę

D d iij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoriæ.

Cum natis, addes pluralia cuncta secunda.
Iunge doce & socias, monasyllaba longa repono,
Inclinatiuas præter, male cum bene dempto.
Omnia produces aduerbia si qua secunda
Præstiterit, summiq; gradus aduerbia quæuis
Sunt ferme atq; fere producta, quibus dabis ohe.

E in vtis
& abltis
tertiæ.

¶ E corripit, vt docere, ganymede, Oreste, Hercule, achille, Vlysse,
& similes vocatiui & ablti tertie contra slium Nebrissensem & ali
os plurimos. Mart. lib. v. Cur mitis apto Respicias ore Iouẽ. De ga
nymede loquor. Persius. O si sub rastro crepet argenti mihi serua
dextro Hercule pupillũ ne vtiã quẽ proximus hæres Impello
expũgã. Proper. lib. i. Quicq; tuas pauis fregit achille domos. Mar.
lib. ij. Humane facis hermenõ superbe, phal. est. Oui. i. trist. Fecerũt
furis tristis Oreste tuæ. vbi aliqui habẽt Oresta, nusq; certe eiusmõ
ablatiui & vocatiui tertie declinatiõis pducitur, quicquid dicat Sul
pitius & Ferretus, atq; ipse deniq; Priscianus. Etem hi omes vnico ar
gumẽto, eoq; adeo infirmo tutatur se. Luca. li. viij. Signaq; ab Eu
phrate cum parthis capta sequentẽ id inq; valde debile est, quia (vt
Nestor ait) euphrates e. primẽ declinatiõis esse potest vel euphras
tes is. tertie vel euphrate, es. teste Calepino. Adde q; cæsura licẽtia
locum habere possit vt apud Verg. in grauiã, & apud Ouid. Nil
opus est morte p me sed amore fideq;. Et Tibullum. Et canis arẽte
terreat arua siti, ita dicit se legisse in emẽdatissimis codicibus Bebeli
us, adducẽs quoq; illud ex Moreto. Et referat clausa q; puidet ostia
clauẽ. Sic defendi potest illud Lucretij. Imbribus aut tabe mẽbro
ambusta vacillent, nam apud veteres tabe extra cæsura nusq; pdu
citur, ideo non variari sed corripitãtum dixero. Luca. lib. viij. Ta
be fouens bustũ. Idem lib. vi. Tracta dure scunt tabe medullẽ, sic cæ
teri. Cæsura autẽ licẽtia & si vitãda sit frequẽs, iuxta illud Terentia.
Nec tanta in metris venia concedit vti, nõ est tamẽ penitus refugien
da si parce fiat in magnis opib; etiã si in vocalẽ desinat, vt iam
patuit, multo autẽ magis in pentemimeri si in consonantẽ desinat,
vt patet ex li. i. nostro, nõ pigebit pluscula testimonia afferre. Verg.
Si pereõ manibus hominũ perijisse iurabit. Idem. Ecce trahebat a
tẽplo adytisq; Mineruẽ. Luca. iij. Ethiopũq; teris alieno gurgite
cãmpos. Iterũ Verg. Emicat Euryalus & munere lætus amici. Sil.
Palladio betis vmbratus tẽpora lauro. Hora. Ne quis humasse ve
lit Aiacem, Atrida vetas cur. Oui. Atq; vtiã viuat & nõ moriat
in illis, Idem, Et qua tu biberis, hac ego parte bibam, Idem. Mentis

Tabe.

inops rapitur vt quos audire solemus. Idem. Arte leuis currus, arte
 regendus amor. Verg. Nō te nullius exercent numinis iræ. Prop.
 Nunc tu siue legis vmbrosæ flumina syluæ sic multe alia leges, etiã
 in alio carnis genere. Hora. Angulus ridet vbi nō hymetto. Sap.
 phicū est, vt apud eūdem. Doctē sermonis vtriusq; linguæ. Idem.
 Q; si quicqd arat impiger appulus. Asclepiadēū est. Ergo vt sum
 matim dicā, ablatiui & vocatiui tertiæ in e desinētes tantū corripi
 untur, vt hermogene, aristotele &c. Euphrate in Lucano vel primæ
 declinatiōis est, vel cæsura licentia excusat. ¶ Ein prima & qnta
 declinatiōe in quocūq; casu reperit, pducit. vt parasceue, anchise Noia i e
 vtiūs & abltūs specie, die, re. hinc hodie, pridie, postridie, quotidie, primæ &
 quare. Oui. i. met. Officioq; pedū nymphe cōtenta duorū Erigitur quintæ.
 nam dicit nymphe es. vel nympha ē. Oui. viij. met. Cūq; pheretia
 de & hyanteo Iolao. Ideo indoctē dixit Sido. in epitha. Polemij. Tu
 Mitylene satus cognoscis Pittace tēpus. Luca. lib. i. Hesperiam calpe mitylene
 summoue impleuit atlante. abltūs est a ntō calpe es. qd̄ nomē mō
 tis, vrbis, & insulæ est, sed de monte loquūtur fere poetæ. Pro eodē Calpe.
 dicit. hæc calpes huius calpis per tertiā teste Georgio valla. lib. xxxi.
 cap. xxi. & hinc abltūs calpe corripit apud Rufum festū, vide titā in
 i ante t. Et apd̄ Iuue. xiiij. sat. Aequora trāsiliit sed lōge calpe relicta
 Placethæc Placentini opinio magis q̄ Prisciani & alior; qui puta
 runt apud Iuue. esse systolen. ¶ Produc quoq; pluralia in e. vt ce
 te, tempe, mele, Catul. Cōfestim peneos adit viridantia tēpe, Tēpe Eplurale
 quæ syluæ cingūt sup̄ impēdentes. Secundus vsus est spōdaicus. Val. Tempe.
 flac. lib. viij. Cerneret & tempe viridi luctantia fumo. Hora. li. i. car.
 ode. xxi. vos tempe tonidē tollite laudibus. asclep. est. Oui. i. met. Syl
 ua, vocāt tempe p quæ Peneus ab imo &c. Sil. li. xi. Subito emicue
 re per vndas. Ad murmur cete toto exultantia ponto. Lucre. lib. ij.
 Ne tu forte putes ferrē stridentis acerbū, Horrorē constare clemen Cete
 tis leuibus æque. Atq; mele musæ p chordas organicaq;. Idem in
 eodē. Et cygnæa mele phœbeaq; dedala chordis Carmina cōsimi Mele:
 li oppressa rōne silerent. Martianus Capella a melos in plura, me
 la ptulit dicēs lib. ij. Tu vatū mela dulcibus camcenis, phal. est. Hęc Mel.
 qualiacūq; mea sunt quia de his ante me nullus meminit, vt neq;
 de multis alijs, quod vehemēter miror, de nomibus quintæ notio
 ra sunt testimonia q̄ quæ a nobis pbenē. Mar. lib. i. Cœnares hodie
 Procille mecum, phal. est. Idem alibi. Vxorē quare lo cupletē duce
 re nolim Quæritis, vxori nubere nolo meæ. Ausonius. Nisi liber
 mendosus sit corripuit ablatiui die dicens. Hoc die mercatus cras
 cytharædus eris, nolito imitari.

Ioannis despaulerij Niniuitæ Versificatorij.

Fame.

Doce &
similis
Cauē.

Vale.

Mono-
syllaba.

Aduer-
bia in e.

Male.

¶ Fames nunc tertiæ est, olim fuit quæque, ut Gel. lib. viij. docuit. Hinc
mâlit abltûs fame quæ corripere potes, pductio tamē est frequētior.
Tibul. li. i. Ipsa fame stimulatē furens. Oui. viij. met. lamq; fame pa-
trias alti; voragine vētris Attenuarat opes. Verg. ænei. vi. Obij-
cit, ille fame rapida terra guttura pandēs. ¶ Produciū omnis scda
p̄sona vocis actiue, singularis numeri, p̄sentis tēporis, secūdæ cōiū-
gatiōis, impatiui modi, ut doce mone &c. Q. autē caue frequētius
corripit q̄ p̄duci in omifere poeta inueniat ideo est, q̄ olim cauo,
vido, vulgo & alia quædā dicebāt p̄ tertiā, nūc fulgeo, video, ca-
ueo, p̄ secūdā dicimus. A tertiā tamē aliquæ p̄sonæ māsere, nam
caue quilibet corripere potest, adeo est frequēs Horatius. Vale vale
caue ne titubēs mādātāq; frāgas. Oui. i. trist. Tu caue defendas. Pro-
pertius, Tu caue ne tristi cupias pugnare puellę. Cice. in Arato hoc.
Cauē te p̄ōto studeas cōmittere mensæ, sic cæteri. Persius, Sed quid
opus teneras mordaci radere vero Auriculas vide sis ne maiorū
tibi forte Limina frigescāt. Cato. Hoc vide ne rursus leuitatis cri-
mine dāmnēs, sic scato p̄ scateo quōdam dixere. Lucret. li. v. Et par-
tim pleno scatere atq; erūpere campo. Vale dico etiā hanc ob cau-
sam variat. Oui. i. trist. Sæpe valedictō rursus sum multa locutus.
In eodem. Idq; qd̄ ignotifaciūt valedicere saltē. ¶ Monosyllaba
p̄ducūtur, ut me, te, se, de. Hinc demūtur coniūctiōnes encliticę q̄,
ve, ne, & in cōpositis quisq; nōne &c. Quę nomē & vch̄ interiectio
per diphthogon p̄ducūtur, ut næ p̄ vtiq; & certe, ne phibēdi p̄du-
citur, ut etiā in cōpositis nequis, nequādo. Syllabicæ adiectiōes nō
dictiones monosyllabę sunt, sed vltimę dictionū syllabę, ideo cor-
ripiunt̄ veluti huiusce, illice, tute, tuapte, Lucret. lib. i. Accipe p̄ terea
quæ corpora tute necesse est. ¶ Produciū aduerbia in e ab ad-
iectiuis secūdę declinatiōis siue cōparenti siue nō, ut pie, egregię, q̄
ppere, summe, eximie &c. Tibul. lib. i. Quid ve pie dum sacra colis
pureq; lauari. Te memini & p̄iro secubuisse thōro, Ideo non satis
docte, pie corripit̄ in hymno de diuo Laurētio. Intulit cælo pie lau-
reandū. Sap. est. Iu. Atticus eximie si cōnat laut⁹ habet, Min⁹ egrē-
gię cordatus homo. Val. flac. lib. v. dixerat. At illi, ppere mōstratā
capessunt Lumina, a properus a. um, qd̄ sæpe leges. similiter p̄du-
ces apprime. Verg. autē correptionis gratia apprima p̄ a dixit ut
torua p̄ torue. Flos apprima tenax. author est Seruius licet refrage-
tur Nestor. Corripit̄ur tamē bene & male atq; magē pro magis.
Oui. Nō bene cōueniūt. Idem putat̄ male semel p̄duxisse ut in. i. de
arte. Sæpe male dixit &c. id ver; nō est quia mane legēdum est a ma-
neō licet p̄ mēdosos codices decepti plurimi aliter legerint, nō sint

peruerſitate ſenſus lege itaq; Sepe mane dixit quū iam properaret
 Achilles. & ipſa Achilles amica ſæpe dixit. O Achilles mane, quum
 Achilles pperaret ad bellū troianū &c impreſſio Aldina vt quædā
 aliæ mane habet nō male. ¶ Aduerbia ſuplatiui gradus vñcunq;
 ſiant pducunt, vt maxime, minime, licet, p nō ſumatur fortiffime,
 pœniſſime a pœne qd' corripit. Propter. Sic erepta mihi pœne pu-
 ella mea eſt. apud Ouidiū vbi pœne videtur pducī poni legendū
 eſt teſte Bebelio Cōtiguos poni Scipio magne tuis. ¶ Aequē p.
 ducitur tantū. Hora. in. i. epiſt. Aequē pauperibus, pdeſt locupletib;
 æquē. Aequē neglectū pueris ſenibusq; nocebit. Bebelius putauit
 eam corripī, ſed fallitur quia apud Lucanū æquē eſt prepoſitio. E&
 cōiunctio q̄ in lib. vi. Debitus eque tuo venit hæc iniuria voto. i. et
 hæc iniuria venit et tuo voto. ¶ Producere, ferme & ohe, vide
 vocalem ante vocalē. lu. Mobilis & varia eſt ferme natura maloꝝ
 Idem. Nulla fere cauſa eſt in qua nō foemia litem Mouerit. Bacche
 vocatiuus ſeu potius interiectio bacchantis pducī inuenit. Horat,
 lib. iij. Vſq; ad mala citaret io Bacche modo ſumma voce &c.

Aequē.

Ferme.

In vltimis.

Longum pono, vocitantem contraho ternæ
 Sæpeq; græcorum ternum, Minoïdi teſtis,
 Sed niſi ſiue quaſi, mihi, ſibi, ſibi, vbi variabis,
 Et tibi iunge cui, Tantum breue moli locatur.

¶ I corripitur. Mar. lib. viij. Q̄ vellem fieri meus libellus. phal. eſt.
 Corripit vero cunctus tertiæ vocatiu⁹. Verg. O crudelis Al. xi nī
 hil mea carmina curas. Mirabar quid mœſta deos amarylli voca-
 res. Oui. Non tibi ſic dices phylli ſequēdus eram. Papi. achil. i. Quo
 rapis ingentē magni Chironis alumnū Foeminis nereï dolis. Sul-
 pitius male credidit hic vltimā in nereï pducī quia ſic pducere eſt pri-
 ma indolis qd' manifeſto falſum eſt. Corripite itaq; ſine vlla exce-
 ptione oēm vocatiuū tertiæ. vt Pari, tethy, theti, themi &c. Datiu⁹
 tertię græcus ſæpius pducī q̄ corripī inuenit, ideo ſine teſtimonio
 nullū corripies datiuū, nam quē correptū offendis, poteſ etiā pdu-
 cere vt teſtat Geor. Valla lib. xxx viij. cap. xxij. At quō pducī offē-
 dero, ego tantū pduxero, p̄fertim in opusculis. Papi. i. achil. Palla-
 di littoreq; celebrabat ſcyros honorū Forte diē. Catul. de coma be-
 renices. Luce autē canē tethyi reſtituor. Val. flac. lib. ij. per duas ſylla-
 bas tethy in datiuo extulit dicēs, vnde, Quam tethy lōginqua dies
 glaucocq; repoſtā Solibus & canis vrebat luna pruinis. Catul. in ar-
 go. Tum thetidi pater ipſe iugandū Pelea ſenſit, hic datiuus pducit

Vtūſ tūg
 Dtūſ tūg

Palladi
 Tethyi
 Tethy.

Ee

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij:

Ibidem. Morte ferox theseus qualē Minoidi luctum Obtulerat mē
Mino idi te immemori. Sabinus in epist. Demophoontis ad Phyllida. Phyl
Phyllidi. lidi Demophoon patria dimittit ab vrbe. Proper. Tindaridi pote
 rant gaudia ferre sua. Propter hæc puto non multū erratur: si quis
 datiuos ab as. adis & is. dis. vel ys. yos græcos variauerit, vt arca
 di lampadi, amaryllidi &c. Sed quid dico me putare, cū eius modi
Aldus. datiuos a genitiuis crescētibus Aldus credat nō posse pducī nisi ra
 tione cæsurs. ¶ Variabis in littera posita inter quę nisi, quasiq; re
 ctius corripitūtur, cui sæpius monosyllabū est, & sic semp pducit.
Quasi. Aliquando dissyllabū est & variat, licet pductio sit tutior. Ouid. Et
 quasi discedens oscula summa dedi, Lucre. lib. ij. Et deuicta quasi co
 gatur. fere patiq;. Rufus in Arato. Vt nec curua quasi declinet cor
 nua nec tū, melius corripit, quia cæsurs licētia videri potest. vt apd
 Sidoniū in epitha. polemij. Sint tantū penitusq; nisi nihil esse pbē
 tur. Peritissimi tamē grāmatici adeo refugerūt cæsurs licentiā, vt p
 principiū tertij pedis sepe pbauerint quantitates, veluti cōiugio an
Nisi. chisa. Veneris dignate supbo &c. Oui. Si nisi quę facit poterit te di
 gna videri. Nulla futura tua est nulla futura tua est. Corripito liben
Cui. tius quasi & nisi. ¶ Decui aliquid diximus in. i. lib. Mar. lib. xij. Et
 credit cui posthumilla diues. phal. est. Posthumilla a posthum^o de
 ductum fœminę nomē est. Idem lib. xi. Collatus cui gallus est pria
 pus. phal. est. Capella li. ij. Et cōpar studio sed cui terreus Ortus. p
 positū in sydera tendere, duo sunt asclepiadēi versus. Idem in eo. li.
Moly. Cui panditur aula tonātis, & sus est anapesticus dimeter catalectic^o.
 De reliqs testimonia facile occurrent. Oui. Moly vocāt superi Au
 thor priapeorū. Quæ cur moli vocat mētula moly fuit. Est hærbē
 nomē. ¶ Epyferettus dicit variari Pompilius teste Bebelio dicit
 variari indeclinata gūmi, nauci. Ego testimonia poetarū veterū de
 sydero, meli id est mel corripitur in cōpositis vt melimela. Lucret.
 lib. ij. Sicuti quadrupedum dixit nisi liber mēdosus est. Corripitur
 vti in cōposito aduerbio vtiq;.

O in vltimis.

O cōmune datur, produc monosyllaba, iungens
 Cum terno sextum. Atq; aduerbia nomine nata.
 At variabo cito cum sedulo, mutuo, crebro,
 Seroq; sit curtum modo solum sed breuiari
 Ergo pro causa non vult, produco quaterno
 In casu nomen fit cuius in us genitiuus

O patrij produc, variaq; gerundia vera.

¶ O varia vt cato. Ico, apollo, agameno, licet graece in on per o mega scribant $\mu\alpha\tau\omicron\nu\ \lambda\epsilon\omega\nu$ &c. scribo & cetera verba, sed Seruio teste, scio, nescio, ego & duo solū corripitur & in his pfecto (vt cum Seruio sentio) correptio est melior. Ego aut interim pducit. Verg. Ego.

In diris. Ausus ego primus castos violare pudores. Sta. hinc etiam funestus ego videt ista deorū. Idem in i. Achilleidos. Sed quid ego fessos optatis demoror vndis. Auso. Sicut ego sol^o me quoq; pau perior. Idem separor vn^o ego sed partē sumo minorē, Nestor plu ra testimonia affert, sed suspecta. Propert. lib. iij. Thuscus ego, thuscis orior nec poenitet inter, Prælia Volscinos deseruisse focos, cor rectissimi libri habet thuscus ego & thuscis. Idē in. ij. Frater ego tibi sum filius vnus ego. Emendatiores libri habent frater ego & tibi sum filius vnus ego. Ouid. in epist. Sed quid ego reuoco, dictis his o meū abesto, aliqui libri habent. Sed quid ego hæc reuoco. Sic em legit Aldus & dicit apud Papiniū legi. Sed quid ego hæc, fessosq; optatis demoror vndis: Sic aliq; libri forte mendosi sunt. Ergo cū Aldo solum corripere.

¶ Produciuntur tantū monosyllaba vsto do, flo, o, pro prepositio & interiectio. ¶ Produciuntur tantum datiu & ablatiu, vt domino, meo, amato, tydeo, quem datiuū (ni li mēda sit pro tydi vt orphi pro orphico corripuit Papi. viij. theb. Tydeo. dicens. Vos præda ruenti tydeo. In lido. iij. pang. mendose legitur iam tybrim tremuere meū me, teutono iuncto p teutone, quia re ste teutoni & teutones dicimus.

¶ Produciuntur tantū aduerbia ex nomibus ducta, vt tanto, quāto, tanto, falso, manifesto, primo qd tamē corripitur apud Aratorē vt vero coniunctio apud Macrū. Pondere vero fabę puluis cum melle voratus, variantur autē cito sedulo, mutuo, crebro, sero & pfecto, teste Sulpitio, sed modo tantum corripitur. Cito etiā vix productū reperies veluti homo, am bo & duo, testimonia correptōis facile occurrent. Sta. i. theb. Sero memor thalami meste solatia matris. Idē. i. syl. Pectora sero videt.

Tibul. heu sero reuocat amor seroq; iuuetas. ¶ Quomodo ad uerbiū corripit inuenio. Mar. lib. x. ad Caiū, Quicqd habent oēs accipe quo modo das. Idem li. iij. Quū sit tam pauper quomodo cæcus amat. Ergo pro causa veluti, Illius ergo, tantum pducit grāmatici omnes testantur, alioqui variatur. Augustus. Ergo na sup mis &c. Hora. Nil tanti est ergo sungen vice cotis acutum &c.

¶ Græcū in o faciēs gtm ius, pducit tm o in ntō, dtō, actō, abltō vtdi Græcū i o do, clotho, argo, cluo, drymo, pātho, xātho, alecto, echo, hero, sap Xantho, pho, Ver. li. iij. ggor, drymoq; xāthoq; ligeaq; philodoceq; p mū

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

que ratione cæsura pducit veluti. Liminacq; laurusq; dei. Pectoribus inhians spirata consulit exta. Luca. dum sanguis inerat &c. qd notandū magis q̄ imitandū esse dixim⁹. Nestor dixit. x. more græco illic facere positionē. Sil. lib. iij. At nō dabat vltra Clotho duraculus. Nestor dicit se apud Lactantiū reperisse recitatum hunc versum. Clotho colum baiulat, lachesis net & atropos occat. Sine dubio versus est ineptus ab imperito aliquo Lactantiū libris adiectus. quia baiula primā pducere alibi ostendimus, & clotho græce p̄ mega in vltima scribit̄ vt sappho, quare ineptus est versus citatus a Bebelio sine certo authore. Quid nisi lasciuas cātavit sappho, puellas, Ouid. in. ij. de remedio. Me certe sappho meliorē fecit amicæ. Iuno variat̄ quia latinū est. ¶ Gūs in o pducit̄ tantū vt apollo apollo. Androgeos androgeo. athos atho & similia p̄ tertiā declinationē atticā. Verg. Androgeo galeam &c. Idem geor. i. ppter sequentē vocalē corripit actm̄ atho teste Nestore. Aut atho aut rho dopen &c. ¶ Variabis vera gerūdīa quæ verbi constructionē seruant. Productio tamē est frequentior. Adiectiua autē gerundīa tantū pducunt̄, q̄a noīa sunt nō verba. Verg. Cātando tu illū &c. lu. sat. iij. Plurimus hic eger morit̄ vigilando sed illum. Languentē pepit̄ cibus impfectus & heres Ardēū stomacho. Tibul. lib. iij. Aufer & ipse meū pariter medicando dolorē. Mar. lib. ij. ad Zoilum Fœlicē Cœnā zoile dādo tuā. ita legit Tibulli interpret Bernardus Veroneñ. sed min⁹ recte vt opinor. quia libri quos ego vidi lōge aliter habent in meliore sensu, vt mihi videt̄. sic Fœlicē fieri credis me zoile cœna, fœlicē cœna zoile deinde tua. Alphitus auitus ap̄ Priscianū lib. viij. Spatiando paulatim trahit. Est Iambicum dime- trum. Aufonius de studio puerili. Et melicos lyricosq; modos p̄fando nouabis. Verg. in catalecto. si Vergilius sit author. Sæpe audēdo mare & vicere sæpe hyemē. Calph. ecloga. ix. Formosior idā Dicor & hoc ip̄m mihi tu narrare solebas. Purpureas laudādo genas & lactea colla. Sedul. lib. i. Sperādo tepescit. sic ecclesiastici sepissiq;

V & B.

V semper produc, B contrahe, barbara deme.
V & b ¶ V produc vt lesu. ¶ B corripitur vt ab ob. versus. Arma vir-
Ab, rūq; cano troiæ qui primus ab oris. Sedulius pduxit quia sequit̄ h, quæ cōsonantis vim aliquādo credit̄ h̄re, qd notandū est nō imitandū. ait ergo in lib. iij. Ab hac ergo pedem retro faciamus & ar- ctum Corde petamus iter, sic nō imitaberis simili causa defensum eodēli. Vir humilis &c. ¶ Barbara in b pducunt̄ teste Nebrissensi vt lob, iacob, aminadab, qd penultia longa latine aminadabus est.

fert teste eodem. Iuuenus. Hoc Iacob etem puteo cum prole bibe
bat. Geor. valla. li. xxx viij. cap. xxv. dicit tu in coposito tumet cor
ripi a Lucre. dicente. Tum tumet a nobis &c. sed fallit (vt opinor)
Placentinus. quia libri quos vidi habent tutemet in meliore sensu.
Lucret. lib. i. Tutemet a nobis iam quouis tempore. vatum terrilogs
victus dictis defiscere queres. Casu. memoratu. tantu producun
tur quicquid quidam dicant.

Tumet.
Tutemet

Cin vltimis.

C produc. nisi nec, lac, donec. Sed variabis

Hic bene Pronomen. fac verbum iungimus isti

¶ C pducitur. vt sic. Verg. iij. aenei. Sic oculos. sic ille manus. sic ora
ferebat. Mart. lib. viij. Sic ad letheas nisi Nestore ferior vndas Non
eat optabis que supesse tibi. Idem semel corripuit. vt li. ij. ad Sextu.
Et secū sic vt audia susurrat. phal. est. nō ausim tñ imitari qa semel
tantū & forsan mēdōse corripit. veluti ac (vt Bebeli^o notat) apd
Papi. in. iij. theb. Sed gelidis ac inertibus æuo. puto mendā esse p &
Ideo ac solū pduxero. ¶ Corripiunt aut nec, lac, donec. de lac te
stimoniu mihi nullum est nisi oim grāmaticorū. Mart. lib. iij. Quā
ta nec in libycis debuit esse iugis. alibi apud eundē. Nec armata ma
nus hydrē mors vna fuisset. mēda est p nō armata &c. vt apd Sil.
lib. viij. Celicolū matri nec hoc habitata pruinis. mēda est p non
Sil. lib. v. Donec abūdanter diffuso sanguine late. Procubuit mo
riens. ¶ Hic aduerbiū pducit tantū. & a veteribus diphthōgo ei

Hic ad
uerbiū.

annotabat heic. Valla in Mattheū dicit se id in antiquo marmore
notasse. Verg. i. aenei. Posthabita coluisse Samo hic illius arma.
¶ Hic pnomē variat. sed rectius corripit. variari testat Ser. in illud
viiij. aenei. Est hic est anim^o lucis contēptor. Idem in buco. Et vitula
tu dign^o & hic & quisq; amores &c. Idem in. ij. aenei. Hæc finis Pria
mi fatorū hic exit^o illum Sorte tulit. Hora. Stultus & improbus hic
amor est dignusq; notari. Mart. Hic est quē legis ille quē requiris.
phal. ē. Oui Phyllidis hic idē tenerēq; amaryllidis ignes. Idē. xij. me
Ast ego dum parat hic armis nudare iacentē. Regius corrigēdum
credit hiccē. quia Priscianus & Donatus dicūt hic pnomē corripit.
aduerbiū pducit. mihi placet ppter iam dicta cū Seruio hic pnomē
variari. ¶ Matarantius & Ferretus ex Prisciano credunt pnomē
hoc variari qa in vetustis libris apd Verg. Hocce erat alma parēs
legit. qd pductiōis gratia factū autumant. Ego aut opinor hoc tā
tum pducit & hocce festiuitatis gratia veterib^o placuisse. nam qd
dicent de hęcce. hısce. hosce. hasce. ¶ Non grāmaticorū ratiuncu
lis quātitates syllabarū pbari volo. sed veterū autoritate poetarū.

Hoc

Ee ij

Ioannis despaüterij Niniuitæ Versificatorij.

apud quos nondum inueni hoc corripī, igitur tantum pducam;
 Mart. lib. v. Consequor hoc vt me nec timeas nec ames. Oui. i. fast.
 Hoc ego pro vobis hoc vos orate coloni. Sed ad hic reuertor vt
 correptionē ostendā. Verg. ænei. iij. Solus hic inflexit sensus ani-
 mūq; labantē. Idem in vi. Hic vir hic est tibi pmitti quē sepi⁹ audis
Fac. ¶ Fac, contentiōes grāmaticor; faciunt vt Badius dixerit variari,
 sic Bebelius q; Nam Sulpitius vult pducī tantū, testimonio Oui
 dij in. i. de remed. Durius incedit fac ambulet omē papillē Pectus
 habent tumidē fasciā nulla tegat. Vbicūq; vero pducī videt ipse le-
 gendū dicit fac p fac. At Nestor, Aelius Nebriffensis & Nicolaus
 Feret⁹ dicūt fac corripī tantū, quia sit a face vbi a corripit vt sit fac
 p face, veluti fer p fere, & apud Ouidiū teste Feretto, vbi Sulpitius
 putat pducī corripit, quia ita legit Ferettus. Durius incedit fac ob-
 ambulet. Nestor autē Rigā carpit quia pduxerat fac, dicens in gene-
 si. Tu prior egressum fac & cōiunx tua nati. Oui. in. iij. de arte. Mille
 fac esse iocos, turpe est nescire puellā. Idem in epist. Protefelai. Et di-
 cet referas arma fac ista Ioui. Idem. Phylli fac expectes Demopho-
 onta tuum. Ausō. in epig. Aut transire iube, vel fac vtrūq; parem.
 Mar. li. v. Signa rarius aut semel fac illud, phal. est. sic in multis alijs
 locis, nec verisimile videt omēs libros esse mēdosos. Verūtamen
 vnicum locū repperi in. i. de arte, qui magnū mihi iniecit scrupulū
 Nam videtur manifesto pducī, nisi sit menda. Hos fac armenios,
 hæc est Daneia Persis. **D & T.**

D D breue ponatur, ceu **T**, nisi sincopa fiat.

T ¶ D corripit, vt apd Bogud. Sic noia in t vt caput, amat, docet &c
 corripunt tantū licet Capella dixerit variari. Ego sine poetar; ve-
 rerum testimonio nihil credo grāmaticis, ideo nunq; pduxero, &
 at caput legit &c. nisi fuerit sincopa, & tūc certe libētius corripuero
 licet pducentē non multū reprehendero, vt fumat, p fumauit, obit
 p obiuit &c. que pducunt quidē, sed nūq; extra cæsūrā. Verg. in. ix.
 Audijt & cœli genitor &c. At Oui. iij. met. Pro fontibus ille lacuq;
 Interijt, at vos pro fama vincite v̄ra. Idem. iij. fast. Nox abijt ori-
 turq; aurora palilia poscor. Idem lib. ix. meta. Non adijt apte &c.
 Iuvena. Quis nescit aut quis nō vidit vulnera pali. Ouid. iij. meta.
 Arduus in nubes abijt, & in æquore summo Vmbra viri visa est.
 Hora. sat. ix. Quū grauius dorso subijt onus, incipit ille, luue. Ma-
Petit gnus ciuis obit, & formidatus Othoni. Verg. lib. ix. ænei. Sceptra
 palatini sedemq; petit Euandri, p petiuit, quod ante mēdose legeba-
 tur, vt bene docet Politianus in Miscel. cap. lxxi. & est y sus spōdai
Ferettus. cus, cui sententię male refragat Nicolaus Ferettus argumento ni-

mis frivolo vsus credens, scilicet euander primā posse corripere,
quia Seruius dicit ppria variari, quod falsum esse contra Seruium
manifesto declaravi. Et si aliquo modo id foret, verūtamē nō dix-
isset Seruius. In pprijs etiā regulas generales cōfundi, hoc est non
cōcederet in pprijs positionē corripī, veluti anchises, aut dipthon-
gō, vt autolicus, autonoe, eutyclus, euāder, æneas, æacus, ceagrus.
Miror Feretū hoīem alioqui doctissimū tam pueriliter errasse, sed
multi carpenti studio hallucinant. Plura syncopata aliqñ etiā sine
syncopa inuenies pducta, sed nunq̄ nisi vbi aliqua celsura; adest.
Ergo consiliū meū est, vt alibi nō pducant, q̄a silia inuenim⁹, etiā
vbi nō est. Hora. lib. i. car. ode. iij. Perrupit acherōta Hercules la-
bor, asdep. est. Verg. Pectoribus inhians spirātia cōsulit exta. Vale.
flac. Sed qualis & quāta viris insultet enyo. Verg. Muneribus tibi
pāpineo grauidus autumnō. Floret ager. Ergo tutior est etiā, in syn-
copatis correptio. M. olim corripiebat, nunc interimis In h ad vo-
cales p̄tinent, vt vah, ah, que pducunt vt dictū est. In p vnicū est
vetus, vt volup, i. voluptas, & pducit quicq̄ dicant ceteri. Ennius
apud Gel. li. xij. cap. iij. Quocū multa volup, ac gaudia clamq; pa-
lamq; ¶ Producit quoq; Ioseph, vt cetera barbara q̄ extensiōe
syllabæ fiunt latina, aut græca p̄ultima longa, teste Nebrissensi,
veluti alaric, Isabel, Leonor, Guiomar &c. vñ Alacris Isabela, leo-
nora, guio mara &c.

L

L breue sit, Cum sol & nil tolluntur hebreā.

¶ L corripit, vt sal, Hānibal, Hiempsal, mel, fel, Tanaquil. licet Ca-
pella (si Bebelio credim⁹) pduxerit. Mar. li. viij. Illi tu dabis hęc v̄
occupato. Idem semel pduxit dicēs. Nō nisi vel ostro madida vel
murice tineta. Dicit hoc Ḡor. val. li. xxxviij. cap. xxvi. Vereor ne
mēdosum codicē nactus fuerit, ideo vel solū corripito. Produci-
tur sol & nil. q̄bus Aldus addit Pol. Qui. ij. met. Vltius spaciū me-
dio sol alt⁹ habebat. Hora. ad Augustū. Nil intra est oleā, nil extra
est in nuce duri. Ideo errauit inter neotericos poetas doctissim⁹ di-
cens. Qd̄ scit in occulta turpe nil esse domo. Nihil aut corripit. Per-
sius. Gigni de nihilo nihil in nihilū nil posse reuerti. ¶ Hebreā pdu-
cunt vt cū alijs docet Nebrissensis, veluti Michael, Israel, in q̄ Sido-
niū errauisse in a añ cōstēdim⁹ Nicol. Phicol, Baal &c. Hcrasmus
sal pduxit dicēs. Virginitas nitor argēu sapiētia sal est. nolī imitari.

N

N produc. demas an in & prolem, tamen atq;
Forfitan & forsan, viden, huic conformia iunges?

E c iij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

Quod dat inis curtum est, velut on, quod tertia nescit
Corripitur quartus, quando breuis vltima tecti est.

On tertiæ

¶ Nproduci, vt hymen tytan, delphin, & omnia nomina tertiæ in
on, quia græce p̄scribuntur, nec apud veteres poetas quib⁹ fides
habēda est, illud o corripit, nisi dempta n littera in o desinat, vt
cato, leo, agamēno, apollo &c. nec refert an ḡt̄s i ontis desinat, an
in onis p̄nultima lōga, an breui, nec facit fidem Sidonius qui cor-
ripuit lacedemon, vide e ante d. nec hunc secutus Bapt. Mātuanus
dic. Extulit aduersum celebres Lacedemon athenas. Nec Capella in
dictione ammon, vide a ante d adon. Nec Arator lib. i. dicens. Hic
fuerat Simon ille magus. Et lib. ij. Quid tunc demon agit, nec plu-
res item neoterici fidem faciūt, quia hi omnes a puritate linguæ la-
tine interim aberrarunt. Mecū in hac opinione est doctissimus vir
Nicolaus Ferrettus. Verg. i. aenei. Sarpedon vbitot Simois corre-
pta sub vndis. Oui. iij. meta. A steon ego sum dominū cognoscite
vestrū. Idem lib. vi. Quem sibi Pandion opibusq; virisq; potentē
Hora. in arte. Perfidus Ixion, io vaga, tristis Orestes. Ouid. in Ibin.
Vt Macedon ic̄ta est rapidis cum cōiuge flāmis. Sic p̄co r̄ etheri,
vindictis igne cadas. Propriū est mulieris, vnde macedoniā dictā
putant. In his certe p̄nultima genitiui corripit, & tamē on nomina
tiui apud veteres poetas nunq; corripit, nō opus est verbis, si quis
Despauterij conuincere temeritatis vel mendacij volet, id veterū
poetarum testimonio faciat necessum est, secus nugas egerit. Mart.
Præter aquas Helicon & sarta lyrasq; sororū. Manil. At procyon
oriens quum iam vicesima cancro est. Errauit in hoc nomine du-
pliciter Bapt. Mant. vide o ante c procyon. Verg. in buco. Formo-
sum pastor Corydon ardebat Alexim. Et alibi. Cōpulerantq; gre-
ges Corydon & thyrsis in vnū. Idem. Te corydon o Alexi trahit
sua quēq; voluptas. Seruius in gr̄ donoa, antibacchius, sed o breuis
est propter vocalem sequentem, quasi dicat Seruius. donoa ex natu-
ra vocaliū est antibacchius. i. ille pes ex duabus lōgis & breui, sed
quia aduerbiū o. hic p̄pter vocalem corripitur, ideo fit dactylus.
Quocirca errant Tortel. & Calep. in dictione tribrachus, dicentes,
tribrachus pes est ex tribus breuib⁹ syllabis, vt Te corydō o Alexi
vbi donoa tribrachus est, quū vocalis ante vocalē breuis fiat, dice-
re debuissent donoa dactylus est. Mirum est tātos viros tam pue-
riliter errasse. Sed obijcient forte mihi Erotion puellæ nomē. Mar-
lib. v. Pallida nec nigras horrescat Erotion vmbra. Idē lib. x. Hic
festinata requiescit Erotion vmbra. vulgo Tituli ita habent de he-
rotionte puella, Epitaphiū herotionis, & per tertiam declinationē

Erotion.

declinat hoc nomē Calderinus dicens Martialem nomen finxisse a suavitate amoris, quia eros erotis amor est. Ego puto Calderinū **Calderi-**
 decipi, & quotquot illi suffragatur. Nam opinor Erotion sine aspi **nus.**
 ratione (licet aliter vulgo fiat) esse secūde declinatiōis, vt ilion, gly-
 cerion, planesion, & alia multa quæ sapius apud latinos in um de-
 sinunt, vt ilium, phileniū, glycerium, & in Mençchmis Erotium, **On gti**
 Martialis autē in græcitate permāsit, quia carmini magis cōuenie- **pluralis**
 bat erotion q̄ erotium. in deriuatiōe nihil errauit Calderinus.
 ¶ Omne igitur nomē in on tertiæ pducatur. Produc etiam oēm
 genitiuū pluralem cuiuscūq; declinationis fuerit, vt logon, cimme-
 rion, epigrāmaton. Tibul. lib. iij. Cimmerion etiam obscuras ac-
 cessit ad auras. Quis nunq; candente dies apparuit ortu. Siue super
 terras Phœbus seu curreret infra. Nominatiuus est cimmerij, cuius
 gtiū secūdam latinam formā est cimteriorū, secūdū græcam **Cimme-**
 cimmerion. Sunt autē Cimmerij populi, quibus est aer caligino- **rii.**
 sissimus. Hinc est adagium cimmerij tenebre. Lactā. iij. diui. instit.
 O cæcū pectus, o mentē Cimerijs (vt aiunt) tenebris atriorē. Hiero-
 contra Ioannē hierosolymitanū. Rogo quæ tanta est cæcitas cim-
 merijs (sicut aiunt) tenebris inuoluta. Indocti (vt Beroaldus no-
 tauit) cineritjs scripserūt iudicio sane cinericio, & omni penitus scin-
 tilla viduato. ¶ Tollūtur a regula An, in, cum prole, dein, exin,
 subin, proin, tamen, attamē, forsan, forsitan. An vide a ante t. ater:
 hinc an ne. Claudianus. An ne ego terrigenas &c. Reliqua facile oc-
 current. addam hoc Ouidij a Verulano citatū. Nec tamē emendā-
 do labor q̄ scribere maior. Nota gerundiū. ¶ Viden & q̄cunq;
 per apocopon ne habent, vt men, p mēne, ten, scin, vin, am, satin, **Viden &**
 egon, nemon, dixin &c. Licet Sulpitius velit men & ten pducī, ne **similia.**
 mon variari, & Seruius cū Lactantio dicat viden naturaliter pro-
 duci. licet Verg. & Papi. corripiant. Seruius quidē in illud ænei. vi.
 Educet viden vt geminę stant vertice criste. Viden inqt naturaliter
 longa est. breuē tamen eam posuit secutus Enniū. Lactantius vero
 in illud. Papi. x. theb. Ipsa dedi viden, vt iugulo cōsumpserit ensē
 Viden (inquit) syllaba cū naturaliter longa sit, tamē eam corripuit
 secutus authoritatē Maronis. Mecum sentit Nicolaus Ferettus. Ti-
 bul. Si vereare precor viden vt foelicius extis. Ego itaq; credo in
 om̄ibus naturā interrogatiui ne seruari, & oēs eiusmodi dictiones
 corripi, donec ex veteribus poetis contrariū constet. ¶ Corripe
 en habens inis in gto, vt pecten, crimen &c. Manil. lib. iij. Crimen **En inis**
 vbiq; frequēs & laudi noxia iuncta est. hoc est contra doctissimū
 q̄ndā credentē nusq; reperiri noxia substantiuū. Idem in eodē lib.

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Versificatorix

On scdē ¶ Quinetiam infœlix virtus & noxia fœlix. Et male cōsulit precium esse.
 ¶ Corripit quoq; in on secūde declinatiōis, quod latini in um ver-
 tere solent, vt erotion, ilion, pelion, barbiton & c. Oui. Ilion & tene-
 dos, Simoisq; & Xanthus & Ida. Idem in epist. Pelion in tyriā trās-
 fer fœlicius vrbē. Luca. Pelion opponit radijs nascētibus vmbra.
 actūs in. ¶ Corripit actūs cuius noīatiui vltima corripit, vt Medean, maian
 & similia a noīatiuo in a. menelaon, orpheon, priamon, iacobon,
 & omnis alius actūs in on ab os vel us correpto, parin, ibin, ityn,
 tethin & tethyn, licet aliqui dicant vltimū pducī tantū, quia tethys
 etiā legit vltimā corripere, vt docebo in is. Papi. vii. theb. Nāq; ferūt
 raptā patrijs reginā ab vndis. Idem scdō achil. Quid si nunc aliq; s
 patrijs rapturus ab oris, Deidamiā eat. Ouid. in ibide. Strymonix
 matres orpheon esse ratē. Idem in epist. Tu fore tam lentū iusta Me-
 nelaon in ira. Et geminos fratres Tyndareūq; puta. Idem vii. met.
 Procrin habe dixit. In eodem. Tantaq; nox animi est Ityn huc acer
 site dixit. Idē in ibide. Et fletu madidis ibin adite genis. Papi. in achil.
 Et thetin & comites & quos suppresserat ignes. ¶ Accusatiui a lō
 gis noīatiuis pducunt tantū, vt eneam, anchisen, helenen, & reliqui
 En & an ab as es & e. de qbus om̄ibus nimis frigide & incerte loquūtur Ve
 acti lōgi. rulanus & Nebrissenis. Ouid. Aeneam animo nocte dieq; refert.
 Idem. Respice Laertem, vt iam sua lumina cōdas. Prif. in perihe. Eu-
 ropen asiæ Tanais disīūgit ab oris. Oui. in vi. met. Fecit & asterien
 aquila luctante teneri. Idē in epist. Deianire. Mittor ad alciden e cō-
 iūge cōscia mentis. Littera si cōiuux deianira sua est. Sic ceteri q̄tq;
 sunt fide digni, ideo nō recte dixit Sulpitius hæc variari. Sidonius
 in græcis plærūq; errauit vt sæpe ostēdimus, & nunc errat in actō
 alciden dicens in pfatione tertij panegy. Nec quē Cadm̄is pariens
 Alciden in oris. Suspendit triplici nocte puerperiu. Mart. Te fingē-
 te nefas Piladen odisset Orestes. Cum Sulpitio titubat Bebelius. Hy-
 men pducitur. licet vltima genitiui hymenis corripia. Catul. Hy-
 Hymen: men o hymenē hymenades o hymenē.

R

R breuius, produc cuius dat patrius eris,
 R Addito iber, aer, æther. Sit celtiber anceps,
 Vt cor non longum melius producito tantum;
 Cur, far, lar, fur, nar, par, nec prolem breuiabo.

¶ R corripitur, vt mulier, pater, mater, hector, nestor, licet a græcis
 pducatur ΠΑΤΗΡ ΜΑΤΗΡ ΕΚΤΩΡ & c. teste Nestore, quia videndū

est quid latinis placuerit, nō quid gr̄eci fecerint, siquidē velim⁹ lati-
ne scribere. Oui. xij. met. Inferias dederat cū fratrib⁹ Hector inanes
Papi. x. theb. Non ora viri non pectora flectit Imber atrox, rectos
q; tenent in mœnia vultus, sic Verg. cæteri q; in hoc errauit Alexā
der. Verg. in ætina. Purpureaq; rubens surgat iubar aureus ostro:
Mart. lib. i. Ecce vir est nūquid paula negare potes? Et lib. ij. Grādia
yba vbi sunt. si vir es ecce nega. Oui. i. met. De grege nūc tibi vir
& de grege natus habēdus, celsurq; licētia est. Verg. Hic vir hic est &c.
sic reliqui. quocirca nolim imitari. Petrarchā, hoc nomē admodū
sæpe pducuntē, vt in. iij. aphyric. Hæc tibi cura dat vir optime, nā
tibi sermo Dulcis adest. Oui. ix. met. Et paulū blandita fer has fidissi-
me dixit. ¶ Producentē noīa in er habentia eris p̄nultima lōga
in genitiuo, vt crater, character, clyster &c. quę gr̄eca sunt omīa p̄
ter ver veris. Oui. Ver erat æternum. Manil. lib. i. Crater & duplici
centaurus imagine fulget. Idem lib. v. Vltima pars magni cū tollit
ore leonis. Crater auratis surgit stellatus ab astris. vulgo mendose
legit Crater & auratis &c. Proper. lib. ij. Ante fores tēpli crater anti-
stitis auro Libatū fundens in tua sacra merū. Luca. lib. vi. Si tibi du-
rus iber, aut si tibi terga dedisset. Cantaber exiguis aut longis teuto
nus armis. Iber. i. hispanus. Iberes in armenia sunt. Vale. flac. lib. v.
Quos nec iber aut tuta suis aurora pharetris Sustineat. Celtiber va-
riatur. Nam Priscia. lib. vij. ait vnicū nom en secūde declinationis
pducere er, quod est iber cum suo cōposito celtiber. de cor̄e p̄tione
satisfacit Martia. dicens lib. x. Ducit ad auriferas, quod me salo celti-
ber oras. Ideo nō male dixit Alexander, Celtiber atq; lacer, dicitur
quoq; celtiberus p̄nultima lōga. Catul. ad Egnanū. Nunc celtibe-
rus celtiberia in terra, scazon est. ¶ Celtiber p̄nultima obliqui
semp pducit, vt in cremētis recte pbauimus. Verg. lib. vi. Largior
hic cāpos æther & lumine vestit. Oui. vi. met. Audiat hoc æther &
si deus vllus in illo est, sic cæteri. Lucre. lib. v. Inde mare, inde aer, in-
de æther ignifer ipse, vide etiam a ante e. Multi credunt aer a Clau-
diano licenter corripit in pri. de raptu Proserpinæ dicente. Lucidus
vmbroso miscebit axis auerno, sed vt recte docet Calepinus, mē-
dose legunt, & pulchrum poetæ sensum peruertunt, quia axis nō
aer, legendum est. Aer itaq; nusq; corripitur a doctis. Cor rectius
corripit, quia semel tantū inuenio pducit. Oui. in epist. saphus. Mol-
le meū leuib⁹ cor est violabile telis. Idem. v. met. Inq; cor hamata
p̄cussit arundine ditem. Idem. v. trist. Strāgulat inclusus dolor, atq;
cor æstuat intus. Ibidem. Molle cor ad timidas, sic habet ille preces
Idem in primo de ponto. Confiteor misero molle cor esse mihi.

Imber.

Crater.

Iber.

Celtiber.

Aeter
Aera.

Cor.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

Cur.
Par.
Lar.
Fur.
Nar.
Par cum
suis com
positis.

Auso. in epig. Qui remisco putat se dicere posse latine. hic vbi cor scriptum est. faceret cor si cor haberet. Nota p nomen hic. hic p duci. Mar. lib. x. Dotatę vxori cor arũdinefixit acuta. sic cæteri. Hora. Cur ego si nequeo ignoroq; poeta salutor. Ouid. i. fast. Ante deos homini quod conciliare; valeret. Far erat & puri lucida mica salis. Idem. v. fast. Exagitant & lar & turba Diania fures Peruigilãtq; canes puigilãtq; lares Turba diania. i. canes. quia Diana est venatrix Persius. Fur es ait pedio. Verg. in. vñ. Sulphurea Nar albus aqua. fontesq; Velini. Val. flac. lib. i. Par oneri clauq; capax. Sil. xiiij. Par omes simul ira rapit Catul. ad Lesbiam. Ille mi par esse deo videt; sap. est. Ver. in etna. Nã ppe nature par est violẽtia semp. Lucre. in. i. Hęc solitum⁹ vt par est euẽta vocare. Idẽ dices de cõpositis. Hora. sat. iij. lib. ij. Ludere par impar equitare in arũdine lõga. Idem Vt matrona meretrici dispar erit atq; Sic ceteri. q puritatẽ illã liguã latinę veterẽ obseruarũt. Quocirca nõ imitabor Aufoniũ Gallũ de ternario numero dicentẽ. Tris primus par impar habet. mediũq; sed ipse &c. Nec Auianũ dicentẽ. dispar erat fragili & solidi cõcordia motus. Oui. in ponto. Hei mihi q; dispar est locus ille Getis. nec sequar Petrarchã in vñ. aphricę dicentẽ. Ast aliũ timuisse par est ab origine rerũ. Bebelius ait. Impar. Caius Suetonius trãquillus corripit præter morẽ. vellẽ psum adduxisset. Tu igit par. impar. dispar cõpar &c. semp pduc. Bebelio vix credo. quia dictis verbis statim subiecit mendacium. dicens. Lynter vltima longa &c. Tibul. lib. ij. Exiguus pulla per vada lynter aqua.

NOTA
Lynter.

As.

As.

As produc. sed addis que dant patrio breuiantur;
Et ternę quarto. vates bonus helias inquit.

As adis.

¶ As pducit vt foras. Hora. Nefidos inter amicos sit. qui dicta foras elimiet. Bebelius dicit a Lucretio corripit. Perlegi diligẽter libros Lucretij nec istud notare valui. ideo puto Bebelium nactum fuisse mēdosos libros. Vellem versum Lucretij citasset. Foras itaq; tantũ pduc. ¶ Corripiunt tñ oia nõia tertiã. q; gũs in adis vel ados desinit. Persius. Hoc natat in labris. & in vdo est menas & atys. Hora in arte. Pythias emũcto lucrata simone talentũ. Ouid. ij. de arte. Iprocul hinc dixit. non est mihi tibia tantũ. Vt vidit vultus Pallas in amne suos. Idem vi. meta. Pallas anum simulat. Papi. viij. theb. Pallas ad hunc præsens illum Tirinthius implet. sic cæteri quot quot sunt fide digni corripiunt hoc nomen. Oui. scđo metamor. Arcas adest ter quinque ferens natalibus annos. Capella lib. pri.

Arcas.

Arcas in thalamos venire iussus. phal. est. habēs in prima regione trocheum, in qua re imitatus est Catul. id sœpicule facientē, vt in. i. carmie. Quare habe tibi quicqd est libelli. Qualicūq; quidem ora per virorū. sic alibi frequēter, vt ante meminimus, quę res Bebeliū & plures decepit. ¶ Corripe quoq; actm pluralis numeri tertie declinatiōis. Mar. lib. ix. Phineas inuites apher & ædipodas. Papi. in xi. thēb. Vota deis cæco, nec erinnyas ore rogavi, sed libri fere hnt erinnyas p syncopā, & sic pducit vt dicit Geor. Valla. li. xxxviij. ca. xxix. Oui. in epist. In te fingebam violentos troas ituros. Persius. Phyllidas Hypsiphilas vatū & plorabile siquid. Verg. Permixtos heroas & ipē videbit illis. Idem Aonas in mōtes vt duxerit vna so rog. Idē. x. ænei. Indulgent vino vertunt crateras anhelos. ¶ Au- sonius & Bapt. Mantuanus corripunt helias. vide i ante a.

As i acti-
uo tertie

Es.

Ponitur es longum, pluralia corripe græca
Quæ crescunt, velut es de sum, penes, in quies adde
Cum neutris, & si patrio est pœnultima curta
Terne, tolle ceres, aries, paries, abies, pes.

Es.

¶ Es pducit, vt anchises, dares, &c contra Martianū Capel. q false ait, es in græcis corripit, vt anchises. Verg. in. v. ænei. Anchises ala- cris palmas vtrasq; tetendit, facile occurrent plura testimonia in. i. lib. Sillij mendose chromes p chremis legit. Tum frontē chremes intonsam & c. tu legit, Tum frontē chromis intonsam vibrāte ca- pillo Septus, & horrentes effingens crine galeros. In hac re errauit Sidonius, teste etiā viro doctissimo Io. Bapt. Pio, vt lib. viij. epist. Aut quo tu Latium beas Hora. Alceō potior lyristes ipso, phal. est vt in laudib⁹ Narbonis. Siue Aetes & inclyt⁹ Iason. vltimā in his corripit syllabā iudicamus cū Piomensui modulo dissentaneū ga per k græce scribunt. ΠΟΝΤΗΣ ΙΑΛΤΗΣ ΑΙΗΤΗΣ &c. poetes psaltes lyristes aetes &c. ¶ Corripiunt autē omnia græca pluralis nume- ri tertie declinatiōis, crescentia in singulari, veluti demones, vasco- nes, britones, & omnia ab on, pæanes, sirenes, delphines, & quęcūq; additione is syllabæ faciunt gnm ab n. ¶ Omnia ab er pducto vt præsteres, crateres. Omnia ab or pœnultima genitiui correpta vt he- ctōres, castores. At latina sunt arbores, memores. ¶ Omnia ab as- antis vel adis, vt gigantes, arcades. Omnia ab es etis, penultima lon- ga præter in quies, Iocuples, quia latina sunt, vt lebetes, tapetes, dare- tes, magnetes, cretes, Omnia ab is, idis, vel entis, vel ios aut eos, vlys- yos, vt pyxides, iaspides, erinnyes, sed lapis & cuspis latina sunt.

Lyristes
Aetes.

Es plura
le.

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Versificatoriae

Ōm̄ia ab os ois, vt heroes troes, & a ceros, vt rhinoceros, & eros vt philerotes. ¶ Ōm̄ia ab vs odis & untis, vt tripodes opuntēs. Quaedā ex abs, yps, aps, ops, vt arabes, chalybes, laelapes, dolopes cyclopes, hydropes &c. Opes autē latinū est vt dapes. ¶ Ōia masculina ab ex, vt thoraces, & quæcūq; habent gis, vt leleges &c. præter rex, grex, remex, lex cōiunx, frux. Sunt alia quoq; de quibus nō est certa reglā, vt cares, cilices &c. quorū tamē nōnulla latinorū more, p̄duci cernes. id nuncq; p̄miserō sine autoritate, adeo rara est p̄ductio & tam frequēs correctio. Papi. theb. iij. Nocturneq; gemūt striges & feralia bubo. Dāna canēs. Ver. xij. gnei. Iam v̄o Rutili cētātū, & troes & oēs. Idem. Troes agūt &c. Idem, x. gnei. Arcades insuetos acies inferre pedestres. Luca. lib. i. Pugnaces pictis phibe bant lingones armis. lu. Quo nec terribiles cimbri, neq; britones vnq;. Idem in. xv. sat. vascōnes, vt fama est alimētis talibus vsi. Claudianus in. iij. de raptu p̄serpine. Iam cœlum titanes habent. Verg. gnei v. At p̄cul in sola secrete troades acta. Ovi. x. met. Vniscq; vacarūt Belides, inq; tuo sedisti Sisyphie saxo. Propert. Tunc me vel tragice vexetis Erinnyes & me. Sic cyclopes, nereides, delphines & cætera quæ ōm̄ia puto melius corripiēda esse. Nam apud luue. sat. vij. Strātib⁹ Cenophorū, tripodes armaria, cistas, cæsurae licentia videri potest. Esto tamē p̄ducat tripodes nō facile obid cōcessero cetera p̄duci posse. At lōga sunt gades, syrtes, carybdes, q̄a nō crescunt. Verg. Quid syrtes aut Scylla mihi quid vasta carybdis Profuit. ¶ Es a sum corripit, ab edo p̄ducitur, author Priscianus. Ouid in. i. meta. Quisq; es hoc poteris mecū cōsiderere saxo. Verg. Huc ades o forme puer. Ouid. Nec potes in versum Tuticani more venire &c. Horat. Quem penes arbitriū est &c. ¶ Inquies contra primitiui naturā auctore Prisciano ex Probo, quē secutus Alexander dixit. Inquies est curta, tamē etis erit sibi longa. Mallem poeticū testimonium, quia Probus infra dixit a nullis poetis obseruata, vt pes corripit. Et ideo Bebelius recte dixit inquies melius p̄duci. ¶ Corripitur noia neutri generis, vt hippomanes, cacoethes &c. Author est Geor. Val. Placentinus lib. xxx viij. cap. iij. sat. vij. Tenet insaniabile multos Scribendi cacoethes, & egro in corde senescit, ita dicit se in antiquo codice longobardis exarato litteris legisse linguæ latinæ columē. Ang. Politianus p̄ quo inepte legit cacethios nihili dicitio, vtpote nec latina, nec græca. Mancinellus. luue. interpres sic ait Cacoethes neutri generis tetrasyllabū est. cacoen malum est κακος p̄ id est ethos p̄ e longū mos dicitur, sed εθος per e tenue. i. ethos per e breue consuetudo dicitur, vide plura in e antet. ¶ Corripuntur nomina tertriæ in es penultima genitiui corripitiua, vtpote quæ itis,

Striges.

Es v̄bū.

Penes.
Inquies.

Es neutri generis.

Cacoethes.

etis, aut idis penultima breui obtinent vt miles, teres, defes &c. Horat. Hæc seges ingratos tulit, & feret omnibus annis. Verg. in. viij. ænei. Es breue Diues inaccessos vbi Solis filia lucos. Verg. in. vi. ænei. Obuius ar^{tertiæ.} mato ceu quum pedes iret in hostem. Verg. de viro bono. Securus mundi instar habens teres, atq; rotundus. Non credo teres pducit, licet id testetur Ferettus interpres corripitur, licet Bapt. quodam in loco videat pducere. At solū pducunt ceres, abies, paries, aries, & pes cū suis cōpositis. Verg. Flaua Ceres alto neq; q; spectat olym^{Ceres.} po. Mart. lib. iij. Hic farta premiū angulo ceres omni. Scazon est, sic cæteri (licet Ferettus putet variari) nisi forte Boetius in li. iij. ode. i. Vt noua fruge grauis ceres eat. & sus est ithyphallic^o cōstans dactylis tribus & pyrrhicio, sed forte seliditur, vt in palus apud Horatiū & in cerneris apud Capellā lib. vi. dicentē. Hic igitur furū oculos splē descere noctis Cerneris ex auro vt sacra flāma micat. Ego horz: nihil imitari ausim, Præterea nimis frequēs est apud Capellā vocalis antē vocalem nō interempta. Verg. in buco. Populus in syluis, abies in mōtibus altis. Idem in opusculis. Quā fixam paries illos seruabat in vsus. Luca. Extruitur qd nō aries impellere possit. Vergi. iij. Geor. Pes etiā & camuris hirtę sub cornibus aures. Festus in Arato Desuper aurigę dexter pes imminet astro. Proper. lib. ij. Quę nūq; supra pes inimicus eat. Hora. saty. iij. Omnia magna loquens mō sit mihi mensa tripes & Concha salis puri. Iuue. sat. xi. Hinc stomacho bilis nā pes argenteus illis. Oui. vi. met. Nec pes ire potest, intra q; viscera saxū est. Luca. in. i. Primus in obliquū sonipes opponitur amni. Verg. Stat sonipes & frēna ferox spumātia mādīt. Idem in. x. Tollit se abreptum q; diu pes & calcibus auras. Verberat. Sil. lib. iij. Pes. Et doctus virgę sonipes in castra ruebat. Verg. Quales apes æstate noua p florea rura, sic cæteri quotquot puritatē linguæ latinæ in uiolatā custodiē, licet Probus voluerit pes corripī, cui quantūuis vetusto grāmatico sine veterę testimonijs poetarę nihil credimus & multo minus Alexandro Gallo, nec fidē facit Aufonius Gallus. Aufoni^o Hic em̄ licet optime multa dixerit, quædā tamē contra veterū auctoritatē nimis audacter, aut ex industria, aut per ignorantia dicit, vt libros nostros perlegenti patet. nolim itaq; Aufoniū imitari, di eam de numero ternario. Qui bipes & quadrupes foret, & tripes omnia solus. Terruit aoniam volucris ko &c.

Is.

Is

Is breuio, verum plurales protraho casus,
Isq; quod in patrio mutatur in itis & inis,

Ioannis despaüterij Ninluta Versificatoris

Aut entis, Tethys vario. Glis vis quoq; nomen
Cum verbo longum est, veluti persona secunda
Protrahit is quoties itis plurale reponit.

¶ Is corripitur. Mart. lib. x. Donau tamē inquis amico milia qnq;
Quis bis, mis, tis, gti antiqui, & teste Feretto cis prepositio, sed recte
obseruauit Petrarcha dicens in. iij. apherice. Flēda cisalpinis iam gal
lica rura colonis. Verg. Quisquis es hoc poteris &c. Idē. Constituit
menses quinq; bis esse suo. Idem. Hectora quisq; is est si sum tibi
cura cauto. Producito oēm casum pluralē in is. Verg. Quis ante
ora patrū &c. Idem. Omnis vt tecū meritis p talibus annos Exigat.
Eiusmodi actōs doctissimus quisq; p ei diphthogon oē is parteis
& treis &c. Scribit dominis, poematis, sardis, syrtis, gadis pluralia,
quoq; memit Gēor. Valla Placētinus lib. xxx viij. cap. xxxi.

Is singula
re longū

¶ Producunt noīa in is quę p̄nultima lōga faciunt gtm̄ crescentē
in itis vel inis, vt lis, dis, samnis, aut in entis, vt simois, pyrois, o po
is. Oui. Lis est cū forma magna pudicitia. Idem in epist. Penelopes.
Hacibat Simois, hic est Sigeia tellus. Oui. Interea volucres pyrois
eous & æthon, vide vocalē o ante i. Priscianus vult etiā p̄duci te
thys & multa similia, in qbus testimonia poetar; desydero. Nam
vnicus Vergilij versus, quē solum p̄ cōfirmationē opinionis suę
Priscian⁹ habet, mihi nō satisfecit in. i. Gēor. Teq; sibi gener; tethys

Tethys.

emat om̄ibus vndis, nam Verg. simili loco cæsurae licentiā aliquā
do manifesto vsus est. Esto tamē p̄ducat vnicū nomen tethys, nō
cōtinuo idē dixeris deitys, atys, chelys, capys &c. Cōcedam⁹ itaq;
nō nihil gr̄amaticis & Tethys p̄ Oceani vxore, nam aliud nomen
thetis cum i latino notū est corripitātum. Corripit itaq; prius no
men ab Ouid in. v. fast. Et latus oceano quisq; deus aduena iunxit.
Tethys & extremo saepe recepta loco est. Festus in Arato. Est che
lys illa dehinc &c. Oui. xiiij. met. Sed Capys ante fuit. ¶ Producito

Glis.
Vis.

glis & vis siue nomē siue verbū cum suis, vt sis pro si vis, quāuis,
vteruis, quiuis. Oui. Vis eali verbi est cur nō ego Veiovis ædē &c.
Verg. Quāuis elysios miret gr̄acia cāpos. apud Senecā de puidē
tia diuina. Ardua prima via est. Quis & inane recētes. Inepte vulgō
habet, & quis &c. Hora. Cuilibet argilla quiduis imitabit vda. Idē.
Non cuiuis homini contingit adire corinthū. ¶ Memphis (ne

Mēphis.

quisq; te fallat) corripit. Habet em̄ memphios in gto, non (vt ma
le Sedulius credidit qui cū Baptista errauit) memphitis, sed a mem
phis est mēphitis adiectiuū. Tibul. lib. i. Te canit atq; suū pubes mi
ratur Osirim Barbara, memphitē plangere docta bouē. Gtū est
mēphitidis, Sedulius nō recte ait li. iij. Tēpore Mosis Carminibus

vanis quidam mēphitis in oris. Signa dabant. Mart. lib. vij. Nec te
 Roma minus q̄ tua mēphis amet. Idē lib. viij. Jam tacet eoum bar
 bara mēphis opus. Sic in xi. Sillij. Ais corripit a Sidonio in epitha. Ais.
 Polemij. Priēne bīa pluris ais esse malignos. Persius. hunc ais hūc Is. secūde
 &c. aliqui ain p̄ ais ne. apud Persiū legunt. Ego puto corripī licet ai p̄sona.
 videatur quartā olere. ¶ Produciunt secūde p̄sonę singulares.
 quādo plurale habet itis p̄nultima lōga. vt sis. velis &c. Mart. Ne
 scis heu nescis dñę fastidia romæ. Oui. xij. meta. Decedit & timido
 possisignoscerefratri. Verg. i. ænei. Assis o tegetefauens. Ouid. Tu
 quoq; fac prosis intra tua claustra iacenti. Mar. Esse velis oro serus
 cōiua tonātis. Proper. lib. ij. Non audis & verba sinis mea ludite
 quū iam. Oui. Tristis abis. oculis abeuntē p̄sequor vdis. Idem in. i.
 fast. Da mihi te placidū dederis in carmina vires. Vale. flac. lib. v.
 Astiteris impune trabes. Tibul. li. iij. Respueris etiā Phœbo gratissi
 ma dona. Hora. ode. vij. lib. iij. Cuncta manus auidas fugiunt hæ
 redis amico Quæ dederis animo. Ibidem p̄ducit occideris hæc p̄te
 rita esse volunt. & in plurali p̄duci dederitis &c. Secus est de futuro
 Hora. Dixeris egregie. Verg. Iuueris auxilio nescis. quidā malecre
 diderit corripī ab Ouid. in epist. Vbi in optimo sensu & in corre
 ctissimis codicibus in prima p̄sona nescio legit. sic Nescio an exci
 derint mecū Ioca venimus illuc. Apud Propertū quoq; non dor
 mis in secūda p̄sona. sed in tertia dormit in bono sensu. legendū est
 teste Feretto. sic in. ij. li. Et soror & cū qua dormit amica. simul. apd
 eundē lib. ij. nutrit in tertia p̄sona. leges non nutrit. licet vulgo ita
 habeat. Te scel⁹ accepto thracis polylnnestoris auro. Nutrit in ho
 spitio non Polydore pio. sic quidā libri habent. nam & scelus acce
 pto &c. quæ lectio Bebeliū & plures decepit. Et apud Iuuenalē legē
 dum est poscis a posco. vt doctissime docet Badius. Non possis a
 possim contra Mancinel. & plures sic sat. v. Tanti ne iniuria cœnæ.
 Tam ieiuna fames. quū poscis honestius illic. Et tremere. & sordes
 farris mordere canini. Geor. val. li. xxxvij. vult S. perimi. vt in pa
 lus apud Horatiū. sed predicta placent. vide oro acutissimā Badij
 interpretationē. & videbis poscis a posco legendū. Non (vt legit
 Mancinellus) possis a possim. Ex his liquet Rigam. Seduliū. Ara
 torē. pluresq; grauiter errasse. Riga in Luca. Dum venis in regnū
 christe memēto mei. Arator lib. vi. Nisi diligis inquit Cernere quē
 potēs es fratrē. quem cernere non est Nescis amare deū. Idem. Nul
 lasq; volens contingere mensas. Esuris ad facinus. Idem. Aduenis
 incluso soluere vincula gregi. Sedul. Peruenis ad christū non chri
 stus peruenit ad te. Auianus fabulator nō imitā dūs. Siue decus bu

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Verſificatorij.

ſi ſeu velis eſſe dec⁹. Licet autē venis, excuſare poſſet, quia olim ve
nō in tertia dicebatur, tamē quia apud doctiſſimos nō reperitur in
vſu, ideo nunq̄ corripiam, ſed imitabor Verg. di. in. ij. ænei. Expe
ctate venis, vt te poſſit multa tuor̄. Itē. Sū dextra læuaq̄ velis oc
currere pugne. Errauit cum Aratore Petrarcha corripuens venis,
ſentis, neſcis, & plura quibus ſuperſedeo.

Os,

Os Os produc, patris breuis eſt & compos & impos.
Oſq̄ oſſis præbens, rectos breuiato ſecundē.
Os recti produc quoties tibi patrius o dat.

¶ Os producitur. Perſius. vt tuus iſte nepos olim ſatur anſeris extis
Bebelius male dicit corripit, quia Sidonius male corripuit. Vide p
os in gto nepos in regula de pro in cōpoſitis. Ouid. vij. meta. Auro Hæros
æſonius potitur. Idē vij. Doleo q̄ Minos hoſtis amanti eſt. Verg.
Tros ait ænea &c. ¶ Corripitur quicūq̄; ḡtūs in os, non ſolum
ados abas cōtra quosdā, nec credo Georgio valle qui dixit eiſmo
di ḡtōs variari, quia ſemp correptos inuenio, ſiquis aliter inuene
rit apud veteres poetas oſtēdat, & cedemus. p ſolos grāmaticos ni
hil pbauerit, Ouid. i. met. Arcados hinc ſedes & inhospita teſta ty
ranni. Ingredior. Papi. vij. theb. Tydeos haſta tui. Oui. ſaſt. v. Pars
credidit eſſe Tethyos has neptes oceanicq̄ ſenis; Mar. li. ij. Peleos &
Priami trāſit vel Neſtoris etas. Idem li. iij. Ille magis ludit qui ſcri
bit prædia ſui. Tereos aut cornā crude Thyeſte tuā. Oui. in. i. de arte
amādi. Qd̄ rogat illa timet, qd̄ nō rogat optat, vt in ſtes. Inſequere
& voti poſtmodo cōpos eris. Aldus cū nonnullis alijs male dixit
p̄duci cōpos imposq̄, nec nō teres vt in es pbauit, ſed nemo tā dili
gens qui non aliquādo erret. ¶ Os oſſis qd̄ ſcimus ex adiectiuo
hinc deducto exos. i. ſine oſſibus. Lucre. li. ij. Exos & exanguis tumi
dos p̄fluat artus, os oris p̄ducit. Oui. Os homini ſublime dedit

Cōpos. Corripitur omne nomē in os ſecundē declinationis, vt ſamos, ſy
nodos, diphthōgos, leſbos, lemnos, logos, melos, cahos, epos, ar
gos &c. Oui. in epist. Leādri. Soluerit in ſpeculis omis abydos erat
Idem. nō ſenis ceterē regia lēnos erat. Verg. vi. ænei. Et chaos & Phle
geton loca nocte ſilentia late. ¶ Produciunt autē nomina quæ p
tertiam declinationē atticam faciunt genitiuū in o, vt androgeos,
Os.
Exos.
Os ſc̄dæ

Andro athos, Cos, apolloſ, demoleos, nicoleos. Verg. ij. æneid. Androge
geos. os offert nobis ſocia agmina credens. Neſtor ait, ſi androgeo dix
iſſet. & ſus non ſtaret, id negat Mancinel. dicens, eiſmodi os longū

In us longū vti, vt apud Ouidiū. Viueret androgeus vti nā. Ceterū Seruius in illud Verg. Geor. ij. Castaneę fagos ornusq; incanuit al-
bo Flore pyri. dicit hic os produci æolico more. nā si fagus dixisset
versus non staret, sic in Ciri pducitur halyetos. Corripit vero ha-
lyetus. Eoles certe pro ω sæpe ponūt o & contra, nos nihil eius mo-
disine veterū poetarum testimonio immutabimus, sed inuētis hic
libentius q̄ inueniēdis vtemur. Val. flac. lib. ij. Cōgeminat qua pri-
mus Athos & pōtus & ingens Thraca palus. Verg. enei. xij. Quā Athos,
Athos aut quātus Erix. Serui⁹ vult hic athon legi, quia si athos
legeret, versus stare nō posset, vt ipse putat, sed fallitur teste Nesto-
re, quia omēs codices athos habent, & optime. Scribitur em̄ græce
per ω mega αωω, quod gtm̄ facit atho. Seneca in Medea. Hæmo-
nias ille cōtulit pestes athos. Iuue. Velificatus Athos, & quicqd græ-
cia mendax. Genitiuus atho est in Apollonio & Theocrito, vt Ne-
stor declarat. actūs est atho vel athon. Atho quidē apud Vergil. i.
Geor. Aut Atho aut Rhodope, vbi atho corripit oppter sequentē
vocalem vt alibi Sub Illo alto. Nec athon legi potest, quia pducit
teste Nestore. Est autē apud Ouidiū, ex quo quātitas haberi nequit,
metamor. xi. Nec leuius q̄ si quis Athon Pindūq; reuulsos. Dicit
quoq; athon onis. nō vt credidit Priscianus athos onis, & est mōs
Macedoniæ. Ciceli. iij. de repub. Quid ergo illa sibi vult absurda
exceptio, nisi quis athonē p monumēto vult penitus efficere. Pau-
lus ad Titum. cap. vlt. zenam legisperitū & Apollo sollicitē pmitte
vt nihil illis desit. Actūs est ab apollo, p apollona ab apollon. Idē
ad Corint. i. cap. i. Ego quidē sum pauli. ego apollo. hic gtm̄ est. Ibi
dem ca. vlti. de Apollo autē fratre notū vobis facio. Abletūs est ab
apollon. barbari vt Mamōtrectus, cæteri q; putauerūt in dictis lo-
cis Apollo nomen esse indeclinabile.

Vs

Vs correpta datur. monosyllaba cum genitiuis
Ternæ vel quartæ produc, numeri q; secundi.
In quarta primum, quartum, quintum q; & in uris
Dum ve utis patrius vel in udis, & untis odifue
Aut quintus fit in u, longus tum rectus habetur.
Ergo produces venerabile nomen lesus.

¶ Vs corripit, vt tpus, pec⁹, interc⁹. ¶ Producunt v̄o monosylla-
ba, vt rus, thus, ius, mus. Horat sat. vñ. Proscripti regis Rupili pus
atq; venenū. Iu. Plus aloes q; mellis habet. Produc etiā gtm̄ tertie.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorij.

vt elius, didus, Verg. Fatidicę Mantus & thusci filius amnis, & gtos
quartæ, & in plurali eiusdem declinationis noiatiuū accusatiuū &
vocatiuū. Ouid. Adde manus in vincula meas meruere catheras.
¶ Produciur us in noiatiuo singulari, vbi genitiuus terminat in
utis vel udis vel uris penultima lōga. Horat. Virtus est vitū fuger
re, & sapientia prima Stultitia caruisse. Ouid. i. meta. Mox etiam fru
ges tellus inarata ferebat. Et lib. ij. Alma tamē tellus, vt erat circūda
ta ponto. Verg. Fata obſtāt tristicę palus inamabilis vnda. Horat.
S. interemit aut systolen fecit, dicēs in arte. Regis opus sterilisq; diu
palus aptaq; remis. Idē fecit Capella lib. vi. dicens. Interriuata mar
more tell⁹ erat. Neutrū imitabimur, quia doctissimi eos in hoc nō
imitantur. Simile est vbi genitiuus desinit in untis, vt cerasus, opus
amathus, sipus, trapezus, phicus oppidorū, aut locorum nomia
Verg. lib. x. Est amathus, est celsa mihi Paphus atq; Cythera.
¶ Græca quoq; a pus pducūtur, quia per ou diphthongon scribū
tur, vt sciopus, tripus, melampus, œdipus, ideo dicit Geor. Val. lib.
xxxi. cap. xxij. Oedipodes poeticū est, quia œdipus ppter breuem
inter duas longas dicere non licuit. Est tamē vbi ou diphthongus
in o micron vertitur, vt syracosius, orion, sic polypos p polypo
ys, & a polypos corripitur polypus vt visum est in o añ l. Andro
geus in precedenti lectione patuit. Produci quoq; vbi vocatiu⁹ in
u desinit, quia similiter p ou diphthogon græce scribit. Verg. ij. enei.
(licet Donatus pentheus legerit) Panthus otriades, areis Phœbiq;
sacerdos, sic quia per ou diphthogon scribit, doctissimi produci re
stantur dulcissimū dei nostri nomen Iesus.

¶ Finis Tertij.